สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย
(Learning Environment of Early Childhood Development Centers)

ฉวี มาอุ้ย
10 มิถุนายน 2566

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสานผลการศึกษาวรรณกรรมในวิทยานิพนธ์ "พัฒนาครูเพื่อร่วมกันพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย" (Develop teachers to jointly develop the learning environment of the Early Childhood Development Center) โดยระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D)

ตามทัศนะของวิโรจน์ สารรัตนะ (2561) ที่กล่าวว่าการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาหรือทางการบริหารการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้เกิดผลผลิต (Product) ที่เป็นนวัตกรรม (Innovation) แล้วนำนวัตกรรมนั้นไปพัฒนาคนสู่การพัฒนางาน (Developing People for Job Development) ที่มีปรากฏการณ์หรือข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็น (Need) เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องจากการกำหนดความคาดหวังใหม่ที่ท้าทาย (Challenging New Expectations) ของหน่วยงาน หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงในกระบวนทัศน์การทำงานจากเก่าสู่ใหม่ (Changes in The Work Paradigm from Old to New) หรือเกิดจากการปฏิบัติงานที่ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวัง (Performance that has not Achieved the Expected Results) จึงต้องการนวัตกรรมมาใช้

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 นี้ มีแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Perspectives) ที่ถือเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาหรือทางการบริหารการศึกษาเกิดขึ้นมากมาย ที่คาดหวังว่าหากบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ (Knowledge) แล้วกระตุ้นให้พวกเขานำความรู้สู่การปฏิบัติ (Action) ก็จะก่อให้เกิดพลัง (Power) ให้การปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามแนวคิด "Knowledge + Action = Power" หรือตามคำกล่าวที่ว่า "Make Them Know What To Do, Then Encourage Them Do What They Know" หรือ " Link To On-The-Job Application"

ดังนั้นในงานวิจัยนี้ การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่ต้องการพัฒนาขึ้นจึงถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ เพราะจะทำให้ได้เนื้อหา (Content) ที่เป็นองค์ความรู้เพื่อบรรจุไว้ใน "โปรแกรมอบรมออนไลน์ด้วยตนเอง (Online Self-Training Program)" ที่ประกอบด้วยโครงการอย่างน้อย 2 โครงการ คือ โครงการพัฒนาความรู้ให้กับบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมาย และโครงการบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมายนำความรู้ที่ได้รับสู่การปฏิบัติหรือการพัฒนา ด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนาในรูปแบบ R1D1..R2D2..R3D3..Ridi มีขั้นตอนสุดท้ายเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment) กับกลุ่มทดลอง (Experimental Group) ที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target Population) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมในลักษณะ If X...Then Y หากพบว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็แสดงว่านวัตกรรมนั้นมี

คุณภาพที่มีผลงานวิจัยรองรับ สามารถนำไปเผยแพร่เพื่อใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target Population) ต่อไปได้

สำหรับโครงการพัฒนาความรู้ให้กับบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยต้องจัดทำคู่มือประกอบโครงการขึ้นมาจำนวนหนึ่ง เป็นคู่มือที่นำเสนอความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมที่จะพัฒนาขึ้น รวมทั้งโครงการบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมายนำความรู้ที่ได้รับสู่การปฏิบัติหรือการพัฒนา ผู้วิจัยก็ต้องจัดทำคู่มือเพื่อใช้เป็นแนวทางให้มีการปฏิบัติของบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งการจัดทำคู่มือประกอบโครงการทั้ง 2 โครงการดังกล่าวนี้ ถือเป็นภาระงานที่ต้องใช้เวลาและความพยายามสูง แต่หากได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไว้ได้ดีก็จะทำให้มีเนื้อหาหรือองค์ความรู้ที่จะจัดทำเป็นคู่มือประกอบโครงการที่ดีและเพียงพอ

ดังนั้น การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในหัวข้อ 2.3 นี้ จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้เนื้อหาที่เป็นองค์ความรู้จากทัศนะของนักวิชาการ นักปฏิบัติ หรือนักวิจัย ที่ถือเป็นแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Perspectives) เกี่ยวกับพัฒนาครูเพื่อร่วมกันพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยจากหลากหลายทัศนะ จากหลากหลายแหล่งทุกมุมโลก อันจะทำให้ได้เนื้อหาที่เป็นองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่การจัดทำคู่มือประกอบโครงการทั้งสองโครงการของโปรแกรมอบรมออนไลน์ด้วยตนเอง (Online Self-Training Program) ในงานวิจัยนี้ได้อย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งการศึกษาค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ตอันเนื่องจากความเป็นสังคมดิจิทัล (Digital Society) และความเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-Based Society) ที่องค์ความรู้จากนักวิชาการ นักปฏิบัติหรือนักวิจัยที่มีชื่อเสียงจากประเทศต่างๆ ทุกมุมโลก ได้มีการนำมาเผยแพร่ไว้อย่างสอดคล้องกับกระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 และอย่างหลากหลายที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างเพียงพอ โดยมีผลการศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Perspectives) ในเนื้อหาที่เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาครูเพื่อร่วมกันพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย ดังต่อไปนี้

นิยามของเด็กปฐมวัย

American school (n.d.) เป็นโรงเรียนนานาชาติอิสระในกรุงปารีส ได้ให้ทัศนะว่า เด็กปฐมวัยหมายถึงช่วงเวลาระหว่างแรกเกิดถึงอายุ 8 ปี ซึ่งสมองของเด็กจะไวต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นอย่างมาก ช่วงเวลาแห่ง “การเติบโตที่โดดเด่น” นี้ต้องการแนวทางการศึกษาเฉพาะทางเพื่อให้แน่ใจว่าเด็ก ๆ ได้เรียนรู้ทักษะที่สำคัญและแนวคิดพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตในภายหลัง

การศึกษาปฐมวัยมุ่งเน้นไปที่เหตุการณ์สำคัญของการพัฒนาที่สำคัญ ทักษะ และแนวคิดที่เด็กได้รับในช่วงเวลานี้ของชีวิต ตั้งแต่ทักษะทางสังคมและอารมณ์จนถึงจุดเริ่มต้นของการคำนวณ การอ่านออกเขียนได้ และการคิดเชิงวิพากษ์ นอกเหนือจากการเตรียมเด็กให้พร้อมสำหรับความสำเร็จด้านการศึกษาในอนาคตแล้ว OECD ถือว่าการพัฒนาการดูแลและการศึกษาเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพสูงเป็นตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจที่สำคัญในการประเมินสุขภาพและตำแหน่งในอนาคตของประเทศ นอกจากนี้ UNESCO ยังสนับสนุนการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพสูงซึ่งเป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แง่มุมพื้นฐานของการศึกษานี้มีส่วนช่วยโดยตรงต่อชีวิตที่ดีขึ้นของเด็ก ซึ่งสะท้อนผ่านการปรับปรุงประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง การรวมสังคม และการพัฒนาเศรษฐกิจ

โปรแกรมการศึกษาปฐมวัยคุณภาพสูง

เมื่อค้นหาโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยที่เหมาะกับครอบครัวของคุณ สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาเป้าหมายของโปรแกรม ECE ในสองด้าน: วิธีการออกแบบโปรแกรม ECE เพื่อตอบสนองความต้องการด้านพัฒนาการของเด็ก และวิธีที่โปรแกรมไหลเข้าสู่ ประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไปเพื่อประสานและรักษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฐมวัย

เป้าหมายของโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยสามารถแบ่งออกเป็นสี่หัวข้อการพัฒนาหลัก:

– สังคม

– อารมณ์

– ทางกายภาพ

– ทางปัญญาและวิชาการ

1. การพัฒนาด้านสังคม

เมื่อถือว่าเป็น "แหล่งกำเนิดของการทำงานร่วมกันทางสังคม" โปรแกรมการศึกษาปฐมวัยจะพยายามสนับสนุนความเข้าใจของเด็กเกี่ยวกับตนเองในฐานะบุคคลที่อาศัยอยู่ในความสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกเหนือจากการมอบสิ่งที่ผู้ปกครองหลายคนมองว่าเป็นทักษะพื้นฐาน เช่น การแบ่งปัน การใช้ภาษาที่ให้เกียรติ เช่น “ได้โปรด” และ “ขอบคุณ” และมีส่วนร่วมในความพยายามร่วมกัน เช่น ทำความสะอาดและทำตามคำแนะนำ โปรแกรมการศึกษาปฐมวัยยังมีศักยภาพที่จะช่วยให้เด็กๆ มองเห็น ตนเองในฐานะผู้นำเพื่ออนาคตที่ดีกว่า โปรแกรมการศึกษาปฐมวัยที่มุ่งเน้นการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมของความเสมอภาค สันติภาพ และการทำงานร่วมกัน ทำให้เด็กมีความเชื่อว่าพวกเขาสามารถสร้างความแตกต่างในเชิงบวกในชีวิตของผู้อื่นได้

2. พัฒนาการทางอารมณ์

ในช่วงปีแรก ๆ เด็กจะพัฒนาทักษะทางอารมณ์ที่จำเป็น เช่น ความมั่นใจในตนเอง การควบคุมอารมณ์ของตนเอง การแสดงออก ความเคารพตนเอง และความเชื่อในตนเองในเชิงบวก ทักษะเหล่านี้จำเป็นสำหรับกิจกรรมในภายหลัง เช่น การแก้ปัญหาและการรับความเสี่ยงที่ดี ชั้นเรียนขนาดเล็กและเวลาที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูจำนวนมากช่วยให้เด็กเรียนรู้ทักษะเหล่านี้ในสภาพแวดล้อมที่พวกเขารู้จัก ดูแล และสนับสนุนให้ฝึกฝนทักษะเหล่านี้ ด้วยการสร้างรากฐานทางอารมณ์ที่แข็งแรงซึ่งเด็ก ๆ เข้าใจคุณค่าของตนเองในฐานะเพื่อน ผู้เรียน และบุคคล และที่ซึ่งพวกเขามีความมั่นใจในตนเองและความสามารถในการแสดงความคิด อารมณ์ และความต้องการ เด็ก ๆ จึงเตรียมพร้อมสำหรับอารมณ์ทางสังคม และวิชาการที่ท้าทาย

3. พัฒนาการทางร่างกาย

โปรแกรมการศึกษาปฐมวัยมีความคาบเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในด้านทักษะการเคลื่อนไหวทั้งมวลและละเอียด การประสานงานทางกายภาพ (การทำงานประสานกันระหว่างมือและตา การขี่จักรยาน การวิ่ง ฯลฯ) และความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะที่ดีต่อสุขภาพ เช่น การล้างมือ การออกกำลังกายเป็นประจำ และการรับประทานอาหารที่สมดุล .

โปรแกรมการศึกษาปฐมวัยควรพัฒนาทักษะเหล่านี้ผ่านการเล่นอย่างอิสระและวางแผนกิจกรรมที่มีส่วนร่วม เช่น โต๊ะประสาทสัมผัส การสร้าง การวาดภาพ การเล่นเครื่องดนตรี ฯลฯ และเกมที่ประสานกันโดยให้เด็กฝึกวิ่ง ดึง ผลัก กระโดด และทำงานร่วมกันในขณะที่มีกำลังมีความสนุก

กิจกรรมเหล่านี้ควรสานต่อกันและกันผ่านโปรแกรม ECE ในแต่ละปี ตั้งแต่การปรับปรุงการควบคุมมอเตอร์ที่ดีเพื่อสนับสนุนพัฒนาการด้านการเขียน ไปจนถึงการที่เด็ก ๆ ได้รับอิสระมากขึ้นในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสวมเสื้อโค้ทและรองเท้า การเปลี่ยนจากแถบตีนตุ๊กแกเป็นรองเท้าแบบผูกเชือก การบรรจุ ถุงอาหารกลางวันและเป้ของพวกเขา

4. การพัฒนาปัญญาและวิชาการ

ในขณะที่โปรแกรมการศึกษาปฐมวัยควรมีเป้าหมายการวิจัยอย่างรอบคอบสำหรับการรู้หนังสือและการคำนวณ รากฐานของความสำเร็จทางวิชาการเป็นเพียงส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กในช่วงปีแรก ๆ

จำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กจะมองว่าตนเองเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถ ผู้ที่สามารถต่อสู้กับหัวข้อใหม่ๆ ที่อาจดูเหมือนยุ่งยากในตอนแรก และต่อต้านการยอมแพ้เมื่อหัวข้อหรืองานกลายเป็นเรื่องยาก ที่นี่ พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กขยายไปไกลกว่าในห้องเรียน ได้รับการสนับสนุนจากโครงการการศึกษาปฐมวัย นักเรียนจะได้เห็นโลกทั้งใบเป็นโอกาสในการเรียนรู้

โปรแกรมในช่วงปีแรก ๆ ที่ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นทางสติปัญญาอย่างมาก และนำเด็กไปสู่ชีวิตแห่งการสังเกต ความสงสัย การตั้งคำถาม และการค้นพบ มักรวมถึงการเรียนรู้ด้วยการเล่นหรือการเรียนรู้กลางแจ้ง และเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองและหลักสูตรที่ตอบสนอง แง่มุมเหล่านี้ของโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยช่วยให้สภาพแวดล้อมในห้องเรียนมีส่วนร่วมและรวมความสนใจของเด็กเข้ากับเส้นทางการเรียนรู้

Goodwin (n.d.) เป็น มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ไม่แสวงหาผลกำไร กล่าวว่า การศึกษาปฐมวัย (ECE) เป็นช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุแปดขวบ ตามข้อมูลของ National Association for the Education of Young Children Open a New Window อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปในการสอน จะหมายถึงการศึกษาของเด็กที่มีอายุระหว่างแรกเกิดถึงวัยอนุบาล – ก่อนวัยเรียนหรือ “Pre-K” ในช่วงปีแรก ๆ ของวัยทารกและวัยเตาะแตะ ประสบการณ์การศึกษาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการถูกมองว่าเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทางความคิด ร่างกาย และอารมณ์ของเด็ก

การศึกษาปฐมวัยเปิดโอกาสให้เจ้าตัวน้อยได้เรียนรู้ ค้นพบ และเล่นในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและน่าอยู่นอกบ้าน ในห้องเรียนของ ECE เด็ก ๆ จะได้รับการสนับสนุนให้สำรวจสี ตัวอักษร ตัวเลข เสียง ธรรมชาติ ศิลปะ และหัวข้ออื่น ๆ ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นและพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวหลักและทักษะทางสังคม

ปัจจุบันมีโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยทุกประเภทพร้อมกับวิธีการสอน ECE ที่หลากหลาย รูปแบบของการศึกษาปฐมวัยอาจแตกต่างกันไปตามรัฐและตามโปรแกรม บางรูปแบบเน้นที่การชี้นำเรียนรู้ผ่านการเล่น ในขณะที่โปรแกรมอื่นๆ อาจเป็นไปตามระบอบการปกครองเฉพาะ บางส่วนอิงตามสาระสำคัญที่ได้รับแรงบันดาลใจจากปรัชญา เช่น Reggio Emilia หรือ Montessori โปรแกรมสามารถทุ่มเทให้กับช่วงอายุหนึ่งๆ เช่น เด็กก่อนวัยเรียน หรือสามารถครอบคลุมกลุ่มอายุในสภาพแวดล้อมแบบรับเลี้ยงเด็ก บางองค์กรดำเนินการโดยเอกชน ในขณะที่บางแห่งดำเนินการโดยระบบโรงเรียนในท้องถิ่นหรือโครงการที่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาลกลาง ในด้านการศึกษาปฐมวัยมีการตั้งค่าและบทบาทที่หลากหลายที่คุณสามารถดำเนินการได้

Moriarty (n.d.) เป็นที่ปรึกษาอาวุโส กลยุทธ์การมีส่วนร่วม & การเจรจาที่ Inee กล่าวว่า การพัฒนาเด็กปฐมวัย (ECD) เป็นช่วงเวลาแห่งการพัฒนาอย่างรวดเร็วและสำคัญ - ตั้งแต่การปฏิสนธิจนถึง 8 ปี การดูแลเอาใจใส่ที่มีคุณภาพในช่วงเวลานี้ - โภชนาการที่เพียงพอ การดูแลสุขภาพที่ดี การป้องกัน การเล่น และการศึกษาปฐมวัย - มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา ภาษา และอารมณ์ทางสังคมของเด็ก

เด็กหลายล้านคนทั่วโลกกำลังพลาดประโยชน์จาก ECD ที่มีคุณภาพ เด็กประมาณ 250 ล้านคน (43%) ที่อายุน้อยกว่า 5 ปีในประเทศที่มีรายได้น้อยและปานกลางมีความเสี่ยงที่จะพัฒนาไม่ถึงศักยภาพเนื่องจากความยากจนและแคระแกร็น สำหรับเด็กที่เติบโตมาในบริบทวิกฤต ซึ่งรวมถึงเด็กอายุต่ำกว่า 7 ขวบประมาณ 87 ล้านคนที่ใช้ชีวิตทั้งชีวิตในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง มีความเสี่ยงนั้นยิ่งใหญ่กว่า

ในสถานการณ์ด้านมนุษยธรรม ความทุกข์ยากหลายอย่างคุกคามความสามารถของเด็กที่จะเติบโตและบรรลุศักยภาพสูงสุดของพวกเขา สิ่งเหล่านี้รวมถึงความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นของการแยกจากพ่อแม่หรือผู้ดูแลหลัก การบาดเจ็บทางร่างกาย การสูญเสียความมั่นคงและความสะดวกสบายของบ้านและชุมชน และการประสบหรือพบเห็นความรุนแรง นอกจากนี้ ประสบการณ์ความขัดแย้งและวิกฤตอาจทำให้เด็กเล็กไม่ได้รับการดูแลที่มั่นคง ตอบสนองดี และได้รับการเลี้ยงดูอย่างที่พวกเขาต้องการ ประสบการณ์ความเครียดขั้นรุนแรงในช่วงปีแรกที่สำคัญของชีวิตอาจส่งผลเสียในระยะยาวต่อการเรียนรู้ พฤติกรรม และสุขภาพของเด็กในอนาคต การเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายซ้ำๆ หรือเป็นเวลานานอาจส่งผลให้เกิด 'ความเครียดที่เป็นพิษ' ซึ่งอาจขัดขวางการพัฒนาสมอง จำกัดความสามารถในการรับรู้โดยส่งผลกระทบที่ยาวนานและลึกซึ้ง

การมีส่วนร่วมในการศึกษาก่อนวัยเรียนที่มีคุณภาพ (หรือที่เรียกว่าการศึกษาก่อนประถมศึกษา/อนุบาล/สถานรับเลี้ยงเด็ก) นำประโยชน์ที่สำคัญและยั่งยืนมาสู่เด็ก แต่สำหรับเด็กหลายล้านคนที่เติบโตในประเทศที่มีรายได้น้อยและในบริบทวิกฤตนั้น การศึกษาปฐมวัยยังไปไม่ถึง UNICEF ประเมินว่ามีเด็กเพียงครึ่งเดียวในโลกที่สามารถเข้าถึงการศึกษาก่อนวัยเรียนได้ และโอกาสจำกัดอย่างมากในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง

University of Pennsylvania (n.d.) ให้ทัศนะว่า เด็กปฐมวัยประกอบด้วยช่วงชีวิตหลายช่วง โดยมีพัฒนาการที่สำคัญ ในที่นี้ เรานิยามเด็กปฐมวัยว่าเป็นช่วงเวลาตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุแปดขวบ แม้ว่าเราจะตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลก่อนคลอดที่มีคุณภาพในผลลัพธ์ของเด็กปฐมวัยด้วย คำนิยามของเราเป็นคำนิยามที่ใช้ร่วมกันโดยองค์กรชั้นนำระดับประเทศและระดับนานาชาติหลายแห่ง เราจบลงด้วยอายุแปดขวบเพราะสะท้อนถึงพัฒนาการที่สำคัญ อายุแปดขวบตรงกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นปีที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ทักษะการอ่านซึ่งการเรียนรู้เพิ่มเติมจะสร้างและเป็นตัวทำนายที่เชื่อถือได้สำหรับความสำเร็จด้านการศึกษาในอนาคต

แม้ว่าอายุตั้งแต่ศูนย์ถึงแปดจะแสดงถึงพัฒนาการต่อเนื่องที่ชัดเจน แต่ก็มีเหตุผลที่ดีว่าทำไมผู้ให้ทุนและโครงการจึงเชี่ยวชาญในขั้นตอนเดียว ความต้องการของเด็กและครอบครัวมีวิวัฒนาการและองค์กรต่าง ๆ อยู่ในตำแหน่งที่มีบทบาทต่างกันในแต่ละช่วง ตัวอย่างเช่น ทารกและผู้ปกครองอาจเข้าถึงได้ง่ายกว่าผ่านระบบสุขภาพ ในขณะที่โอกาสของเด็กโตอาจได้รับอิทธิพลได้ง่ายกว่าผ่านทางโรงเรียนประถม ตามหลักการแล้ว การลงทุนในทุกขั้นตอนจะถูกจัดลำดับและประสานกันเพื่อให้

เด็กที่ได้รับประโยชน์ในฐานะทารกจากโปรแกรมหนึ่งย้ายอย่างราบรื่นไปยังสภาพแวดล้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาของเธอต่อไป

University of Massachusetts (n.d.) ได้กล่าวว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นคำที่ใช้อธิบายโปรแกรมการศึกษาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการซึ่งชี้นำการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กตลอดช่วงก่อนวัยเรียน (แรกเกิดถึงอายุห้าขวบ) เด็กในวัยเหล่านี้ต้องพึ่งพาผู้ดูแลที่เป็นผู้ใหญ่โดยสิ้นเชิง ซึ่งรวมถึงพ่อแม่ ผู้ให้บริการรับเลี้ยงเด็ก พี่เลี้ยงเด็ก สมาชิกในครอบครัวใหญ่ และครู

ECE ครอบคลุมกิจกรรมหลากหลายที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางความคิดและสังคมของเด็กก่อนเข้าโรงเรียนอนุบาล บางโปรแกรมเน้นที่ความพร้อมของโรงเรียนและวิชาการเป็นหลัก ในขณะที่บางโปรแกรมใช้วิธี "เด็กทั้งคน" ที่เน้นการเตรียมความพร้อมด้านจิตใจและอารมณ์

ความท้าทายอย่างหนึ่งที่นักการศึกษาของ ECE เผชิญคือข้อเท็จจริงที่ว่างานของพวกเขามักถูกละเลยหรือลดค่าลงเพราะเป็นแค่ "เวลาเล่น" สิ่งนี้ไม่สามารถห่างไกลจากความจริงได้ ตามที่ Dr. Negussie กล่าว

“ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิ่งที่ครู ECE ทำเป็นเรื่องปกติมาก” เธอกล่าว “บ่อยครั้ง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง สมาชิกในชุมชน และแม้แต่นักการศึกษาคนอื่นๆ มีทัศนคติว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นก่อนเข้าโรงเรียนอนุบาลนั้นไม่สำคัญ เพราะการเรียนรู้จะเริ่มขึ้นเมื่อพวกเขาเข้าโรงเรียนอนุบาลเท่านั้น”

เด็กเล็กมีจิตใจที่น่าประทับใจและยืดหยุ่นอย่างไม่น่าเชื่อ ซึ่งมักจะซึมซับข้อมูลจากสิ่งรอบตัวและเรียนรู้จากปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์ต่างๆ พวกเขาเกิดมาเพื่อเรียนรู้และเดินสายเพื่อรับรู้ เลียนแบบ ทดลอง และสำรวจ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาปฐมวัยคืออะไร?

พูดง่ายๆ จุดประสงค์ของ ECE คือการจัดเตรียมกลยุทธ์ที่ช่วยให้พวกเขาพัฒนาทักษะทางอารมณ์ สังคม และความรู้ความเข้าใจที่จำเป็นต่อการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต Zero to Three Foundation ถือว่าทักษะต่อไปนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียนอายุน้อย:

1. **ภาษาและการอ่านออกเขียนได้**: ภาษาเป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ การเรียนรู้ที่จะสื่อสารผ่านท่าทาง เสียง และคำพูดจะเพิ่มความสนใจของเด็กในหนังสือและการอ่านในภายหลัง

2. **การคิด**: เด็กเกิดมาพร้อมกับความต้องการที่จะเข้าใจว่าสิ่งต่างๆ ทำงานอย่างไร จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน พวกเขาใช้และพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทางคณิตศาสตร์ เช่น การนับและการเรียงลำดับ และทักษะการแก้ปัญหาที่จำเป็นสำหรับโรงเรียน

3. **การควบคุมตนเอง**: หมายถึงความสามารถในการแสดงออกและจัดการอารมณ์ในรูปแบบที่เหมาะสม และจำเป็นต่อความสำเร็จในโรงเรียนและพัฒนาการที่ดีโดยรวม ช่วยให้เด็กสามารถร่วมมือกับผู้อื่น รับมือกับความคับข้องใจ และแก้ไขข้อขัดแย้งได้

4. **ความมั่นใจในตนเอง**: เมื่อเด็กรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถและเชื่อมั่นในตัวเอง พวกเขาเต็มใจที่จะรับความท้าทายใหม่ๆ มากขึ้น ความมั่นใจในตนเองยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความท้าทายทางสังคม เช่น การแบ่งปัน การแข่งขัน และการหาเพื่อนใหม่

สรุป จากทัศนะของ American school (n.d.), Goodwin (n.d.), Moriarty (n.d.), University of Pennsylvania (n.d.), และ University of Massachusetts (n.d.) ดังกล่าวข้างต้น สรุปนิยามของเด็กปฐมวัย (Early Childhood) ได้ว่า หมายถึง เด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ 8 ปี เป็นเด็กที่ต้องพึ่งพาผู้ดูแลที่เป็นผู้ใหญ่โดยสิ้นเชิง ซึ่งรวมถึงพ่อแม่ ผู้ให้บริการรับเลี้ยงเด็ก พี่เลี้ยงเด็ก สมาชิกในครอบครัวใหญ่ และครู เป็นวัยที่สมองของเด็กจะไวต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นอย่างมากที่ต้องการแนวทางการศึกษาเฉพาะทางเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กได้เรียนรู้ทักษะที่สำคัญและแนวคิดพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตในภายหลัง ซึ่งจะต้องมุ่งเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ ค้นพบ และเล่นในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและน่าอยู่นอกบ้าน เด็กจะได้รับการสนับสนุนให้สำรวจสี ตัวอักษร ตัวเลข เสียง ธรรมชาติ ศิลปะ และหัวข้ออื่น ๆ ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นและพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวหลักและทักษะทางสังคม ให้มีโภชนาการที่เพียงพอ มีการดูแลสุขภาพที่ดี การป้องกัน และการเล่น ที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา ภาษา และอารมณ์ทางสังคมของเด็ก

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย

Conti and Krever (2021) เป็น หัวหน้าโรงเรียน Wetherill ในเมือง Gladwyne รัฐเพนซิลเวเนีย และอดีตสมาชิกคณะกรรมการบริหาร American Montessori Society กล่าวถึง การเตรียมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ว่า เด็กปฐมวัย ช่วงเวลาระหว่างแรกเกิดถึงอายุหกขวบ เป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาและการเรียนรู้ของมนุษย์หลังคลอด ในช่วงเวลานี้ การเคลื่อนไหวพื้นฐานจะเชี่ยวชาญ การพูดได้รับการพัฒนา ประสาทสัมผัสถูกรวมเข้าด้วยกัน และร่างกายจะปรับตัวให้ชินกับการป้อนข้อมูลทางประสาทสัมผัส ด้วยการพัฒนาครั้งใหญ่นี้ สภาพแวดล้อมที่เด็ก ๆ ใช้เวลาในแต่ละวันจะต้องสะท้อนถึงความต้องการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในวัยเด็ก

Source: https://bit.ly/3wXWrka

สภาพแวดล้อมที่เด็ก ๆ ใช้เวลาในแต่ละวันต้องสะท้อนถึงความต้องการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในวัยเด็ก

ในช่วงเดือนแรกๆ เด็กๆ จะอยู่ในภาวะซึมซาบโดยไม่รู้ตัว ซึ่งเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรมชาติและง่ายดาย ช่วงเวลาของกิจกรรมทางจิตที่รุนแรงนี้จะค่อยๆ นำไปสู่สภาวะของการดูดซึมอย่างมีสติ ทำให้สามารถเลือกกิจกรรมที่มีจุดประสงค์มากขึ้นได้ ในขณะเดียวกันก็มีภารกิจมากมายที่มุ่งไปสู่ทั้งความเป็นอิสระและความต้องการระเบียบ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเด็กปฐมวัยจะเปิดโอกาสให้เด็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเองที่จำเป็นเพื่อสร้างความมั่นใจและ

ตระหนักถึงการปลดปล่อยตนเอง ในขณะที่จัดเตรียมความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการจัดวางเครื่องเรือน วัสดุ และกิจกรรมที่นำเสนอ

บทบาทของผู้ดูแลหรือผู้ให้การศึกษาคือการเตรียมสภาพแวดล้อมเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กกลุ่มพิเศษในความดูแลของพวกเขา มีหลายปัจจัยที่ต้องพิจารณาเพื่อจัดหาพื้นที่ที่จะเสริมสร้างประสบการณ์ของพวกเขาในลักษณะที่เหมาะสมต่อการพัฒนา:

1. ตอบสนองความต้องการในการเคลื่อนไหว

Source: https://bit.ly/3wXWrka

ดังที่เราได้เรียนรู้จาก Dr. Maria Montessori (1870 – 1952) การเคลื่อนไหวเป็นสิ่งที่สร้างความพึงพอใจอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังส่งผลต่อพลังจิตและจิตวิญญาณ และในที่สุดก็ช่วยให้เด็กได้รับความคิดเชิงนามธรรมโดยทำให้พวกเขาได้สัมผัสกับแนวคิดนามธรรมผ่านรูปแบบที่เป็นรูปธรรมก่อน เด็กน้อยต้องขยาบ! การทราบอายุ ระดับพัฒนาการ และความต้องการของเด็กในความดูแลของคุณจะช่วยให้คุณจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้มีกิจกรรมทางกายในปริมาณที่เหมาะสม

หากคุณกำลังให้บริการทารกที่ต้องคลาน ให้จัดเตรียมพื้นที่เปิดโล่งที่ปราศจากสิ่งกีดขวางด้วยพื้นอุ่นที่มีพื้นผิวต่างๆ กัน ซึ่งพวกเขาสามารถนำทางและสำรวจได้อย่างปลอดภัย เด็กวัยหัดเดินต้องการพื้นที่สำหรับการสำรวจอย่างอิสระ เช่นเดียวกับวัตถุที่ปลอดภัยสำหรับการจับและดึงตัวเองในท่านั่งและยืน หลังจากนั้นพวกเขาจะต้องใช้เครื่องมือยืดและพัฒนากล้ามเนื้อแขนและขา เช่น ปีนสามเหลี่ยม ปีนโดม และบันไดสั้นๆ ในวัยนี้ เด็ก ๆ เริ่มเรียนรู้ว่าเมื่อใดและที่ไหนเหมาะสมที่จะวิ่งและปีนป่าย และเมื่อใดที่ปลอดภัยกว่าที่จะเดินหรือวางเท้าบนพื้น และด้วยคำแนะนำ จะเริ่มตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม

เด็กก่อนวัยเรียน (อายุ 3-6 ปี) ต้องการพื้นที่ในการเลื่อนไปมาระหว่างชั้นวาง โต๊ะ และพื้นที่เปิดโล่งขนาดใหญ่สำหรับการทำงานที่ไม่มีภาระผูกพัน พื้นที่ส่วนบุคคล เช่น มุมอ่านหนังสือสบายๆ ที่ซึ่งพวกเขาสามารถตั้งรกราก มีสมาธิ และมีสมาธิ และพื้นที่สำหรับชุมนุมทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ช่องแคบยาวมีแนวโน้มที่จะกระตุ้นให้วิ่ง ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยได้ พยายามแบ่งส่วนยาวเหล่านี้ด้วยเฟอร์นิเจอร์หรือต้นไม้ ชุดโต๊ะและเก้าอี้ขนาดเด็กรวมกัน โดยควรปรับให้เหมาะกับความสูงของเด็กแต่ละคน ชั้นวางและตู้เก็บของที่สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกสบาย และพื้นที่เปิดโล่งรองรับกิจกรรมหลายประเภท

2. ตอบสนองความต้องการทางประสาทสัมผัสในสิ่งแวดล้อม

- ส่วนประกอบของการใช้ภาพ :

เนื่องจากเด็กเล็กกำลังปรับตัวให้เข้ากับความรู้สึกทางประสาทสัมผัสที่ได้รับอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่เด็กเห็นจึงมีบทบาทสำคัญในการเตรียมสภาพแวดล้อม เราอยู่ในโลกที่เน้นการกระตุ้นการมองเห็นอย่างกว้างขวาง แม้ว่าจะมีแนวโน้มในการจัดเตรียมสีสว่างสะดุดตาหรือสีหลักที่จัดจ้านในสภาพแวดล้อมของเด็กปฐมวัย แต่จานสีที่เป็นกลางและ/หรือสีจากธรรมชาติสามารถเอื้อต่อการเรียนรู้และส่งเสริมความรู้สึกสงบ พื้นหลังที่ละเอียดกว่าช่วยให้วัสดุดูโดดเด่นและดึงดูดความสนใจของเด็ก

นอกจากนี้ ผู้ผลิตยังเรียกร้องให้ทำการตลาดห้องเรียน “การตกแต่ง” นักการศึกษาปฐมวัยมักฉาบสภาพแวดล้อมด้วยโปสเตอร์และวัสดุอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ผนังที่ไม่เกะกะสามารถช่วยให้รู้สึกสบายใจ ผ่อนคลาย และเสียสมาธิน้อยลงมาก เลือกและแยกแยะในการเลือกสิ่งที่จะแสดงและแขวนงานศิลปะที่เลือกอย่างพิถีพิถันในระดับสายตาของเด็ก

การพิจารณาแสงสว่างก็มีความสำคัญเช่นกัน แสงธรรมชาติในปริมาณที่เหมาะสมเหมาะสมที่สุดในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาใดๆ หากจำเป็นต้องใช้แสงประดิษฐ์เนื่องจากข้อจำกัดของอาคาร การใช้หลอดไส้จะให้แสงที่อบอุ่นและเหมือนบ้านมากกว่าแสงสีฟ้าเย็นของหลอดฟลูออเรสเซนต์ คุณอาจต้องการสำรวจ LED ที่ประหยัดพลังงาน ไม่ว่าในกรณีใด อย่าลืมคำนึงถึงความปลอดภัยกับเด็กเล็ก การดูแลสายไฟ หลอดไฟร้อน และที่บังแดด ตลอดจนความมั่นคงของหลอดไฟ

- ส่วนประกอบใช้เสียง

คุณได้พิจารณาถึงเสียงที่เด็กๆ ได้ยินในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของคุณหรือไม่? เช่นเดียวกับที่ห้องเรียนของคุณอาจดูรกหูรกตา เสียงต่างๆ เช่น การสนทนาด้านข้าง บทเรียนกลุ่มย่อย เครื่องดนตรี เสียงใบไม้กระทบกัน หรือแม้กระทั่งเสียงกระซิบของลมก็สามารถทำให้ห้องเรียนรู้สึกรกหูรกตาได้ พิจารณาว่าเสียงใดต่อไปนี้น่าดึงดูดและเอื้อต่อการเรียนรู้ และเสียงใดที่ทำให้เสียสมาธิ ลองปรับสิ่งที่คุณต้องการควบคุมหรือลดเสียงโดยใช้วัสดุดูดซับเสียง เช่น พรมและพรมปูพื้นเพิ่มหมอนนุ่มๆ และเก้าอี้บุนวมขนาดเด็กไว้ที่มุมอ่านหนังสือ แขวนผ้าม่านที่หน้าต่างหรือพาดผ่านเพดาน หากงบประมาณของคุณเพียงพอ คุณอาจต้องการพิจารณาแผงอะคูสติกที่ไม่สร้างความรำคาญสำหรับผนังและเพดาน

- ส่วนประกอบที่สัมผัสได้

พื้นผิวของเฟอร์นิเจอร์ในห้องเรียนของคุณเรียบและไม่มีขอบที่เป็นอันตรายหรือแหลมคมหรือไม่? คุณจัดหาวัสดุต่างๆ ที่ดึงดูดความรู้สึกสัมผัส เช่น ผ้าขนสัตว์เนื้อนุ่ม ผ้าไหมเนื้อเรียบ วัตถุไม้ที่อบอุ่น และโลหะเย็น ซึ่งกระตุ้นให้เด็กสำรวจและค้นพบลักษณะเฉพาะของแต่ละอย่างหรือไม่ สำหรับทารกและเด็กวัยเตาะแตะที่ยังคงคลานและคืบคลาน คุณเคยพิจารณาถึงความรู้สึกต่างๆ ที่พวกเขารู้สึกบนมือและเข่าขณะเดินไปมาบนพื้นผิวต่างๆ กันหรือไม่?

- ส่วนประกอบของกลิ่น

กลิ่นอะไรทักทายเด็ก ๆ ที่มาถึงในสภาพแวดล้อมของคุณ? หน่วยงานออกใบอนุญาตหลายแห่งกำหนดให้ใช้น้ำยาทำความสะอาดและฆ่าเชื้อเฉพาะ และเราปฏิบัติตามกฎระเบียบเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม หากเป็นไปได้ ให้หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีทำความสะอาดที่มีกลิ่นรุนแรง ปล่อยให้

อากาศบริสุทธิ์แทรกซึมเข้าไปในสิ่งแวดล้อม วัตถุที่มีกลิ่นน่าดึงดูดใจ เช่น กล่องเปลือกอบเชยหรือกล่องกานพลู สามารถเพลิดเพลินได้โดยเด็กๆ หากวางบนชั้นวางในระยะเอื้อมถึง พืชสมุนไพรที่มีกลิ่นหอมที่สามารถรับประทานได้อย่างปลอดภัย เช่น เซจ โรสแมรี่ และลาเวนเดอร์ ยังช่วยเพิ่มความสวยงามให้กับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนอีกด้วย ปล่อยให้เด็กใช้ครกและสากบดขยี้พวกเขาเพื่อปล่อยกลิ่นอันเย้ายวนให้ฟุ้งกระจายไปในอากาศ

Source: https://bit.ly/3wXWrka

2. การเลือกวัสดุ

นอกจากคุณลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนแล้ว ยังมีข้อควรพิจารณาหลายประการเกี่ยวกับสื่อการเรียนและการเล่นที่มีให้:

- **คุณภาพ**: วัสดุเหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อให้มีอายุการใช้งานโดยเด็กจำนวนมากหรือไม่? ปลอดภัยและไม่มีขอบคมและชิ้นส่วนขนาดเล็กที่ไม่เหมาะสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปีหรือไม่ พวกเขามีเสน่ห์ ดึงดูดใจ และอยู่ในสภาพดีหรือไม่?
- **ความเกี่ยวข้อง**: สื่อต่างๆ รวบรวมและเคารพตัวระบุส่วนบุคคลที่ประกอบขึ้นเป็นความหลากหลายของนักเรียน ครอบครัวของพวกเขา และชุมชนที่กว้างขึ้นซึ่งโปรแกรมของคุณตั้งอยู่ เช่น เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม การประกอบกันในครอบครัว อาชีพ และภาษา ? พวกเขาคำนึงถึงความสนใจของเด็กและสร้างแรงบันดาลใจใหม่ๆ หรือไม่?
- **ระดับพัฒนาการ**: เนื้อหาและกิจกรรมให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับทุกวัยและทุกระดับความสามารถในชั้นเรียนหรือไม่?
- **พัฒนาการทางภาษา**: เนื้อหาที่หลากหลายทำให้เด็ก ๆ ได้สัมผัสกับสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตมากมายที่นำเสนอโดยโลกของเราและคำศัพท์มากมายที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาเพื่อขยายการพัฒนาภาษาที่กำลังเติบโตของพวกเขาหรือไม่? มีโอกาสสำหรับพวกเขาในการแสดงออกในภาษาพื้นเมืองของตน ตลอดจนเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ หรือไม่?

Source: https://bit.ly/3wXWrka

Heiskell (2020) เป็นนักการศึกษาปฐมวัยที่ได้รับการรับรองมาตั้งแต่ปี 1989 เธอจบปริญญาโทด้านการศึกษาจาก Bank Street College of Education ในนิวยอร์ก ให้ทัศนะด้วยสำนวนภาษาแบบสนทนาถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยว่าองค์ประกอบง่ายๆ เช่น การจัดแสง น้ำเสียง และกิจวัตรสามารถช่วยให้เด็กเล็กรู้สึกสงบและพร้อมที่จะเรียนรู้

ห้องเรียนที่เต็มไปด้วยเด็กเล็กเป็นสถานที่ที่พลุกพล่านไปด้วยความต้องการที่หลากหลาย แทนที่จะรู้สึกท่วมท้นเมื่อมีคนตัวเล็กๆ ที่กระตือรือร้นจำนวนมากและมีความต้องการมากมาย ให้หาวิธีสร้างความสงบด้วยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบ เอาใจใส่ต่อการสื่อสาร และใช้กิจวัตรประจำวัน

1. รักษาระยะ

คุณเดินเข้าไปในห้องแล้วเปิดไฟโดยอัตโนมัติหรือไม่? แสงเหนือศีรษะส่วนใหญ่—โดยเฉพาะแสงจากหลอดฟลูออเรสเซนต์—สว่างเกินไปสำหรับความต้องการของนักเรียนอายุน้อย เพิ่มแสงธรรมชาติให้สูงสุด และจัดแสงให้ตรงกับความต้องการของกิจกรรม ตัวอย่างเช่น ศูนย์การเรียนรู้อาจต้องใช้ลำแสงโดยตรงจากโคมไฟ ในขณะที่พื้นที่สำหรับเล่นละครอาจต้องใช้ไฟเส้นที่นุ่มนวลและมหัศจรรย์

เลือกสีที่กระตุ้นความรู้สึกเชิงบวกและผ่อนคลาย จัดของโชว์และของตกแต่งให้อยู่ในระดับสายตาของเด็ก เว้นพื้นที่ว่างไว้สำหรับแสดงผลงานศิลปะของเด็ก ๆ และพื้นที่ว่างอื่น ๆ ที่ดวงตาเล็ก ๆ สามารถพักได้

เมื่อเป็นไปได้ ต้นไม้สามารถทำให้ห้องเรียนดีขึ้นได้เช่นเดียวกับระดับความชื้นที่สมดุล การมีต้นไม้ที่มีชีวิตมีประโยชน์เพิ่มเติมในการให้โอกาสเด็กเรียนรู้ความรับผิดชอบในขณะที่พวกเขาช่วยดูแลต้นไม้ ให้ความสนใจกับความรู้สึกโดยรวมของพื้นที่ทางกายภาพสามารถช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สงบ

2. ตั้งใจกับการสื่อสาร

การหันหน้าเข้าหาเด็กในระดับสายตาด้วยการนั่งยอง นั่ง หรือคุกเข่าช่วยให้ได้สบตา แต่ยังช่วยให้คุณเห็นโลกจากมุมมองของพวกเขาด้วย การสบตากับเด็กช่วยให้ครู

ทราบระดับความเข้มข้นของพลังงานและแทรกแซงด้วยสัญญาณอวัจนภาษา การสื่อสารในระดับสายตายังช่วยให้ครูถ่ายทอดความสงบสุขและความปลอดภัยได้

เด็กชายอายุ 3 ขวบในชั้นเรียนของเรามีปัญหาในการแยกจากพ่อของเขาในเวลาส่ง ฉันลงไปบนพื้นในระดับสายตาของเขาและมองเข้าไปในดวงตาของเขา ฉันยิ้มและใช้เสียงเบา ๆ เพื่ออธิบายว่าพ่อจะกลับมาเร็ว ๆ นี้ แต่ตอนนี้ถึงเวลาเล่นที่โรงเรียนแล้ว ฉันรอหายใจเข้าลึก ๆ ในขณะที่เขามองตาฉันและค่อย ๆ สงบลง ฉันจับมือเขาและเสนอสถานที่เล่นให้เขา การใช้สายตาช่วยติดต่อกับเขาและทำให้เขากลับสู่สภาวะสงบ

ปลูกฝังความสงบในห้องเรียนของคุณ การรักษาโทนเสียงที่นุ่มนวลจะเป็นการสร้างระดับเสียงที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน สำหรับเด็กบางคน การเปิดเพลงเบา ๆ เป็นพื้นหลังสามารถช่วยควบคุมน้ำเสียงได้

บางครั้งช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างกิจกรรมอาจวุ่นวาย เนื่องจากเด็กๆ มักจะตื่นเต้นและเสียงดัง การพูดเบาๆ เกี่ยวกับวัตถุที่เด็กเห็นว่าน่าสนใจหรือสนุกจะทำให้การเปลี่ยนแปลงสงบลงได้ การร้องเพลงเบาๆ เกี่ยวกับกระบวนการ เช่น “มา มา มา มา วงกลม” หรือ “ตากำลังดู หูกำลังฟัง เสียงที่เงียบสงบ ร่างกายสงบ” สามารถจัดเตรียมวิธีที่เป็นหนึ่งเดียวเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง ทีละน้อย , เด็ก ๆ สงบที่จะนั่งเงียบ ๆ และฟังเมื่อกิจวัตรเวลาของวงกลมเริ่มต้นขึ้น

สอนนักเรียนถึงวิธีการสนทนาโดยการสร้างแบบจำลอง ขอให้เด็กเดินไปหาคนที่พวกเขาต้องการสื่อสารด้วยอย่างสม่ำเสมอ จำลองวิธีเรียกร้องความสนใจอย่างนุ่มนวลด้วยการพูดว่า “ขอโทษ” หรือวางมือบนไหล่อย่างอ่อนโยน

3. ให้กิจวัตรเป็นส่วนหนึ่ง

กำหนดกิจวัตรเพื่อช่วยให้เด็กก่อนวัยเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่นผ่านตารางประจำวัน อธิบายกิจวัตรให้เด็กฟัง และสอนลำดับขั้นตอนในกิจวัตรโดยตรงก่อนจะถึงเวลาเข้าร่วม

การเตรียมนักเรียนล่วงหน้าช่วยให้พวกเขามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงและกิจกรรมใหม่ได้ดีขึ้น เนื่องจากเด็กเล็กจำเป็นต้องรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเข้าร่วมช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างกิจกรรมต่างๆ ให้คำเตือนที่ชัดเจนสำหรับการเปลี่ยนผ่านทั้งหมดโดยใช้คำพูด ภาพ หรือสัญญาณสัมผัส การหรี่ไฟหรือกดกริ่งเล็กๆ สามารถบอกให้เด็กๆ หยุด มอง และฟัง เสริมทิศทางโดยจับคู่กับกิจกรรมทางกาย เช่น ให้นักเรียนยกมือขึ้น ชี้ไปที่ตา และปิดหู การเตือนด้วยวาจาสามารถส่งสัญญาณการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัว คำสั่งง่ายๆ เช่น “เรามีเวลาเล่นอีกห้านาที จากนั้นก็ถึงเวลาทำความสะอาด” สามารถจับคู่กับสัญญาณภาพ/สัมผัสได้ เช่น ไฮไฟว์กับเด็กแต่ละคน

โสตทัศนูปกรณ์ เช่น หุ่นกระบอก ช่วยให้เด็กเข้าใจแนวคิดโดยไม่เกิดความสับสนทางอารมณ์ที่อาจเกิดขึ้นเมื่อผู้ใหญ่ออกคำสั่ง ใช้หุ่นสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหลักสูตรเพื่อเสริมการเรียนรู้ หรือระบุหุ่นพิเศษที่แสดงทักษะหรือกลยุทธ์เฉพาะ ตัวอย่างเช่น เพื่อสร้างกิจวัตรใหม่ เช่น การต่อแถวเพื่อล้างมือ หุ่นเชิดสองตัวอาจคุยกันว่าเหตุใดการล้างมือก่อน

รับประทานอาหารจึงสำคัญ หุ่นเชิดยังสามารถแสดงพฤติกรรมที่นักเรียนควรหลีกเลี่ยง ตัวอย่างเช่น หุ่นกระบอกที่รอเข้าแถวอาจผลักหรือผลักเพื่อไปที่อ่างล้างจาน ติดตามการสาธิตหุ่นพร้อมการสนทนาเกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกเขา

ปฏิสัมพันธ์ในจินตนาการ เช่น การสร้างแบบจำลอง การแสดงบทบาทสมมติ หรือการแบ่งปันเรื่องราวต่างๆ สามารถช่วยให้เด็กเข้าใจกิจวัตรใหม่ๆ ได้ ตัวอย่างเช่น เด็กๆ สามารถแสดงออกได้ว่าการมีร่างกายที่สงบเป็นอย่างไร และการไม่มีร่างกายที่สงบในขณะที่รอนั้นเป็นอย่างไร

กิจวัตรที่สอดคล้องกันช่วยส่งเสริมการเรียนรู้โดยขจัดสิ่งรบกวนและทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมของพวกเขาและกันและกัน

Thompson (2020) เป็นผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนกลยุทธ์และการวิจัยของ British Olympic Association United Kingdom ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ *อะไรทำให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จในการดูแลเด็ก?* ว่า “สภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์และหลากหลายสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก มันทำให้พวกเขามีความมั่นใจในการสำรวจและเรียนรู้ในพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งที่ปลอดภัยและท้าทาย แต่ท้าทาย” - Hodman, 2011

Source: https://www.youngacademics.com.au/what-makes-a-successful-learning-environment-in-childcare/

การเล่นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากของประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก และเป็นรากฐานสำหรับการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก การสร้างและจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนสุขภาพ ความปลอดภัย และความคิดของเด็กเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับประสบการณ์การเรียนรู้และการเจริญเติบโตโดยรวมของพวกเขา

เหตุใดสภาพแวดล้อมทางกายภาพในการดูแลเด็กจึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และการเล่น

สภาพแวดล้อมที่จัดไว้อย่างดีควรส่งเสริมพัฒนาการของเด็กผ่านการเรียนรู้และเล่น วิธีหนึ่งที่พบได้บ่อยที่สุดที่เด็กเรียนรู้คือผ่านการเล่น ดังนั้นสภาพแวดล้อมโดยรอบจึงจำเป็นต้องออกแบบและกำหนดค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึก การกระทำ และพฤติกรรมของเด็ก สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดีช่วยให้เด็กเติบโตและพัฒนาผ่านกิจกรรม สีสัน และพื้นผิว สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ออกแบบไม่ดีในการดูแลเด็กอาจส่งผลเสียต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก ตัวอย่างเช่น การวางตำแหน่งพื้นที่อ่านหนังสือและอ่านออกเขียนได้ใกล้กับพื้นที่ดนตรีจะทำให้เด็กที่กำลังพยายามมีสมาธิหยุดชะงักอย่างมาก

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพในเด็กปฐมวัยเป็นภาพที่ชัดเจนของการวางแผนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน พื้นที่ที่เป็นระเบียบและสะดวกสบายจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคม อารมณ์ และร่างกาย

เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของการเล่น ก่อนอื่นต้องเข้าใจถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม เราจะกำหนดสภาพแวดล้อมได้อย่างไร? สามารถอธิบายได้ว่าเป็น "สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อม และสถานที่เฉพาะ" (Vickerius & Sandberg, 2006)

สภาพแวดล้อมทางกายภาพจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กและจำนวนเด็กที่อยู่ในห้อง ด้านล่างนี้คือความแตกต่างในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เหล่านี้และการออกแบบในเด็กปฐมวัย

ทารก

- พื้นที่ปฐมภูมิประกอบด้วย: รับประทานอาหาร นอน ผ้าอ้อม และพื้นที่เล่น
- ควรอยู่ในระดับที่เด็กสามารถจับและเข้าถึงวัสดุได้
- ควรรวมกิจกรรมบนพื้นเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถผลัก ดึง ม้วน หมุน และบีบสิ่งของได้
- ควรจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของทารกไว้ในห้องเดียวเพื่อเพิ่มการดูแลทารกให้ได้มากที่สุด
- สภาพแวดล้อมที่สะดวกสบาย อบอุ่น และเหมือนบ้านก็มีความสำคัญสำหรับทารกเช่นกัน เนื่องจากช่วยให้พวกเขารู้สึกผูกพันและสบายใจ

เด็กวัยหัดเดิน

- พื้นที่ปฐมภูมิรวมถึง: การงีบหลับ ผ้าอ้อม ห้องน้ำ และพื้นที่เล่น
- การเล่นยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับกลุ่มอายุนี้ ซึ่งควรแบ่งพื้นที่ออกเป็นศูนย์การเรียนรู้ละคร บล็อก ศิลปะ ห้องสมุด ดนตรี และวิทยาศาสตร์
- เด็กวัยหัดเดินต้องการพื้นที่ที่ให้พวกเขาได้ทดลอง สำรวจ และค้นพบสิ่งต่าง ๆ รอบตัว
- พวกมันเคลื่อนไหวและสำรวจสิ่งรอบตัวอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น จึงต้องการกิจกรรมที่เพียงพอเพื่อให้พวกมันไม่ว่างและอยากรู้อยากเห็น

ก่อนวัยเข้าเรียน

- สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในการดูแลเด็กสำหรับนักเรียนก่อนวัยเรียนค่อนข้างคล้ายกับห้องเรียนของเด็กวัยหัดเดิน
- การรับประทานอาหาร การงีบหลับ การเข้าห้องน้ำ และพื้นที่เล่นเป็นกุญแจสำคัญ
- พื้นที่การเรียนรู้มักจะรวมถึงศิลปะ ห้องสมุด การแต่งตัว ดนตรี และวิทยาศาสตร์

คุณลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีในเด็กปฐมวัย

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในการดูแลเด็กควรเป็นพื้นที่เชิงบวกและเป็นมิตร ซึ่งเด็กรู้สึกสบายใจที่จะมีส่วนร่วม สำรวจ และเติบโต อย่างไรก็ตาม มีคุณลักษณะบางอย่างที่สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จมีให้ เหล่านี้รวมถึง:

- พื้นที่ที่ช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพกับนักการศึกษาและเด็กๆ
- พื้นที่สำหรับการสำรวจและตรวจสอบ
- จัดกลุ่มพื้นที่และพื้นที่สำหรับเด็กเพื่อสำรวจความคิดสร้างสรรค์
- พื้นที่สำหรับการพักผ่อน
- โซนสำหรับการเล่นแบบหยาบและเกลือกกลิ้ง
- พื้นที่ต้อนรับครอบครัว
- โอกาสในการเสี่ยงและความท้าทาย

สิ่งสำคัญคือพื้นที่เหล่านี้ต้องมีทรัพยากรและวัสดุเพียงพอที่สะท้อนถึงความต้องการ ชีวิต และอัตลักษณ์ของเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์ที่สามารถนำมาใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

การเล่นละคร

- โต๊ะและเก้าอี้
- บ้านตุ๊กตา เฟอร์นิเจอร์ และเสื้อผ้า
- เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายแต่งตัว
- อุปกรณ์ทำครัวขนาดเล็กสำหรับเด็ก
- โทรศัพท์

ศิลปะ

- ดินสอสี
- ดินเหนียว
- กาว
- ชอล์กสี
- กระดาษ
- แปรง
- ทาสี

ห้องสมุด

- หนังสือ
- นิตยสาร
- กระดาษ

เกม

- ปริศนา

- เกมกระดาน
- ลูกปัดและเชือก
- หุ่นเชิด

พลศึกษา

- เชือก
- ฮูลาฮูป
- เครื่องมือทำสวน
- คานทรงตัว
- ลูกบอล
- เสื่อไม้ลอยน้ำ

Pratt-Fartro (2020) ให้บริการชุมชนการศึกษามานานกว่า 20 ปีในตำแหน่งครูปฐมวัย/ประถมศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน โค้ชการอ่านออกเขียนได้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาวิชาชีพ นักวิจัย และอาจารย์มหาวิทยาลัย Tamie ได้ทำการศึกษาวิจัยหลายเรื่องเกี่ยวกับการอ่านออกเขียนได้ การเล่น การเปลี่ยนผ่านระดับอนุบาล การสอนแบบไตร่ตรอง และความเป็นผู้นำ กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญ 4 ประการของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ปฐมวัย ว่า นอกจากการทำให้เด็กรู้สึกเป็นที่ต้อนรับและช่วยให้การเปลี่ยนผ่านจากบ้านไปโรงเรียนและจากกิจกรรมหนึ่งไปยังอีกกิจกรรมหนึ่งง่ายขึ้นแล้ว ต่อไปนี้เป็นคุณลักษณะเพิ่มเติมสี่ประการที่ควรอธิบายถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทุกต้น

1. ปลอดภัยและมั่นคง

ความปลอดภัยของเด็กเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และการออกแบบพื้นที่การเรียนรู้ควรสะท้อนถึงความสำคัญนี้

เฟอร์นิเจอร์ควรมีมุมโค้งมน ไม่มีขอบแหลมคมหรืออุปกรณ์เปิดโล่ง เก้าอี้ควรแข็งแรง เด็กๆ จะได้ไม่หงายท้อง ตู้ที่บรรจุอุปกรณ์ทำความสะอาดหรือวัตถุอันตรายอื่นๆ ควรล็อคหรือวางไว้ในระดับสูง เพื่อไม่ให้เด็กเข้าไปได้ ควรมีเส้นสายตาที่ชัดเจนทั่วทั้งพื้นที่ เพื่อให้ผู้ใหญ่มองเห็นเด็กทุกคนและเด็กมองเห็นผู้ใหญ่ได้

2. เหมาะสมกับพัฒนาการ

เฟอร์นิเจอร์ทุกชิ้นจำเป็นต้องมุ่งเป้าไปที่เด็ก ตัวอย่างเช่น เก้าอี้ควรมีความสูงที่เหมาะสม ควรมีช่องว่างหกถึงแปดนิ้วระหว่างท็อปโต๊ะกับหัวเข่าของเด็กเมื่อพวกเขานั่งลง ข้อศอกจะได้พักผ่อนอย่างสบาย โต๊ะต้องไม่ใหญ่เกินไป เด็กๆ เอื้อมมือหยิบวัสดุได้

3. เข้าถึงได้ง่าย

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในช่วงต้นควรมีชั้นวางของที่เด็กสามารถวางวัสดุบนชั้นวางหรือในถังขยะได้โดยตรงโดยไม่ต้องมีครูคอยช่วยเหลือ ทุกอย่างควรมีป้ายกำกับที่ชัดเจนทั้งคำและสัญลักษณ์ เพื่อให้จดจำได้ง่าย เมื่อถึงเวลาที่ต้องทำความสะอาด วัสดุทั้งหมดจะมีสถานที่ที่กำหนดไว้อย่างดี ดังนั้นเด็กๆ จึงสามารถเก็บสิ่งของต่างๆ สิ่งนี้ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระและความมั่นใจในตนเอง ช่วยให้เด็กพัฒนาการจัดการพฤติกรรมและทักษะการควบคุมตนเอง เมื่อเด็กทำงานเสร็จและช่วยเก็บกวาดจะทำให้เขารู้สึกดีกับตัวเอง

4. การกระตุ้นทางปัญญา

การเรียนรู้ในระยะเริ่มต้นเป็นการเรียนรู้ผ่านการเล่นและการสื่อสาร นั่นเป็นวิธีที่เด็กๆ เข้าใจโลกด้วยการสำรวจและพูดคุยกัน การตกแต่งและวัสดุในพื้นที่การเรียนรู้ควรอำนวยความสะดวกนี้

สภาพแวดล้อมควรมีองค์ประกอบที่เชิญชวนให้เรียนรู้และสำรวจทั้งแบบส่วนตัวและแบบร่วมมือกับผู้อื่น เช่น วัสดุปลายเปิดที่ไม่มีจุดประสงค์เฉพาะแต่ส่งเสริมจินตนาการแทน ตัวอย่างเช่น: แบบเอกสารสำเร็จรูปและการปรับเปลี่ยนที่อนุญาตให้เชื่อมโยงหรือสร้าง; วัตถุที่ให้เด็กทดลองผ่านการลองผิดลองถูก ขาตั้งศิลปะสองด้าน โต๊ะทรายและน้ำเต็มไปด้วยสิ่งของทางประสาทสัมผัส เมื่อเราอนุญาตให้เด็กๆ ทดลอง สำรวจ และทำงานร่วมกัน พวกเขากำลังสร้างทักษะพื้นฐานเพื่อความสำเร็จทางวิชาการในภายหลัง

Falk (2019) เป็นศาสตราจารย์และผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่ The School of Education, The City College of New York เธอยังเป็นผู้อำนวยการโครงการ High Quality Early Learning ซึ่งให้ทัศนะถึง Provisioning the Environment: Supporting High Quality Early Learning

Source: https://bit.ly/3RApB1j

การเปิดปีการศึกษาใหม่เป็นโอกาสในการประเมิน/ประเมินซ้ำว่าห้องเรียนของเราได้รับการจัดเตรียมเพื่อรองรับการเรียนรู้ของเด็กๆ อย่างไร เนื่องจากการวิจัยแจ้งให้เราทราบว่าประสบการณ์เป็นตัวกระตุ้นให้เด็กสามารถจัดระเบียบสมองเพื่อรองรับความท้าทายที่พวกเขาพบเจอ และเพราะเรารู้ว่าประสบการณ์เหล่านี้สนับสนุนการพัฒนาของเด็กทั้งด้านสังคม อารมณ์ วัฒนธรรม ภาษา ร่างกาย และความรู้ความเข้าใจ —สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวกสำหรับเด็กเล็กจำเป็นต้องจัดเตรียมกิจกรรมสำหรับการเติบโตทุกด้านเหล่านี้

1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวกจำเป็นต้องมีกิจกรรมที่สนับสนุนการเจริญเติบโตทุกด้าน

ในการทำเช่นนี้ ห้องเรียนจำเป็นต้องรวมพื้นที่กิจกรรมที่เปิดโอกาสสำหรับทั้งการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ การเล่นเป็นฐาน และการสอนทักษะทางวิชาการที่เหมาะสมต่อพัฒนาการ จำเป็นต้องมีสื่อต่างๆ มากมายในพื้นที่/ศูนย์ที่ช่วนให้เด็กสอบถาม สำรวจ ค้นพบ และมีส่วนร่วมกันเกี่ยวกับแนวคิดต่างๆ จำเป็นต้องเสนอกิจกรรมประเภทต่างๆ ตลอดทั้งวันและจัดทำตารางเวลาที่

ชัดเจนและคาดการณ์ได้ สนับสนุนโดยกิจวัตรและช่วงเปลี่ยนผ่านที่วางแผนไว้อย่างรอบคอบ ซึ่งส่งผลให้วันดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีการจัดการที่ดี

2. **สภาพแวดล้อมทางกายภาพสนับสนุนการเรียนรู้เชิงรุก**

การจัดห้องเรียนควรได้รับคำแนะนำจากเป้าหมายในการสนับสนุนเด็กให้พัฒนาทักษะการคิด การใช้เหตุผล การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การใช้ความเข้าใจกับบริบทใหม่ และการแสดงความคิดและแบ่งปันกับผู้อื่น เป้าหมายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เหล่านี้ได้รับการสนับสนุนโดยห้องเรียนที่จัดในพื้นที่หรือศูนย์ความสนใจต่างๆ ที่ให้โอกาสสำหรับการเรียนรู้ในทุกสาขาวิชา เช่น การอ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศิลปะ จำเป็นต้องมีวัสดุที่หลากหลายและทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ในสภาพแวดล้อมแบบนี้ เด็ก ๆ สามารถทดสอบและแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ แก้ปัญหา ใช้เหตุผลของตนเองกับสถานการณ์ต่าง ๆ และแบ่งปันประสบการณ์การเรียนรู้กับผู้อื่น

Source: https://bit.ly/3RApB1j

การจัดห้องเรียนควรได้รับคำแนะนำจากเป้าหมายในการสนับสนุนเด็กให้พัฒนาทักษะการคิด การตัดสินใจ การแสดงความคิด และการแบ่งปันกับผู้อื่น

ต้องกำหนดพื้นที่/ศูนย์ในห้องเรียนให้ชัดเจน โดยแต่ละห้องมีสื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เด็กใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทางวินัยและข้ามสายวิชา ควรมีโต๊ะและเก้าอี้และ/หรือพื้นที่สำหรับการทำงานเดี่ยวและงานกลุ่มย่อยในแต่ละพื้นที่ ควรกำหนดพื้นที่ขนาดใหญ่หนึ่งแห่งให้เป็นพื้นที่สำหรับทั้งชั้นเรียนเพื่อรวมตัวกันเพื่อประชุม พื้นที่แสดงผลงานของเด็กๆ ในระดับสายตา และพื้นที่จัดเก็บสิ่งของต่างๆ ของเด็กๆ เป็นห้องเรียนหลักที่สนับสนุนการเรียนรู้คุณภาพสูงสำหรับเด็กเล็ก

3. พื้นที่กิจกรรมและสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวินัยและข้ามสาขาวิชา

ศูนย์กิจกรรมพื้นฐาน/พื้นที่บางส่วนของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ปฐมวัยคุณภาพสูงที่ส่งเสริมความสามารถของเด็กในการสร้างความรู้และความเข้าใจคือ:

พื้นที่บล็อก

พื้นที่บล็อกที่มีบล็อกไม้ครบชุดจัดเรียงตามขนาดและรูปร่างในชั้นวางแบบเปิดโล่งซึ่งแบ่งพื้นที่อย่างชัดเจนว่าควรจัดเก็บบล็อกแต่ละชิ้นอย่างไร

พื้นที่คณิตศาสตร์ / การจัดการ

พื้นที่คณิตศาสตร์/การจัดการที่มีวัสดุหลากหลาย เช่น ปริศนา ตัวต่อขนาดเล็ก เลโก้ เกมแผ่นกระเบื้อง geoboards บล็อกคุณสมบัติ และวัสดุอื่นๆ ที่ฝึกทักษะการคิดและการแก้ปัญหาของเด็ก และสนับสนุนการพัฒนาความคิดขนาดใหญ่ แนวคิดทางคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับเด็กเล็ก (การนับและจำนวนนับ การดำเนินการและการคิดเชิงพีชคณิต ความรู้สึกเกี่ยวกับจำนวนและจำนวน การวัดและข้อมูล และเรขาคณิต)

Block Center - Source: https://bit.ly/3RApB1j

พื้นที่ห้องสมุด

พื้นที่ห้องสมุดที่มีหนังสือหลากหลายประเภทจัดเรียงตามความสนใจและระดับความยากง่าย ซึ่งทั้งหมดนี้ควรครอบคลุมกลุ่มผู้อ่านทั้งหมดที่อยู่ในห้องเรียน

พื้นที่การเขียน

พื้นที่เขียน/วาดที่มีกระดาษประเภทต่างๆ อุปกรณ์สำหรับเขียน/วาด (สีเทียน ปากกามาร์กเกอร์ ดินสอ) แสตมป์ สเตนซิล แผนภูมิตัวอักษร และอื่นๆ และสามารถใช้ร่วมกับวัสดุศิลปะ (สำหรับเด็กเล็ก) หรือแยกจากกันได้ ในพื้นที่ของตนเองเมื่อเด็กมีความก้าวหน้าในการพัฒนาการรู้หนังสืออย่างต่อเนื่อง

Library Center - Source: https://bit.ly/3RApB1j

พื้นที่ศิลปะ

พื้นที่ศิลปะที่มีกระดาษและวัสดุการวาดภาพประเภทต่างๆ (ดินสอสี ปากกามาร์คเกอร์ ฯลฯ) รวมถึงกาว กรรไกร แสตมป์ สีน้ำ สีพาสเทล สีฝุ่นและพู่กัน ขาตั้งหรือโต๊ะสำหรับวาดภาพขนาดใหญ่ , วัสดุก่อสร้างและวัสดุปะติดและวัสดุต่างๆ เช่น เล่นดินน้ำมันและดินเหนียว

พื้นที่วิทยาศาสตร์

พื้นที่วิทยาศาสตร์ที่มีแว่นขยาย โต๊ะทราย/น้ำ สัตว์ต่างๆ (หนูตะเภา หอยทาก หนอนไย อาหาร ฯลฯ) และสิ่งของอื่นๆ จากโลกธรรมชาติ (เช่น พืช หิน เปลือกหอย ใบไม้ ฯลฯ) ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาของปี หัวข้อหลักสูตร หรือความสนใจของเด็กในห้องเรียน ภายในบริเวณนี้ ควรให้เวลาเด็กทดลองวัด นับ เท และคาดคะเน

Writing Center - Source: https://bit.ly/3RApB1j

พื้นที่การเล่นละคร

พื้นที่เล่นละครสำหรับเด็กเล็ก (อย่างน้อยต้องผ่านชั้นอนุบาล) ที่สามารถใช้เป็น "บ้าน" หรือสร้างขึ้นเพื่อหวนรำลึกและสะท้อนความคิดและความเข้าใจของหลักสูตรที่เน้นเฉพาะของชั้นเรียน (เช่น ที่ทำการไปรษณีย์ สถานีรถไฟ สำนักงานแพทย์ ฯลฯ);

พื้นที่สื่อ

ศูนย์สื่อที่ให้การเข้าถึงคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเสียง สมาร์ทบอร์ด และเทคโนโลยีอื่นๆ

พื้นที่ทำอาหาร

พื้นที่ปรุงอาหารที่มีเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการเตรียมอาหารว่างหรืออาหารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

Dramatic Play Center - Source: https://bit.ly/3RApB1j

พื้นที่ประชุม

พื้นที่ประชุมขนาดใหญ่พอที่จะรองรับการรวมตัวของทั้งชั้นเรียนเพื่อการสนทนากลุ่ม บทเรียน เรื่องราว และกิจกรรมดนตรี/การเคลื่อนไหว มันสามารถอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งของห้องเรียน—เช่น พื้นที่บล็อกหรือห้องสมุด—ที่ทำหน้าที่สองอย่าง;

พื้นที่กลางแจ้ง

พื้นที่เล่นกลางแจ้ง—หากเป็นไปได้ ให้เชื่อมต่อโดยตรงกับห้องเรียน—ที่ซึ่งเด็กๆ สามารถวิ่ง กระโดด ปีนป่าย เล่นของเล่นล้อยาง ปลูกสวน และทำกิจกรรมทางกายอื่นๆ

ศูนย์กิจกรรมเหล่านี้มักจะมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการเรียนรู้หลายประเภท วัตถุประสงค์ที่ให้บริการทับซ้อนกัน หล่อเลี้ยงการเรียนรู้ในหลากหลายสาขาวิชา ตัวอย่างเช่น ภาษาและการอ่านออกเขียนได้ ได้รับการสนับสนุนทุกที่และตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่บล็อก (ผ่านการพูดคุย การเขียนป้าย ฯลฯ) ศูนย์การเขียน พื้นที่เล่นละคร ห้องสมุด และศูนย์สื่อ สังคมศึกษาได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษในด้านบล็อก ห้องสมุด การทำอาหาร การแสดงละคร และวิทยาศาสตร์ การพัฒนาคณิตศาสตร์มีจุดเด่นอยู่ที่ศูนย์ที่เกี่ยวข้องกับบล็อก การก่อสร้าง งานไม้ วิทยาศาสตร์ การปรุงแต่ง และคณิตศาสตร์ การเรียนรู้ศิลปะเกิดขึ้นในพื้นที่ศิลปะ พื้นที่เล่นละคร และพื้นที่สำหรับดนตรี/การเคลื่อนไหว วิทยาศาสตร์ได้รับการสนับสนุนในพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับบล็อก การทำอาหาร การแสดงละคร คณิตศาสตร์ พืช และสัตว์

พื้นที่เหล่านี้บางส่วนเป็นหรือสามารถเป็นส่วนย่อยของพื้นที่อื่นได้ เช่น โต๊ะแยกต่างหากสำหรับเล่นดินน้ำมัน พื้นที่สำหรับการก่อสร้าง (วัสดุรีไซเคิล เช่น กล่องกระดาษ กล่องซีเรียล กระดาษเช็ดมือ และม้วนกระดาษชำระ ฯลฯ) พื้นที่สำหรับเย็บผ้า เป็นต้น และบางครั้งพื้นที่เหล่านี้จะถูกเน้นมากขึ้นในเกรดหนึ่งหรือระดับพัฒนาการมากกว่าอีกระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม โดยไม่คำนึงถึงอายุและระยะพัฒนาการ ผู้เรียนทุกคนต้องการบริบทที่มีความหมายและมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้เข้าใจความรู้ใหม่และเรียนรู้ทักษะที่จำเป็น

4. การพื้นที่กิจกรรม

เมื่อตัดสินใจเลือกตำแหน่งของแต่ละพื้นที่ในห้องเรียน ให้พิจารณารักษากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกันหรือเสริมกัน และมีระดับเสียงและอุปกรณ์ที่จำเป็นใกล้เคียงกันอยู่ใกล้กัน ตัวอย่างเช่น พื้นที่ที่ต้องเข้าถึงน้ำ (เช่น ศิลปะและวิทยาศาสตร์) ควรอยู่ใกล้กัน (และใกล้อ่างล้างจาน) พื้นที่ที่มี

เสียงดังและเสริมกัน (เช่น บล็อกและพื้นที่เล่นละคร) ควรอยู่ติดกัน บริเวณที่เงียบสงบ เช่น ห้องสมุดสื่อ และการเขียนควรอยู่ใกล้ ควรพิจารณารูปแบบการจราจรภายในห้องเรียนด้วย เพื่อให้เด็กที่มีส่วนร่วมในงานที่เกี่ยวข้องมีวัสดุสนับสนุนอยู่ใกล้ๆ (เช่น พื้นที่ก่อสร้างใกล้พื้นที่ศิลปะ หรือพื้นที่เขียนหนังสือใกล้ห้องสมุด เป็นต้น) หรือเพื่อให้พื้นที่เงียบสงบไม่ถูกขัดจังหวะ กับการจราจรที่คล่องตัว

แต่ละพื้นที่ควรถูกกำหนดด้วยขอบเขตที่แยกออกจากพื้นที่อื่นๆ เครื่องหมายขอบเขตอาจเป็นชั้นเก็บของเตี้ยๆ กระดานข่าว หรือแม้แต่โต๊ะและเก้าอี้ ขอบเขตเหล่านี้ควรทำเครื่องหมายที่ตั้งของพื้นที่ในแผนผังองค์กรของห้องเรียนโดยไม่ขัดขวางกิจกรรมของเด็ก

Source: https://bit.ly/3RApB1j

5. การจัดเก็บวัสดุเพื่อสนับสนุนความเป็นอิสระของเด็ก

เพื่อส่งเสริมความเป็นอิสระ ความเป็นเอกเทศ และการรับรู้ความสามารถของตนเองของเด็ก สื่อต่างๆ ที่อยู่ในศูนย์ควรเข้าถึงได้สำหรับเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับสิ่งที่ต้องการด้วยตนเอง ซึ่งหมายความว่าชั้นวางควรเปิดและเอื้อมถึงได้โดยมือเล็กๆ ควรติดฉลากไว้ในแต่ละจุดที่มีสื่อการสอนเพื่อให้คำแนะนำแก่เด็กในการค้นหาและส่งคืนสื่อในขณะที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่านเขียนของพวกเขา (ดูคำที่เขียนไว้สำหรับสิ่งที่พวกเขาต้องการ)

6. การเปลี่ยนเนื้อหาเพื่อสนับสนุนความสนใจและการเรียนรู้เชิงรุก

เนื่องจากเราทราบดีว่าความสนใจเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่กระตือรือร้นเป็นวิธีที่สำคัญที่เด็ก ๆ จะเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ศูนย์/พื้นที่ห้องเรียนจะต้องจัดเตรียมสื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก ๆ มีหลายแง่มุม และมีวัฒนธรรม/ภาษาศาสตร์/พัฒนาการเหมาะสม. ตัวอย่างเช่น พื้นที่คณิตศาสตร์ควรมีวัตถุที่เด็กสามารถทดลองและจัดการได้ (เคาน์เตอร์ตุ๊กตาหมี เครื่องกวนสำหรับการรวมกลุ่มเมื่อฐานการเรียนรู้ ฯลฯ) พื้นที่เล่นที่น่าทึ่งสามารถจัดเก็บวัตถุอาหารและภาชนะบรรจุอาหารที่เหมือนจริงได้

การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันเป็นกุญแจสำคัญในการรักษาความสนใจ เด็ก ๆ จะกลับไปยังพื้นที่หนึ่ง ๆ ครั้งแล้วครั้งเล่าเมื่อมีวัสดุที่สามารถนำมาใช้ได้หลากหลายวิธีและมีความซับซ้อนในระดับต่าง ๆ การเปลี่ยนวัสดุในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอจะช่วยรักษาความสนใจและการมีส่วนร่วมของเด็ก

ควรวางวัสดุที่มีอยู่อย่างจำกัดในพื้นที่ในช่วงต้นปีการศึกษา โดยค่อย ๆ แนะนำวัสดุที่ซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดทั้งปี อันดับแรก เด็กต้องคุ้นเคยกับวิธีจัดการกับวัสดุก่อนที่พวกเขาจะสามารถคัดแยกและใช้อย่างมีประสิทธิผล เมื่อหลักสูตรและทักษะของเด็กพัฒนาขึ้นและความสนใจ

ของเด็กก็เปลี่ยนไป เนื้อหาใหม่ๆ จะถูกนำมาใช้ในพื้นที่ต่างๆ ที่สะท้อนถึงหัวข้อการศึกษา ตัวอย่างเช่น พื้นที่เล่นละครอาจเป็นบ้าน สถานีรถไฟ หรือที่ทำงานของแพทย์ก็ได้ ขึ้นอยู่กับจุดเน้นของหลักสูตร

7. ในห้องเรียนที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น พื้นที่ที่จัดเตรียมไว้อย่างเพียงพอมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้

ในห้องเรียนที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ศูนย์/พื้นที่ที่จัดเตรียมไว้อย่างดีมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ของเด็ก ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ไม่ใช่ศูนย์กลางของกิจกรรม ในการเปิดใช้งานสิ่งนี้ ครูจำเป็นต้องวางแผนสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของเด็กอย่างรอบคอบ ตั้งใจวางสื่อการสอนที่เกี่ยวข้องในศูนย์ห้องเรียน สังเกตเด็กอย่างระมัดระวังในขณะที่พวกเขาทำงาน และติดตามคำถาม ปัญหา ความเข้าใจผิด หรือความสนใจของเด็กที่สังเกตได้ตลอด วัน. ด้วยวิธีนี้ ครูสามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ชีวิตจริงและสะท้อนความสนใจและความเข้าใจในชั้นเรียน

University of Nebraska–Lincoln (n.d.) ให้ทัศนะเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพควรมีพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็ก สภาพแวดล้อมประกอบด้วยเค้าโครงทางกายภาพของห้อง วัสดุที่เด็กเข้าถึงได้ และความรู้สึกเป็นเจ้าของโดยรวม

พื้นที่ในร่มมีลักษณะดังนี้:

- แสงธรรมชาติ
- เด็กสามารถมองออกไปนอกหน้าต่างได้
- พื้นที่มากมายสำหรับเด็ก (จำนวนสูงสุดต่อครั้ง)
- เฟอร์นิเจอร์สำหรับเด็ก
- พื้นที่อบอุ่น
- พื้นที่ที่สะดวกสบาย เงียบสงบ
- การแสดงบนผนังเกี่ยวข้องกับเด็กๆ
- งานของเด็กแต่ละคนมีความสำคัญ
- การจัดแสดงบนผนังรวมอยู่ในการเรียนรู้ของเด็ก
- รูปภาพของเด็กและครอบครัว
- พื้นที่สำหรับมอเตอร์รวมภายใน
- มีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัยเพียงพอกับจำนวนเด็กในพื้นที่
- วัสดุเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กในห้อง

พื้นที่กลางแจ้งมีลักษณะดังนี้:

- พื้นที่กลางแจ้งกว้างขวางพร้อมทางเดินเป็นวงกลม
- ควรใช้พื้นที่กลางแจ้งเพื่อประสบการณ์การเรียนรู้
- องค์ประกอบทางธรรมชาติรวมอยู่ในพื้นที่กลางแจ้งและถูกใช้เพื่อการเล่นและการเรียนรู้ (ตัวอย่างเช่น ท่อนซุง พืช ต้นไม้ ฯลฯ)

- เด็กใช้เวลานอกบ้านทุกวัน
  - เด็กก่อนวัยเรียน: 90 นาทีขึ้นไปสำหรับการดูแลเต็มวัน / 45 นาทีขึ้นไปสำหรับการดูแล ½ วัน
  - เด็กวัยหัดเดิน: 60 นาทีขึ้นไปสำหรับการดูแลเต็มวัน / 30 นาทีขึ้นไปสำหรับการดูแล ½ วัน
- ทารก: พาไปกลางแจ้ง 2 ครั้งขึ้นไปสำหรับการดูแลเต็มวัน / พาไปกลางแจ้ง 1 ครั้งขึ้นไปสำหรับการดูแล ½ วัน
- อย่างน้อยครึ่งหนึ่งของสนามเด็กเล่นควรมีร่มเงา
- รวมพื้นที่เล่น 8 แห่งขึ้นไป (กระบะทราย โครงปีน ขาตั้ง เครื่องดนตรี ฯลฯ)
- มีพื้นที่เล่นแบบพกพาหกถึงแปดแห่ง (ลูกบอล, ของเล่นผลัก, ของเล่นขี่, ริบบิ้น, ร่มชูชีพ, คานทรงตัว, อุโมงค์แบบพกพา, ไม้, หิน, พลั่วและถัง)

นำคำถามเหล่านี้ไปถามผู้ดูแลเด็กเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมในหัวข้อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

- เด็กใช้เวลานอกบ้านนานเท่าไร?
- นโยบายของคุณเกี่ยวกับสภาพอากาศและการเล่นนอกสถานที่เป็นอย่างไร?
- คุณสังเกตเห็นว่าเด็กๆ ชอบทำอะไรนอกบ้านบ้าง
- คุณมีพื้นที่สำหรับเล่นในร่มเมื่อเด็กไม่สามารถออกไปข้างนอกได้หรือไม่?
- เด็กสามารถอยู่ในพื้นที่นี้ในคราวเดียวได้กี่คน?
- คุณทราบได้อย่างไรว่าสื่อใดที่คุณจัดหาให้เด็กๆ
- ลูกของฉันต้องการเสื้อผ้าเพิ่มเติมสำหรับการเล่นกลางแจ้งหรือไม่?
- ลูกของฉันจะมีพื้นที่ส่วนตัวสำหรับเก็บของจากบ้าน เช่น เสื้อผ้าสำรอง กระเป๋าหนังสือ เสื้อโค้ท ฯลฯ หรือไม่?

สรุป จากทัศนะของ Conti and Krever (2021), Heiskell (2020), Thompson (2020), Pratt-Fartro (2020), Falk,B. (2019), และ University of Nebraska–Lincoln (n.d.) ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยมีลักษณะดังนี้

1. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยมีลักษณะที่ต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้เด็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเอง มีพื้นที่เปิดโล่งรองรับการจัดกิจกรรมหลายประเภท กิจกรรมซึ่งตอบสนองการเคลื่อนไหว และตอบสนองความต้องการทางประสาทสัมผัส ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคม อารมณ์ และร่างกาย

2. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยมีลักษณะที่คำนึงถึงความปลอดภัย การเลือกวัสดุอุปกรณ์ต้องไม่มีขอบคมและชิ้นส่วนขนาดเล็กซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก

3. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยมีลักษณะที่คำนึงถึงการเรียนรู้ของเด็ก เช่น การเลือกสีที่เหมาะสม การจัดของโชว์และของตกแต่งให้อยู่ในระดับสายตาของเด็ก จะช่วยกระตุ้นความรู้สึกเชิงบวกและผ่อนคลาย

4. ลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพคำนึงถึงการสนับสนุนต่อการเรียนรู้เชิงรุก เพราะห้องเรียนที่จัดในพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ในทุกวิชา เช่น การอ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์ และศิลปะ จำเป็นต้องมีวัสดุที่หลากหลายและทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ในสภาพแวดล้อมแบบนี้ เด็ก ๆ สามารถทดสอบและแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ แก้ปัญหา ใช้เหตุผลของตนเองกับสถานการณ์ต่าง ๆ และแบ่งปันประสบการณ์การ มีโต๊ะ เก้าอี้และ/หรือพื้นที่สำหรับการทำงานเดี่ยวและงานกลุ่มย่อยในแต่ละพื้นที่ ควรกำหนดพื้นที่ขนาดใหญ่หนึ่งแห่งให้เป็นพื้นที่สำหรับทั้งชั้นเรียนเพื่อรวมตัวกันเพื่อประชุม พื้นที่แสดงผลงานของเด็กๆ ในระดับสายตา และพื้นที่จัดเก็บสิ่งของต่างๆ ของเด็กๆ เป็นห้องเรียนหลักที่สนับสนุนการเรียนรู้คุณภาพสูงสำหรับเด็กเล็ก

5. ลักษณะของสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัยส่งเสริมการเรียนรู้หลายประเภท วัตถุประสงค์ที่ให้บริการทับซ้อนกัน หล่อเลี้ยงการเรียนรู้ในหลากหลายสาขาวิชา เช่น ภาษาและการอ่านออกเขียนได้ ได้รับการสนับสนุนทุกที่และตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่บล็อก (ผ่านการพูดคุย การเขียนป้าย ฯลฯ) ศูนย์การเขียน พื้นที่เล่นละคร ห้องสมุด และศูนย์สื่อ สังคมศึกษาได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษในด้านบล็อก ห้องสมุด การทำอาหาร การแสดงละคร และวิทยาศาสตร์ การพัฒนาคณิตศาสตร์มีจุดเด่นอยู่ที่ศูนย์ที่เกี่ยวข้องกับบล็อก การก่อสร้าง งานไม้ วิทยาศาสตร์ การปรุงแต่ง และคณิตศาสตร์ การเรียนรู้ศิลปะเกิดขึ้นในพื้นที่ศิลปะ พื้นที่เล่นละคร และพื้นที่สำหรับดนตรี/การเคลื่อนไหว วิทยาศาสตร์ได้รับการสนับสนุนในพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับบล็อก การทำอาหาร การแสดงละคร คณิตศาสตร์ พืช และสัตว์ พื้นที่เหล่านี้บางส่วนเป็นหรือสามารถเป็นส่วนย่อยของพื้นที่อื่นได้ เช่น โต๊ะแยกต่างหากสำหรับเล่นดินน้ำมัน พื้นที่สำหรับการก่อสร้าง (วัสดุรีไซเคิล เช่น กล่องกระดาษ กล่องซีเรียล กระดาษเช็ดมือ และม้วนกระดาษชำระ ฯลฯ) พื้นที่สำหรับเย็บผ้า เป็นต้น

6. ลักษณะของสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยคำนึงถึงพัฒนาการทางการเรียนรู้ของเด็ก เช่น สภาพแวดล้อมพื้นที่ในร่ม มีแสงธรรมชาติ เด็กสามารถมองออกไปนอกหน้าต่างได้ มีเฟอร์นิเจอร์สำหรับเด็ก มีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กที่เพียงพอกับจำนวนเด็ก พื้นที่ที่อบอุ่น สะดวกสบาย เงียบสงบ การจัดแสดงบนผนังรวมอยู่ในการเรียนรู้ของเด็ก การแสดงผังเกี่ยวข้องกับเด็ก มีรูปภาพของเด็กและครอบครัว

7. ลักษณะของสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยต้องคำนึงถึงการเสริมสร้างประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้ที่หลากหลายให้กับเด็ก เช่น สภาพแวดล้อมกลางแจ้งมีลักษณะกว้างขวางพร้อมทางเดินเป็นวงกลม ควรใช้พื้นที่กลางแจ้งเพื่อประสบการณ์การเรียนรู้ มีองค์ประกอบทางธรรมชาติรวมอยู่ในพื้นที่กลางแจ้งและถูกใช้เพื่อการเล่นและการเรียนรู้ มีพื้นที่เล่น 8 แห่งขึ้นไป (กระบะทราย โครงปีน ขาตั้ง เครื่องดนตรี ฯลฯ) มีพื้นที่เล่นแบบพกพาหกถึงแปดแห่ง (ลูกบอล ของเล่นผลัก ของเล่นขี่ ริบบิ้น ร่มชูชีพ คานทรงตัว อุโมงค์แบบพกพา ไม้ หิน พลั่วและถัง)

ทัศนะเกี่ยวกับหลักการออกแบบห้องเรียนของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย

Chia (2021) เป็นนักแสดงชาวสิงคโปร์ กล่าวถึง หลักการออกแบบห้องเรียนอนุบาลที่สำคัญ 7 ประการ โดยแสดงให้เห็นด้วยภาพก่อน ตามด้วยคำอธิบายดังนี้

Source: https://bit.ly/3BvhYna

การออกแบบที่ 1: พื้นที่เค้าโครงห้องโครงสร้างแบบเปิด (Open Structure Room Layout Space)

กั่นเด็กไม่ใช่ความคิดที่ดี! เค้าโครงโครงสร้างแบบเปิดอาจเป็นหลักการออกแบบห้องเรียนอนุบาลที่สำคัญ ฟินแลนด์กำลังแสดงตัวอย่างการออกแบบห้องเรียนแบบเปิดโล่งโดยใช้<u>หลักการผนังน้อยลง</u> พวกเขาละทิ้งห้องเรียนที่มีกำแพงล้อมรอบแบบเดิม ๆ และนำหลักการแบบเปิดโล่งมาใช้ในการปรับปรุงและตกแต่งใหม่

Reino Tapaninen หัวหน้าสถาปนิกของกระทรวงศึกษาธิการของฟินแลนด์กล่าวว่า "มีเก้าอี้นุ่มๆ เบาะขนาดใหญ่ เก้าอี้โยก โซฟา รวมถึงผนังและฉากกั้นที่เคลื่อนย้ายได้ด้านหลัง ซึ่งคุณสามารถซ่อนเพื่อพูดคุยส่วนตัวได้" เนื่องจากผู้คนกังวลว่าการจัดวางแบบเปิดอาจทำให้เกิดเสียงรบกวน ผู้ออกแบบจึงใช้วัสดุพื้นผิวที่ดีขึ้นและส่งเสริมพฤติกรรมการลดเสียงรบกวน

Source: https://bit.ly/3BvhYna

แนวคิดเดียวกันกับโรงเรียนอนุบาลฟูจิซึ่งไม่มีผนังเลยในห้องเรียนอนุบาล เป็นอาคารเดียวต่อเนื่องและเป็นวงกลมที่น่าทึ่งมาก! เด็กรู้สึกเครียดเมื่อถูกกักกัน เมื่อพิจารณาถึงประเด็นนี้ สถาปนิก Takaharu Tezuka พยายามขจัดความกังวลใจในเด็กที่ไม่ชอบความรู้สึกถูกปิดล้อม

เขาได้รับแรงบันดาลใจจากลูกสาวและลูกชายของเขาที่สอนให้เขาคิดแบบเด็กๆ เขากล่าวว่า “เราออกแบบโรงเรียนให้เป็นวงกลม เมื่อเราเริ่มต้น ฉันไม่มีอคติใดๆ การเรียนโรงเรียนอนุบาลอื่นๆ ก็เหมือนกับการมองกระจกมองหลังของรถ แม้ว่าคุณจะมองอย่างใกล้ชิด แต่คุณก็มองไม่เห็นอะไรข้างหน้าเลย”

Source: https://bit.ly/3BvhYna

การออกแบบที่ 2: การสร้างความแตกต่าง (Creation of Contrasts)

รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิวที่หลากหลายเป็นหนึ่งในหลักการออกแบบห้องเรียนอนุบาล การสร้างความแตกต่างช่วยให้เด็กๆ ค้นพบและสัมผัสกับความสูงและต่ำ ใหญ่และเล็ก รูปร่างที่แตกต่างกัน ความลึกที่แตกต่างกัน และพื้นผิวที่แตกต่างกัน

พื้นผิวในสภาพแวดล้อมให้ความน่าสนใจทางสายตาและความลึก และมอบประสบการณ์สัมผัสที่ไม่เหมือนใครให้กับเด็กๆ

พื้นผิวที่หลากหลายช่วยเพิ่มทักษะการสังเกตของเด็กและความสามารถในการเคลื่อนไหวที่ดีผ่านการโต้ตอบกับองค์ประกอบทางประสาทสัมผัส รูปแบบของอาคารทำให้เด็ก ๆ ได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง

Source: https://bit.ly/3BvhYna

NIA SCHOOL สร้างขึ้นเพื่อปลดล็อกศักยภาพของเด็กผ่านการเรียนรู้แบบโต้ตอบ มีการติดตั้งพื้นผิวและรูปทรงต่างๆ ของการติดตั้งในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ออกกำลังกายและเล่น นอกจากนี้ แผนกต้อนรับส่วนหน้ายังมีเฟอร์นิเจอร์ที่เหมาะกับสรีระ เช่น ไม้ตูม ที่นั่งที่มีลักษณะเหมือนธรรมชาติ และชั้นวางของที่ความสูงต่างกันพร้อมหนังสือที่ช่วยให้พื้นที่กลายเป็นจุดเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

การออกแบบที่ 3: กระตุ้นสีสัน (Colours Stimulating)

Source: https://bit.ly/3BvhYna

สีมักใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก การใช้สีอย่างถูกต้องอาจส่งผลต่อความรู้สึก ความสนใจ และพฤติกรรมอย่างมากเมื่อเรียนรู้

จากข้อมูลของ Grangaard (1993) คลื่นสมองอัลฟ่าสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และฮอร์โมนที่เปลี่ยนแปลงอารมณ์ของเราและให้ความชัดเจนของจิตใจสามารถถูกปลดปล่อยออกมาด้วยผลของสี

เมื่อพูดถึงการออกแบบห้องเรียนระดับอนุบาล สิ่งสำคัญคือต้องรู้ว่าสีที่ต่างกันให้ความหมายและอารมณ์ที่แตกต่างกัน

ตัวอย่างเช่น สีเข้มสื่อถึงความกลัว ความไม่แน่นอน และความหดหู่ใจของนักเรียน ในขณะที่สีสว่างให้ความรู้สึกอบอุ่น เป็นกันเอง และสนุกสนานในห้องเรียน คุณไม่ควรลืมสีในหลักการออกแบบห้องเรียนอนุบาล!

Creche Ropponmatsu เป็นโรงเรียนอนุบาลที่ใช้สี 22 สีสำหรับส่วนหน้าอาคาร กล่องสีสันสดใส 200 กล่อง 25 กล่องสีเรียงรายอยู่บนผนัง และผนัง 18 สีรอบบันได ตั้งอยู่ในย่านที่อยู่อาศัยในเมืองฟุกุโอกะ ประเทศญี่ปุ่น

Source: https://bit.ly/3BvhYna

การออกแบบที่ 4: ความปลอดภัย (Safety)

ความปลอดภัยเป็นหลักการออกแบบห้องเรียนอนุบาลที่สำคัญที่สุด เมื่อออกแบบโรงเรียนอนุบาล ห้องเรียนควรปลอดภัยและสำรวจได้ เพื่อให้เด็กๆ สำรวจได้อย่างอิสระโดยไม่มีความเสี่ยง มีอุปกรณ์ความปลอดภัยบางอย่างที่ควรติดตั้งในห้องเรียนอนุบาล เช่น ชุดปฐมพยาบาล ถังดับเพลิง เลือกของเล่นและวัสดุโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็ก เสื่อโฟม โต๊ะขอบนุ่ม และอุปกรณ์ป้องกันนิ้วในประตู

Source: https://bit.ly/3BvhYna

Cheryl Hatch จาก The Preschool Professor กล่าวว่า “ในขณะที่คุณกำลังดูการจัดห้องของคุณ ให้ใช้เวลาดูของเล่นและเฟอร์นิเจอร์ ตรวจหาชิ้นส่วนที่แตกหัก ขอบหยัก หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก โยนมันทิ้งไปหรือเอาไปซ่อม”

การออกแบบที่ 5: เน้นสีเขียว (Go Green)

เราต้องการให้เด็ก ๆ ได้สำรวจและสนุกสนานในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาคารสีเขียวให้ประโยชน์ในการลดความเครียดในโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคในท้องถิ่น และเพิ่มสุขภาพและความสะดวกสบายของผู้อยู่อาศัย ไม่ใช่หลักการหลักในหลักการออกแบบห้องเรียนระดับอนุบาล แต่เรากำลังแสวงหาผลกระทบเชิงบวกต่อสภาพแวดล้อมของเรา

Source: https://bit.ly/3BvhYna

โรงเรียนอนุบาลเด็กที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเมือง<u>วินห์</u> ใกล้กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม สร้างขึ้นโดย LAVA ร่วมกับ Module K และ Viet Decor ตัวอาคารมีลักษณะเป็นครึ่งวงกลม 3 หลัง สูง 3 ชั้น มีสเกลของภูมิทัศน์โดยรอบ รูปทรงออร์แกนิก สวนต่างระดับ และพื้นที่เชื่อมต่อกับธรรมชาติ ซึ่งปรับปรุงการระบายอากาศแบบผสมผสาน การเพิ่มแสงอาทิตย์สูงสุดสร้างสภาพแวดล้อมที่สนุกสนานและปลอดภัยสำหรับเด็ก ๆ ในการเล่นและเรียนรู้

Chris Bosse ผู้อำนวยการ LAVA กล่าวว่า “การออกแบบภาษา – รูปทรงธรรมชาติ เส้นสายทางสถาปัตยกรรมที่เรียบง่าย สีหลัก ส่วนหน้า/หน้าต่างที่แตกต่างกันตามอายุ – ล้วนเกี่ยวข้องกับการเติบโต เป็นมิตรกับเด็กโดยไม่ดูเป็นเด็ก”

Source: https://bit.ly/3BvhYna

การออกแบบที่ 6: ขอบเขตการมองเห็นของเด็ก (Visual Horizons of the Child)

อย่าลืมให้ความสนใจกับขอบเขตการมองเห็นของเด็ก คำนึงถึงมุมมองของเด็กเกี่ยวกับขนาด การหมุนเวียน และความสะดวกสบาย เช่น หน้าต่างที่ระดับสายตาของเด็ก องค์ประกอบแนวนอนที่สอดคล้องกับความสูงของประตู

เมื่อนึกย้อนกลับไปเมื่อคุณยังเป็นเด็ก คุณอาจมักจะมองหาสิ่งของขนาดผู้ใหญ่เสมอ โต๊ะเคาน์เตอร์ หน้าต่าง... เส้นขอบฟ้าที่ต่ำกว่ามีความหมายและเกี่ยวข้องกับเด็ก จำไว้ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกต้องได้รับการออกแบบด้วยเส้นขอบที่มองเห็นได้ ในฐานะที่เป็นหนึ่งในหลักการออกแบบห้องเรียนระดับอนุบาล การออกแบบการดูแลเด็กมักถูกละเลยอยู่เสมอ

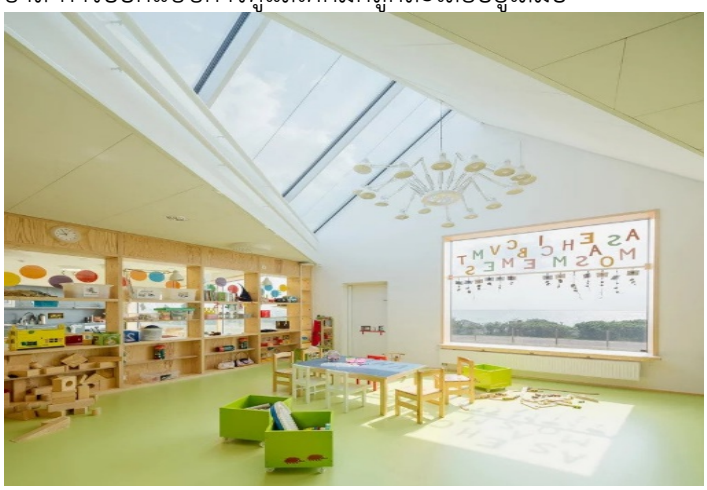

Source: https://bit.ly/3BvhYna

สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาสิ่งนี้จากมุมมองที่แท้จริงก่อน: โดยปกติแล้วดวงตาของเด็กเล็กจะอยู่ห่างจากพื้นประมาณ 3 ฟุต 6 นิ้ว ละเว้นหลักการนี้และการออกแบบโรงเรียนอนุบาลของคุณต้องล้มเหลว

การออกแบบที่ 7: การสร้างพื้นที่ส่วนตัว (Creation of Private Space)

เราในฐานะผู้ใหญ่มองหาความเป็นส่วนตัว แต่เด็กๆ ก็เช่นกัน พื้นที่ส่วนตัวโดยเฉพาะเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เด็กมีเวลาส่วนตัวในการอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมเงียบๆ การศึกษาแสดงให้เห็นว่าเด็ก ๆ ใช้เวลามากขึ้นในการทำกิจกรรมเมื่อพวกเขาอยู่ในห้องเล็ก ๆ แทนที่จะเป็นห้องเรียนมาตรฐาน พื้นที่ส่วนตัวที่ลดขนาดเป็นหนึ่งในหลักการออกแบบห้องเรียนอนุบาล

Source: https://bit.ly/3BvhYna

โรงเรียนอนุบาลในเมืองทรอมโซในนอร์เวย์เป็นตัวอย่างของโรงเรียนอนุบาลที่สร้างขึ้นเพื่อให้มีความเป็นไปได้ในการใช้ห้องที่หลากหลาย ห้องเรียนมีผนังเลื่อนปรับได้ เปิดปิดได้ จึงเปลี่ยนห้องแต่ละห้องเป็นห้องใหม่ที่มีขนาดและฟังก์ชันต่างๆ สามารถใช้เป็นพื้นที่เล่นและพื้นที่เรียนรู้ได้

Source: https://bit.ly/3BvhYna

Knechel (2021) เป็นอาจารย์ในแผนกปฐมวัยที่มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นและผู้อำนวยการ Victory Early Learning Academy, กล่าวถึง หลักการออกแบบห้องเรียนปฐมวัย ด้วยสำนวนภาษาแบบสนทนาว่า เมื่อต้องจัดห้องเรียนรับเลี้ยงเด็ก การหาแผนผังชั้นอาจเป็นเรื่องยุ่งยาก คุณอาจตั้งคำถามกับตัวเองว่า:

- ฉันควรวางบล็อคไว้ที่ไหน? (Where should I put the blocks?)
- ถ้าห้องของฉันเล็กเกินไป ฉันจะมีศูนย์การเรียนรู้ได้อย่างไร (If my room is too small, how am I supposed to have learning centers?)
- ฉันจะวางพื้นที่เล่นละครของฉันได้ที่ไหน? (Where can I put my dramatic play area?)
- ควรมีสื่อการเรียนรู้อะไรบ้าง? (What learning materials should I have?)

ทั้งหมดนี้เป็นคำถามที่ยอดเยี่ยม และเราจะหารือกันว่าศูนย์การเรียนรู้ควรมีที่ใด ควรไปที่ไหน และควรมีอะไรในศูนย์การเรียนรู้ทั้งหมดโดยไม่สูญเสียสุนทรียภาพในการเป็นนักการศึกษา

ทำไมฉันจึงควรมีศูนย์การเรียนรู้ (Why should I have learning centers?)

Source: https://bit.ly/3qoHyns

ศูนย์การเรียนรู้มีความสำคัญต่อห้องเรียนของเด็กปฐมวัยเพราะช่วยให้เด็กสามารถสำรวจได้อย่างปลอดภัยและอิสระตามจังหวะของตนเอง การมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นเมื่อเด็กมีทางเลือกในการเรียนรู้และเล่น ซึ่งช่วยให้สามารถโต้ตอบกับกลุ่มย่อยได้เช่นเดียวกับการสำรวจรายบุคคล นอกจากนี้ยังช่วยให้มีระดับการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณมีในแต่ละศูนย์ ศูนย์การเรียนรู้ช่วยให้นักการศึกษามีระเบียบและเรียนรู้อย่างสนุกสนาน! หากคุณดำเนินการโดยใช้ธีมและหน่วยการเรียนรู้ การจัดระเบียบด้วยศูนย์การเรียนรู้อาจทำได้ง่าย ท้ายที่สุดแล้ว ศูนย์การเรียนรู้ส่งเสริมการเล่นและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ห้องเรียนปฐมวัยทุกแห่งควรทำ

ควรมีศูนย์การเรียนรู้ใดบ้าง (What learning centers should I have?)

ขึ้นอยู่กับนักการศึกษาแต่ละคนว่าคุณควรจะมีศูนย์การเรียนรู้ใด แต่ตาม ECERS (Early Childhood Environment Rating Scale) ซึ่งเป็นเครื่องมือประเมินที่ใช้ในสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่ในสหรัฐอเมริกา การมีศูนย์การเรียนรู้ต่อไปนี้ในแต่ละแห่งนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ห้องเรียน:

- ภาษา/การใช้เหตุผล (Language/Reasoning)
- บล็อก (Blocks)
- การแสดงละคร (Dramatic play)
- ศิลปะและดนตรี (Art and music)
- วิทยาศาสตร์และธรรมชาติ (Science and nature))
- คณิตศาสตร์และปรับให้เหมะสม (Math and manipulatives))
- ทรายและน้ำ (Sand and water)

ในแต่ละศูนย์การเรียนรู้ควรเป็นอย่างไร? (What should be in each learning center?)

มีรายการที่ละเอียดถี่ถ้วนเพื่ออ้างอิงซึ่งคุณสามารถดูรายการที่ควรรวมไว้ในศูนย์การเรียนรู้แต่ละแห่งที่กล่าวถึงข้างต้น หากต้องการดูตัวอย่างรายการตรวจสอบ โปรดดูลิงก์นี้ที่ใช้ในการศึกษาของรัฐนิวเจอร์ซีย์

สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ต้องทราบเมื่อค้นหาสินค้าคงคลังของคุณคือต้องแน่ใจว่าศูนย์การเรียนรู้แต่ละแห่งมีความหลากหลาย สะอาด ปลอดภัย และมีสินค้าคงคลัง ศูนย์แต่ละแห่งควรมีหนังสือ ของ

เล่น และวัสดุที่หลากหลายในวัฒนธรรมเป็นตัวแทน ควรมีความหลากหลายในความสามารถเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในระดับต่างๆ

วัสดุทั้งหมดควรสะอาดและไม่มีส่วนใดขาดหรือแตกหัก วัสดุควรมีความเหมาะสมในการพัฒนา และหากจำเป็นต้องได้รับการดูแล ตรวจสอบให้แน่ใจว่าสิ่งนี้เกิดขึ้น

Source: https://bit.ly/3qoHyns

ควรเตรียมวัสดุทั้งหมดไว้อย่างดี หากคุณมีเด็ก 20 คนในห้องเรียนและมีตุ๊กตาเพียงตัวเดียวในพื้นที่เล่นละคร นั่นเป็นปัญหา ตัวอย่างเช่น เครื่องมือการประเมิน ECERS แสดงให้เห็นว่าในศูนย์บล็อกของคุณ ควรมีบล็อกสามประเภทและอุปกรณ์เสริมทุกประเภทในพื้นที่บล็อกเพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์และสร้างสรรค์ คุณไม่สามารถบรรลุเนื้อหาเหล่านี้ทั้งหมดได้ในชั่วข้ามคืน แต่อย่าลืมสร้างเนื้อหาเมื่อเวลาผ่านไปเพื่อนำเสนอแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

ควรวางศูนย์การเรียนรู้แต่ละแห่งไว้ที่ไหน? (Where should I put each learning center?)

เมื่อพูดถึงการหาตำแหน่ง มีเว็บไซต์ฟรีมากมายที่คุณสามารถลองเล่นเพื่อหาแผนผังชั้นของคุณ ไซต์ต่างๆ เช่น RoomSketcher, myKaplan Floor Planner และ ConceptDraw เป็นเพียงตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ ของแหล่งข้อมูลฟรีที่คุณสามารถออกแบบแผนผังชั้น 2 มิติและ 3 มิติ วิธีนี้สามารถช่วยให้คุณมองเห็นจากมุมสูงได้ คุณจึงไม่รู้สึกอึดอัดเมื่อยืนอยู่ในห้องเรียน

ตำแหน่งที่คุณวางศูนย์การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ มีศูนย์ที่ถือว่าเงียบ ศูนย์ที่ถือว่ามีเสียงดัง และศูนย์ที่อยู่ตรงกลางที่เราเรียกว่า "บัฟเฟอร์" ศูนย์เช่นคณิตศาสตร์ การอ่าน และศิลปะถือได้ว่าเป็นศูนย์ที่เงียบสงบ จุดศูนย์กลางเช่นบล็อก ดนตรี และการเล่นละครถือเป็นสิ่งรบกวน จากนั้น ศูนย์เช่นวิทยาศาสตร์ และทราย/น้ำก็ถือเป็น "บัฟเฟอร์" สิ่งสำคัญคือต้องไม่วางศูนย์เงียบติดกับศูนย์ที่มีเสียงดังโดยตรง เป็นที่เข้าใจได้ว่าห้องเรียนบางห้องมีขนาดเล็ก ดังนั้นจึงไม่มีความหรูหราในการเว้นระยะห่าง แต่ถ้าคุณสามารถช่วยได้ ให้จัดห้องเรียนให้ห่างจากกัน นอกจากนี้คุณยังสามารถพิจารณาให้ศูนย์ที่มีเสียงดังเปิดเฉพาะเมื่อไม่ได้ใช้ศูนย์เงียบหากจำเป็น

Source: https://bit.ly/3qoHyns

สิ่งสำคัญคือต้องวางกึ่งกลางไม่เฉพาะกับผนังเท่านั้น คุณจะต้องสร้างขอบเขตโดยใช้พรมและชั้นวางของเพื่อให้เห็นได้ชัดว่าจุดศูนย์กลางสิ้นสุดและจุดอื่นเริ่มต้น นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็ก ๆ ไม่มีพื้นที่เปิดโล่งมากจนเชิญชวนให้วิ่งเล่น เมื่อสร้างขอบเขต ให้ระวังจุดบอดที่ชั้นวางของและเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ สามารถสร้างได้

แล้วโต๊ะทำงานและโต๊ะนั่งล่ะ? (What about desks and tables)

โครงสร้างกลุ่มย่อยเป็นส่วนสำคัญและโดดเด่นที่สุดของการศึกษาปฐมวัย แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดคือให้เด็ก ๆ กิน เล่น และเรียนรู้ทั้งหมดในกลุ่มเล็ก ๆ จะมีเวลาสำหรับการสอนทั้งกลุ่ม แต่ส่วนใหญ่แล้ว เด็กควรทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ ไม่ควรมีโต๊ะ 20 ตัวหันหน้าเข้าหากันในห้องเรียนก่อนวัยเรียน นอกจากนี้ยังไม่จำเป็นต้องมีที่นั่งสำหรับเด็ก 20 คนในคราวเดียว เด็กแต่ละคนควรมีลูกเล็กของตัวเองและที่สำหรับเก็บของใช้ส่วนตัว แต่เนื่องจากเด็กควรทำสิ่งต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเล็กๆ จึงไม่จำเป็นต้องมีที่นั่งสำหรับเด็กทั้ง 20 คนที่โต๊ะและเก้าอี้

Source: https://bit.ly/3qoHyns

ควรมีโต๊ะเล็กๆ ทั่วห้องเรียนเพื่อไขปริศนา คณิตศาสตร์ การเขียน ฯลฯ นอกจากนี้ ควรมีพรมหรือเสื่อเพื่อให้เด็กสามารถเล่นบนพื้นได้อย่างสวยงามหากจำเป็น หมอนใบใหญ่หรือบีนแบ็กใน

พื้นที่อ่านหนังสือเป็นสิ่งที่จำเป็น เก้าอี้ควรมีขนาดที่เหมาะสมและอยู่ในสภาพดี ถ้าคุณสามารถแยกโต๊ะสำหรับทานอาหารได้ก็ดีมาก

ตัวอย่างการออกแบบแปลนพื้น (Sample floor plan designs)

มีแบบแปลนชั้นมากมายหากคุณค้นหาในเว็บ แต่ไม่ใช่แบบแปลนชั้นทั้งหมดที่จะเป็นตัวอย่างที่ดี ค้นหาพื้นที่ การจัดระเบียบ และการตั้งค่ากลุ่มย่อย นี่คือบางส่วนที่ยอดเยี่ยม

Source: https://bit.ly/3qoHyns

เมื่อพูดถึงแผนชั้นรับเลี้ยงเด็ก ให้เรียบง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ปลอดภัย และสนุกสนาน ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็ก ๆ สามารถเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ได้ และตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณเก็บสิ่งที่คุณไม่ได้ใช้ในแต่ละวัน เด็ก ๆ เติบโตในพื้นที่ที่สะอาดและเป็นระเบียบ เมื่อมีความยุ่งเหยิงก็ไม่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี แม้ว่างบประมาณของคุณจะน้อย แต่ก็มีวิธีที่ไม่แพงในการจัดระเบียบและจัดระเบียบพื้นที่ที่คุณภาคภูมิใจ นี่คือบ้านหลังที่สองของคุณ ดังนั้นจงภูมิใจในบ้านหลังนี้และช่วยให้ลูก ๆ ของคุณรู้สึกได้รับการต้อนรับและได้รับความรัก!

Lovaglio (2020) เป็น รองคณบดีฝ่ายการจัดการการลงทะเบียนที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบียในนครนิวยอร์ก ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ หลักการออกแบบห้องเรียนปฐมวัย ว่า ขับเคลื่อนด้วยกระบวนทัศน์ใหม่ในการจัดทำหลักสูตรและการวิจัยใหม่ที่มีแนวโน้มว่าจะช่วยให้ผู้เรียนอายุน้อยมีความเป็นเลิศ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยกำลังเปลี่ยนไป

การเปลี่ยนแปลงนี้รวดเร็วและห่างไกลจากรูปแบบเดียวกัน ไม่มีต้นแบบหรือโซลูชันเดียวที่เหมาะกับทุกห้องเรียน โรงเรียนและเขตการศึกษาแต่ละแห่งมีกลุ่มนักเรียน ครู และผู้ปกครองที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนเอง เราต้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนมีส่วนร่วมในการค้นพบสิ่งที่เหมาะกับความต้องการของพวกเขามากที่สุดในขณะที่มีการพัฒนาเค้าโครงและพื้นที่การเรียนการสอน — ผสมผสานแนวคิดและกลยุทธ์สำหรับการมีส่วนร่วม

พูดอย่างกว้าง ๆ เราสามารถระบุแนวโน้มบางอย่างที่เกิดขึ้นซึ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่ยอดเยี่ยม ความยืดหยุ่นเชิงพื้นที่เป็นกุญแจสำคัญในช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่ง ในขณะที่ทางเลือกและการค้นพบมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางสังคม สติปัญญา และอารมณ์ของเด็ก ความพร้อมใช้งานและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต้องได้รับการถักทอในสภาพแวดล้อมใหม่นี้ แต่ด้วยความกังวลเรื่องเวลาอยู่หน้าจอ เราต้องมองหาการออกแบบที่สร้างแรงบันดาลใจมากกว่าที่จะตื่นเต้นมากเกินไป

ส่วนบุคคล (Personalization)

ห้องเรียนในอุดมคติกระตุ้นให้นักเรียนเลือก “สถานที่และวิธีเรียนรู้” การปรับเปลี่ยนเอกลักษณ์เชิงพื้นที่ให้เป็นส่วนตัวนี้สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการเข้าสังคมของนักเรียน หลักฐานเบื้องต้นที่เก็บรวบรวมโดย RAND Corporation นักวิจัยของมูลนิธิ Bill & Melinda Gates พบว่า "การเรียนรู้ส่วนบุคคล (PL) สามารถปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนทุกคน โดยไม่คำนึงถึงระดับเริ่มต้นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักเรียนที่สามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่ของตนเองให้ทำงานได้ดีขึ้น ”

พื้นที่และเทคโนโลยีที่ยืดหยุ่นมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการปรับเปลี่ยนในแบบของคุณ รายงานปี 2016 ซึ่งจัดทำโดยกระทรวงศึกษาธิการในนิวซีแลนด์ ได้วิจัยความเชื่อมโยงของคุณภาพและการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม และผลกระทบที่มีต่อผลการเรียนของนักเรียน พวกเขาพบว่า “สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นบ่งบอกว่าโรงเรียนปรับการใช้ทรัพยากร เช่น พนักงาน พื้นที่ และเวลา เพื่อสนับสนุนการปรับให้เหมาะกับแต่ละบุคคลได้ดีที่สุด”

ช่องว่างที่ยืดหยุ่น (Flexible Spaces)

โรงเรียนมีวิธีการสอนและรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งต้องการความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ การพกพาอุปกรณ์ ขนาดห้องเรียน และรูปแบบห้องเรียน แทนที่จะใช้คำสั่ง "แถวโต๊ะ" และ "นั่งแล้วรับ" แบบดั้งเดิม นักเรียนจะประสบความสำเร็จในกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ด้วยการไม่จำกัดห้องเรียนไว้เพียงผนังทั้งสี่ด้านแบบดั้งเดิม สภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่ใหญ่ขึ้นและยืดหยุ่นมากขึ้นสามารถมอบโอกาสมากมายสำหรับการเรียนการสอน พื้นที่สำหรับกลุ่มขนาดต่างๆ และพื้นที่สำหรับการทำงานอิสระหรือการทำงานร่วมกัน

ความโปร่งใสที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การเรียนการสอนที่ใหญ่ขึ้นส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างครูมากขึ้น ความรับผิดชอบร่วมกันสำหรับนักเรียนทุกคน และส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานที่สูงขึ้น ที่โรงเรียนประถม Richard J. Lee ใน Coppell รัฐเท็กซัส แม้แต่พื้นที่ Kinder ก็ใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่ใช้ร่วมกันทั้งในและนอกห้องเรียนซึ่งออกแบบมาเพื่อรองรับผู้เรียน รูปแบบการเรียนรู้ และกิจกรรมที่หลากหลาย

นอกเหนือจากคุณสมบัติรูปแบบห้องเรียนแล้ว การศึกษาของนิวซีแลนด์ยังระบุคุณลักษณะทางเทคนิคหลัก 4 ประการภายในพื้นที่การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและผลกระทบโดยตรงต่อผลการเรียนของนักเรียน พวกเขาพบว่าอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพสูงขึ้นเชื่อมโยงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่ดีขึ้น โดยนักเรียนรู้สึกมีความสุขและรู้สึกมีค่ามากขึ้น

1. **กันเสียง (Acoustics)** : กันเสียงที่มีคุณภาพช่วยลดเสียงรบกวนส่วนเกินและนำไปสู่สภาพแวดล้อมที่สงบขึ้นซึ่งนักเรียนสามารถโต้ตอบระหว่างกันและอาจารย์ผู้สอนได้ดีขึ้น

2. **แสงสว่าง (Lighting)** : แสงธรรมชาติดีที่สุด แต่หน้าต่างต้องได้รับการออกแบบมาอย่างดีเพื่อจำกัดการรบกวนสายตา ป้องกันแสงสะท้อนระหว่างการเรียนการสอน และลดความร้อนจากแสงอาทิตย์

3. **การระบายอากาศ (Ventilation)** : คุณภาพอากาศภายในอาคารที่ดีขึ้น (IAQ) และการลดสารประกอบอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ช่วยลดปัญหาด้านสุขภาพ เช่น โรคหอบหืดหรืออาการแพ้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการขาดเรียนหรือการเสียสมาธิในชั้นเรียน

4. **การทำความร้อนและความเย็น (Heating and cooling)**: ครูต้องการความสามารถในการควบคุมอุณหภูมิของห้องเรียนเพื่อเสริมกิจกรรมต่างๆ และความสะดวกสบายโดยรวมของห้อง

การกระตุ้นมากเกินไป (Overstimulation)

นักวิจัยจาก Carnegie Mellon University ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมการมองเห็นของห้องเรียนเพื่อทำความเข้าใจความสามารถของเด็กในการรักษาความสนใจที่จดจ่อระหว่างการเรียนการสอน พวกเขาพบว่า “นักเรียนในห้องเรียนที่มีการตกแต่งสูงใช้เวลานอกงานมากกว่า (ใช้เวลานอกงาน 38.6%) มากกว่าในห้องเรียนที่มีพื้นที่จำกัด (ใช้เวลานอกงาน 28.4%)” พื้นที่ที่ออกแบบมากเกินไปและสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นมากเกินไปอาจทำให้วันเด็กเต็มไปด้วยประสบการณ์ ความรู้สึกและกิจกรรมมากเกินไป ซึ่งส่งผลเสียต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สิ่งที่ทำให้ไขว้เขวทางเทคโนโลยีในห้องเรียนเด็กปฐมวัยเป็นที่ถกเถียงกันอย่างหนักโดยนักการศึกษาและผู้ปกครองในปัจจุบัน เมื่อถึงเวลาอยู่หน้าจอ ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้จำกัดเวลาหนึ่งชั่วโมงต่อวันสำหรับรายการคุณภาพสูงสำหรับเด็กอายุสองถึงห้าปี The Mayo Clinic กล่าวว่า “เวลาเล่นที่ไม่มีโครงสร้างมีค่าสำหรับสมองที่กำลังพัฒนาของเด็กเล็กมากกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์” แต่ด้วยพ่อแม่รุ่นต่อไปที่มีแนวโน้มจะเข้าใจดิจิทัลมากขึ้น เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงไปสู่การใช้เวลาหน้าจอมากขึ้น เราต้องระมัดระวังเกี่ยวกับวิธีที่เราเพิ่มพื้นที่การเรียนการสอน และพิจารณาอย่างรอบคอบว่าส่วนใดที่เพิ่มเติมเข้ามา ทั้งทางเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนวัยแรกเริ่มเสียสมาธิเกินไป

เทคโนโลยี (Technology)

10 ปีที่แล้วเมื่อแท็บเล็ตตัวแรกเปิดตัว กรอไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วสู่ยุคปัจจุบัน และเทคโนโลยีได้กลายเป็นสิ่งสำคัญในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ส่วนใหญ่ แต่เทคโนโลยีจะเหมาะสมกับผู้เรียนระดับต้นมากน้อยเพียงใด?

เมื่อทีมของเราออกแบบ Prestwick STEM Academy ใน The Colony รัฐเท็กซัส การจัดวางเทคโนโลยีเป็นการพิจารณาที่สำคัญและเป็นการทำงานร่วมกัน วิธีแก้ปัญหาแตกต่างกันไปตามกลุ่มอายุ ในพื้นที่โรงเรียนอนุบาล ทีวีและคอมพิวเตอร์ไม่ได้เป็นจุดสนใจในสภาพแวดล้อมของ

ห้องเรียน การค้นหาความสมดุลของเทคโนโลยีคือกุญแจสำคัญ ไม่ต้องการครอบงำและมีอำนาจเหนือพื้นที่มากเกินไป แต่เทคโนโลยียังจำเป็นต้องเข้าถึงได้ง่ายสำหรับนักเรียน

วิธีที่เรามองเทคโนโลยีในห้องเรียนจะมีวิวัฒนาการ ในทศวรรษหน้า ห้องเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยและเตรียมอนุบาลจะถูกครอบครองโดยเด็กที่พ่อแม่เป็น “ชาวพื้นเมืองดิจิทัล” ผู้ปกครองในอนาคตเหล่านี้ที่เกิดหลังปี 1997 จะมีความคาดหวังใหม่สำหรับการรวมเทคโนโลยีในห้องเรียน สื่อทางเทคโนโลยีที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งบางอย่างยังไม่ได้คิดค้น อาจกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นมากขึ้นสำหรับการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและเพิ่มการมีส่วนร่วมสำหรับนักเรียนในอนาคต

Kaplan Early Learning Company (n.d.) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ หลักการออกแบบห้องเรียนปฐมวัย ว่า สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้สูงสุดสำหรับเด็กเล็ก คุณสามารถสร้างห้องเรียนที่น่าสนใจ เชิญชวน และกระตุ้นประสาทสัมผัสต่างๆ ได้ด้วยการผสมผสานองค์ประกอบของหลักการออกแบบที่สำคัญ หลักการออกแบบ เมื่อนำมารวมกันเป็นชั้นๆ จะเพิ่มความรู้สึกโดยรวมของห้อง การจุดประกายความสนใจของเด็กไม่สามารถทำได้โดยเพียงแค่วางเฟอร์นิเจอร์ไว้ในห้องที่ว่างเปล่า ที่ว่างต้องประกอบด้วยธรรมทั้ง ๗ ประการจึงจะบานสะพรั่ง เมื่อนำมาใช้ หลักการออกแบบเหล่านี้จะกระตุ้นให้ทุกคนที่เข้ามาในพื้นที่ของคุณ กระตุ้นผู้ที่ครอบครองพื้นที่ของคุณ และทำให้ผู้ที่มีความสนใจในพื้นที่ของคุณเริ่มจางหายไป

หลักการที่ 1: ธรรมชาติสร้างแรงบันดาลใจให้กับความงาม (Nature Inspires Beauty)

เช่นเดียวกับที่คุณดำดิ่งสู่โลกแห่งธรรมชาติที่มีภาพ เสียง รส กลิ่น และพื้นผิว ห้องเรียนควรสะท้อนความมหัศจรรย์ของธรรมชาติที่อยู่รอบตัวคุณ เมื่อเด็กมีปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติ พวกเขาจะเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นและเห็นคุณค่าของสถานที่และบทบาทของพวกเขาในฐานะผู้ดูแลโลกใบนี้

หลักการที่ 2: สีสร้างความน่าสนใจ (Color Generates Interest)

สีสามารถเป็นหลักการออกแบบที่ทรงพลังทั้งในด้านบวกและด้านลบ การใช้สีอย่างเหมาะสมสามารถสร้างอารมณ์ กำหนดพื้นที่ และสะท้อนถึงบ้านและชุมชนของเด็กๆ การใช้ในทางลบ สีสามารถครอบงำ สับสน และกระตุ้นมากเกินไป พื้นหลังที่เป็นกลางสำหรับห้องเรียนของคุณด้วยสีเฉพาะจุดที่ถูกเลือกมาอย่างดีจะสร้างความสนใจให้กับเด็กและผู้ใหญ่ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้น

หลักการที่ 3: การตกแต่งกำหนดพื้นที่ (Furnishings Define Space)

เครื่องตกแต่งใช้เพื่อระบุพื้นที่ในห้องเรียน เช่น การแสดงละคร บล็อก ศิลปะ ดนตรี และวิทยาศาสตร์ เมื่อของตกแต่งเหล่านี้เป็นของจริง ขนาด และจัดวางอย่างเหมาะสม การเล่นของเด็กๆ จะเพิ่มคุณภาพและความรู้ความสามารถ

หลักการที่ 4: พื้นผิวเพิ่มความเข้มข้น (Texture Adds Depth)

พื้นผิวในสภาพแวดล้อมให้ความน่าสนใจทางสายตาและความลึก และมอบประสบการณ์สัมผัสที่ไม่เหมือนใครให้กับเด็กๆ เมื่อเด็กมีปฏิสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางประสาทสัมผัส พวกเขาจะเพิ่มพูนทักษะการสังเกตและความสามารถทางการเคลื่อนไหวที่ดีผ่านภาษาของการทอผ้า ประติมากรรม และสิ่งทอ

หลักการที่ 5: แสดงการปรับปรุงสภาพแวดล้อม (Displays Enhance Environment)

ด้วยการขจัดความยุ่งเหยิง การจัดอุปกรณ์จัดเก็บ และเน้นผลงานของเด็กๆ ห้องเรียนจึงกลายเป็นฉากหลังเพื่อเป็นเกียรติแก่ทุกคนที่ครอบครองพื้นที่

หลักการที่ 6: องค์ประกอบทำให้บรรยากาศดีขึ้น (Elements Heighten Ambiance)

แหล่งกำเนิดแสงหลายแหล่งสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและครุ่นคิด ด้วยการใช้แสงในลักษณะที่สนับสนุน เด็กๆ จะสามารถมีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม

หลักการที่ 7: จุดโฟกัสดึงดูดความสนใจ (Focal Points Attract Attention)

เมื่อเข้าสู่ห้องเรียน จุดโฟกัสที่ชัดเจนสามารถเน้นศูนย์การเรียนรู้แบบโต้ตอบ งานของเด็ก องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์ที่สวยงาม จุดโฟกัสเชิญชวนให้เด็กมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วมในสิ่งแวดล้อมอย่างกระตือรือร้น

ด้วยแนวคิดที่นำไปใช้ได้ง่ายซึ่งรวมถึงการใช้สี องค์ประกอบทางธรรมชาติ แสง และวัสดุในห้องเรียนในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ ภาพถ่ายและแนวคิดใน *พื้นที่สร้างแรงบันดาลใจสำหรับเด็กเล็ก* สนับสนุนให้นักการศึกษาสร้างพื้นที่การเรียนรู้ที่สวยงามและแท้จริง หนังสือที่ใช้ร่วมกับ *The Rating Observation Scale for Inspiring Environments* ช่วยให้ครูประเมินระดับการเติบโตของพวกเขาในการสร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่สวยงาม

Preschool plan it (n.d.) เป็น เว็บไซต์ที่สร้างขึ้นเพื่อคุณ นักการศึกษาปฐมวัย ได้กล่าวเกี่ยวกับ หลักการออกแบบห้องเรียนปฐมวัย ด้วยสำนวนภาษาสนทนาว่า การออกแบบตลอดจนวัสดุและสิ่งของอื่นๆ ในห้องเรียนจะเป็นตัวกำหนดความสะดวกสบายของนักเรียนและครอบครัวของคุณและประสิทธิภาพการทำงานของคุณเป็นอย่างไร! นอกจากนี้ แผนผังห้องเรียนของคุณสามารถลดหรือเพิ่มพฤติกรรมเชิงลบในห้องเรียนได้! เมื่อพิจารณาทุกสิ่งในห้องเรียนก่อนวัยเรียน เราต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้:

1. การออกแบบห้องเรียน (Classroom Design)

ห้องเรียนก่อนวัยเรียนควรตั้งขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าสื่อต่างๆ ไปที่ใด อย่างไรก็ตาม การจัดสถานที่ไม่ควรจำกัดสิ่งที่ทำได้ในแต่ละพื้นที่ (ใช่ คุณสามารถใช้บล็อกในศูนย์การเล่นที่น่าทึ่งได้! และมันก็เป็น โอเคแต่งตัวก่อนเล่นที่โต๊ะน้ำ!) เมื่อจัดห้องเรียนคุณจะต้องคำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยด้วย

Source: https://bit.ly/3L0763L

เมื่อพิจารณาการออกแบบห้องเรียนของคุณ ให้คิดถึงวิธีใช้ศูนย์ความสนใจแต่ละแห่ง และระดับกิจกรรมที่อาจเกิดขึ้นในแต่ละศูนย์

เหตุผลในการพิจารณาเรื่องนี้คือเพื่อให้แน่ใจว่าคุณไม่ได้วางศูนย์ที่มีการใช้งานและบางครั้งมีเสียงดัง (เช่น พื้นที่เล่นละครของคุณ) ถัดจากพื้นที่ห้องสมุดของคุณที่เด็ก ๆ พยายามฟังนิทานหรือถัดจากของคุณ คอมพิวเตอร์ที่เด็กต้องได้ยินคำสั่งที่มาจากลำโพง

นี่ไม่ได้หมายความว่าบล็อกสามารถใช้ได้ใน Block Center เท่านั้น จุดประสงค์ของพื้นที่ที่กำหนดคือการรู้ว่าวัสดุถูกจัดเก็บไว้ที่ไหน

เมื่อคุณกำหนดพื้นที่ที่จะแยกออกจากกันได้แล้ว ให้วาดลงบนกระดาษ

มันดูเป็นอย่างไรสำหรับคุณ? มีการไหลตามธรรมชาติจากศูนย์ความสนใจไปยังศูนย์ความสนใจและทั่วทั้งห้องเรียนหรือไม่?

Source: https://bit.ly/3L0763L

พื้นที่เปิดโล่งมากเกินไปในห้องเรียนของคุณอาจดูเหมือนทางวิ่งสำหรับลูก ๆ ของคุณที่เอาแต่ร้องว่า "วิ่งที่นี่! วิ่งที่นี่!"

อย่ากลัวที่จะเปลี่ยนการออกแบบห้องเรียนบ่อยๆ!

หากแผนพังไม่ได้ผลสำหรับกลุ่มของคุณ เปลี่ยนเลย! มีหลายเหตุผลที่คุณอาจต้องการเปลี่ยนหรือแก้ไขเค้าโครงหรือการออกแบบห้องเรียนก่อนวัยเรียนของคุณ

ใช่ เด็กๆ ชอบความสม่ำเสมอ แต่การเปลี่ยนแปลงไม่ใช่สิ่งต้องห้าม! เมื่อเราเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม เราจะพูดคุยกับเด็กๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ทันที! กิจกรรมวงเวียนโปรดอย่างหนึ่งของพวกเขาคือเมื่อครูถามพวกเขาว่า “วันนี้มีใครสังเกตเห็นอะไรแปลกๆ เกี่ยวกับห้องของเราไหม”

คุณอาจต้องพิจารณาเปลี่ยนแผนผังของคุณเมื่อคุณเห็น:

- วิ่งเล่นในห้องเรียนมากเกินไป: นี่เป็นสัญญาณว่าพื้นที่ในห้องเรียนของคุณแค่ตะโกนเรียกเด็กๆ ว่า "วิ่งเล่นตรงนี้! วิ่งเล่นตรงนี้! คุณอาจต้องลดพื้นที่ "ทางวิ่ง" ลงโดยการปรับเปลี่ยนพื้นที่นั้นหรือเพิ่มบางสิ่งไว้ตรงกลาง คุณสามารถเพิ่มโต๊ะสำหรับแป้งโดว์หรือปริศนาได้
- ห้องสมุดได้กลายเป็นส่วนขยายของพื้นที่เล่นละครของคุณ: ห้องสมุดของคุณตั้งอยู่ใกล้กับพื้นที่เล่นละครของคุณหรือไม่? ถ้าเป็นเช่นนั้น เด็กๆ อาจใช้ห้องสมุดของคุณเป็นพื้นที่เสริมในการเล่น หากคุณคาดหวังว่าห้องสมุดของคุณจะเป็นพื้นที่ที่เงียบสงบ สิ่งสำคัญคือต้องหาสถานที่ใกล้กับศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ ที่เงียบสงบ
- นอกจากนี้ คุณใช้ห้องสมุดของคุณเป็นเวลาวงกลมหรือไม่? ถ้าเป็นเช่นนั้น เด็กๆ ได้ "เรียนรู้" ว่านี่คือสถานที่ที่เราร้องเพลง เต้นรำ และเคลื่อนไหวไปมาได้บ่อยมาก!

เราเปลี่ยนหรือแก้ไขการออกแบบห้องของเราบ่อยครั้ง การเล่นละครย้ายจากด้านหนึ่งของห้องไปอีกด้านหนึ่งประมาณเดือนละครั้ง!

2. ศูนย์การเรียนรู้ที่สนใจ: การจัดเก็บและจัดแสดงวัสดุ (Storage and Display of Materials)

Source: https://bit.ly/3L0763L

การออกแบบห้องเรียนของคุณจะขึ้นอยู่กับจำนวนพื้นที่ที่คุณมี ตำแหน่งหน้าต่างและประตู และประเภทของพื้นในแต่ละพื้นที่เป็นส่วนใหญ่

ห้องเรียนส่วนใหญ่จัดบริเวณศูนย์การเรียนรู้ตามความสนใจ เราจะพูดคุยเพิ่มเติมเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้แต่ละแห่งและพื้นที่ที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละศูนย์อยู่ในห้องเรียนของคุณ

เมื่อพิจารณาเนื้อที่ของคุณ โปรดคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้:

ศูนย์ศิลปะ ขาตั้ง และโต๊ะทราย/น้ำ เป็นกิจกรรมที่ "ยุ่งเหยิง" สิ่งเหล่านี้ควรติดตั้งบนพื้นมากกว่าบนพื้นที่ปูพรม

ห้องสมุดและศูนย์บล็อกควรตั้งอยู่บนพื้นที่ปูพรมเพื่อความสะดวกสบาย (สำหรับห้องสมุดและนั่งอ่านหนังสือบนพื้น) และเพื่อควบคุมเสียงรบกวน (เกี่ยวกับบล็อก!)

พื้นที่การเล่นละครสามารถเป็นที่ใดก็ได้ในห้องเรียนของคุณ เช่นเดียวกับพื้นที่คณิตศาสตร์/ปรับให้เหมะสมและคอมพิวเตอร์ของคุณ ถ้าคุณมี

พื้นที่วิทยาศาสตร์/การสำรวจควรวางไว้ใกล้หน้าต่างเพื่อให้แสงสำหรับพืชเติบโต ใช้เป็นแสงสำหรับใช้ปริซึมและสร้างรุ้งกินน้ำ ฯลฯ

ตอนนี้ เรามาพูดถึงข้อควรพิจารณาทั่วไปบางประการสำหรับศูนย์การเรียนรู้ตามความสนใจแต่ละแห่ง

คุณมีศูนย์การเรียนรู้ตามความสนใจของคุณที่**ถูกติดป้าย**ไว้หรือไม่? ป้ายรูปภาพช่วยให้ลูกรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ที่ไหน! โปสเตอร์ช่วยให้ครอบครัวของคุณรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในแต่ละศูนย์!

3. การออกแบบห้องเรียนและสุขภาพและความปลอดภัย (Classroom Design and Health and Safety)

การพิจารณาอีกประการหนึ่งเมื่อดูการออกแบบห้องเรียนของคุณคือสุขภาพและความปลอดภัยเกี่ยวกับวัสดุ

คุณควรมีกำหนดการทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อสำหรับวัสดุของคุณ

คุณต้องตรวจสอบความปลอดภัยของของเล่นด้วย

บทความต่อไปนี้จะลงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแต่ละประเด็นเหล่านี้

4. บุคคลอื่นที่ใช้พื้นที่ (Other People Who Use the Space)

หลายครั้งคุณจะมีผู้ปกครองหรืออาสาสมัครในชั้นเรียนมาแทนในห้องเรียน

พวกเขาสามารถช่วยให้พื้นที่ของคุณเป็นระเบียบได้อย่างมาก อย่างไรก็ตาม คุณต้องแน่ใจว่าห้องของคุณเชิญชวนให้ทุกคนที่ใช้พื้นที่ รวมถึงตัวคุณด้วย!

5. ข้อควรพิจารณาอื่น ๆ (Other Considerations)

นอกจากผู้คนที่ใช้พื้นที่แล้ว คุณจะต้องคำนึงถึงอุณหภูมิและการดูแลสัตว์เลี้ยงในห้องเรียนของคุณด้วย หากมี! พวกเขาสนุกและบางคนใช้เวลาทำงานมากกว่าคนอื่น!

สรุป จากทัศนะของ Chia (2021), Knechel (2021) , Lovaglio (2020) , Kaplan Early Learning Company (n.d.), และ Preschool Plan It (n.d.) ดังกล่าวข้างต้น สังเคราะห์ได้ถึงหลักการออกแบบห้องเรียนของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย ได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สังเคราะห์สรุปหลักการออกแบบห้องเรียนของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย

หลักการออกแบบห้องเรียนของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	Chia	Knechel	Lovaglio	Kaplan	Preschool
1. พื้นที่เค้าโครงห้องโครงสร้างแบบเปิด (Open Structure Room Layout Space)	√				√
2. การสร้างความแตกต่าง (Creation of Contrasts)	√				
3. กระตุ้นสีสัน (Colours Stimulating)	√				
4. มีความปลอดภัย (Safety)	√	√			√
5. เน้นสีเขียว (Go Green)	√				
6. มีขอบเขตการมองเห็นของเด็ก (Visual Horizons of the Child)	√				
7. การแสดงละคร (Dramatic play)		√			√
8. ศิลปะและดนตรี (Art and music)		√			√
9. วิทยาศาสตร์และธรรมชาติ (Science and nature)		√			√
10. คณิตศาสตร์และปรับให้เหมะสม (Math and manipulatives)		√			√
11. ทรายและน้ำ (Sand and water)		√			√
12. มีโต๊ะทำงานและโต๊ะนั่งล่ะ? (What about desks and tables)		√			√
13. ส่วนบุคคล (Personalization)			√		
14. มีช่องว่างที่ยืดหยุ่น (Flexible Spaces			√		
15. กันเสียง (Acoustics)			√		
16. มีแสงสว่าง (Lighting)			√		

หลักการออกแบบห้องเรียนของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	Chia	Knechel	Lovaglio	Kaplan	Preschool
17. การระบายอากาศ (Ventilation)			√		
18. การทำความร้อนและความเย็น (Heating and cooling)			√		
19. มีเทคโนโลยี (Technology)			√		√
20. การตกแต่งกำหนดพื้นที่ (Furnishings Define Space)				√	
21. พื้นผิวเพิ่มความเข้มข้น (Texture Adds Depth)				√	
22. แสดงการปรับปรุงสภาพแวดล้อม (Displays Enhance Environment)				√	
23. องค์ประกอบทำให้บรรยากาศดีขึ้น (Elements Heighten Ambiance)				√	
24. จุดโฟกัสดึงดูดความสนใจ (Focal Points Attract Attention)				√	
25. คำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยด้วย (When setting up your classroom you will also need to consider health and safety.)	√				√
26. อย่ากลัวที่จะเปลี่ยนการออกแบบห้องเรียนบ่อยๆ! (The Classroom Design-Often!)					√
27. ห้องสมุดและศูนย์บล็อกควรตั้งอยู่บนพื้นที่ปูพรมเพื่อความสะดวกสบาย (The Library and Block Centers are best set up on a carpeted area for comfort)					√
28. ตรวจสอบความปลอดภัยของของเล่นด้วย (need to check for toy safety recalls)					√

แนวการพัฒนาห้องเรียนสำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยที่เป็นหลักการ / แนวคิด / เทคนิค / วิธีการ / กิจกรรม

Xuan (2021) ให้ทัศนะเกี่ยวกับแนวทาง 6 ประการสำหรับการออกแบบเค้าโครงโรงเรียนอนุบาล ดังนี้

1. สร้างความเป็นธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ (Building a Great Naturalness)

Source: https://bit.ly/3r0XUmF

การสัมผัสกับธรรมชาติเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาสมองของเด็ก ดังนั้นแนวคิดการออกแบบโรงเรียนอนุบาลจึงควรได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติมากขึ้น

ตัวอย่างเช่น การทำให้ป่าเป็นธีมสำหรับเลย์เอาต์การออกแบบของโรงเรียนอนุบาล รวมถึงการตกแต่งด้วยพืชและสัตว์บางชนิด

การให้ธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบตกแต่งภายในในโรงเรียนอนุบาลเป็นสิ่งสำคัญ ผ่านการปฏิสัมพันธ์ เด็กๆ จะได้เรียนรู้และรับทราบบทบาทของตนเองในการดูแลแผ่นดินแม่

2. การเลือกโทนสีที่เหมาะสม (Choosing a Suitable Colour Tone)

Source: https://bit.ly/3r0XUmF

ตามที่กล่าวไว้ในบทความก่อนหน้า '5 เคล็ดลับอัจฉริยะสำหรับแผนการออกแบบการดูแลเด็กราคาไม่แพง' การจับคู่สีที่สมบูรณ์แบบมีบทบาทสำคัญในเค้าโครงการออกแบบโรงเรียนอนุบาล

การใช้สีอย่างเหมาะสมจะช่วยสร้างอารมณ์ที่สนุกสนานและยังเป็นบรรยากาศการเรียนรู้ให้กับเด็กๆ ที่สำคัญการจับคู่สีที่ดียังสร้างความสนใจให้กับเด็กๆ

หากโรงเรียนอนุบาลเต็มไปด้วยสีสันและความสับสน นั่นคือผลย้อนกลับ กล่าวโดยสรุปคือสีมีผลทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นโปรดใช้ความระมัดระวังในการเลือกจับคู่สีสำหรับแผนการออกแบบโรงเรียนอนุบาลของคุณ

ต่อไปนี้คือรายการคำแนะนำสีที่เหมาะสำหรับเค้าโครงการออกแบบโรงเรียนอนุบาล:

- สีเหลือง: รักษาสมาธิและความสนใจของเด็ก ๆ ในห้องเรียน
- สีเขียว เหมาะสำหรับมุมอ่านหนังสือ ที่ทำให้เด็กมีสมาธิกับการเรียน
- สีแดง: ส่งเสริมการตอบสนองทางร่างกายของเด็กเมื่อทำกิจกรรมกีฬา
- ส้ม: ส่งผลดีต่อความอยากอาหารของเด็ก เหมาะอย่างยิ่งสำหรับโรงอาหาร

3. การวางแผนพื้นที่ที่ดี (Good Space Planning)

Source: https://bit.ly/3r0XUmF

ในขั้นตอนการออกแบบเค้าโครงโรงเรียนอนุบาล การวางแผนพื้นที่เป็นสิ่งจำเป็น โดยปกติแล้ว โรงเรียนอนุบาลจะมีพื้นที่ต่างๆ มากมาย เช่น เกม ดนตรี ศิลปะ การแสดงละคร เป็นต้น

ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดโซนของพื้นที่และกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในโซนเหล่านั้น เมื่อวางแผนพื้นที่เสร็จแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายคือการหาเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่จำเป็น

ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการวางแผนพื้นที่ของคุณรวมถึงประเด็นเหล่านี้:

- คิดถึงพื้นที่ในแง่ของปริมาตร ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณไม่ได้เติมพื้นที่มากเกินไป
- เพื่อค้นหาการจัดวางเฟอร์นิเจอร์หรืออุปกรณ์ที่ดีที่สุด ให้ใช้ภาพวาดมาตราส่วนของห้องเพื่อการวางแผน
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าทางเดินหมุนเวียนในห้องเป็นไปตามทางเดินที่สะดวกและประหยัดจากประตูไปยังพื้นที่กิจกรรมหลักอื่นๆ ทั้งหมด

4. เฟอร์นิเจอร์ที่ปลอดภัยและยั่งยืน (Safe and Sustainable Furniture)

Source: https://bit.ly/3r0XUmF

แน่นอนว่าผู้ปกครองจะเน้นย้ำว่าโรงเรียนอนุบาลมีความปลอดภัยเพียงใด ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความปลอดภัยคือการเลือกเฟอร์นิเจอร์ของโรงเรียนอนุบาล

เด็กๆ ใช้เวลาส่วนใหญ่บนโต๊ะและเก้าอี้เพื่อเรียนรู้ วาดรูป หรือเล่น ดังนั้นเมื่อพิจารณาเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้วัสดุ เช่น ไม้เนื้อแข็ง ไม้กระดาน และพลาสติก วัสดุเหล่านั้นจะทนทานและปราศจากสารฟอร์มาลดีไฮด์

ในขณะเดียวกัน เด็กๆ ก็ขี้เล่นและวิ่งไล่จับกันรอบๆ เฟอร์นิเจอร์ในห้องเรียน ดังนั้นขอแนะนำให้ทำมุมเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมดให้โค้งมนเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กได้รับบาดเจ็บ

การปกป้องสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญทั่วโลกในปัจจุบัน ดังนั้นเฟอร์นิเจอร์ป้องกันสิ่งแวดล้อมจึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับรูปแบบการออกแบบของโรงเรียนอนุบาล

5. ใช้ประโยชน์จากผลงานของเด็กอย่างเต็มที่ (Making Full Use of Displays)

Source: https://bit.ly/3r0XUmF

เคล็ดลับอย่างหนึ่งในการทำให้เลย์เอาต์การออกแบบโรงเรียนอนุบาลของคุณโดดเด่น: เน้นผลงานของเด็กๆ! อย่าดูถูกความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ผลงานของพวกเขาเป็นผลงานที่ดีที่สุดสำหรับโรงเรียนอนุบาล

เป็นคุณค่าการกล่าวขวัญว่าจอแสดงผลช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อม เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และเล่นอย่างมีความสุข ให้แน่ใจว่าห้องเรียนไม่รกและไม่เต็มไปด้วยของตกแต่งหรือวัสดุมากเกินไป

6. สร้างบรรยากาศที่ดี (Creating Good Ambience)

Source: https://bit.ly/3r0XUmF

ตระหนักว่าเด็กบางคนรู้สึกง่วงนอนเมื่อพวกเขากำลังเรียนหรือเล่น? นี่คือปัญหาร้ายแรง

แสงสลัวหรือขาดแสงสว่างจะทำให้เด็กเรียนเก่งหรือมีสมาธิกับการเรียนได้ยากมาก ไม่ว่าจะติดตั้งไฟหรือแสงธรรมชาติ ให้แน่ใจว่ามีแหล่งกำเนิดแสงเพียงพอสำหรับเด็ก

นอกจากนี้ แหล่งกำเนิดแสงหลายแหล่งจะช่วยสร้างบรรยากาศของความผ่อนคลายและการคิดไตร่ตรองในพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งสามารถปรับปรุงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเด็กๆ

School Specialty (2019) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ การสร้างรูปแบบห้องเรียนปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ ว่า สิ่งสำคัญพอๆ กับการตกแต่งและวัสดุสิ้นเปลืองในห้องเรียนปฐมวัยของคุณคือวิธีการที่คุณเลือกจัดวางและจัดระเบียบ เค้าโครงที่เหมาะสมสามารถช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ ปรับปรุงการมีส่วนร่วม และยังอาจสนับสนุนพฤติกร)รมในห้องเรียนที่ดีอีกด้วย

การสร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนปฐมวัยที่เหมาะสม (Creating the Right Early Childhood Classroom Environment)

แน่นอน ขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่การเรียนรู้ จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน และสไตล์ที่นักการศึกษาแต่ละคนชอบ เค้าโครงในอุดมคติของห้องเรียนปฐมวัยจะแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม มีข้อควรพิจารณาทั่วไปบางประการที่อาจใช้เป็นแนวทางในการจัดห้องเรียนที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและครูได้

อะไรทำให้ห้องเรียนปฐมวัยแตกต่าง? (What Makes an Early Childhood Classroom Different?)

ห้องเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยแตกต่างจากพื้นที่การเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีอายุมากกว่า เนื่องจากเน้นที่การอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบเป็นรายบุคคลและการมีส่วนร่วมอย่างสนุกสนานกับสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่เล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม หรือนักเรียนที่เน้นการต่อบล็อกอย่างอิสระ พื้นที่แต่ละส่วนของห้องเรียนเด็กปฐมวัยมีไว้เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตและพัฒนาการซึ่งเป็นรากฐานสำหรับการเรียนรู้และการแก้ปัญหาในอนาคต

ทักษะพื้นฐานในเด็กปฐมวัย: (Foundational skills in early childhood)

- ความรู้ความเข้าใจและการแก้ปัญหา (Cognition & Problem Solving)

- ทักษะทางสังคมและอารมณ์ (Social & Emotional Skills)
- พัฒนาการด้านการพูดและภาษา (Speech & Language Development)
- ทักษะยนต์ละเอียดและขั้นต้น (Fine & Gross Motor Skills)

รูปแบบห้องเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างไร? (How Does the Classroom Layout Affect Learning?)

เค้าโครงของห้องเรียนปฐมวัยมีผลกระทบอย่างมากต่อวิธีที่นักเรียนใช้เครื่องมือและวัสดุสิ้นเปลือง และประสิทธิภาพที่นักการศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากและส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ นักเรียนในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับความต้องการและสนับสนุนผลการเรียนรู้จะมีประสิทธิผลมากขึ้น มีส่วนร่วม และตื่นเต้นกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ต่อไปนี้คือข้อควรพิจารณาที่สำคัญบางประการที่ควรคำนึงถึงเมื่อสร้างเค้าโครงสำหรับพื้นที่ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยของคุณ:

Source: https://bit.ly/3UrAqof

ความปลอดภัยของนักเรียน (Student Safety): เมื่อพิจารณาถึงความปลอดภัยของรูปแบบห้องเรียนของคุณ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากกว่าการเก็บวัตถุอันตรายทิ้ง งานสำคัญของครูคือการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน แต่สภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่จัดอย่างเหมาะสมควรช่วยงานครึ่งหนึ่ง แต่ละพื้นที่ของห้องควรระบุจำนวนนักเรียนที่อนุญาต และเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมดควรสร้างอย่างดีและมั่นคงเพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ เมื่อพิจารณาถึงความปลอดภัยของเด็ก ให้คิดนอกเหนือไปจากลักษณะทางกายภาพของห้องเรียนเป็น 'ความปลอดภัยทางอารมณ์' เด็กที่รู้สึกได้รับการต้อนรับ ปลอดภัย และตอบสนองความต้องการทางอารมณ์แล้ว พร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาได้ดีกว่า

ความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional Security): วัฒนธรรมของกลุ่มผู้เรียนอายุน้อยเข้ามามีบทบาทเมื่อพิจารณาถึงประเภทของการตกแต่งและวัสดุที่จะต้อนรับและสนับสนุนเด็กเล็ก ดูและดูว่าสิ่งของและเฟอร์นิเจอร์ชิ้นใดใช้งานได้ดีที่สุดและใช้งานง่ายที่สุด สภาพแวดล้อมในห้องเรียนควรมีทั้งความสะดวกสบายและประโยชน์ใช้สอย โดยคำนึงถึงการสร้างความรู้สึกคุ้นเคยที่สะท้อนถึงครอบครัวและวัฒนธรรมของบ้าน

พื้นที่การเรียนรู้ที่หลากหลาย (Varied Learning Spaces) : กิจกรรมบางอย่างเหมาะที่สุดสำหรับกลุ่มใหญ่ การสำรวจอื่นๆ จะดีกว่าในกลุ่มเล็กๆ หรือแบบตัวต่อตัว เด็กมีความต้องการ

และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน อย่าลืมเผื่อพื้นที่สำหรับโอกาสการเรียนรู้กลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และรายบุคคลเมื่อคุณจัดห้องเรียน จัดระเบียบแต่ละพื้นที่ในลักษณะที่ส่งเสริมการใช้วัสดุและวัสดุในพื้นที่อย่างเหมาะสม

จัดหาวัสดุเพื่อเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วม (Provide Materials to Renew Interest and Engagement): ควรจัดพื้นที่เพื่อกระตุ้นและท้าทายความคิดของนักเรียน แต่ควรวาดเส้นแบ่งอย่างระมัดระวังระหว่างมีสื่อไม่เพียงพอและมีสื่อมากเกินไป นักเรียนที่เรียนไม่เก่งจะมีความสามารถในการเรียนรู้น้อยลงและมีแนวโน้มที่จะมีส่วนสร้างความวุ่นวายในห้องเรียน ด้วยจำนวนสื่อการสอนที่เหมาะสม ครูจึงสามารถใช้เวลามากขึ้นในการดึงดูดนักเรียน และใช้เวลาน้อยลงในการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยในห้องเรียน ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้หมุนเวียนเนื้อหาใหม่ๆ เพื่อขยายการเรียนรู้ของเด็ก และหมุนเวียนเนื้อหาที่ไม่น่าสนใจอีกต่อไปออก

Catherine (n.d) เป็นนักการทูตชาวอเมริกันที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรีต่างประเทศฝ่ายกิจการแอฟริกาตั้งแต่เดือนกันยายน 2564 ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ ศูนย์ในโรงเรียนอนุบาลคืออะไรและเหตุใดจึงมีความสำคัญ ด้วยสำนวนภาษาแบบสนทนามีภาพประกอบว่า การจัดตั้งศูนย์ในห้องเรียนเด็กก่อนวัยเรียนและชั้นอนุบาลอาจเป็นงานที่ค่อนข้างหนักใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากนี่เป็นครั้งแรกที่คุณทำเช่นนั้น (แม้ว่าจะไม่ใช่ความสำเร็จเล็กๆ น้อยๆ สำหรับครูผู้ช่ำชองเช่นกัน)

เหตุใดการมีพื้นที่ในห้องเรียนเด็กก่อนวัยเรียนและชั้นอนุบาลจึงมีความสำคัญ

มีเหตุผลมากมายที่ต้องมีพื้นที่ในห้องเรียนปฐมวัย!

ฉันจะพูดถึงบางส่วนที่นี่ แต่โปรดจำไว้ว่านี่ไม่ใช่รายการที่ครบถ้วนสมบูรณ์

1. ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนช่วยให้เด็กเติบโตทางสังคม (Preschool Centers Help Kids Grow Socially)

เริ่มต้นด้วยการให้เวลาศูนย์ช่วยให้เด็กได้**พัฒนาทักษะทางสังคม** พวกเขาสำรวจปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในช่วงเวลานี้ และมันเกิดขึ้นเกือบตลอดเวลา ต่อไปนี้เป็นวิธีการบางส่วนที่ศูนย์ช่วยเหลือเด็กๆ ในสังคม:

- เด็ก ๆ ต้องหาวิธีเข้าร่วมเล่นซึ่งกำหนดไว้แล้วที่ศูนย์แห่งเดียว
- พวกเขาจำเป็นต้องเจรจาแนวทางเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาจะทำในศูนย์
- เด็กคนหนึ่งอาจต้องการเวลาอยู่กับตัวเองที่ศูนย์ และเธอต้องแสดงสิ่งนั้นให้เพื่อนๆ ฟัง
- เด็กๆ คิดอยู่ตลอดเวลาว่าใครกำลังใช้สื่ออะไรในเวลาใดก็ตาม และพวกเขายินดีที่จะแบ่งปันสิ่งนั้นกับเพื่อนๆ หรือไม่
- เมื่อถึงเวลาเก็บกวาด เด็กๆ ต้องแยกแยะว่าใครจะรับผิดชอบงานอะไร
- เด็กอาจมีปัญหากับงานที่เขาอยากทำมาก เขาสามารถขอความช่วยเหลือจากเพื่อน เพื่อนสามารถเสนอความช่วยเหลือ หรือบางอย่างรวมกันได้

2. พื้นที่ในโรงเรียนอนุบาลช่วยให้เด็กรู้จักตนเองมากขึ้น (Centers in Preschool Help Kids Become More Self-Aware)

นอกจากด้านสังคมของพื้นที่แล้ว เด็กๆ ยังได้เรียนรู้มากมายเกี่ยวกับตัวเองในเวลานี้ พวกเขากำลังฝึกฝนและสำรวจแนวคิดที่สำคัญมากมายในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย นี่คือบางส่วน:

การจัดการเวลา (Time management)

การบริหารเวลาเป็นส่วนสำคัญของพื้นที่ หากพื้นที่ของคุณใช้เวลาหนึ่งชั่วโมง และเด็กรู้ว่าเธอต้องการไปพื้นที่คณิตศาสตร์และพื้นที่วิทยาศาสตร์ในวันนั้น . . เธอต้องหาวิธีที่จะทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ

การควบคุมตนเอง (Self-Regulation)

มีการฝึกฝน**การควบคุมตนเอง**อย่างน่าทึ่งในช่วงเวลาศูนย์ มีแรงเสียดทานเสมอเมื่อเด็กแบ่งปันพื้นที่และวัสดุ มีการกลับไปกลับมาที่เด็กๆ ต้องนำทาง และบางครั้งอาจทำให้หงุดหงิดได้

ดังนั้น เด็กๆ จึงต้องจับตาดูว่าพวกเขากำลังพูดคุยกับเพื่อนๆ อย่างไร จับมือกับตนเอง และแม้แต่ควบคุมอารมณ์ของตัวเองตลอดเวลาที่อยู่ตรงกลาง

ความสนใจของตนเอง (Their Own Interests)

เด็ก ๆ สามารถใช้เวลาใน**การสำรวจสิ่งที่พวกเขาสนใจ** เนื่องจากแต่ละพื้นที่ควรมีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กัน เด็ก ๆ สามารถกำหนดสิ่งที่พวกเขาชอบและไม่ชอบ

เด็กคนหนึ่งอาจชอบวาดภาพ ในขณะที่อีกคนหนึ่งอาจชื่นชอบดินเหนียว ทั้งคู่จะได้รับโอกาสในการแสดงความสนใจของตัวเองในพื้นที่ศิลปะแห่งเดียวกัน

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

3. พื้นที่ในโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนอนุบาลช่วยให้เด็กเรียนรู้ (Centers in Preschool and Kindergarten Help Kids Learn)

แน่นอนว่าศูนย์เด็กปฐมวัยยังช่วยเด็กในเรื่องทักษะการเรียนรู้ปฐมวัยอีกด้วย เช่นเดียวกับแนวคิดด้านสังคมและการพัฒนาตนเองที่ระบุไว้ข้างต้น มีหลายวิธีที่**ศูนย์ช่วยเหลือนักวิชาการระดับต้น**:

ทำผิดพลาด (Make Mistakes)

เวลาศูนย์กลางเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับความผิดพลาด ดูเหมือนเป็นส่วนเล็กๆ ของการสนทนา แต่มีความสำคัญมาก

ความผิดพลาดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และเวลาศูนย์กลางช่วยให้พวกเขามีเวลาเครียดน้อยลง

ฝึก ฝึก ฝึก (Practice, Practice, Practice)

เด็ก ๆ จะได้ฝึกแนวคิดที่พวกเขาได้รับการสอนระหว่างพื้นที่ในโรงเรียนอนุบาล ตัวอย่างเช่น สมมติว่าเด็กคนหนึ่งกำลังเรียนรู้ที่จะนับถึง 10 เธอสามารถสำรวจแนวคิดนี้ขณะที่เธอนับบล็อกของโครงสร้างที่เธอสร้างขึ้นในศูนย์บล็อก

การเล่นเคาน์เตอร์สัตว์ในพื้นที่คณิตศาสตร์จะทำให้เธอมีเวลาสำรวจแนวคิดมากขึ้น บางทีเธอและเพื่อนๆ อาจกำลังจัดโต๊ะสำหรับ 10 คนในพื้นที่เล่นละคร เป็นโอกาสอีกครั้งที่จะฝึกฝนแนวคิดนี้อย่างมีความหมาย

ต่อยอดการเรียนรู้ (Extend the Learning)

เด็ก ๆ ยังสามารถ**ขยายแนวคิดการเรียนรู้**ในช่วงต้นได้ หากเด็กเข้าใจรูปแบบ AB พื้นฐานแล้ว เขาอาจจะไปเล่นกับรูปแบบ ABB ที่ซับซ้อนกว่านี้

เรียนรู้ทักษะใหม่ (Learn New Skills)

ทักษะใหม่สำหรับพวกเขาจะเกิดขึ้นในขณะที่เด็ก ๆ กำลังเล่นและเรียนรู้ในศูนย์ นี่คือ "อาฮ่า!" ช่วงเวลาต่างๆ และมันก็น่าตื่นเต้นสำหรับการสังเกตในศูนย์ห้องเรียน

“คุณรู้หรือไม่ว่าเมื่อคุณผสมสีแดงเข้ากับสีน้ำเงิน คุณจะได้สีม่วง!” “มีตัวอักษร 10 ตัวในชื่อของฉัน แต่มีเพียง 4 ตัวในชื่อของเธอ”

พัฒนาภาษา (Develop Language)

และอย่าลืมพูดถึง**พัฒนาการทางภาษา**ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เหมาะสม เนื่องจากศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนอนุญาตให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ มาก จึงมีการพูดคุยระหว่างเด็ก ๆ เกือบตลอดเวลา

แม้แต่เด็กที่ไม่ชอบพูดมากหรือกำลังเรียนรู้ภาษาใหม่ก็ได้รับประโยชน์จากสิ่งนี้

การพูด การฟัง การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ การได้ยินความลื่นไหลของภาษา เรียนรู้วิธีการผลัดเปลี่ยนระหว่างการสนทนา ทั้งหมดนี้เป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ

ลองดูที่พื้นที่บางแห่งในโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนอนุบาล

ฉันใช้พื้นที่หลายแห่งในห้องเรียนก่อนวัยเรียนและชั้นอนุบาลในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ฉันพนันได้เลยว่าคุณก็มีเช่นกัน! ด้านล่างนี้คือพื้นที่บางส่วนที่ห้องเรียนปฐมวัยอาจรวมอยู่ด้วย

นี่เป็นเพียงพื้นที่ทั่วไปที่จะมีในห้องเรียน กิจกรรมเฉพาะจะเปลี่ยนไปตามธีมหรือโครงการของคุณ ช่วงเวลาของปี ความต้องการของนักเรียน ฯลฯ

โปรดทราบว่านี่ไม่ใช่รายการที่ครบถ้วนสมบูรณ์

1. **พื้นที่การอ่าน** (Reading Center)

มุมสบายๆ ที่จัดไว้ในห้องเรียน มีหนังสือหลากหลายให้เด็กๆ อ่านหนังสือเกี่ยวกับธีม หนังสือสร้างชั้นเรียน หนังสือเล่มใหญ่ แผนภูมิการเขียนเชิงโต้ตอบ และบทกวีแผนภูมิกระเป๋าเป็นเพียงบางส่วนที่สามารถรวมไว้ในพื้นที่การอ่าน

Source: https://bit.ly/2lk5xPu

2. **พื้นที่การเขียน** (Writing Center)

สถานที่ที่นักเรียนสามารถฝึกฝนการเขียนในขั้นตอนต่างๆ บางครั้งศูนย์นี้เป็น "การเขียนอิสระ" โดยเด็กๆ จะตัดสินใจว่าจะทำอะไร ในบางครั้ง กิจกรรมนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของครู

แนวคิดบางอย่างรวมถึงการสร้างคำด้วยแถบตัวอักษร การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนด้วยทราย และการทำหนังสือ

Source: https://bit.ly/2lk5xPu

3. พื้นที่การเล่นละคร (Dramatic Play Center)

พื้นที่สำหรับเล่นสมมติ เด็กๆ บางคนเรียกพื้นที่นี้ว่าพื้นที่บ้าน“เครื่องใช้ในครัว” โต๊ะ เก้าอี้ เป็นฉากหลังของพื้นที่แห่งนี้

แนวคิดบางอย่างสำหรับโฮมเซ็นเตอร์คือการแสดงเรื่องราวที่ชื่นชอบ เปิดร้านดอกไม้ ขายผลผลิตในแผงขายริมถนน และการดูแลผู้ป่วยในห้องฉุกเฉิน

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

คู่มืองานฝีมือ พื้นที่แต่งตัว – เป็นธรรมชาติ: Armoire สำหรับเด็ก พร้อมกระจกและชั้นวางของ, ราวแขวนเสื้อผ้า...

การมีพื้นที่ขนาดใหญ่สำหรับการสร้างและสร้างสรรค์เป็นส่วนสำคัญของห้องเรียนปฐมวัย สิ่งก่อสร้างอาจรวมถึงบล็อก สนามแข่งรถและรถยนต์ เลโก้ (แม้ว่าบางครั้งผู้คนจะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในส่วนคณิตศาสตร์หรือมอเตอร์ไฟฟ้าก็ตาม) และอุปกรณ์สร้างสรรค์อื่นๆ อีกมากมาย

เด็ก ๆ สามารถมีอิสระในการสร้างสิ่งที่พวกเขาต้องการหรือพวกเขาสามารถสร้างตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด บางครั้งฉันชอบให้ข้อเสนอแนะกับเด็ก ๆ แล้วปล่อยให้พวกเขาไป

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

4. พื้นที่ศิลปะและหัตถกรรม (Art and Crafts Center)

จุดประสงค์ของพื้นที่นี้ในโรงเรียนอนุบาลคือให้เด็กๆ ได้สำรวจความคิดสร้างสรรค์ของพวกเขา

สำหรับพื้นที่นี้ คุณอาจจัดเตรียมสื่อศิลปะที่เด็กๆ สามารถใช้ได้โดยมีการควบคุมดูแลเพียงเล็กน้อย หรือบางวันคุณอาจแนะนำเทคนิคศิลปะหรือวัสดุใหม่ๆ ที่ผู้ใหญ่ต้องใช้และใช้เวลาส่วนใหญ่ในศูนย์

นักเรียนอาจวาดภาพตัวเอง ทำแป้งโดว์ หรือระบายสีด้วยซังข้าวโพด เด็ก ๆ อาจเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อพวกเขาผสมสีต่าง ๆ หรือบางทีพวกเขาอาจต้องการทดลองศิลปะสื่อผสมหรือประติมากรรม

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

5. พื้นที่ประสาทสัมผัส (Sensory Center)

พื้นที่ประสาทสัมผัสในโรงเรียนอนุบาลช่วยให้เด็กๆ มีสมาธิกับประสาทสัมผัส (คุณคงเดาได้!)

พื้นที่แห่งนี้อาจบรรจุน้ำ ข้าว ครีมโกนหนวด ลูกปัด หลอด ข้าวโพดย้อมสีรุ้ง และอื่นๆ อีกมากมาย

ตามหลักการแล้ว วัสดุจะถูกหมุนเวียนเพื่อให้มีการสำรวจประสาทสัมผัสต่างๆ ตลอดทั้งปี

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

6. พื้นที่วิทยาศาสตร์ (Science Center)

พื้นที่วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนอนุบาลช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้ที่จะสำรวจโลกรอบตัวพวกเขา ฉันชอบเก็บแว่นขยาย แหนบ และแว่นตานิรภัยสำหรับเด็กไว้ในศูนย์นี้

ขึ้นอยู่กับว่าชั้นเรียนของคุณกำลังเรียนรู้อะไร คุณอาจมีฟักทองให้ผ่า หิน เปลือกหอย แมลงให้สังเกต หรือหนังงูตรงกลาง

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

พื้นที่นี้ช่วยให้เด็กๆ ได้สำรวจตัวอักษร เช่น ตัวอักษรมีลักษณะอย่างไร เปรียบเทียบกันอย่างไร ประกอบกันเป็นคำได้อย่างไร

หากคุณมีขาตั้งสำหรับครูพร้อมกระดานไวท์บอร์ดแม่เหล็ก นั่นเหมาะสำหรับพื้นที่เล็กๆ แห่งนี้ บางครั้งฉันให้เด็กๆ เรียงตัวอักษรแม่เหล็ก จับคู่ตัวพิมพ์ใหญ่กับตัวพิมพ์เล็ก สร้างคำ เขียนคำ ทำงานกับกลุ่มคำ ฯลฯ

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

7. **พื้นที่คณิตศาสตร์** (Math Center)

Kiddos ใช้พื้นที่นี้ในโรงเรียนอนุบาลเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปร่าง สี ตัวเลข ปริมาณ และอื่นๆ

แนวคิดบางอย่างสำหรับพื้นที่นี้ ได้แก่ การเล่นเกมลูกเต๋า เรียงเยลลี่บีน จับคู่ไพ่ตัวเลขกับจำนวนสิ่งของ เรียงสิ่งของ ฯลฯ

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

เด็กๆ สนุกกับการไขปริศนาหรือเล่นเกมด้วยกันเสมอ เล่นสนุก ร่วมมือกัน!

ฉันไม่ได้มีพื้นที่ไว้สำหรับไขปริศนาและเกมเสมอไป มันขึ้นอยู่กับขนาดของห้องเรียนและเป้าหมายเวลาศูนย์กลางของฉันจริงๆ

Source: https://bit.ly/2Ik5xPu

8. ครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Center)

นี่คือพื้นที่ฉันมักจะมีผู้ช่วยสอนหรือครูร่วมสอนคอยดูแล ไม่ทุกปี แต่เป็นบางปี เป็นเวลาหลายปีที่ไม่มีที่ว่างสำหรับ “โต๊ะครู” เฉพาะ เราจะย้ายไปที่ศูนย์อื่นที่เหมาะสม

พื้นที่แห่งนี้มักมีไว้สำหรับทำงานกับเด็ก ๆ ในเรื่องชุดตั้งชื่อ เขียนบันทึก ทำหนังสือ สร้างโครงการศิลปะพิเศษ และกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมาย

บางครั้งเราทำงานกับเด็กๆ เป็นกลุ่มเล็กๆ ในขณะที่บางครั้งเราดึงเด็กๆ มาทีละคน ที่นี่มีการสอนเฉพาะบุคคลมากมาย!

Firstieland (n.d.) กล่าวถึง 6 ประโยชน์สำคัญของพื้นที่การเรียนรู้ในห้องเรียน ด้วยสำนวนภาษาแบบสนทนามีภาพประกอบว่า หากคุณมีปัญหาในการบำรุงรักษาและจัดการศูนย์การเรียนรู้ในห้องเรียน แสดงว่าคุณไม่ได้อยู่คนเดียว ครูหลายคนเริ่มต้นปีด้วยความตั้งใจดีที่จะติดตามการหมุนเวียนของศูนย์การเรียนรู้ แต่เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาสูญเสียความเร็วและบางครั้งก็มอดไป เรามาเริ่มกันที่คำถามพื้นฐาน...

นิยามของพื้นที่การเรียนรู้ในห้องเรียนคืออะไร? (What is the definition of learning centers in the classroom?)

ศูนย์การเรียนรู้คือพื้นที่ที่กำหนดในห้องเรียนซึ่งนักเรียนสามารถฝึกฝนทักษะที่ได้รับการสอนในชั้นเรียนแล้ว ศูนย์การเรียนรู้เต็มไปด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ในหลักสูตรของคุณ เมื่อจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในชั้นเรียน ครูหลายคนยึดศูนย์ของตนไปที่ทักษะคณิตศาสตร์และการอ่านออกเขียนได้ แต่คุณยังสามารถรวมพื้นที่อื่นๆ เช่น อารมณ์ทางสังคม การเคลื่อนไหวที่ดี ศิลปะ บล็อก และการเล่นละคร

ทำไมคุณจึงควรมีพื้นที่การเรียนรู้ในห้องเรียน (Why should you have learning centers in your classroom?)

มีเหตุผลหลายประการที่ศูนย์การเรียนรู้มีความสำคัญในห้องเรียนระดับประถมศึกษา ศูนย์การเรียนรู้มักเป็นช่วงเวลาที่มีค่าที่สุดของวันเด็ก ต่อไปนี้เป็นเหตุผลบางประการที่คุณควรพิจารณาเพิ่มศูนย์การเรียนรู้ในห้องเรียนชั้นอนุบาลหรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของคุณ:

1. ฝึกฝน (Practice)

นักเรียนต้องการโอกาสในการฝึกฝนทักษะที่คุณสอนในชั้นเรียน พวกเขาต้องการเวลาทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ ใช้มือกับสื่อที่บิดเบือน และเล่นเกมโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้คำสั่งโดยตรงจากครู เมื่อนักเรียนได้รับโอกาสในการฝึกฝนทักษะด้วยตนเอง พวกเขาสามารถทดลองวิธีการใหม่ๆ ในการทำสิ่งต่างๆ และทำให้การเรียนรู้เป็นของตนเองอย่างแท้จริง

Source: https://bit.ly/3qlaneH

2. ความเป็นอิสระ (Independence)

นอกจากการได้รับโอกาสในการฝึกฝนแล้ว ศูนย์การเรียนรู้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้เรียนรู้มากเพียงใด ในช่วงเวลาศูนย์ ครูสามารถติดตามดูเด็ก ๆ ในขณะที่พวกเขาทำงานและเล่น นี่เป็นเวลาที่คุณจะสังเกตทักษะของนักเรียน พวกเขาสามารถทำงานให้เสร็จโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากคุณหรือไม่? คุณจะสามารถบอกได้ว่านักเรียนของคุณเข้าใจแนวคิดหรือไม่โดยการสังเกต หากคุณเห็นว่าพวกเขากำลังลำบาก คุณสามารถเข้าไปช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว

3. ความรับผิดชอบ (Responsibility)

เด็กยังแสดงความรับผิดชอบในช่วงเวลาในศูนย์ การใช้วัสดุอย่างถูกต้อง การเก็บข้าวของ และการทำความสะอาดล้วนเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักเรียนในการพัฒนาและส่งเสริมความเป็นอิสระของพวกเขาต่อไป ศูนย์การเรียนรู้เป็นเวลาที่นักเรียนต้องรับผิดชอบงานของตนเอง พวกเขาเริ่มและจบงานด้วยตัวเอง แล้วจึงค่อยสะสางภายหลัง นักเรียนยังสามารถรับผิดชอบในการช่วยเหลือผู้อื่นในช่วงเวลาศูนย์ เมื่อครูทำงานกับกลุ่ม

เล็กๆ ในพื้นที่อื่นของห้อง นักเรียนอาจต้องพึ่งพาอาศัยกันเพื่อขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น สิ่งเหล่านี้นำไปสู่นักเรียนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้นในห้องเรียนของคุณ

4. การเรียนรู้รู้สึกเหมือนเล่น (Learning Feels Like Play)

เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่น ยิ่งคุณทำให้กิจกรรมรู้สึกสนุกสนาน ชวนเชื่อ หรือเหมือนเล่นเกมมากเท่าไร นักเรียนก็จะยิ่งเรียนรู้มากขึ้นเท่านั้น เมื่อเด็กรู้สึกอยากเล่น เขาจะรู้สึกตื่นเต้นที่จะทำกิจกรรมนั้นมากขึ้น และจะทำให้ทักษะนั้นติดอยู่ในสมองของพวกเขา พวกเขามีแนวโน้มที่จะจำทักษะต่างๆ เมื่อพวกเขาเล่นและจัดการกับวัสดุต่างๆ มากกว่าเพียงแค่ทำงานกระดาษ/ดินสอ

Source: https://bit.ly/3qlaneH

5. โอกาสในการทำงานกลุ่มย่อย (Opportunities For Small Group Work)

ในฐานะครู เรารู้ว่าหนึ่งในส่วนที่สำคัญที่สุดของวันของเราคือการทำงานกับนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ เมื่อคุณมีนักเรียนเพียงไม่กี่คน คุณก็สามารถฝึกฝนทักษะที่พวกเขาต้องการได้อย่างแท้จริง คุณสามารถให้การสนับสนุนและให้กำลังใจเป็นรายบุคคลได้ แต่บ่อยครั้งที่ครูจะถามว่า “ฉันจะทำอย่างไรกับนักเรียนที่เหลือในชั้นเรียนเมื่อฉันทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ”

หากนักเรียนได้รับการสอนวิธีการทำงานที่ศูนย์และมีกิจวัตรการจัดการที่ดี ครูสามารถทำงานกับนักเรียนกลุ่มเล็กๆ ได้เป็นเวลา 45-60 นาที ในขณะที่นักเรียนที่เหลือในชั้นเรียนใช้เวลาอยู่ที่ศูนย์การเรียนรู้และงานอื่นๆ ครูทำงานกับเด็กกลุ่มเล็กๆ

Source: https://bit.ly/3qlaneH

6. ความแตกต่าง (Differentiation)

ศูนย์การเรียนรู้มีหลายวิธีในการแยกความแตกต่างของการสอนของคุณ คุณสามารถมีกิจกรรมหลายอย่างในแต่ละศูนย์ และกิจกรรมเหล่านี้อาจมีระดับความยากต่างกัน นักเรียนสามารถเลือกกิจกรรมที่เหมาะกับตนเอง หรือคุณสามารถมอบหมายงานให้นักเรียนได้

วิธีหนึ่งในการทำเช่นนี้คือมีถาดสีต่างๆ 3 ถาดที่แต่ละศูนย์ กิจกรรมในแต่ละถาดอาจมีระดับความยากต่างกัน ตัวอย่างเช่น ที่ศูนย์คณิตศาสตร์ของคุณ คุณอาจให้นักเรียนฝึกการบวก ในถาดสีแดง คุณอาจมีกิจกรรมให้นักเรียนที่มีปัญหาในการบวกอย่างง่ายๆ ถึง 5 ในถาดสีเขียว คุณอาจให้นักเรียนระดับเดียวกันทำงานเพิ่มเป็น 10 และนักเรียนขั้นสูงของคุณอาจทำงานจากถาดสีน้ำเงินที่พวกเขา จะทำกิจกรรมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง นักเรียนทุกคนของคุณสามารถเข้าร่วมศูนย์เดียวกันและทำงานเพิ่มเติมได้ แต่พวกเขาสามารถทำงานด้วยความเร็วของตนเองได้

หากคุณกังวลว่านักเรียนจะเริ่มสังเกตเห็นความแตกต่างของงาน ให้เปลี่ยนมันหนึ่งสัปดาห์ให้งานขั้นสูงอยู่ในถาดสีน้ำเงิน สัปดาห์หน้ามีงานก้าวหน้าอยู่ในถาดแดง ด้วยวิธีนี้ นักเรียนทุกคนจะได้รับโอกาสทำงานจากถาดสีแต่ละใบโดยไม่รู้สึกอายว่ากำลังทำงานในระดับที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าเด็กคนอื่นๆ

คุณควรมีพื้นที่การเรียนรู้ใดในห้องเรียน (What learning centers should you have in your classroom?)

เมื่อตัดสินใจเลือกพื้นที่การเรียนรู้ที่คุณต้องการในห้องเรียน คุณต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ:

1. ขนาดห้องเรียน (Classroom Size)

พิจารณาขนาดห้องเรียนของคุณเมื่อเลือกจำนวนพื้นที่การเรียนรู้ที่คุณต้องการในห้องของคุณ คุณจะมีศูนย์แต่ละแห่งที่โต๊ะหรือโต๊ะของตัวเองหรือไม่? คุณมีที่ว่างสำหรับสิ่งนี้หรือไม่? ถ้าไม่มีตัวเลือกอื่น ลองนึกถึงเฟอร์นิเจอร์ที่คุณมีอยู่แล้วในห้องของคุณ ชั้นวางที่

คุณจัดเก็บเนื้อหาที่บิดเบือนทางคณิตศาสตร์สามารถกลายเป็นศูนย์คณิตศาสตร์ได้ แผนภูมิพกพาที่แขวนอยู่บนกระดานของคุณสามารถกลายเป็นศูนย์แผนภูมิพกพาได้ สถานีชาร์จสำหรับแท็บเล็ตในชั้นเรียนของคุณจะกลายเป็นศูนย์แท็บเล็ต ห้องสมุดในชั้นเรียนของคุณจะกลายเป็นศูนย์ห้องสมุด คุณมีพื้นที่มากมายในห้องของคุณอยู่แล้วที่สามารถกลายเป็นศูนย์กลางได้โดยไม่ต้องทำงานพิเศษมากนัก

2. แยกพื้นที่กลาง (Separate Center Areas)

คุณต้องการให้นักเรียนไปที่ศูนย์หรือต้องการให้นักเรียนนำศูนย์มาที่โต๊ะ ทั้งสองมีความเป็นไปได้ ฉันพบว่าพื้นที่ที่กำหนดห่างจากที่นั่งปกติของเด็กนั้นเหมาะสมที่สุด นักเรียนต้องเคลื่อนไหวและลุกจากที่นั่งในระหว่างวัน

ลองนึกภาพตอนเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องนั่งอยู่ที่เดิมโดยไม่ขยับตัวทั้งวันได้ไหม? เราไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เราทุกคนต้องลุกขึ้น เดินไปรอบๆ หากาแฟสักแก้ว หรือคุยกับเพื่อน เด็กน้อยก็เหมือนกัน พวกเขาจำเป็นต้องย้ายไปมาและเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อลดความเบื่อหน่ายและทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เวลาศูนย์กลางเป็นโซลูชั่นที่สมบูรณ์แบบเพื่อเติมเต็มความต้องการนี้

พื้นที่ศูนย์แต่ละแห่งสามารถกำหนดด้วยสิ่งที่ระบุว่า "ฉันเป็นศูนย์" ลองนึกถึงการใช้โต๊ะเล็กๆ ชั้นวางของ ตะกร้า โต๊ะเล็กๆ หรือพรมเพื่อกำหนดตำแหน่งที่นักเรียนจะทำงานในแต่ละศูนย์ บางครั้งนักเรียนสามารถนั่งที่โต๊ะหรือโต๊ะ แต่พวกเขายังสามารถนั่งบนพื้นบนพรมผืนเล็กหรือพรมสี่เหลี่ยม คุณสามารถมีศูนย์หลายแห่งในห้องของคุณโดยไม่ต้องใช้พื้นที่มากนัก

3. อ่างศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Tubs)

หากคุณสรุปว่าห้องเรียนของคุณไม่มีพื้นที่สำหรับศูนย์การเรียนรู้ ให้คิดใหม่อีกครั้ง คุณสามารถเก็บเนื้อหาของศูนย์การเรียนรู้ไว้ในอ่างบนชั้นวางได้ กำหนดแต่ละอ่างเป็นศูนย์ที่แตกต่างกัน - อ่างสีแดงสามารถเป็นศูนย์คณิตศาสตร์ของคุณ อ่างสีน้ำเงินสามารถเป็น Word Work อ่างสีเขียวสามารถเป็นศิลปะ ฯลฯ คุณสามารถใส่วัสดุที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมของคุณในถุงซิปล็อคในแต่ละอ่างและ นักเรียนสามารถนำศูนย์กลับไปที่ที่นั่งได้

ในความคิดของฉัน นี่ไม่ใช่วิธีที่เหมาะสมที่สุดในการมีศูนย์การเรียนรู้ในห้องเรียน แต่ถ้านี่เป็นทางเลือกเดียวของคุณ ดีกว่าทำทุกวิถีทาง! นักเรียนของคุณจะยังคงรักการทำกิจกรรมจากศูนย์การเรียนรู้ของคุณ แต่พวกเขาจะทำที่โต๊ะของตนเอง

คุณยังสามารถใช้พื้นที่ส่วนกลางและอ่างน้ำแยกกันได้ ซึ่งสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

4. ความเป็นไปได้ของศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Possibilities)

ครูจำนวนมากมุ่งเน้นเฉพาะศูนย์คณิตศาสตร์และการอ่านออกเขียนได้ในห้องของตน แต่ยังมีความเป็นไปได้อื่นๆ อีกมากมายให้เลือก เด็ก ๆ เรียนรู้ได้หลายวิธี และนี่เป็นเพียงแนวคิดบางส่วนที่คุณสามารถเลือกได้จาก:

- คณิตศาสตร์ (Math)

- การเขียน (Writing)
- หนังสือขนาดใหญ่ (Big Book)
- การฟัง (Listening)
- ห้องสมุด (Library)
- Word Work
- การสะกดคำ (Spelling)
- การออกเสียง (Phonics)
- โต๊ะ (Tablets)
- คอมพิวเตอร์ (Computers)
- ศิลปะ (Art)
- วิทยาศาสตร์ (Science)
- สังคมศึกษา (Social Studies)
- โต๊ะประสาทสัมผัส (Sensory Tablets)
- บล็อก (Blocks)
- เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Overhead)
- การเล่นละคร (Dramatic Play)
- แผนภูมิกระเป๋า (Pocket Chart)

ไม่จำเป็นต้องมีพื้นที่เหล่านี้ทั้งหมดในห้องของคุณ เลือกสิ่งที่เหมาะกับคุณและขนาดห้องเรียนของคุณ จำไว้ว่ายิ่งคุณมีพื้นที่การเรียนรู้ในห้องมากเท่าไหร่ คุณก็จะยิ่งมีงานทำมากขึ้นเท่านั้น จำไว้ว่าเมื่อเพิ่งเริ่มใช้ศูนย์การเรียนรู้ ให้เริ่มด้วยศูนย์ที่ง่ายที่สุดก่อน พื้นที่ที่คุณมีอยู่แล้วในห้องเรียน เช่น ห้องสมุดหรือพื้นที่คอมพิวเตอร์เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ง่ายและรวดเร็วในการเริ่มต้น และต้องการการตั้งค่าและการบำรุงรักษาเพียงเล็กน้อยจากคุณ!

Kaplan Early Learning Company (n.d.) ให้ทัศนะด้วยสำนวนภาษาสนทนาถึง การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ก่อนวัยเรียนของคุณ ว่า เด็กเล็กเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยการทดลองกับสิ่งแวดล้อมผ่านกิจกรรมและการเล่นที่ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมศูนย์การเรียนรู้จึงเป็นส่วนสำคัญของห้องเรียนเด็กก่อนวัยเรียน การใช้ศูนย์การเรียนรู้เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์จริงและโอกาสในการเล่นที่พวกเขาต้องการนั้นมีความสำคัญ แต่ก็มีปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพลต่อว่าศูนย์การเรียนรู้ใดจะทำงานได้ดีที่สุดสำหรับพื้นที่ของคุณ วิธีที่คุณควรจะติดตั้ง และวัสดุที่คุณควรทำ รวมในแต่ละ

เพื่อช่วยให้คุณระบุปัจจัยเหล่านั้นและทำให้กระบวนการจัดตั้งศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนของคุณง่ายขึ้น เราได้รวมพื้นที่การเรียนรู้ที่คุณสามารถเลือกรวมไว้ในห้องเรียนเด็กก่อนวัยเรียนของคุณ อย่าลืมคลิกที่หน้า "วิธีการตั้งค่า..." ของแต่ละศูนย์เพื่อดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ด้านขนาดและตำแหน่ง โซลูชันการจัดเก็บ ตัวเลือกเฟอร์นิเจอร์ และรายการวัสดุที่แนะนำสำหรับแต่ละศูนย์

1. ศิลปะ (Art)

ศูนย์การเรียนรู้ศิลปะทำหน้าที่เป็นช่องทางสร้างสรรค์ที่ยอดเยี่ยมสำหรับเด็ก ๆ เพื่อช่วยแสดงอารมณ์และความคิดของพวกเขา เด็กๆ จะได้สัมผัสกับพื้นผิวที่แตกต่างกันและใช้วัสดุต่างๆ ในการ

สร้างผลงานศิลปะ การพัฒนาทักษะยนต์ขั้นสูงและการประสานงานระหว่างมือและตาที่ดีขึ้นเป็นวิธีอื่นที่ศูนย์การเรียนรู้ศิลปะจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กในความดูแลของคุณ

2. ใช้บล็อก (Block)

เด็กๆ สามารถพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว ฝึกการแก้ปัญหา และเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นในขณะที่เล่นในศูนย์การเรียนรู้ที่มีบล็อก การเล่นบล็อกช่วยให้เด็กๆ ได้สำรวจด้านความคิดสร้างสรรค์ของตนเองโดยการสร้างโครงสร้างและชุมชนที่ไม่เหมือนใครด้วยบล็อก บล็อกคนและบล็อกสัตว์ ศูนย์การเรียนรู้แบบบล็อกจะสอนเด็ก ๆ เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานทางวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม

3. รู้อ่านรู้เขียน (Literacy)

ศูนย์การรู้หนังสือเป็นสิ่งที่ต้องมีในห้องเรียนก่อนวัยเรียนหรือสภาพแวดล้อม ECE การมีพื้นที่เงียบสงบในการฝึกทักษะการอ่าน การเขียน และความเข้าใจจะช่วยให้เด็กแสดงความคิด สำรวจความสนใจ และเรียนรู้เกี่ยวกับโลกรอบตัวพวกเขา การมีศูนย์การรู้หนังสือในห้องเรียนของคุณจะช่วยส่งเสริมทักษะต่างๆ ให้กับเด็ก ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จโดยรวมของพวกเขาในโรงเรียนและในชีวิต

4. ใช้เทคโนโลยี (Technology)

ศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีมีทรัพยากรทางการศึกษาที่ยอดเยี่ยมมากมายที่สามารถใช้เพื่อสอนวิชาใหม่ๆ แก่เด็กๆ ด้วยวิธีที่สนุกสนานและโต้ตอบได้ คุณยังสามารถสอนเด็ก ๆ ถึงวิธีการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพื่อค้นหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโลก การบูรณาการศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีในห้องเรียนก่อนวัยเรียนของคุณจะช่วยให้มั่นใจได้ว่าเด็ก ๆ จะมีความรู้ทางดิจิทัลและสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อทำงานต่างๆ ให้สำเร็จได้

5. การเล่นละคร (Dramatic Play)

การรวมศูนย์การเรียนรู้การเล่นละครในห้องเรียนของคุณจะทำให้เด็ก ๆ มีโอกาสสวมบทบาทเป็นผู้ใหญ่ในสถานการณ์ประจำวันและอาชีพที่หลากหลาย ละครส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การแสดงออก และความรู้ของชุมชน คุณยังสามารถใช้ศูนย์การเรียนรู้การละครเพื่อช่วยสอนเด็ก ๆ เกี่ยวกับประเทศ วัฒนธรรม และประเพณีอื่น ๆ

6. ทรายและน้ำ (Sand and Water)

พื้นที่การเรียนรู้ทรายและน้ำกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่นทางประสาทสัมผัส เด็กๆ สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับทรายและน้ำ และเรียนรู้ที่จะแบ่งปันกับผู้อื่นขณะเล่นในศูนย์การเรียนรู้ การเพิ่มชุดเล่นทรายและน้ำในศูนย์การเรียนรู้ยังช่วยขยายประสบการณ์การเล่นทางประสาทสัมผัสของเด็ก ๆ และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เมื่อพวกเขาใช้ทรายและน้ำเพื่อสำรวจประสาทสัมผัสของพวกเขา

7. ธรรมชาติและวิทยาศาสตร์ (Nature and Science)

หรือที่เรียกว่าศูนย์การค้นพบหรือการสำรวจ ศูนย์ธรรมชาติและวิทยาศาสตร์(Nature and Science) ได้นำกิจกรรมกลางแจ้งมาไว้ในที่ร่มและเปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้สำรวจธรรมชาติและแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ การรวมสถานีตรวจอากาศไว้ในศูนย์การเรียนรู้นี้จะช่วยให้เด็ก ๆ เรียนรู้เกี่ยวกับสภาพอากาศและสภาพอากาศในชุมชนของพวกเขาอย่างกระตือรือร้น และทำการสังเกตเกี่ยวกับการ

เปลี่ยนแปลงรายวันที่พวกเขาเห็นในสภาพอากาศ การใช้ศูนย์การเรียนรู้ธรรมชาติและวิทยาศาสตร์เพื่อช่วยเสริมสร้างสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมในเด็กจะเป็นประโยชน์ต่ออนาคตของทุกคนเท่านั้น

8. ดนตรีและการเคลื่อนไหว (Nature and Science)

การมีศูนย์ดนตรีและการเคลื่อนไหว(Nature and Science) ในห้องเรียนก่อนวัยเรียนจะช่วยกระตุ้นให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายและเปิดโอกาสให้พวกเขาได้ทดลองเสียงและดนตรี ศูนย์ดนตรีและการเคลื่อนไหวยังสามารถส่งเสริมการแสดงออก ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และช่วยให้เด็กผ่อนคลาย อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหวช่วยแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และนำเสนอกิจกรรมสนุกๆ เพิ่มเติมสำหรับเด็กๆ ในศูนย์การเรียนรู้

9. คณิตศาสตร์และการจัดการ (Math and Manipulatives)

ศูนย์คณิตศาสตร์และการพลิกแพลงสามารถช่วยเด็กพัฒนาทักษะยนต์ปรับและเข้าใจแนวคิดทางคณิตศาสตร์เริ่มต้นได้ดียิ่งขึ้น เด็กยังสามารถฝึกทักษะการแก้ปัญหาและพัฒนาการทำงานประสานกันระหว่างมือและตาได้โดยการเรียงลำดับเคาน์เตอร์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นที่คล้ายคลึงกัน ศูนย์คณิตศาสตร์และการชักใยสามารถช่วยให้เด็กมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคณิตศาสตร์มากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อการเลือกการศึกษาและอาชีพของพวกเขาในภายหลัง

Kaplan Early Learning Company (n.d.) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ การสร้างรูปแบบห้องเรียนปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ ว่า ห้องเรียนเด็กก่อนวัยเรียนควรส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่นแบบโต้ตอบและจัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติที่หลากหลาย เด็กเล็กจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อพวกเขาเรียนรู้และทดลองสิ่งรอบตัวอย่างกระตือรือร้น ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมครูและโปรแกรมก่อนวัยเรียนจำนวนมากจึงเลือกใช้รูปแบบห้องเรียนที่เน้นศูนย์กลาง ไม่ว่าคุณจะตัดสินใจใช้เค้าโครงห้องเรียนตามทิศทางนั้นหรือไม่ก็ตาม คุณสามารถใช้คำแนะนำและแหล่งข้อมูลต่อไปนี้เพื่อวางแผนแผนผังห้องเรียนที่ตรงกับความต้องการในห้องเรียนและการศึกษาเฉพาะของคุณ

Source: https://bit.ly/3DudcHH

ปัจจัยที่ต้องพิจารณาเมื่อวางแผนเค้าโครงห้องเรียนก่อนวัยเรียนของคุณ (Factors to Consider When Planning Your Preschool Classroom Layout)

1. ขนาดห้องเรียนของคุณ (The size of your classroom)

พื้นที่ที่คุณต้องใช้จะเป็นตัวกำหนดจำนวนศูนย์การเรียนรู้และสื่อการสอนที่คุณสามารถรวมไว้ในห้องเรียนได้ หากคุณมีห้องเรียนขนาดเล็ก ให้พิจารณาตัวเลือกอุปกรณ์พกพาหรือแบบอเนกประสงค์เพื่อใช้พื้นที่ของคุณให้เกิดประโยชน์สูงสุด โปรดทราบว่าห้องเรียนขนาดเล็กยังคงเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยอดเยี่ยมได้หากคุณเตรียมการอย่างเหมาะสม

2. จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนของคุณ (How many students will be in your class)

จำนวนนักเรียนในความดูแลของคุณจะส่งผลโดยตรงต่อรูปแบบห้องเรียนของคุณ หากคุณต้องการรองรับเด็กในพื้นที่มากขึ้น คุณจะต้องลดศูนย์การเรียนรู้และพื้นที่กิจกรรม หรือหาวิธีอื่นในการรวมพื้นที่เหล่านี้ไว้ในห้องเรียนของคุณ

3. ประเภทของพื้นที่ชั้นเรียนที่คุณต้องการรวม (The type of class space you would like to include)

ไม่ว่าคุณต้องการให้พื้นที่ในชั้นเรียนเป็นพื้นที่นั่งเล่น พื้นที่โต๊ะ หรือทั้งสองอย่างรวมกัน สิ่งสำคัญคือคุณต้องจัดสถานที่ในห้องเรียนที่คุณและนักเรียนทุกคนสามารถนั่งลงและเรียนรู้ร่วมกันได้ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้รวมเวิร์กสเตชันของครูเพื่อให้คุณใช้ในรูปแบบห้องเรียนของคุณ

4. จำนวนศูนย์การเรียนรู้ที่คุณต้องการรวม (The number of learning centers you want to include)

ใช้การตัดสินใจนี้กับพื้นที่ว่างที่คุณต้องใช้หลังจากวางแผนพื้นที่ชั้นเรียนและตำแหน่งครูของคุณ หากคุณมีที่ว่างสำหรับศูนย์การเรียนรู้เพียงไม่กี่แห่ง ให้เลือกศูนย์ที่จะส่งผลกระทบมากที่สุดต่อนักเรียนของคุณ สำหรับรายชื่อศูนย์การเรียนรู้ที่คุณสามารถรวมไว้ในห้องเรียนและวิธีตั้งค่า โปรดไปที่หน้าการตั้งค่าศูนย์การเรียนรู้ก่อนวัยเรียนของคุณ

5. พื้นที่ที่คุณต้องการสำหรับศูนย์การเรียนรู้แต่ละแห่ง (How much space you need for each learning center)

ศูนย์การเรียนรู้ใดๆ ที่คุณเลือกรวมไว้ในห้องเรียนควรมีที่ว่างสำหรับเด็ก 3-4 คน ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่คุณต้องทำงานด้วย คุณสามารถให้พื้นที่น้อยลงหรือมากขึ้นได้ตามต้องการ

6. อ่างล้างจาน หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า หรือสิ่งติดตั้งถาวรอื่นๆ ในห้องเรียน (A ny sinks, windows, closets, or other permanent fixtures in the classroom)

ควรใช้อุปกรณ์ติดตั้งถาวรที่มีอยู่แล้วในห้องเรียนเสมอเพื่อประสิทธิภาพการใช้พื้นที่ พยายามวางพื้นที่กิจกรรมและศูนย์การเรียนรู้ที่มักรก (เช่น ศิลปะ ทราย และน้ำ ฯลฯ) ใกล้กับอ่างล้างจานหากคุณมี พื้นที่วิทยาศาสตร์ที่อยู่ใกล้หน้าต่างยังเป็นวิธีที่ดีในการกระตุ้นให้เด็กๆ สังเกตธรรมชาติและสภาพอากาศแบบเรียลไทม์

7. ระดับเสียงของศูนย์การเรียนรู้และพื้นที่ห้องเรียนอื่นๆ (The noise levels of learning centers and other classroom spaces)

เมื่อคุณวางแผนเค้าโครงห้องเรียน สิ่งสำคัญคือคุณต้องพิจารณาระดับเสียงรบกวนของพื้นที่แต่ละแห่งที่คุณวางแผนไว้ พยายามจัดพื้นที่ที่มีระดับเสียงต่ำไว้ด้วยกันและแยกออกจากพื้นที่ที่มักจะมีระดับเสียงสูง

8. เฟอร์นิเจอร์ที่คุณต้องการสำหรับศูนย์การเรียนรู้และห้องเรียนโดยรวม (The furniture you'll need for the learning centers and the overall classroom)

เฟอร์นิเจอร์อาจใช้พื้นที่มากเกินความจำเป็นหรือช่วยเพิ่มพื้นที่ห้องเรียนของคุณ วางแผนที่จะใช้ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์เป็นตัวแบ่งศูนย์การเรียนรู้และใช้ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ที่หลากหลายเพื่อปรับปรุงรูปแบบห้องเรียนของคุณ

ในตอนท้าย

เมื่อคุณได้พิจารณาปัจจัยเหล่านี้และวางแผนการจัดวางที่ดีแล้ว คุณสามารถนำแผนเหล่านั้นมาเขียนเป็นกระดาษและจัดทำแผนผังชั้นสำหรับห้องเรียนของคุณได้ หากคุณต้องการความช่วยเหลือในการสร้างแผนผังชั้น เครื่องมือ Floorplanner ของเราสามารถให้ตัวอย่างแผนผังชั้นแก่คุณ และจะช่วยให้กระบวนการสร้างของคุณเองง่ายขึ้น

O'block (n.d.) เป็น นักพัฒนาหลักสูตรที่ Lessons for Little Ones Harrison City ได้ให้ทัศนะถึง สร้างห้องเรียนปฐมวัยของคุณเพื่อความสำเร็จ ด้วยสำนวนภาแบบสนทนาและมีภาพประกอบว่า สภาพแวดล้อมในห้องเรียนของคุณมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ อารมณ์ และพฤติกรรมของนักเรียน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่คุณจะต้องพิจารณาว่าห้องเรียนจะสื่อสารอย่างไรและอย่างไรกับเด็กเล็กเมื่อเตรียมการสำหรับวันเปิดเทอมวันแรกที่สำคัญเหล่านั้น สองสามสัปดาห์แรกของการเรียนเป็นตัวกำหนดบรรยากาศตลอดทั้งปี คุณจึงต้องการให้ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมเชิงบวกที่นักเรียนรู้สึกสบายใจและยินดีต้อนรับตั้งแต่วันแรก

1. สร้างพื้นที่จัดระเบียบที่สื่อถึงวิธีการทำงานของห้องเรียน (Create an organized space that conveys how the classroom works)

นักเรียนใหม่ของคุณจะไม่รู้ว่างานต่างๆ ทำงานอย่างไร หรือตารางเวลาของคุณเป็นอย่างไรเมื่อพวกเขาเข้ามาในห้องเรียน สร้างการจัดเรียงที่เข้าใจง่าย มองเห็นได้ชัดเจนว่าแต่ละพื้นที่อยู่ตรงไหนและเป็นอย่างไร? การจัดศูนย์หรือพื้นที่จัดระเบียบที่มีป้ายกำกับหรือกำหนดไว้อย่างชัดเจนจะช่วยให้นักเรียนรุ่นเยาว์เข้าใจว่าตนเองทำอะไรได้บ้างและมีตัวเลือกอะไรบ้าง

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

การจัดเก็บวัสดุสำหรับแต่ละศูนย์ในที่ที่เด็กมองเห็นได้จะช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาสามารถทำอะไรที่นั่นได้ และพวกเขายังจะได้เรียนรู้ว่าสิ่งของเหล่านั้นอยู่ที่ไหนและรู้ว่าควรนำกลับไปเก็บไว้ที่ไหนเมื่อทำเสร็จแล้ว ความคิดที่ดีคือการถ่ายภาพวัตถุแต่ละชิ้นและวางภาพไว้ในตำแหน่งของวัตถุนั้น เพื่อให้เด็กๆ มองเห็นได้ชัดเจนว่าควรไปที่ใด

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

การแสดงตารางเรียนที่มองเห็นได้จะช่วยให้นักเรียนรู้และเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นที่นี่ในระหว่างวัน อะไรจะเกิดขึ้นก่อน ถัดไป ฯลฯ สิ่งนี้จะทำให้นักเรียนสบายใจขึ้นและช่วยให้พวกเขารู้สึกมั่นใจมากขึ้น

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

2. ทำให้สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถเลือกได้ (Make the classroom environment a place where students can make choices.)

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กเล็กที่จะมีทางเลือกในระหว่างวัน ตัวเลือกเหล่านี้ทำให้พวกเขามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของตนเอง นี่ไม่ได้หมายความว่าทุกอย่างในระหว่างวันเรียนควรเป็นทางเลือกของนักเรียน แต่ยังสามารถเป็นกิจกรรมที่ครูสั่งการและกิจกรรมกลุ่มใหญ่ ตลอดจนกิจกรรมกลุ่มย่อยและทางเลือก

วิธีที่ดีในการอนุญาตให้มีทางเลือกคือจัดตั้งศูนย์หรือพื้นที่ในห้องเรียนซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ผ่านการเล่นเชิงสำรวจและละครสังคม วิธีที่ยอดเยี่ยมในการจัดการศูนย์ในขณะที่ให้ทางเลือกแก่นักเรียนคือการมีกระดานตัวเลือกที่แสดงให้นักเรียนเห็นว่าทางเลือกของพวกเขาคืออะไรหรือมีทางเลือกสำหรับวันใดและศูนย์ใดเปิดทำการ คุณสามารถตั้งค่าได้หลายวิธี คุณอาจมีรูปถ่ายจริงของศูนย์พร้อมชื่อด้านล่าง และมีจำนวนตีนตุ๊กแกหรือแม่เหล็กที่แน่นอนใต้ภาพเพื่อให้ตรงกับจำนวนนักเรียนที่ได้รับอนุญาตในศูนย์ในคราวเดียว

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

เมื่อนักเรียนต้องการไปที่ศูนย์ นักเรียนจะวางรูปถ่ายหรือชื่อของพวกเขาไว้ใต้ศูนย์ หากไม่มีพื้นที่เปิดโล่งใต้ศูนย์ พวกเขารู้ว่าพวกเขาไม่สามารถเลือกอันนั้นและต้องเลือกอันอื่น เมื่อพวกเขาต้องการเปลี่ยน พวกเขาจะต้องกลับมาที่กระดานทางเลือกและย้ายชื่อของพวกเขา

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

อีกทางเลือกหนึ่งคือวางตีนตุ๊กแก ตะขอ หรือแม่เหล็กไว้ตรงกลางใต้ป้าย ก่อนเข้าศูนย์ให้นักศึกษาปักชื่อหรือรูปถ่ายไว้ที่ศูนย์

ศูนย์ของคุณไม่จำเป็นต้องอยู่ที่เดิมตลอดปีการศึกษา แนะนำศูนย์ใหม่หรือเปลี่ยนศูนย์ที่มีอยู่ตามธีมของคุณหรือความสนใจของนักเรียน สังเกตนักเรียนและหากไม่ได้เลือกหรือใช้ศูนย์ให้ลองเปลี่ยนหรือเปลี่ยนสิ่งที่อยู่ในนั้น ศูนย์ที่พบมากที่สุดบางแห่ง ได้แก่ ห้องสมุด (อ่านหนังสือ) ตึกแถว การดูแลบ้านหรือการใช้ชีวิตในบ้าน วิทยาศาสตร์หรือธรรมชาติ และศิลปะ คุณไม่จำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านี้แน่นอน เป็นเพียงคำแนะนำเท่านั้น ศูนย์ของคุณควรสะท้อนถึงนักเรียนและหลักสูตรของคุณ

3. **สร้างห้องเรียนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น** (Create a classroom that allows students to actively participate.)

ห้องเรียนสื่อสารกับเด็กว่า "จะเกิดอะไรขึ้นที่นี่" หากเดินเข้ามาในวันแรกแล้วเห็นเพียงโต๊ะเรียงเป็นแถว พวกเขาอาจคิดว่าพวกเขาจะต้องนั่งนิ่งๆ ทั้งวันและมองโลกในแง่ลบทันที แต่ถ้าพวกเขาเดินเข้าไปแล้วเห็นสิ่งที่น่าสนใจให้สำรวจมากมาย พวกเขามักจะตื่นเต้นและมองโลกในแง่บวกมากขึ้น

นักเรียนก่อนวัยเรียนและอนุบาลต้องการประสบการณ์จริงที่เป็นรูปธรรมที่ช่วยให้พวกเขาได้สำรวจและมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ของพวกเขา เด็กเล็กเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วม เลือกกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจ วัฒนธรรม และระดับความสามารถของนักเรียน นี่อาจหมายความว่าคุณต้องเปลี่ยนห้องเรียนทุกปีเพื่อให้ตรงกับเด็กชุดใหม่

4. รู้อ่านรู้เขียนทุกที่ (Literacy everywhere!)

สิ่งสำคัญคือในช่วงพัฒนาการของเด็กนี้จะต้องมีการอ่านออกเขียนได้หรือภาษาอยู่รอบตัวพวกเขา ติดป้ายกำกับต่างๆ ให้มากที่สุด มีใบลงทะเบียนหรือบันทึกการเข้างาน สร้างพื้นที่สำหรับเขียน สร้างโอกาสให้นักเรียนเขียนหรือส่งข้อความหรือกรอกแบบฟอร์มในพื้นที่ของคุณ (เมนูในพื้นที่อาหาร แผนผังในพื้นที่บล็อก แผ่นบันทึกในรายวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น)

มีห้องสมุดหรือพื้นที่หนังสือที่จัดแสดงหนังสือในลักษณะที่เด็กสามารถเห็นหน้าปกเพื่อให้พวกเขาสนใจ แสดงหนังสือที่คุณอ่านออกเสียงหรือหนังสือที่เกี่ยวข้องกับธีมของคุณหรือความสนใจของนักเรียนและเปลี่ยนบ่อยๆ

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

5. สร้างที่สำหรับเก็บของของนักเรียน (Create a place for students' belongings.)

เด็กเล็กจำเป็นต้องรู้ว่ามีที่ในห้องเรียนที่พวกเขาสามารถวางข้าวของได้ และรู้ว่าพวกเขาจะปลอดภัยและรู้ว่าพวกเขาอยู่ที่ไหนในระหว่างวัน เด็กเล็กหลายคนชอบนำสิ่งของจากบ้านไปโรงเรียนบ่อยครั้งในช่วงต้นปี จะมีบางสิ่งที่ปลอบโยนเพื่อช่วยให้พวกเขารู้สึกสบายใจมากขึ้นในสภาพแวดล้อมใหม่ พวกเขาจำเป็นต้องรู้ว่ามีที่ที่พวกเขาสามารถวางไว้ในที่ที่ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับมัน และถ้าพวกเขาต้องการดูมันสักนาทีหรือไปหามัน พวกเขาจะรู้ว่ามันอยู่ที่ไหนและต้องไปเอามันที่ไหน

การเห็นว่าพวกเขามีสถานที่พิเศษในห้องเรียนจะทำให้นักเรียนอายุน้อยมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและรู้สึกสบายใจ เหมือนกับที่พวกเขามีห้องของตัวเองที่บ้าน ตอนนี้พวกเขามีพื้นที่ส่วนตัวที่โรงเรียน

6. แสดงผลงานศิลปะของนักเรียน (Display students' work and art.)

เมื่อตกแต่งห้องเรียน ให้เว้นที่ว่างไว้เพื่อแสดงผลงานของนักเรียน สิ่งนี้สื่อให้พวกเขาเห็นว่างานของพวกเขามีค่าและมีความสำคัญ

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

7. แสดงรูปภาพของเด็กแต่ละคน (Display pictures of each child.)

ถ่ายภาพเด็กแต่ละคนในวันเปิดเทอมวันแรกและในช่วงสัปดาห์แรก ใช้รูปภาพเหล่านี้ในการจัดแสดงในห้องเรียนพร้อมกับชื่อและรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ เกี่ยวกับพวกเขา ใช้ในบัตรกำหนดการของคุณ บนกระดานทางเลือกของคุณ ฯลฯ เมื่อนักเรียนเห็นรูปภาพของพวกเขาในห้องเรียน มันจะสื่อให้พวกเขารู้ว่านี่คือชุมชนของพวกเขาและพวกเขา เป็นสมาชิกที่มีค่าและเป็นที่นับถือของมัน ควรวางไว้ในบริเวณที่นักเรียนมองเห็นได้ชัดเจน

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

8. แสดงสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวคุณ (Display things about yourself.)

การแสดงรูปภาพและความสนใจของนักเรียนนั้นสำคัญ ไม่เพียงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงของคุณด้วย! วางรูปภาพไว้บนโต๊ะทำงานหรือในห้องเรียนที่บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตัวคุณและชีวิตนอกโรงเรียน นักเรียนและผู้ปกครองจะประทับใจที่ได้รู้ว่าคุณเป็นใคร และพวกเขาจะรู้สึกสบายใจและสบายใจเมื่ออยู่กับคุณหากพวกเขารู้จักคุณมากขึ้น

9. ให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ (Give students responsibilities.)

นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ตั้งแต่สัปดาห์แรกถึงวิธีการเป็นสมาชิกที่มีความรับผิดชอบของชุมชนห้องเรียน วิธีที่ดีในการทำเช่นนี้คือให้งานในชั้นเรียนแก่พวกเขา กระดานงานหรือจอแสดงผลของคุณควรเป็นภาพเพื่อให้นักเรียนเห็นสิ่งที่คาดหวังจากพวกเขา สิ่งที่พวกเขาควรทำ และชื่อที่เกี่ยวข้องกับงานหรืองาน

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

10. ทำให้เหมือนอยู่บ้าน อบอุ่น และน่าอยู่ (Make it home-like, warm, and inviting)

เมื่อนักเรียนเข้ามาในห้องเรียนของคุณเป็นครั้งแรก คุณต้องการให้พวกเขารู้สึกได้รับการต้อนรับและสบายใจ หนึ่งในสิ่งที่ง่ายที่สุดในแต่ละวันคือการทักทายเด็กแต่ละคนด้วยรอยยิ้มและแสดงความคิดเห็นในเชิงบวก สำหรับการตกแต่งห้องเรียน หากห้องเรียนดู “เป็นสถาบัน” หรือปลอดเชื้อมากเกินไป อาจดูน่ากลัวหรือไม่เป็นที่ต้อนรับสำหรับเด็กเล็ก หาที่นั่งสบาย ๆ ผ่อนคลาย จัดแสงให้นุ่มนวลถ้าเป็นไปได้ นำดอกไม้มาจากบ้านหรือหาต้นไม้สักต้น

Source: https://bit.ly/3eU3eW7

11. ให้เรียบง่ายและเข้าใจง่าย (Keep it simple and easy to understand.)

หากคุณสอนมาสักระยะหนึ่งแล้ว คุณอาจสะสมสิ่งต่างๆ มากมาย หรือหากคุณเป็นครูมือใหม่ คุณอาจรู้สึกว่าต้องเติมเต็มทุกซอกทุกมุมหรือพื้นที่ผนังเล็กน้อย ง่าย ๆ เข้าไว้! การมีสิ่งต่างๆ มากมายบนผนังและในห้องเรียนอาจทำให้เด็กรับภาระทางประสาทสัมผัสมากเกินไป และมากเกินไปสำหรับพวกเขาที่จะประมวลผล คุณต้องการให้สภาพแวดล้อมในห้องเรียนง่ายต่อการประมวลผลและทำความเข้าใจ เคล็ดลับที่ดีคือการถ่ายภาพห้องเรียนของคุณ คุณอาจเคยชินกับมันและไม่ได้ “เห็นมัน” จริงๆ อีกต่อไป การถ่ายภาพแล้ววิเคราะห์จะช่วยให้คุณเห็นว่ามันรกหรือไม่เป็นระเบียบหรือไม่

สรุป จากทัศนะของ Xuan (2021), School Specialty (2019), Catherine (n.d), Firstieland (n.d.), Kaplan Early Learning Company (n.d.) และ O'block (n.d.) ดังกล่าวข้างต้น สังเคราะห์ได้ถึงแนวการพัฒนาห้องเรียนสำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย ที่เป็นหลักการ / แนวคิด / เทคนิค / วิธีการ / กิจกรรม ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สังเคราะห์สรุปแนวการพัฒนาห้องเรียนสำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย

แนวการพัฒนาห้องเรียนสำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย (หลักการ / แนวคิด / เทคนิค / วิธีการ / กิจกรรม)	Xuan	Specialty	Catherine	Firstieland	Kaplan	O'block
1. สร้างความเป็นธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ (Building a Great Naturalness)	√					
2. ทำให้เหมือนอยู่บ้าน อบอุ่น และน่าอยู่ (Make it home-like, warm, and inviting)						√
3. ให้เรียบง่ายและเข้าใจง่าย (Keep it simple and easy to understand.)						√
4. การเลือกโทนสีที่เหมาะสม (Choosing a Suitable Colour Tone)	√					
5. การวางแผนพื้นที่ที่ดี (Good Space Planning)	√					
6. เฟอร์นิเจอร์ที่ปลอดภัยและยั่งยืน (Safe and Sustainable Furniture)	√					
7. ใช้ประโยชน์จากผลงานของเด็กอย่างเต็มที่ (Making Full Use of Displays)	√					
8. สร้างบรรยากาศที่ดี (Creating Good Ambience)	√					
9. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (Creating the Right Environment)		√				
10. จัดรูปแบบที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ (Layout Affect Learning)		√	√		√	
11. คำนุงถึงความปลอดภัยของนักเรียน (Student Safety)		√				
12. คำนึงถึงความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน (Emotional Security)		√				
13. จัดให้มีพื้นที่การเรียนรู้ที่หลากหลาย (Varied Learning Spaces)		√		√	√	
14. จัดหาวัสดุเพื่อเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วม (Provide Materials to Renew Interest and Engagement)			√			√
15. คำนึงถึงการช่วยให้เด็กเติบโตทางสังคม (Help Kids Grow Socially)			√			
16. ช่วยให้เด็กรู้จักตนเองมากขึ้น (Help Kids Become More Self-Aware)			√			

แนวการพัฒนาห้องเรียนสำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย (หลักการ / แนวคิด / เทคนิค / วิธีการ / กิจกรรม)	Xuan	Specialty	Catherine	Firstieland	Kaplan	O'block
17. จัดพื้นที่การอ่าน (Reading Center)			√		√	
18. จัดพื้นที่การเขียน (Writing Center)			√		√	
19. จัดพื้นที่การเล่นละคร (Dramatic Play Center)			√		√	
20. จัดพื้นที่ศิลปะและหัตถกรรม (Art and Crafts Center)			√		√	
21. จัดพื้นที่ประสาทสัมผัส (Sensory Center)			√			
22. จัดพื้นที่วิทยาศาสตร์ (Science Center)			√		√	
23. จัดพื้นที่คณิตศาสตร์ (Math Center)			√		√	
24. จัดพื้นที่การเรียนรู้รู้สึกเหมือนเล่น (Learning Feels Like Play)				√		
25. จัดพื้นที่โอกาสในการทำงานกลุ่มย่อย (Opportunities For Small Group Work)				√		
26. รู้อ่านรู้เขียนทุกที่ (Literacy everywhere!)						√
27. ครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Center)			√			
28. มีพื้นที่ฝึกฝน (Practice)				√		
29. ส่งเสริมความเป็นอิสระ (Independence)				√		
30. กระตุ้นความรับผิดชอบ (Responsibility)				√		√
31. จัดขนาดห้องเรียนที่เหมาะสม (Classroom Size)				√	√	
32. คำนึงถึงจำนวนนักเรียนในชั้นเรียน (students will be in your class)					√	
33. แยกพื้นที่กลาง (Separate Center Areas)				√		
34. จัดทำอ่างศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Tubs)				√		
35. คำนึงถึงความเป็นไปได้ของศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Possibilities)				√		

แนวการพัฒนาห้องเรียนสำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย (หลักการ / แนวคิด / เทคนิค / วิธีการ / กิจกรรม)	Xuan	Specialty	Catherine	Firstieland	Kaplan	O'block
36. มีการใช้บล็อก (Block)					√	
37. มีการใช้เทคโนโลยี (Technology)					√	
38. จัดให้มีอ่างล้างจาน หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า หรือสิ่งติดตั้งถาวรอื่นๆ ในห้องเรียน (Any sinks, windows, closets, or other permanent fixtures in the classroom)					√	√
39. คำนึงถึงระดับเสียงของศูนย์การเรียนรู้และพื้นที่ห้องเรียนอื่นๆ (The noise levels of learning centers and other classroom spaces)					√	
40. สร้างพื้นที่จัดระเบียบที่สื่อถึงวิธีการทำงานของห้องเรียน (Create an organized space that conveys how the classroom works)						√
41. ทำให้สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถเลือกได้ (Make the classroom environment a place where students can make choices)						√
42. แสดงผลงานศิลปะของนักเรียน (Display students' work and art.)						√
43. แสดงรูปภาพของเด็กแต่ละคน (Display pictures of each child.)						√

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย

New South Wales Government – Education (2021) ให้ทัศนะว่า ครูปฐมวัยทำงานกับเด็กในช่วงวัยกำลังพัฒนา (โดยทั่วไปคืออายุระหว่าง 2 ถึง 5 ขวบ) พวกเขาแนะนำให้พวกเขารู้จักกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและช่วยให้พวกเขาพัฒนาทักษะที่สำคัญซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ในอนาคตทั้งหมด

บทบาทและความรับผิดชอบ (Role and responsibilities)

ครูปฐมวัยช่วยให้เด็กพัฒนาภาษาและคำศัพท์ ตลอดจนการคิดเลขเบื้องต้น และพัฒนาทักษะทางร่างกายและสังคม

ครูปฐมวัยทำงานกับกลุ่มเด็กหรือตัวต่อตัว ขึ้นอยู่กับประเภทของบทเรียนและความต้องการของเด็ก ความสามารถในการเชื่อมโยงกับเด็กเล็กและเข้าใจว่าพวกเขาเรียนรู้อย่างไรเป็นคุณลักษณะสำคัญของครูปฐมวัย

กิจกรรมงาน (Work activities)

วันทำงานทั่วไปสำหรับครูปฐมวัยในโรงเรียนรัฐของรัฐ NSW อาจประกอบด้วย:

- วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสนใจในการเรียนรู้ ทักษะทางร่างกาย ทักษะทางสังคม และความมั่นใจในตนเองโดยใช้อุปกรณ์และวัสดุที่หลากหลาย
- ใช้นิทาน ละคร เพลง และการอภิปรายเพื่อพัฒนาภาษาและคำศัพท์
- กระตุ้นให้เด็กตั้งคำถามและสำรวจ
- รับฟังเด็ก รวมถึงการตีความคำพูดและการกระทำเพื่อกำหนดความต้องการส่วนบุคคลของเด็ก
- การส่งเสริมแนวคิดด้านสุขภาพและความปลอดภัย
- ช่วยเด็กเข้าห้องน้ำและสุขอนามัยส่วนบุคคล
- ตรวจพบสัญญาณของความผิดปกติทางพัฒนาการ สุขภาพไม่ดี หรือการรบกวนทางอารมณ์
- ดูแลเด็กที่ป่วยและปลอบโยนผู้ที่เจ็บปวดหรือมีความทุกข์
- การส่งเสริมความตระหนักและเห็นคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- สังเกต ประเมิน และบันทึกพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน
- ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ครูคนอื่น ๆ เจ้าหน้าที่สนับสนุน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี และผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลเด็กปฐมวัย เช่น นักพยาธิวิทยาการพูดและนักจิตวิทยา

คุณสมบัติ (Qualifications)

ในการเป็นครูปฐมวัย คุณจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างน้อย 4 ปี รวมถึงหลักสูตรการศึกษาครูที่ได้รับการรับรองในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นที่ยอมรับ เช่น:

- ครุศาสตรบัณฑิต (ประถมศึกษา)

- ปริญญาควบหรือสองปริญญา เช่น ศิลปศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ประถมศึกษา)
- ระดับปริญญาตรีและปริญญาด้านการสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้รับการรับรอง เช่น ปริญญาโทสาขาการสอน (ประถมศึกษา)
- ปริญญาตรีสาขาการสอน (ปฐมวัยและประถมศึกษา)

The University of New Mexico (2021) เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยของรัฐใน Albuquerque New Mexico ให้ทัศนะว่าการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่กระตุ้น ปลอดภัย และเหมาะสมกับพัฒนาการ ซึ่งเด็กมีโอกาสพัฒนาทักษะด้านความคิด สังคม อารมณ์ และร่างกาย จัดทำบล็อกและแผนการสอนตามชั้นเรียนที่ดำเนินการ อาจเป็นผู้นำและดูแลผู้ช่วยหรือผู้ช่วยของครูตามหน้าที่

หน้าที่และความรับผิดชอบ (Duties and Responsibilities)

1. จัดโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยที่เหมาะสมกับพัฒนาการ วางแผนและดำเนินหลักสูตรและการศึกษาสำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่หกสัปดาห์ถึงสิบสองปี
2. จัดกิจกรรมและโอกาสที่ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็น การสำรวจ และการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ของเด็ก
3. วางแผนและเตรียมการจัดห้องเรียน ดูแลโปรแกรมความปลอดภัยและการศึกษา ดูแลเด็กในห้องเรียน จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนซึ่งเด็กสามารถเรียนรู้และฝึกฝนพฤติกรรมส่วนบุคคลและกลุ่มที่เหมาะสมและยอมรับได้
4. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองและกลุ่มชุมชน รักษาการสื่อสารที่เปิดกว้างและร่วมมือกับผู้ปกครองและครอบครัว กระตุ้นให้พวกเขามีส่วนร่วมในโปรแกรมและสนับสนุนความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็ก
5. เขียนและรวบรวมการประเมินพัฒนาการของเด็กแต่ละคนเป็นรายบุคคล บันทึกสินค้าคงเหลือประจำวัน การเข้างานของเด็ก และรายงานที่เกี่ยวข้อง
6. ร่วมปฏิบัติการสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาปฐมวัยตามความเหมาะสม
7. เข้าร่วมโครงการวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีการสอนเด็กปฐมวัยตามความเหมาะสม
8. อาจเป็นผู้นำ แนะนำ และฝึกอบรมพนักงาน/ลูกจ้าง นักศึกษาฝึกงาน และ/หรืออาสาสมัครที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง อาจเข้าร่วมในการรับสมัครอาสาสมัครตามความเหมาะสมของพื้นที่ดำเนินการ
9. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานตามที่ได้รับมอบหมาย

ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็น (Knowledge, Skills and Abilities Required)

- ทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารที่แข็งแกร่ง และความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพกับหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนที่หลากหลาย
- บันทึกทักษะการบำรุงรักษา

- ความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมและเทคนิคการศึกษาปฐมวัย
- ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการเด็กและการปฏิบัติ
- ความสามารถในการประเมิน ออกแบบ และปรับใช้หลักสูตร การทดสอบ และ/หรือวิธีการสอน
- ความสามารถในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่ส่งเสริมการเติบโตอย่างแข็งแรง
- ความสามารถในการออกกำลังกายควบคุมและรักษาระเบียบวินัยในห้องเรียน
- ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง
- ความสามารถในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนและเอาใจใส่สำหรับเด็ก
- ความสามารถในการพัฒนาและนำเสนอโปรแกรมการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
- ความสามารถในการโน้มน้าวใจและชักจูงผู้อื่น (Ability to persuade and influence others.)

ลักษณะเด่น (Distinguishing Characteristics)

ตำแหน่งที่ต้องการ ก) การพัฒนาและจัดโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ของเด็ก ข) การประเมินพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคลและการกรอกรายงานและสินค้าคงคลังที่เหมาะสม

Queensland Government (2021) เป็นหน่วยงานบริหารตามระบอบประชาธิปไตยของรัฐควีนส์แลนด์ของออสเตรเลีย รัฐบาลควีนส์แลนด์ รัฐสภา ให้ทัศนะเกี่ยวกับ ครูประจำชั้นปฐมวัย ดังนี้

คุณสมบัติของนักการศึกษาปฐมวัยที่ดี (Qualities of great early childhood educators)

คุณสมบัติทำให้คุณมีความรู้และทักษะอย่างเป็นทางการที่จำเป็นในการเป็นนักการศึกษา ครู และผู้นำด้านการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัย

นอกจากคุณสมบัติแล้ว คุณสมบัติส่วนบุคคลและทักษะที่คุณมียังสร้างความแตกต่างอย่างมากในการช่วยให้เด็กๆ รักและต้องการเรียนรู้ทุกวันที่พวกเขาอยู่กับคุณ

ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงสิ่งนี้แล้ว คุณสมบัติและทักษะส่วนบุคคลใดบ้างที่จำเป็นต่อการเป็นมืออาชีพด้านเด็กปฐมวัยที่มีทักษะ

1. เป็นนักสื่อสารที่ดี (Be a good communicator)

ครูและนักการศึกษาต้องสามารถสื่อสารกับเด็กได้อย่างเหมาะสมตามวัย

สิ่งสำคัญคือต้องพัฒนาทักษะในการสื่อสารกับครอบครัวเกี่ยวกับทักษะ ความสามารถ และความสำเร็จของลูก เพื่อมอบประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้กับลูก

2. มีความคิดสร้างสรรค์และมีพลัง (Be creative and energetic)

กุญแจสำคัญในการเป็นนักการศึกษาที่มีคุณภาพคือสามารถคิดนอกกรอบเพื่อพัฒนาและส่งมอบผลการเรียนรู้ที่ยอดเยี่ยมสำหรับเด็กทุกคนในความดูแลของคุณ นี่เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากคุณจะต้องพัฒนาทักษะในการมีส่วนร่วมกับเด็กและครอบครัวในหลายวิธี

ครูหรือนักการศึกษาที่กระตือรือร้นและสร้างสรรค์จะช่วยให้เด็กๆ คิดบวกเกี่ยวกับการเรียนรู้ทุกวัน การเรียนรู้ควรเป็นเรื่องสนุกและเสียงหัวเราะมักจะช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้ได้

3. มีความกระตือรือร้น จริงใจ และรักการเรียนรู้ (Be passionate, authentic and love learning)

คุณจะต้องมีความรักในการสอน แต่ก็รักในการเรียนรู้ด้วย เด็กจะตอบสนองได้ดีต่อคนที่กระตือรือร้นในการสอนและช่วยเหลือพวกเขาในการเรียนรู้

ความทุ่มเทให้กับงานของคุณจะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ดีสำหรับเด็ก ๆ

4. มีระเบียบ (Be organised)

คุณต้องสามารถวางแผนได้ดีและมีระเบียบอยู่เสมอ เด็กๆ ต้องการกิจวัตรและแสวงหาปฏิสัมพันธ์จากคุณที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวก

5. เคารพเด็กและครอบครัว

สิ่งสำคัญคือต้องเคารพว่าเด็กทุกคนและครอบครัวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

การตระหนักและทำงานร่วมกับจุดแข็งที่แตกต่างกันของเด็กแต่ละคนสามารถทำให้คุณเป็นครูหรือนักการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสามารถสนับสนุนเด็กแต่ละคนให้เรียนรู้ในแบบของพวกเขาเอง

KLA Schools of Aventura (2021) เป็นโรงเรียนอนุบาลเอกชน และศูนย์รับเลี้ยงเด็กใน Hillsboro ที่มอบประสบการณ์การดูแลเด็กด้านการศึกษาที่ดีที่สุด ได้ให้ทัศนะคติเกี่ยวกับบทบาทของครูในการจัดการศึกษาปฐมวัยว่า การศึกษาที่บุตรหลานของคุณได้รับในช่วงสองสามปีแรกของชีวิตมีความสำคัญอย่างยิ่ง การศึกษาปฐมวัยให้ประโยชน์หลายประการ รวมทั้งปัญหาพฤติกรรมที่น้อยลง ความสำเร็จในการศึกษาในภายหลังที่มากขึ้น และสุขภาพจิตที่ดีขึ้น ต่อไปนี้คือตัวอย่างบางส่วนของสิ่งที่ครูการศึกษาปฐมวัยทำในห้องเรียนเพื่อช่วยให้บุตรหลานของคุณได้รับรากฐานที่ดีที่สุดสำหรับความสำเร็จ

ทารก (Infants) นักการศึกษาปฐมวัยจะปลอบประโลมและเลี้ยงดูสร้างความรู้สึกมั่นใจในตัวทารกโดยการตอบสนองอย่างรวดเร็วและเหมาะสมต่อสัญญาณตามธรรมชาติของพวกเขา ตัวอย่างเช่น พวกเขาอุ้ม พูดคุย และร้องเพลงให้ทารกฟังด้วยน้ำเสียงที่สงบเงียบและสบตากับพวกเขา ทารกเลียนแบบเสียงที่ได้ยินและทดลองแสดงสีหน้าที่เห็นผู้ใหญ่ทำ การสื่อสารเบื้องต้นของทารกรวมถึงการชี้ การยกมือ และการเคลื่อนไหวและเสียงต่างๆ นักการศึกษาสนับสนุนการสื่อสารนี้โดยถามคำถามที่เชื่อมโยงกับการเคลื่อนไหวหรือเสียง ทารกเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งหมดของพวกเขา และนักการศึกษาปฐมวัยที่ดีจะมอบประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสที่หลากหลายด้วยวัสดุต่างๆ เช่น สี ดิน ทราย แสงและเงา และอื่นๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ นักการศึกษาปฐมวัยยังเตรียมประสบการณ์เกี่ยวกับมอเตอร์ขนาดใหญ่ที่หลากหลายสำหรับทารก สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนรอบ ๆ พื้นที่ส่วนกลางของโรงเรียนและภายนอก ด้วยวิธีนี้ ทารกจะท้าทายตัวเองทางร่างกายและพัฒนาทักษะยนต์ขั้นต้น

วัยเตาะแตะ (Younger Toddlers) อายุน้อย วัยเตาะแตะระหว่าง 12-24 เดือนกำลังเรียนรู้วิธีการเดิน วิ่ง และกระโดด และนักการศึกษาปฐมวัยที่ดีจะสังเกตปฏิสัมพันธ์ของเด็กวัยหัดเดิน

กับสิ่งแวดล้อม สิ่งของต่างๆ และต่อกันและกัน ข้อสังเกตเหล่านี้ใช้เพื่อระบุความสนใจของเด็กวัยหัดเดินและสิ่งที่พวกเขาอยากรู้อยากเห็นมากที่สุด เมื่อทักษะการเคลื่อนไหวที่ดีของเด็กวัยหัดเดินพัฒนาขึ้น นักการศึกษาปฐมวัยของพวกเขาจะมอบโอกาสมากมายสำหรับประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส วาดภาพ ขีดเขียน เคลื่อนไหว เต้นรำ ค้นพบธรรมชาติ และแสดงออกด้วยศิลปะ มีการสำรวจความเห็นอกเห็นใจ การแสดงละคร และบทบาททางสังคมในขณะที่นักการศึกษาช่วยเด็กวัยหัดเดินนำทางความสัมพันธ์ครั้งแรกและเริ่มสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง

วัยสองขวบ (Two-Year-Olds) วัยสองขวบกำลังเรียนรู้ที่จะเป็นอิสระมากขึ้น อยากทำอะไรด้วยตัวเองมากขึ้น เช่น กินข้าว ล้างมือ แต่งตัว และหัดใช้ห้องน้ำ นักการศึกษาปฐมวัยสนับสนุนให้เด็กอายุสองขวบพึ่งพาตนเองได้ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ การเคลื่อนไหวที่ดี และการเคลื่อนไหวขั้นต้น นักการศึกษาปฐมวัยที่ดีจะเสนอโอกาสที่หลากหลายสำหรับเด็กอายุสองขวบในการทดลองศิลปะและการวาดภาพ และเริ่มให้ความหมายกับรูปร่างและสัญลักษณ์ที่พวกเขาสร้างขึ้น รวมถึงรูปแบบตัวอักษรและตัวเลขในยุคแรกเริ่ม นักการศึกษาปฐมวัยสร้างโอกาสในการสนทนาเพื่อช่วยขยายความเข้าใจและทักษะการอ่านออกเขียนได้ของบุตรหลานของคุณ การอ่านเป็นประจำช่วยให้เด็กอายุสองขวบสร้างคำศัพท์ใหม่ได้ นักการศึกษาเชื่อมโยงเรื่องราวกับสิ่งของและเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตเด็ก เพื่อให้พวกเขาเรียนรู้ว่าสิ่งพิมพ์และรูปภาพมีความหมาย นักการศึกษาจะถามคำถามปลายเปิดและกระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดและส่งเสริมการสนทนาระหว่างพวกเขา การอภิปรายเหล่านี้ช่วยให้เด็กอายุสองขวบพัฒนาทักษะต่างๆ เช่น การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การเข้าใจเหตุและผล การแบ่งปัน และการเป็นสมาชิกของกลุ่ม

เด็กวัย 3 ขวบ (Three-Year-Olds) เด็กวัย 3 ขวบส่วนใหญ่แสดงออกเป็นประโยคและสามารถท่องคำคล้องจองง่ายๆ และถามคำถามได้ นักการศึกษาปฐมวัยจะถามคำถามปลายเปิดและสนทนาอย่างมีความหมายกับเด็กอายุสามขวบเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของพวกเขาและเรียนรู้วิธีการแสดงออก นักการศึกษาจะส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็ก ๆ ที่ซึ่งพวกเขาสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และสร้างทักษะทางสังคม เด็กวัย 3 ขวบใช้ประสาทสัมผัสทั้งหมดเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับโลกของพวกเขา และนักการศึกษาปฐมวัยที่ดีจะให้เด็ก ๆ ได้สัมผัสกับสื่อประสาทสัมผัสต่าง ๆ เช่น สีและดินเหนียว เนื้อหาปลายเปิดเหล่านี้สนับสนุนเด็กในการพัฒนาความคิดที่แตกต่าง ทักษะการแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ นักการศึกษาปฐมวัยสนับสนุนให้เด็กอายุสามขวบเริ่มเล่าเรื่องผ่านศิลปะ การเขียน และการอ่าน สิ่งนี้ช่วยให้เด็กเข้าใจว่าการพิมพ์มีข้อความและคำที่เราพูดสามารถเขียนและอ่านได้ ว่าเรื่องราวมีจุดเริ่มต้น ท่ามกลาง และจุดสิ้นสุด พวกเขาได้รับการสนับสนุนให้รู้จักแนวคิดหลักและรายละเอียดของเรื่องราว เด็กวัย 3 ขวบกำลังเรียนรู้วิธีสร้างตัวอักษรและเขียนคำพื้นฐาน และตระหนักถึงการใช้การเขียน นักการศึกษาสนับสนุนกระบวนการนี้โดยกระตุ้นให้เด็กๆ สำรวจหนังสือ กระดาษจดบันทึกและเครื่องมือการเขียน ป้ายชื่อ แผนที่ และอื่นๆ ในขณะที่ทักษะการเคลื่อนไหวโดยรวมของเด็กอายุสามขวบแข็งแกร่งขึ้น นักการศึกษาปฐมวัยสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เช่น วิ่ง ขว้างปาและจับลูกบอล เต้นรำ ปีนป่าย กระโดด ประกอบปริศนา วาดภาพ และวาดภาพ

เด็กก่อนวัยเรียน (Preschoolers) อายุสี่ขวบจะพัฒนาการควบคุมตนเองมากขึ้น เป็นอิสระ และสนุกกับการลองประสบการณ์ใหม่ๆ พวกเขาเริ่มสื่อสารด้วยประโยคที่ซับซ้อนและประสมมากขึ้น และมักเริ่มการสนทนาและแสดงความสนใจในการอภิปรายแบบสองทาง นักการศึกษาปฐมวัยสนับสนุนให้เด็กอายุสี่ขวบอภิปราย เล่าเรื่อง บันทึกและบันทึกประสบการณ์และความคิดของพวกเขาผ่านภาพถ่าย การอภิปราย วิดีโอ หรือการบันทึกเสียง พวกเขายังส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทั้งระหว่างเด็กและกับนักการศึกษาคนอื่นๆ เด็กวัย 4 ขวบสามารถจดจำตัวอักษรได้หลายตัวและเข้าใจว่าตัวอักษรเป็นตัวแทนของเสียงในคำพูด และอาจเชื่อมโยงตัวอักษรบางตัวกับเสียงของมัน นักการศึกษาปฐมวัยสนับสนุนให้เด็กอายุสี่ขวบผสมผสานจินตนาการเข้ากับตัวอักษรและคำพูดในขั้นตอนนี้ ทั้งในการเขียนและงานศิลปะ นักการศึกษาปฐมวัยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะต่างๆ เช่น การเดิน การปีน การกระโดด การกระโดด การข้าม การเดิน การขว้างปา การจับ การเตะ การเต้นรำ การถืออุปกรณ์การเขียน การควบคุมปุ่ม และการผูกเชือกรองเท้า เด็กวัยสี่ขวบมีความอยากรู้อยากเห็นมาก และนักการศึกษาปฐมวัยที่ดีจะใช้หลักปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจชุมชน เศรษฐกิจ และระบบนิเวศของพวกเขาได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนโลกทางกายภาพที่พวกเขาอาศัยอยู่

Acronym of Opetusalan Ammattijärjestö (n.d.) เป็นสหภาพแรงงานที่เป็นตัวแทนของอาจารย์ส่วนใหญ่ในภาครัฐ ยกเว้นอาจารย์มหาวิทยาลัย ให้ทัศนะว่า งานของครูการศึกษาปฐมวัยและครูก่อนวัยเรียนคือการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถของเด็ก งานสอนนี้ต้องการความรู้ที่มั่นคงเกี่ยวกับการศึกษา พัฒนาการ การเรียนรู้และการสอนเด็กปฐมวัย

ครูการศึกษาปฐมวัยมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการดูแล ให้การศึกษา และสอนเด็กในกลุ่มและวางแผนและประเมินกิจกรรมของกลุ่ม ในการศึกษาปฐมวัยที่ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ครูการศึกษาปฐมวัยมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัยส่วนบุคคลของเด็กแต่ละคน และสำหรับการประเมิน

ในโรงเรียนอนุบาล ครูการศึกษาปฐมวัยมีหน้าที่รับผิดชอบในการใช้หลักสูตรท้องถิ่นและแผนการศึกษาเฉพาะเด็กที่เป็นไปได้

ในศูนย์รับเลี้ยงเด็ก พนักงานดูแลและการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งในสามคนต้องเป็นครูการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณสมบัติเหมาะสม การศึกษาปฐมวัยมุ่งเน้นไปที่การสอน ซึ่งเป็นเหตุผลที่ OAJ มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการมีอิทธิพลต่อพระราชบัญญัติการดูแลวันเด็กฉบับใหม่ ซึ่งยกระดับการศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาปฐมวัย

ฉันสามารถเป็นครูปฐมวัยหรือครูสอนเด็กก่อนวัยเรียนได้หรือไม่? (Could I be an early childhood education or preschool teacher?)

งานด้านการศึกษาปฐมวัยและครูสอนเด็กก่อนวัยเรียนต้องการการฝึกอบรมเชิงทฤษฎีในระดับสูงและทักษะวิธีการที่เหมาะสม เครื่องมือสำคัญของพวกเขารวมถึงความรู้ที่หลากหลายเกี่ยวกับการละครและการศึกษาศิลปะ ตลอดจนความมุ่งมั่นและความละเอียดอ่อนในการทำงานกับเด็กในวัยต่างๆ ความกระตือรือร้นที่จะเล่นเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เพราะเด็ก ๆ เรียนรู้ผ่านการเล่น

ประเด็นสำคัญของงานคือความร่วมมือที่แน่นแฟ้งกับผู้ปกครองของเด็กและดูแลให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในวงกว้างและความรู้ทางวัฒนธรรมได้รับการเน้นย้ำในการทำงานร่วมกัน

งานการศึกษาปฐมวัยและครูสอนเด็กก่อนวัยเรียนคือการตระหนักถึงช่วงเวลาอ่อนไหวของเด็ก และสนับสนุน ส่งเสริม และสร้างแรงบันดาลใจให้เด็กทดลอง ฝึกฝน ถาม สงสัย และสงสัย สิ่งนี้ตอกย้ำความรู้สึกของการทดลอง การฝึกฝน และการเรียนรู้

การศึกษาปฐมวัยหรือครูสอนเด็กก่อนวัยเรียนทำงานที่ไหน (Where does an early childhood education or preschool teacher work?)

ครูการศึกษาปฐมวัยและครูที่มีความต้องการพิเศษในการศึกษาปฐมวัยส่วนใหญ่ทำงานเป็นครูในศูนย์รับเลี้ยงเด็ก พวกเขาอาจทำงานในด้านอื่นๆ ของการศึกษาปฐมวัย เช่น ในชมรมดูแลเด็กของเทศบาลและสมาคมต่างๆ ครูก่อนวัยเรียนทำงานในศูนย์รับเลี้ยงเด็กหรือโรงเรียน

เราจะเป็นครูปฐมวัยหรือครูสอนเด็กก่อนวัยเรียนได้อย่างไร (Where does an early childhood education or preschool teacher work?)

ครู**การศึกษาปฐมวัย**สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาตรีในสาขาวิทยาศาสตร์การศึกษาที่เน้นการศึกษาปฐมวัย หรือปริญญาตรีสาขาการศึกษาปฐมวัย ซึ่งรวมถึงการศึกษาที่ให้สมรรถนะทางวิชาชีพแก่นักเรียนในด้านการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาก่อนวัยเรียน

บุคคลที่มี**วุฒิการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์จากมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์**อาจทำงานเป็นครูการศึกษาปฐมวัยได้เช่นกัน ระดับของพวกเขารวมถึงการศึกษาที่เน้นการศึกษาปฐมวัยและการสอนทางสังคมซึ่งมีหน่วยกิตอย่างน้อย 60 หน่วยกิต ผลกระทบของพระราชบัญญัติการดูแลวันเด็กที่มีผลบังคับใช้ในเดือนกันยายน 2018 คือหลังจากปี 2023 วุฒิการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์จากมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์จะกำหนดให้บุคคลทำงานเป็นนักสังคมสงเคราะห์ด้านการศึกษาปฐมวัย แต่ไม่ใช่ในฐานะเด็กปฐมวัย ครูการศึกษา

ครูสอนเด็กก่อนวัยเรียน (preschool teachers) ส่วนใหญ่เป็นครูการศึกษาปฐมวัย แต่ครูประจำชั้นยังสอนเด็กก่อนวัยเรียนด้วย การศึกษาระดับปริญญาด้านสังคมสงเคราะห์จากมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ไม่ถือว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับบุคคลที่จะทำงานด้านการศึกษาก่อนวัยเรียน

ครูการศึกษาปฐมวัยที่สำเร็จการศึกษาระดับการสอนจากมหาวิทยาลัยอาจมีความเชี่ยวชาญในฐานะ**ครูผู้สอนความต้องการพิเศษด้านการศึกษาปฐมวัย** (early childhood education special needs teacher) ได้โดยการสำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษในมหาวิทยาลัย ครูที่จบปริญญาโทด้านการศึกษาพิเศษด้านการศึกษาปฐมวัยสามารถทำงานเป็นครูการศึกษาปฐมวัย ครูความต้องการพิเศษด้านการศึกษาปฐมวัย และครูความต้องการพิเศษนอกเวลาในการศึกษาขั้นพื้นฐาน

Resources for Employers (n.d.) กระทรวงแรงงานสหรัฐ ให้ทัศนะเกี่ยวกับ ครูประจำชั้นปฐมวัย ด้วยสำนวนภาษาสนทนาดังนี้

ความรับผิดชอบของครูสอนเด็กก่อนวัยเรียนประกอบด้วย: (Preschool Teacher responsibilities include)

- การพัฒนาโปรแกรมอย่างระมัดระวังและสร้างสรรค์เหมาะสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน
- ใช้เทคนิคการศึกษาที่หลากหลาย (การเล่านิทาน การเล่นเพื่อการศึกษา สื่อ ฯลฯ) เพื่อสอนเด็ก
- การสังเกตเด็กแต่ละคนเพื่อช่วยปรับปรุงความสามารถทางสังคมและสร้างความนับถือตนเอง

Source: https://bit.ly/3BLbqja

สรุปงาน

เรากำลังมองหา**ครูที่สอนเด็กก่อนวัยเรียน (Preschool Teacher)** ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อเตรียมเด็กเล็กสำหรับชั้นอนุบาลโดยให้พวกเขาเข้าสู่การศึกษาที่มีการจัดการ คุณจะสอนพวกเขาถึงองค์ประกอบสำคัญที่พวกเขาจะพบเจอในไม่ช้าหลังจากพวกเขาเข้าสู่ชีวิตในโรงเรียน

ครูก่อนวัยเรียนต้องมีความรักและความอดทนต่อเด็ก คุณสมบัติที่จำเป็นในการสอนพวกเขาอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและวิธีการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ตลอดจนความสามารถในการมีส่วนร่วมและได้รับความไว้วางใจและความสนใจจากพวกเขา

เป้าหมายคือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาจิตใจและอารมณ์ที่ดีของเด็กเพื่อให้พวกเขาสามารถปรับตัวได้ง่ายขึ้นในการศึกษาระดับถัดไป

ความรับผิดชอบ (Responsibilities)

- พัฒนาโปรแกรมอย่างระมัดระวังและสร้างสรรค์เหมาะสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน
- ใช้เทคนิคการศึกษาที่หลากหลาย (การเล่านิทาน การเล่นเพื่อการศึกษา สื่อ ฯลฯ) เพื่อสอนเด็ก
- สังเกตเด็กแต่ละคนเพื่อช่วยปรับปรุงความสามารถทางสังคมและสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง
- กระตุ้นให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและแก้ไขข้อโต้แย้งเป็นครั้งคราว
- แนะนำเด็กให้พัฒนาความสามารถทางศิลปะและการปฏิบัติผ่านหลักสูตรที่สร้างขึ้นอย่างรอบคอบ (ระบุรูปทรง ตัวเลขหรือสี ทำงานฝีมือ ฯลฯ)
- จัดเวลางีบหลับและอาหารว่าง และดูแลเด็กเพื่อให้แน่ใจว่าปลอดภัยตลอดเวลา
- ติดตามความคืบหน้าของเด็กและรายงานให้ผู้ปกครองทราบ
- สื่อสารกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อทำความเข้าใจภูมิหลังและจิตใจของเด็ก

- ทำงานร่วมกับนักการศึกษาคนอื่นๆ
- รักษาห้องเรียนให้สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยตามมาตรฐานด้านสุขภาพและความปลอดภัย

ข้อกำหนดและทักษะ (Requirements and skills)

- ประสบการณ์ที่พิสูจน์แล้วในฐานะครูอนุบาล (Preschool Teacher)
- มีความเข้าใจอย่างดีเยี่ยมเกี่ยวกับหลักการพัฒนาเด็กและวิธีการศึกษาก่อนวัยเรียน
- ทำความคุ้นเคยกับแนวทางความปลอดภัยและสุขอนามัยสำหรับห้องเรียน
- ทักษะการสื่อสารและการสอนที่ยอดเยี่ยม
- ความสามารถในการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างเด็ก
- ใจเย็น เป็นมิตรและไว้ใจได้
- สร้างสมดุลระหว่างความคิดสร้างสรรค์และความเฉียบแหลมที่ใช้งานได้จริง
- การรับรองการทำ CPR เด็ก
- BSc/BA ในการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง
- ใบอนุญาตที่ถูกต้องในการประกอบวิชาชีพ

สรุป จากทัศนะของ New South Wales Government Website – Education (2021) , The University of New Mexico (2021), Queensland Government (2021), KLA Schools of Aventura (2021), Acronym of Opetusalan Ammattijärjestö (n.d.) และ Resources for Mployers (n.d.) ดังกล่าวข้างต้น ขอนำเสนอครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยของแต่ละแหล่งที่นำมาอ้างอิงดังผลการสังเคราะห์ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สังเคราะห์สรุปครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mploy ers
คุณสมบัติ (Qualifications)						
1. ครุศาสตรบัณฑิต (ประถมศึกษา) (a Bachelor of Education (Primary)	√					
2. ปริญญาควบหรือสองปริญญา เช่น ศิลปศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ประถมศึกษา) (a combined or double degree, for example, a Bachelor of Arts/Bachelor of Education (Primary)	√					
3. ระดับปริญญาตรีและปริญญาด้านการสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้รับการรับรอง เช่น ปริญญาโทสาขาการสอน (ประถมศึกษา) (an undergraduate degree and an accredited graduate entry teaching degree, for example, a Master of Teaching (Primary)	√				√	
4. ปริญญาตรีสาขาการสอน (ปฐมวัยและประถมศึกษา) (Bachelor of Teaching (Early Childhood and Primary)	√				√	
5. คุณสมบัติทำให้คุณมีความรู้และทักษะอย่างเป็นทางการที่จำเป็นในการเป็นนักการศึกษา ครู และผู้นำด้านการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัย (Qualifications give you the formal knowledge and skills you need to become an educator, teacher and leader in early childhood education and care)		√				
6. วุฒิบัตรรับรองการทำ CPR เด็ก (Certification in child CPR)						√
7. BSc/BA ในการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง (BSc/BA in education or relevant field)						√
8. ใบอนุญาตที่ถูกต้องในการประกอบวิชาชีพ (Valid license to practice profession)						√

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mploy ers
9. ในศูนย์รับเลี้ยงเด็ก พนักงานดูแลและการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งในสามคนต้องเป็นครูการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณสมบัติเหมาะสม การศึกษาปฐมวัยมุ่งเน้นไปที่การสอน (In day-care centres, at least one out of every three care and education employees must be a qualified early childhood education teacher. Early childhood education focusses on pedagogy)					√	
10. ครูการศึกษาปฐมวัยสำเร็จการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาตรีในสาขาวิทยาศาสตร์การศึกษาที่เน้นการศึกษาปฐมวัย หรือปริญญาตรีสาขาการศึกษาปฐมวัย (Early childhood education teachers complete at least a bachelor’s degree in education sciences focussing on early childhood education or a bachelor’s degree in early childhood education)					√	
11. บุคคลที่มีวุฒิการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์จากมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์อาจทำงานเป็นครูการศึกษาปฐมวัยได้ (A person with a degree in social work from a university of applied sciences may also work as an early childhood education teacher.)					√	
กิจกรรมงาน (Work activities)						
12. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสนใจในการเรียนรู้ ทักษะทางร่างกาย ทักษะทางสังคม และความมั่นใจในตนเองโดยใช้อุปกรณ์และวัสดุที่หลากหลาย (Planning activities to develop creativity and an interest in learning, physical skills, social skills and self-confidence using a variety of equipment and materials)	√	√	√			√
13. ใช้นิทาน ละคร เพลง และการอภิปรายเพื่อพัฒนาภาษาและคำศัพท์ (Using storytelling, drama, music and discussion to develop language and vocabulary)	√			√		

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mploy ers
14. กระตุ้นให้เด็กตั้งคำถามและสำรวจ (Encouraging children to question and explore)	√					
15. รับฟังเด็ก รวมถึงการตีความคำพูดและการกระทำเพื่อกำหนดความต้องการส่วนบุคคลของเด็ก (Listening to children, including interpreting words and actions to determine a child's individual needs)	√			√		
16. การส่งเสริมแนวคิดด้านสุขภาพและความปลอดภัย (Promoting health and safety concepts)	√					
17. ช่วยเด็กเข้าห้องน้ำและสุขอนามัยส่วนบุคคล (Assisting children with their toileting and personal hygiene)	√					
18. ตรวจพบสัญญาณของความผิดปกติทางพัฒนาการ สุขภาพไม่ดี หรือการรบกวนทางอารมณ์ (Detecting signs of developmental disorders, ill health or emotional disturbance)	√					
19. ดูแลเด็กที่ป่วยและปลอบโยนผู้ที่เจ็บปวดหรือมีความทุกข์ (Attending to sick children and comforting those who are hurt or distressed)	√			√		
20. การส่งเสริมความตระหนักและเห็นคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Promoting awareness and appreciation of multicultural diversity)	√					
21. สังเกต ประเมิน และบันทึกพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน (Observing, assessing and recording each child's development and learning)	√					
22. ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ครูคนอื่น ๆ เจ้าหน้าที่สนับสนุน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี และผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลเด็กปฐมวัย เช่น นักพยาธิวิทยาการพูดและนักจิตวิทยา (Liaising with parents, other teachers, support staff, health and wellbeing	√					

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mploy ers
professionals, and early childhood intervention specialists such as speech pathologists and psychologists.)						
23. ทารก นักการศึกษาปฐมวัยจะปลอบประโลมและเลี้ยงดูสร้างความรู้สึกมั่นใจในตัวทารกโดยการตอบสนองอย่างรวดเร็วและเหมาะสมต่อสัญญาณตามธรรมชาติของพวกเขา (Infants Early childhood educators soothe and nurture build a sense of confidence in infants by responding quickly and appropriately to their natural cues.)						
24. วัยเตาะแตะ อายุน้อย วัยเตาะแตะระหว่าง 12-24 เดือนกำลังเรียนรู้วิธีการเดิน วิ่ง และกระโดด และนักการศึกษาปฐมวัยที่ดีจะสังเกตปฏิสัมพันธ์ของเด็กวัยหัดเดินกับสิ่งแวดล้อม สิ่งของต่างๆ และต่อกันและกัน (Younger Toddlers Younger toddlers between 12-24 months are learning how to walk, run, and jump, and good early childhood educators observe a toddler's interaction with the environment, materials, and each other.)				√		
25. วัยสองขวบ วัยสองขวบกำลังเรียนรู้ที่จะเป็นอิสระมากขึ้น อยากทำอะไรด้วยตัวเองมากขึ้น เช่น กินข้าว ล้างมือ แต่งตัว และหัดใช้ห้องน้ำ นักการศึกษาปฐมวัยสนับสนุนให้เด็กอายุสองขวบพึ่งพาตนเองได้ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ (Two-Year-Olds Two-year-olds are learning to become more independent. They want to do more things for themselves such as eating, washing hands, dressing themselves, and learning to use the toilet. Through various sensorial)	√			√		
หน้าที่และความรับผิดชอบ (Duties and Responsibilities)						
26. ครูปฐมวัยช่วยให้เด็กพัฒนาภาษาและคำศัพท์ ตลอดจนการคิดเลขเบื้องต้น และพัฒนาทักษะทาง	√					

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mploy ers
ร่างกายและสังคม(Early childhood teachers help children develop language and vocabulary as well as elementary numeracy, and improve physical and social skills.)						
27. ครูปฐมวัยทำงานกับกลุ่มเด็กหรือตัวต่อตัว ขึ้นอยู่กับประเภทของบทเรียนและความต้องการของเด็ก ความสามารถในการเชื่อมโยงกับเด็กเล็กและเข้าใจว่าพวกเขาเรียนรู้อย่างไรเป็นคุณลักษณะสำคัญของครูปฐมวัย(Early childhood teachers work with groups of children or one-on-one, depending on the type of lesson and the child's needs. Being able to relate to young children and understand how they learn are key attributes of early childhood teachers.)	√					
28. จัดกิจกรรมและโอกาสที่ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็น การสำรวจ และการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ของเด็ก (Provides activities and opportunities that encourage curiosity, exploration, and problem solving appropriate to the developmental levels and learning styles of children.)		√				
29. วางแผนและเตรียมการจัดห้องเรียน ดูแลโปรแกรมความปลอดภัยและการศึกษา ดูแลเด็กในห้องเรียน จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนซึ่งเด็กสามารถเรียนรู้และฝึกฝนพฤติกรรมส่วนบุคคลและกลุ่มที่เหมาะสมและยอมรับได้ (Plans and prepares classroom setting; oversees safety and educational programs; supervises children in the classroom; provides a supportive environment in which children can learn and practice appropriate and acceptable individual and group behaviors.)		√				

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mploy ers
30. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองและกลุ่มชุมชน รักษาการสื่อสารที่เปิดกว้างและร่วมมือกับผู้ปกครองและครอบครัว กระตุ้นให้พวกเขามีส่วนร่วมในโปรแกรมและสนับสนุนความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็ก (Interacts with parents and community groups; maintains open and cooperative communication with parents and families, encouraging their involvement in the program and supporting the child's family relationships.)		√				
31. เขียนและรวบรวมการประเมินพัฒนาการของเด็กแต่ละคนเป็นรายบุคคล บันทึกสินค้าคงเหลือประจำวัน การเข้างานของเด็ก และรายงานที่เกี่ยวข้อง (Writes and compiles individual assessments of each child's development; completes daily inventories, child attendance, and related reports.)		√				
32. ร่วมปฏิบัติการสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาปฐมวัยตามความเหมาะสม (Participates in teaching undergraduate and graduate early childhood education labs, as appropriate.)		√				
33. เข้าร่วมโครงการวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีการสอนเด็กปฐมวัยตามความเหมาะสม (Participates in research programs concerned with improvements in early childhood teaching methods, as appropriate.)		√				
34. อาจเป็นผู้นำ แนะนำ และฝึกอบรมพนักงาน/ลูกจ้าง นักศึกษาฝึกงาน และ/หรืออาสาสมัครที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง อาจเข้าร่วมในการรับสมัครอาสาสมัครตามความเหมาะสมของพื้นที่ดำเนินการ (May lead, guide, and train staff/student employees, interns, and/or volunteers performing related work; may participate in the recruitment of volunteers, as appropriate to the area of		√				
35. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานตามที่ได้รับมอบหมาย (Performs miscellaneous job-related duties as		√				

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mployers
assigned.)						
36. การพัฒนาโปรแกรมอย่างระมัดระวังและสร้างสรรค์เหมาะสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน (Developing a careful and creative program suitable for preschool children)						√
37. ใช้เทคนิคการศึกษาที่หลากหลาย (การเล่านิทาน การเล่นเพื่อการศึกษา สื่อ ฯลฯ) เพื่อสอนเด็ก (Employing a variety of educational techniques (storytelling, educational play, media etc.) to teach children)						√
38. การสังเกตเด็กแต่ละคนเพื่อช่วยปรับปรุงความสามารถทางสังคมและสร้างความนับถือตนเอง (Observing each child to help them improve social competencies and self-esteem)						√
39. ในโรงเรียนอนุบาล ครูการศึกษาปฐมวัยมีหน้าที่รับผิดชอบในการใช้หลักสูตรท้องถิ่นและแผนการศึกษาเฉพาะเด็กที่เป็นไปได้ (In preschool, early childhood education teachers are responsible for implementing the local curriculum and for possible child-specific education plans.)					√	
40. งานการศึกษาปฐมวัยและครูสอนเด็กก่อนวัยเรียนคือการตระหนักถึงช่วงเวลาอ่อนไหวของเด็ก และสนับสนุน ส่งเสริม และสร้างแรงบันดาลใจให้เด็กทดลอง ฝึกฝน ถาม สงสัย และสงสัย สิ่งนี้ตอกย้ำความรู้สึกของการทดลอง การฝึกฝน และการเรียนรู้ (Early childhood education and preschool teachers' job is to recognise children's periods of sensitivity, and to support, encourage and inspire children to experiment, practice, ask, doubt and wonder. This reinforces their sense of experimentation, practicing and learning.)					√	
ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็น (Knowledge, Skills and Abilities Required)						
41. .ทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารที่แข็งแกร่ง และความสามารถในการทำงาน		√		√		

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mploy ers
อย่างมีประสิทธิภาพกับหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนที่หลากหลาย (Strong interpersonal and communication skills and the ability to work effectively with a wide range of constituencies in a diverse community.)						
42. บันทึกทักษะการบำรุงรักษา (Records maintenance skills.)		√				
43. ความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมและเทคนิคการศึกษาปฐมวัย (Knowledge of early childhood education programs and techniques.)		√				
44. ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการเด็กและการปฏิบัติ (Knowledge of child development theory and practice.)		√				
45. ความสามารถในการประเมิน ออกแบบ และปรับใช้หลักสูตร การทดสอบ และ/หรือวิธีการสอน (Ability to evaluate, design, and implement curriculum, testing, and/or teaching methodologies.)	√	√	√			
46. ความสามารถในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่ส่งเสริมการเติบโตอย่างแข็งแรง (Ability to provide activities for children that encourage healthy growth.)		√				
47. ความสามารถในการออกกำลังกายควบคุมและรักษาระเบียบวินัยในห้องเรียน (Ability to exercise control and maintain classroom discipline.)		√				
48. ความสามารถในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนและเอาใจใส่สำหรับเด็ก (Ability to provide a supportive and caring environment for children.)		√				
49. มีความกระตือรือร้น จริงใจ และรักการเรียนรู้ (Be passionate, authentic and love learning)			√			
50. ความสามารถในการพัฒนาและนำเสนอโปรแกรมการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ		√				

ครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	New South Wales	New Mexico	Queensland	KLA Schools	Acronym	Mploy ers
(Ability to develop and present educational programs and/or workshops.)						
51. ความสามารถในการโน้มน้าวใจและชักจูงผู้อื่น (Ability to persuade and influence others.)		√				
52. เป็นนักสื่อสารที่ดี (Be a good communicator)		√	√			
53. มีความคิดสร้างสรรค์และมีพลัง (Be creative and energetic)			√			
54. มีระเบียบ (Be organised)			√			
55. ครูหรือนักการศึกษาที่กระตือรือร้นและสร้างสรรค์จะช่วยให้เด็กๆ คิดบวกเกี่ยวกับการเรียนรู้ทุกวัน การเรียนรู้ควรเป็นเรื่องสนุกและเสียงหัวเราะมักจะช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้ได้ (An energetic and creative teacher or educator will help children stay positive about learning every day. Learning should always be fun and laughter can often help children learn.)			√			
56. เคารพเด็กและครอบครัว (Respect children and families)			√			

ห้องเรียนการศึกษาเด็กเล็กหรือปฐมวัย

Kaplan Early Learning Company (n.d.) ได้ให้ ตัวอย่าง (รูปภาพ) ห้องเรียนปฐมวัย และอธิบายด้วยสำนวนภาษาสนทนาว่า เลือกจากเค้าโครงห้องเรียนตัวอย่างของเราหรือสร้างการเรนเดอร์ 2D และ 3D ของคุณเองเพื่อมุมมองที่เหมือนจริงว่าห้องเรียนของคุณจะเป็นอย่างไร เมื่อคุณพร้อมที่จะทำให้ห้องเรียนของคุณมีชีวิตชีวา ทีมสนับสนุนการขายของเราพร้อมให้ความช่วยเหลือ!

Infant Classroom

Toddler Classroom

Two-Year-Old Classroom

Pre-K Classroom

Sense of Place Classroom

Pocket of Preschool (n.d.) ได้กล่าวถึง วิธีจัดตั้งและวางแผนสำหรับพื้นที่ศิลปะของคุณในห้องเรียนปฐมวัยโดยแสดงภาพประกอบดังนี้ (แหล่งที่มาของภาพในแหล่งอ้างอิงนี้ จาก Pocket of Preschool, n.d.)

ศูนย์ศิลปะเป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถไปแสดงความรู้สึก ความคิด และสร้างสรรค์ได้! เด็กทุกคนเป็นศิลปินในศูนย์ศิลปะ! เป็นสถานที่ที่ส่งเสริมการคิดระดับสูง การแก้ปัญหา และเต็มไปด้วยคำศัพท์ นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะในทุกด้านของการเรียนรู้ (ภาษา การอ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ทักษะยนต์ปรับ ทักษะขั้นต้น และทักษะทางสังคม) ผ่านงานศิลปะ เป็นสถานที่ที่น่าตื่นตาตื่นใจในห้องเรียนของคุณ หากคุณตั้งใจกับเนื้อหาและประสบการณ์ที่คุณวางแผนและจัดเตรียมไว้สำหรับนักเรียนของคุณ

เราทุกคนทราบดีว่านักเรียนเรียนรู้จากการทำ การสำรวจ และความยุ่งเหยิง การมีวัสดุที่หลากหลายและวัสดุหมุนเวียนในงานศิลปะของคุณนั้นสำคัญมาก! ฉันเพิ่มหรือลบรายการจากศูนย์ศิลปะตามความสนใจของนักเรียนและสิ่งที่เรากำลังเรียนรู้ (ธีม) วัสดุบางอย่างอยู่ในใจกลางของฉันเสมอ วัสดุเหล่านี้ ได้แก่ กระดาษก่อสร้าง กระดาษขาว กระดาษกริด ดินสอสี ปากกามาร์คเกอร์ กาว กรรไกร สี แป้งโดว์ สเตนซิล ปากกามาร์คเกอร์ เทป รูปร่างกระดาษ ตัวอักษรกระดาษ/โฟม ขนนก กระดาษทิชชู และถาด วัสดุบางอย่างที่ฉันหมุนเวียนได้แก่ สีพาสเทลสีน้ำมัน สีน้ำ ทราย ดินเหนียว โมเดลเมจิก แท่งสี วัสดุคอลลาจต่างๆ สิ่งของจากธรรมชาติ (เช่น ใบไม้ ลูกสน เปลือกหอย หิน ดอกไม้ แท่งไม้) กระดุม กระดาษเครป ลูกปัด เส้นด้าย ริบบิ้น สิ่งของรีไซเคิล (เช่น ฝาขวด กระดาษแข็ง หนังสือพิมพ์) ชิ้นไม้ ปอมปอม แสตมป์ เครื่องมือปั้นแป้งโดว์ กรรไกรปั้นแป้งโด อุปกรณ์ปั้นแป้งโดว์ และอุปกรณ์วาดภาพ (เช่น ลูกหิน ก้านสำลี แปรงสีฟัน) .

ติดป้ายทุกอย่างที่คุณทำได้ไว้ที่กึ่งกลางเพื่อให้ทำความสะอาดได้ง่ายขึ้นและช่วยนักเรียนค้นหาสื่อที่ต้องการ กฎของฉันคือทุกสิ่งที่นักเรียนเห็นบนชั้นวางงานศิลปะ พวกเขาสามารถใช้ได้ทุกเมื่อ ของที่ไม่อยากให้ใช้ก็เก็บใส่ตู้ ป้ายกำกับแสดงให้นักเรียน (และครู) ทราบตำแหน่งของรายการนั้น ทำให้การทำความสะอาดง่ายขึ้นและช่วยให้นักเรียนมีอิสระในห้องเรียน ดังนั้นพวกเขาจะไม่ต้องถามคุณว่าต้องการอะไร แต่พวกเขาจะสามารถพบมันได้เองในศูนย์ อย่าลืมจับคู่คำกับรูปภาพบนฉลากของคุณ!

โพสต์งานศิลปะของนักเรียนในศูนย์เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ศิลปินคนอื่น ๆ ! สร้างหอศิลป์สำหรับศูนย์ศิลปะ คุณสามารถใช้กรอบรูปจริง กระดาษ (เหมือนที่ฉันทำ) หรือแขวนงานศิลปะ 3 มิติจากเพดาน (หากคุณได้รับอนุญาต)

ศูนย์ศิลปะทุกแห่งต้องมีขาตั้ง เมื่อนักเรียนสร้างงานศิลปะที่ขาตั้ง พวกเขากำลังสร้างความแข็งแกร่งให้ต้นแขนและกล้ามเนื้อแกนกลางลำตัว! ฉันแยกขาตั้งออกจากกันเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายนั่งเคียงข้างกัน ด้วยวิธีนี้นักเรียนสามารถแบ่งปันเนื้อหา สนทนาเกี่ยวกับงานศิลปะของพวกเขา และสังเกตเพื่อนสร้างงานศิลปะที่ขาตั้งซึ่งช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะทางสังคมของพวกเขา! ถ้วยสีที่ไม่หกเหล่านี้เหมาะสำหรับขาตั้งและนักเรียนสามารถจับคู่แปรงสีกับฝาสีได้

ศูนย์ศิลปะทุกแห่งต้องการราวตากผ้าเช่นกัน ฉันมีถาดข้างราวตากผ้าเพื่อเก็บสมบัติเล็กๆ น้อยๆ ที่นักเรียนสร้างขึ้น หากคุณไม่มีที่ว่างสำหรับราวตากผ้า คุณสามารถแขวนราวตากผ้าหรือใช้ไม้หนีบผ้ากับราวตากผ้า

อย่าใช้สีที่ขาตั้งของคุณเท่านั้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สำรวจสื่อต่างๆ ที่ขาตั้ง (แถมยังไม่เป็นระเบียบอีกด้วย) ดินสอสี ปากกามาร์คเกอร์ ดอทมาร์คเกอร์ สีน้ำ แสตมป์ และกระดาษเหนียวพร้อมวัสดุคอลลาจเป็นสื่อบางส่วนที่นักเรียนของฉันชื่นชอบเพื่อใช้ที่ขาตั้ง

หนังสือเกี่ยวกับศิลปะและศิลปินชื่อดัง! การมีหนังสือในทุกศูนย์แสดงให้นักเรียนเห็นว่าหนังสือมีความหมายและสำคัญเพียงใด หนังสือเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการผสมผสานวัฒนธรรมเข้ากับศูนย์ศิลปะของคุณและสร้างแรงบันดาลใจให้กับศิลปินตัวน้อยของคุณด้วย! นี่คือหนังสือนิยายเล่มโปรดของฉันเกี่ยวกับศิลปะและแนวคิดศิลปะต่างๆ

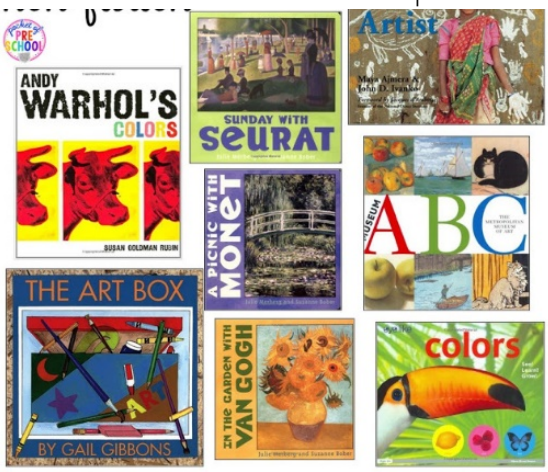

หนังสือสารคดีก็สำคัญเช่นกัน! หนังสือเหล่านี้เหมาะสำหรับศิลปินเด็กก่อนวัยเรียน เด็กก่อนอนุบาล และเด็กอนุบาล

Playdoh, ดินน้ำมัน หรือ Model Magic เป็นสิ่งของที่คุณสามารถมีในศูนย์ของคุณเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปั้นและสร้างงานศิลปะ 3 มิติ Playdoh หลากหลายชนิดอยู่ในศูนย์ศิลปะของฉันเสมอ ฉันทำแป้งโดว์แบบโฮมเมดและบางครั้งก็ซื้อแป้งโดว์ Playdoh ช่วยให้มือ ข้อมือ และต้นแขนแข็งแรงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นที่ผ่อนคลายสำหรับนักเรียน! หากคุณมีนักเรียนที่ไม่ชอบจับแป้งโดว์ ให้ใส่มันลงในถุง แล้วมาร่วมกิจกรรมกันได้เลย!

การบงการ เครื่องมือ และประเภทของละครที่ฉันมีในศูนย์มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ฉันสอนในชั้นเรียน อย่างที่คุณเห็นจากภาพด้านบน ฉันได้ใส่อัญมณีหลากสี สัตว์ทะเล สาหร่ายปลอม เพลย์โดสีน้ำเงิน และเพลย์โดสีเหลืองสำหรับธีมมหาสมุทรของเรา

ในแต่ละสัปดาห์ คุณอาจต้องวางแผนกิจกรรมศิลปะหรือเพิ่มสิ่งใหม่ๆ ให้กับศูนย์ศิลปะของคุณ จงตั้งใจเมื่อคุณวางแผน! คุณรู้จักนักเรียนของคุณ คิดถึงและไตร่ตรองเกี่ยวกับนักเรียนของคุณ พวกเขารักอะไร? สื่อศิลปะอะไรที่พวกเขาสนใจ (พวกเขามักจะเลือกอะไร)? พวกเขากำลังพูดถึงอะไรในชั้นเรียน พวกเขากำลังสังเกตอะไร พวกเขาขอวัสดุอะไร พวกเขาต้องพัฒนาทักษะอะไรบ้าง? สังเกตนักเรียนของคุณในศูนย์ศิลปะและตรวจสอบงานศิลปะของ

พวกเขา ให้นักเรียนเป็นผู้นำ พวกเขากำลังแสดงให้คุณเห็นผ่านการเล่นและศิลปะในสิ่งที่พวกเขาสนใจ อย่าวางแผนกิจกรรมเพียงเพราะคุณทำเมื่อปีที่แล้ว วางแผนกิจกรรมเพราะนักเรียนของคุณจะรักและเติบโตจากมัน!

ฉันสามารถเขียนโพสต์ทั้งหมดว่าทำไมศิลปะปลายเปิดถึงสำคัญมาก! พูดอย่างรวดเร็ว ศิลปะปลายเปิดช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ วางแผน แก้ปัญหา แสดงอารมณ์ มีสมาธิ สำรวจ พัฒนาการควบคุมตนเอง เสริมสร้างทักษะการเคลื่อนไหวที่ดี และเป็นศิลปินได้ ศิลปะกระบวนการเป็นเพียงว่า.....เป็นเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับนักเรียนที่เพลิดเพลิน สำรวจ และสร้างสรรค์งานศิลปะ!

วางแผนประสบการณ์ศิลปะโดยใช้สิ่งของจากธรรมชาติ นำสิ่งของจากธรรมชาติเข้ามาในห้องเรียน ระบายสีและประทับตราด้วยไม้ เปลือกหอย ใบไม้ ดอกไม้ ผลไม้ ผัก ทราย และดิน การวาดภาพด้วยนิ้วสกปรกนั้นยอดเยี่ยมมาก! ภาพด้านบนเป็นประสบการณ์ศิลปะหุ่นนิ่งฟักทองที่ฉันสร้างขึ้นเมื่อฤดูใบไม้ร่วงปีที่แล้ว

ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรักในศิลปะโดยการศึกษาศิลปินและนักวาดภาพประกอบที่มีชื่อเสียง นักเรียนจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรม เทคนิคศิลปะ และสื่อศิลปะประเภทต่างๆ ในขณะที่คุณศึกษาศิลปินและศิลปะประเภทต่างๆ คุณสามารถเห็นนักเรียนของฉันสร้างงานศิลปะอย่าง Eric Carle ในภาพ ขั้นแรก เราทาสีและพิมพ์สีต่างๆ บนกระดาษก่อสร้าง จากนั้นพวกเขาก็ตัดกระดาษที่สวยงามเพื่อสร้างงานศิลปะของพวกเขา

การสำรวจสี การผสมสี และการทดลองสีเป็นสิ่งที่สวยงามและมีมนต์ขลังสำหรับนักเรียน! นอกจากนี้ คุณกำลังผสานรวมวิทยาศาสตร์และ STEAM เข้ากับศูนย์ศิลปะของคุณ โบนัส! ฉันใส่น้ำสี จานพายจิ๋ว ตัวอย่างสี และ pipettes ให้นักเรียนทดลองผสมสี

สี บางครั้งฉันก็ลืมความสำคัญของการให้นักเรียนระบายสีเพื่อสำรวจประเภทของเส้น พื้นผิว และรูปร่าง เติมแป้ง ทราย หรือน้ำมันลงในสีเพื่อเปลี่ยนพื้นผิว ทาสีบนโต๊ะ ที่ขาตั้ง ใต้โต๊ะ หรือภายนอก เพียงแค่ทาสี!

วางภาพถ่ายและวัตถุจริงไว้ในศูนย์ของคุณเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและสนับสนุนศิลปินตัวน้อยของคุณ ถ้าคุณอ่านบล็อกของฉัน คุณจะรู้ว่าฉันชอบใช้รูปภาพปฏิทินติดผนังในห้องเรียน เพราะมันสวยและราคาไม่แพง ภาพถ่ายช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่พวกเขาไม่เคยสัมผัสหรือตรวจสอบอย่างละเอียดยิ่งขึ้น

Loose parts นั้นยอดเยี่ยมมากหากคุณยังไม่ได้ลอง โดยพื้นฐานแล้วนำวัสดุเล็กๆ ที่น่าสนใจออกมา แล้วนักเรียนก็สร้างมันขึ้นมาเอง เรียบง่ายสุด ๆ มีความหมายและปลายเปิดอย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังเป็นมอเตอร์ที่ยอดเยี่ยม

ฝังประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ไว้ในศูนย์ศิลปะ! เมื่อเราเรียนรู้เกี่ยวกับรูปร่าง นักเรียนจะพิมพ์วงกลมโดยใช้กระดาษเช็ดมือ สิ่งนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างแวดวง สังเกตวงกลม รู้สึกถึงวงกลม และพูดคุยเกี่ยวกับแวดวง แพทเทิร์นยังสนุกสุด ๆ ในการสำรวจศูนย์ศิลปะอีกด้วย

ค้นพบและสำรวจแนวคิดทางวิทยาศาสตร์และ STEAM ผ่านงานศิลปะ! เมื่อเราเรียนรู้เกี่ยวกับทางลาด นักเรียนจะระบายสีทางลาดด้วยการหยดสีลงในทางลาด นักเรียนสามารถมองเห็นเส้นทางที่ทาสีและสังเกตความเร็วของน้ำได้ บทสนทนาของเราเต็มไปด้วยคำศัพท์มากมายระหว่างกิจกรรมนี้

วางแผนและจัดประสบการณ์ศิลปะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณกำลังเรียนรู้ เรากำลังเรียนรู้เกี่ยวกับฤดูหนาวและหิมะ และหิมะตกจริงๆ ฉันรู้สึกตื่นเต้นมาก! ฉันเอาหิมะเข้าไปข้างในและนักเรียนก็วาดมัน! ยุ่งสุด ๆ และสนุกสุด ๆ !

Yerty (n.d.) ในฐานะครูประถมศึกษาและการศึกษาพิเศษที่ผ่านการรับรอง กล่าวถึง 10 ไอเดียการจัดห้องเรียนอนุบาล ด้วยสำนวนภาษาสนทนาว่า ฉันออกแบบห้องเรียนนี้สำหรับครูในพื้นที่ซึ่งกำลังจะย้ายไปเรียนชั้นอนุบาลหลังจากสอนในห้องเรียนระดับกลางมาสองสามทศวรรษ เธอต้องการพื้นที่ที่สว่าง เป็นระเบียบ และพร้อมสำหรับชั้นเรียนที่เต็มไปด้วยเด็กอนุบาลที่น่ารัก! เมื่อฉันเห็นพื้นที่แรก มันเป็นห้องว่างที่มีโต๊ะสองสามตัว นี่คือวิธีที่ฉันเปลี่ยนห้องนี้!

1. **ห้องสมุดห้องเรียนอนุบาล** (Kindergarten Classroom Library)

เมื่อคุณจัดห้องเรียนอนุบาล คุณต้องสร้างพื้นที่ห้องสมุดโดยเฉพาะอย่างแน่นอน ห้องเรียนนี้มีชั้นวางแบบเปิดใต้หน้าต่างอยู่แล้ว ดังนั้นจึงเป็นจุดที่สมบูรณ์แบบสำหรับหนังสือ! ถังขยะพลาสติกสีสันสดใสเหล่านี้ช่วยให้จัดเก็บหนังสือให้เป็นระเบียบได้ง่าย ป้ายชื่อห้องสมุดพร้อมภาพถ่ายจริงช่วยให้เด็กๆ เลือกและส่งคืนหนังสือไปยังถังขยะที่ถูกต้อง ฉันใช้ขาตั้งรูปภาพสองสามอันเพื่อแสดงหนังสือยอดนิยม และเพิ่มโคมไฟและโปสเตอร์สำหรับอ่านหนังสือเพื่อตกแต่งพื้นที่ให้เสร็จ!

2. ที่นั่งในห้องเรียนแสนสนุก (Fun Classroom Seating)

เลือกตัวเลือกที่นั่งที่เหมาะกับคุณและนักเรียนของคุณ! ฉันเป็นแฟนตัวยงของที่นั่งที่ยืดหยุ่น แต่ห้องเรียนนี้มีที่นั่งแบบโต๊ะแบบดั้งเดิมมากกว่า! แม้ว่าเราจะเลือกนั่งโต๊ะ แต่มันก็สนุกที่ได้เพิ่มตัวเลือกที่นั่งพิเศษ! มีโซฟาเล็กๆ สำหรับอ่านหนังสือ เวทีจาก Classy Stages และสตูลเก็บของ Otto แสนสนุกสำหรับงานกลุ่มเล็กๆ!

3. ลานนาฏศิลป์ชั้นอนุบาล (Kindergarten Dramatic Play Area)

ในโลกแห่งความฝัน ห้องเรียนอนุบาลทุกแห่งจะมีพื้นที่สำหรับการแสดงละคร มุมนี้มีพื้นที่ครัวพร้อมโต๊ะและเก้าอี้ พื้นที่ขายของชำพร้อมอาหารเด็กเล่น และพื้นที่ดูแลสัตว์เลี้ยงพร้อมสัตว์เลี้ยงในชั้นเรียน พื้นที่เล็ก ๆ แห่งนี้เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็ก ๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารและองค์กร! การเพิ่มพื้นที่เล่นในห้องเรียนมีประโยชน์มากมาย!

4. ลังอนุบาลตอนเช้า (Kindergarten Morning Tubs)

อีกอย่างที่ต้องมีสำหรับห้องเรียนอนุบาลคือถังตอนเช้าหรือถึงตรงกลาง วัสดุทั้งหมดถูกจัดเก็บไว้ในถังขยะแยกต่างหาก เพื่อให้นักเรียนสามารถนำออกมาและทำความสะอาดได้อย่างรวดเร็ว! ฉันเพิ่มฉลากที่เข้าชุดกันพร้อมภาพถ่ายจริงบนชั้นวาง เพื่อให้ทุกอย่างกลับมาอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง! ถังเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องใช้แผ่นงานหรือกระดาษเพื่อเก็บโดยครู ดังนั้นจึงไม่ต้องเตรียมอะไรให้วุ่นวาย!

5. การจัดห้องเรียนอนุบาล (Kindergarten Classroom Organization)

ถังตอนเช้าไม่ใช่สิ่งเดียวที่ต้องจัดในห้องเรียนอนุบาล! หากคุณกำลังสอนเด็กเล็ก คุณจะต้องการถังขยะหรือตะกร้าจำนวนมาก! นี่คือเหตุผล: คุณไม่มีเวลาในระหว่างวันในการค้นหาเสบียงหรือค้นหาสิ่งที่ขาดหายไป ดังนั้นการจัดระเบียบจึงเป็นสิ่งสำคัญ ฉันชอบใช้ถังขยะใสหรือถังขยะหลากสีที่มีป้ายชื่อติดรูปถ่าย ฉันจึงรู้ว่าของทั้งหมดอยู่ที่ใด นอกจากนี้ยังช่วยเด็ก ๆ ทำความสะอาดอุปกรณ์ในห้องเรียน! ห้องเรียนนี้มีตู้เก็บของที่ยอดเยี่ยม แต่คุณสามารถเพิ่มถังขยะบนชั้นวางรอบๆ ห้องของคุณหรือในตู้เก็บของก็ได้!

6. ป้ายชื่อห้องเรียนอนุบาล (Kindergarten Classroom Labels)

ถ้าคุณต้องการให้นักเรียนของคุณช่วยจัดระเบียบห้องเรียนของคุณจริงๆ ให้เพิ่มป้ายกำกับมากมาย! คำบนฉลากยังทำหน้าที่เป็นสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อนักเรียนกำลังเรียนรู้วิธีการอ่านและเขียน! การเพิ่มรูปภาพจริงลงในป้ายกำกับช่วยให้เด็กๆ เชื่อมโยงกับข้อความได้

7. กระดานข่าวชั้นอนุบาล (Kindergarten Bulletin Boards)

ฉันพยายามให้การแสดงในห้องเรียนนี้น้อยที่สุดและมีจุดมุ่งหมาย ฉันต้องการให้สิ่งเหล่านี้เป็นแหล่งข้อมูลที่ครูและนักเรียนจะใช้ได้จริงตลอดทั้งวัน ฉันเพิ่มโปสเตอร์ที่อ่านง่ายสำหรับตัวอักษร ตัวเลข สี และรูปทรง

เรายังสร้างเวิร์ดวอลล์โดยใช้ Post-It Easel Pads และการ์ดตัวอักษร ครูสามารถใช้เครื่องหมายเพื่อเพิ่มคำบนผนังตลอดทั้งปี แผนภูมิกระเป๋ามีกระดานหมุนเวียนศูนย์เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าต้องไปที่ไหนในเวลาศูนย์ นอกจากนี้ยังมีกระดานข่าวเปล่าสำหรับกำแพงเสียง แผนภูมิสมอหรือการแสดงตามฤดูกาล!

อย่ารู้สึกกดดันที่จะเติมเต็มทุกช่องว่าง! จงตั้งใจกับสิ่งที่คุณเพิ่มในห้องเรียน!

8. **กำแพงปฏิทินอนุบาล** (Kindergarten Calendar Wall)

หนึ่งในการแสดงที่สำคัญที่สุดคือผนังปฏิทิน! ฉันรู้ว่าพื้นที่นี้จะถูกใช้ทุกวันในตอนเช้าและระหว่างวิชาคณิตศาสตร์! ทุกอย่างติดอยู่กับบอร์ดด้านหน้าโดยใช้แม่เหล็กหรือที่ชาร์ตกระเป๋า จึงสามารถเคลื่อนย้ายหรือเปลี่ยนชิ้นส่วนต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย ผนังปฏิทินนี้มีวันและเดือน สภาพอากาศ วันเปิดเทอม ค่าสถานที่ และอื่นๆ อีกมากมาย!

9. **การตกแต่งห้องเรียนอนุบาล** (Kindergarten Classroom Decor)

การตกแต่งห้องของคุณก็เหมือนตกแต่งเค้ก! ฉันยังคงพยายามอย่างมีจุดมุ่งหมาย แต่ก็สนุกที่จะเพิ่มบางสิ่งที่พิเศษสำหรับคุณหรือนักเรียนของคุณ! ฉันชอบเพิ่มดอกไม้และต้นไม้เขียวขจีเพื่อทำให้ห้องเรียนดูน่าดึงดูดใจเป็นพิเศษ ฉันไม่มีนิ้วหัวแม่มือสีเขียว ดังนั้นฉันจึงเลือกพืชเทียมเสมอ หากคุณพร้อมสำหรับความท้าทาย พืชจริงก็ยอดเยี่ยม! ในพื้นที่นี้ ฉันยังได้เพิ่มกระดานวันเกิดและสัญญาณเกี่ยวกับความกรุณา

10. **ทำให้เป็นของคุณเอง** (Make It Your Own)

เลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณและนักเรียนของคุณ! คุณจะได้ใช้เวลามากมายร่วมกันในพื้นที่พิเศษนี้ ดังนั้นคุณจึงอยากให้เป็นสถานที่ที่คุณรักเช่นกัน! การจัดห้องเรียนอนุบาลเป็นงานใหญ่ แต่ก็ไม่จำเป็นต้องรู้สึกหนักใจ!

สรุป จากทัศนะของ Kaplan Early Learning Company. (n.d.), Pocket Of Preschool. (n.d.) และ Yerty (n.d.) ดังกล่าวข้างต้น สรุปเกี่ยวกับทัศนะเกี่ยวกับห้องเรียนการศึกษาเด็กเล็กหรือปฐมวัย ได้ดังนี้

ตารางที่ 4 สังเคราะห์สรุปห้องเรียนการศึกษาเด็กเล็กหรือปฐมวัย

ห้องเรียนการศึกษาเด็กเล็กหรือปฐมวัย	Kaplan	Pocket	Yerty
1. มีห้องเรียนทารก (Infant Classroom)	√		
2. มีห้องเรียนเด็กอ่อน (Toddler Classroom)	√		
3. มีห้องเรียนเด็กสองขวบ (Two-Year-Old Classroom)	√		
4. มีศูนย์ศิลปะ (Art center)		√	
5. มีห้องสมุดห้องเรียนอนุบาล (Kindergarten Classroom Library)		√	√
6. มีที่นั่งในห้องเรียนแสนสนุก (Fun Classroom Seating)			√
7. มีลานนาฏศิลป์ชั้นอนุบาล (Kindergarten Dramatic Play Area)			√
8. มีลังอนุบาลตอนเช้า (Kindergarten Morning Tubs)			√
9. มีการจัดห้องเรียนอนุบาล (Kindergarten Classroom Organization)	√		√
10. มีป้ายชื่อห้องเรียนอนุบาล (Kindergarten Classroom Labels)			√
11. มีกระดานข่าวชั้นอนุบาล (Kindergarten Bulletin Boards)			√
12. มีกำแพงปฏิทินอนุบาล (Kindergarten Calendar Wall)		√	√
13. มีการตกแต่งห้องเรียนอนุบาล (Kindergarten Classroom Decor)			√
14. ทำให้เป็นของคุณเอง (Make It Your Own) เลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณและนักเรียนของคุณ			√

สภาพภายในและภายนอกห้องเรียนการศึกษาเด็กเล็กหรือปฐมวัย

Bored Teachers (n.d.) เป็นแพลตฟอร์มสำหรับนักการศึกษาที่จะหลบหนีและค้นหาอารมณ์ขันในความยุ่งยากและความเหนื่อยล้าที่มาพร้อมกับอาชีพ แสดงภาพให้เห็นถึง ธีมและไอเดียสำหรับห้องเรียนที่ยอดเยี่ยมสำหรับปีการศึกษาใหม่ ดังนี้ (ใช้คำอธิบายภาพเป็นภาษาอังกฤษ)

Retro Chic Classroom Decor

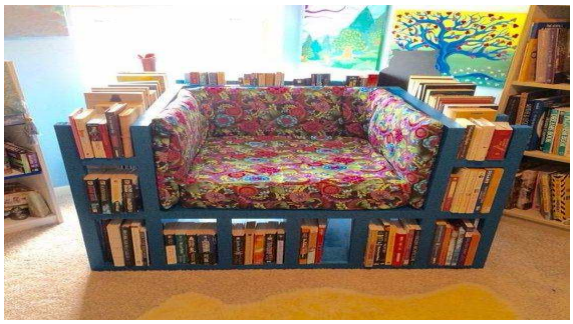

The Ultimate Reading Chair

Colorful Ceiling Decor

Underwater Themed Decor

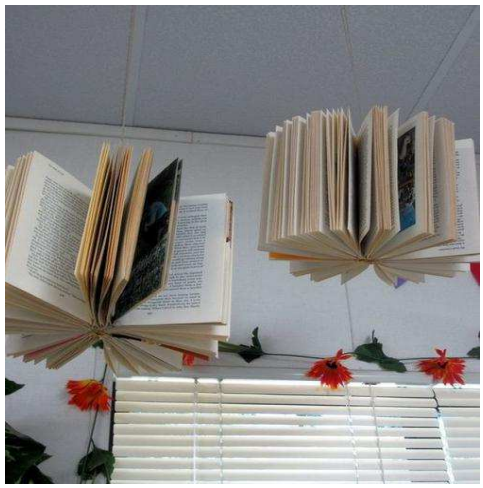

Hanging Books

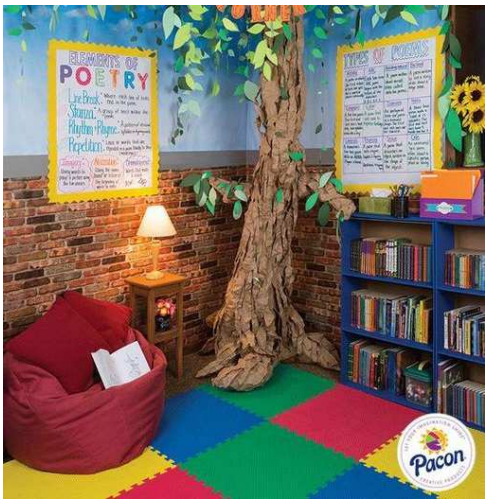

Poet-Tree Reading Corner

Rainbow Classroom

Owl Lovers

Spread Kindness in the Classroom

Neat & Organized

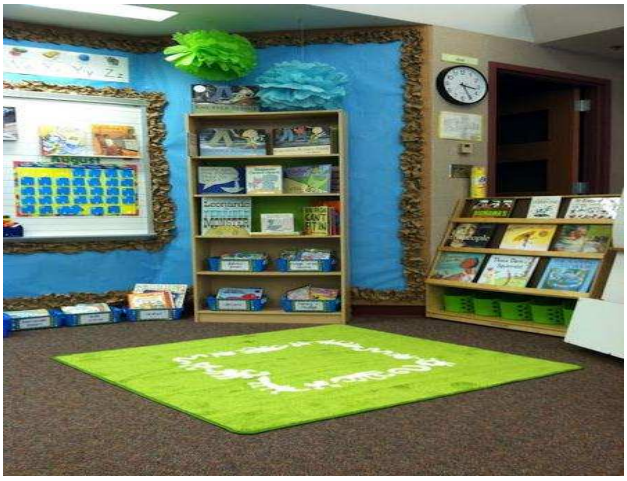

Under $25 Classroom Decor

Ninja Turtle Themed Classroom

Clouds & Precipitation

No more running and pushing in line.

Lego Wall – A dream come true

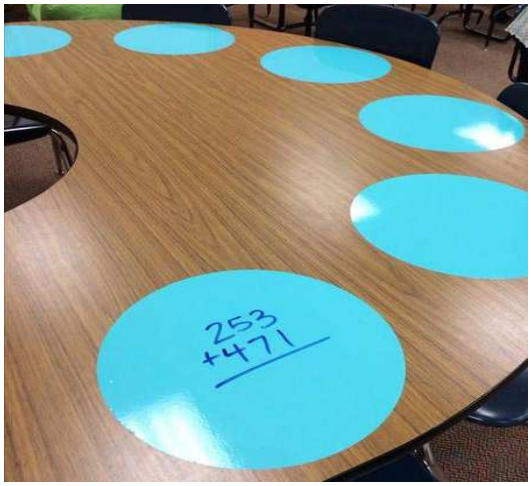

Wall Pop Dry Erase Stickers

Add some color to your trash!

Wagon desks for Cowboy Themed Classroom

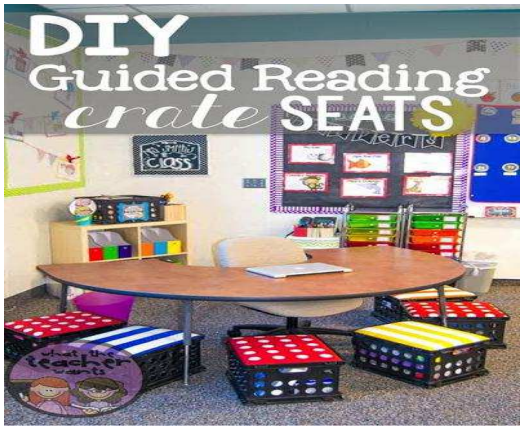

DIY Guided Reading Crate Seats

Easy-to-Make Giant Pencil Pole

Lego Wall

Birds at the Window!

Dr. Seuss Inspired Classroom

Camping Themed Classroom

A 3-D Sun to Set the Stage for your Solar System Unit

Jungle-Themed Classroom

Woodsy Fairytale Reading Pods

A “Natural Habitat” Classroom

A Canopy-Covered Classroom

An Apple Orchard Themed Classroom

The Empowered Educor (n.d.) ให้ทัศนะถึง แนวคิดสำหรับพื้นที่เล่นกลางแจ้ง ด้วยสำนวนภาษาสนทนาประกอบภาพว่า การวางแผนและการสร้างพื้นที่เล่นกลางแจ้งที่น่าสนใจสำหรับเด็กเป็นหนึ่งในสิ่งที่ฉันชอบทำ อีกประการหนึ่งคือการสร้างแรงบันดาลใจให้นักการศึกษาระดับปฐมวัยคนอื่นๆ สร้างสรรค์สภาพแวดล้อมการเล่นกลางแจ้งของตนเอง ไม่จำเป็นต้องมีงบประมาณก้อนโตหรือวัสดุหรูหรา เพียงแค่คิดนอกกรอบเล็กน้อยและมุ่งมั่นที่จะอัพไซเคิลและรีไซเคิล! บางโครงการต้องการทักษะช่างซ่อมบำรุงขั้นพื้นฐานเล็กน้อย แต่โครงการอื่น ๆ ทุกคนสามารถทำได้ด้วยการทำงานหนักเพียงเล็กน้อย

พื้นที่เล่นกลางแจ้งที่ดึงดูดเด็ก ๆ ให้เข้าไปสำรวจ ทดลอง และสร้างต่อ คือพื้นที่ที่มักจะมีพื้นที่ตายตัวปะปนกัน รวมถึงมีโอกาสมากมายในการเข้าถึงชิ้นส่วนหลวม ๆ และวัสดุปลายเปิดที่สามารถเคลื่อนย้าย จัดเรียงใหม่ และเพิ่มพื้นที่ได้ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อต่อยอดการเล่นของพวกเขา

ในชุมชน Empowered Educator ของฉันบน Facebook เรามีสมาชิกที่ทำงานหนักจำนวนมากที่แบ่งปันพื้นที่เล่นกลางแจ้งและโครงการต่างๆ กับเราเป็นประจำ และในแต่ละเดือนที่นี่บนเว็บไซต์ The Empowered Educator เรามีการรวบรวมแนวคิดที่ยอดเยี่ยมบางส่วนที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับเราในชุมชน – และฉันหวังว่าการแชร์นี้จะสร้างแรงบันดาลใจให้คุณลองทำอะไรที่แตกต่างออกไปในสภาพแวดล้อมในวัยเด็กหรือสวนหลังบ้านของคุณ

โครงการและพื้นที่ส่วนใหญ่ที่ฉันกำลังแชร์ด้านล่างเป็นพื้นที่คงที่ แต่ยังให้โอกาสมากมายในการเพิ่มวัสดุ และคุณจะสังเกตเห็นว่ามีการใช้วัสดุธรรมชาติและวัสดุรีไซเคิลจำนวนมาก โปรดทราบว่าทุกคนมีพื้นที่ ชุดทักษะ และงบประมาณที่แตกต่างกันในการทำงาน และแนวคิดนี้จะไม่รู้สึกว่าหนักอึ้งกับสิ่งที่ผู้อื่นสร้างขึ้น แต่ให้นำแนวคิดพื้นฐานสองสามข้อและแรงบันดาลใจเล็กๆ น้อยๆ เพื่อสร้างบางสิ่งที่อาจใช้ได้ผลสำหรับคุณ พื้นที่เล่นในลักษณะที่แตกต่างกัน

แนวคิดสำหรับพื้นที่เล่นกลางแจ้ง (Ideas for Outdoor Play Areas)

1. พื้นที่ครัวกลางแจ้ง (Outdoor Kitchens)

พื้นที่ครัวกลางแจ้งส่งเสริมการเล่นบทบาทสมมติ จินตนาการ การสืบสวน การแก้ปัญหา และเกมกลุ่ม พวกเขาสามารถสร้างขึ้นจากอุปกรณ์ชิ้นเดียวหรือหลายชิ้น แต่เชิญชวนให้เล่น!

บล็อกคอนกรีตสองสามก้อน อ่างล้างจานเก่า และพาเลทรีไซเคิลมารวมกันเพื่อสร้างพื้นที่ที่น่าดึงดูดใจนี้ซึ่งเหมาะสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ!

พนันได้เลยว่าเด็กๆ ชอบใช้เตาอบแบบเก่าในครัวกลางแจ้งที่ยอดเยี่ยมนี้ แล้วโต๊ะกับเก้าอี้จะน่ารักขนาดไหน!

ตอนนี้เป็นครัวสำหรับสำรวจ สร้าง และยุ่งวุ่นวาย!

พื้นที่เล็กๆ แสนน่ารักสำหรับเด็ก ๆ ที่จะปล่อยให้จินตนาการและบทบาทสมมติเข้าครอบงำ

ลังนมและแท่นวางสินค้าเป็นทรัพยากรอันมีค่าในพื้นที่เล่นกลางแจ้ง ซึ่งเรียบง่ายมาก แต่เปิดโอกาสให้เล่นมากมาย!

อีกหนึ่งครัวไม้พาเลทง่ายๆ ที่คุณสามารถลองได้ – มีก้อนกรวดมากมายให้เพิ่มใน 'การทำอาหาร'!

พื้นที่นี้ดูเหมือนได้รับความรักและความสนุกสนานมากมาย การเพิ่มพื้นเป็นแนวคิดที่ดีในการกำหนดพื้นที่และอุปกรณ์ครัวช่วยให้รู้สึกเหมือนเป็นครัวจริง

ห้องครัวในบ่อทรายเชื้อเชิญการเล่นที่ยุ่งเหยิงและกระตุ้นประสาทสัมผัสเสมอ!

2. คำเชิญทางประสาทสัมผัส (Sensory Invitations)

วัสดุและพื้นที่สามารถเชื้อเชิญให้เด็กๆ สำรวจ ตรวจสอบ และสร้างสรรค์โดยใช้ประสาทสัมผัสของพวกเขา และส่วนที่ดีที่สุดของพื้นที่เหล่านี้ที่อยู่ด้านนอกก็คือ เด็กๆ จะยุ่งแค่ไหนก็ได้! สนามแข่งรถทางประสาทสัมผัสอันชาญฉลาดสำหรับรถยนต์ที่ทำจากวัสดุเรียบง่ายไม่กี่ชิ้นและถาดพลิกกลับด้าน

ถาดประสาทสัมผัสและก้อนกรวดเพื่อเพิ่มการเล่นกลางแจ้งด้วยวิธีต่างๆ เชิญชวนให้สำรวจและจินตนาการ

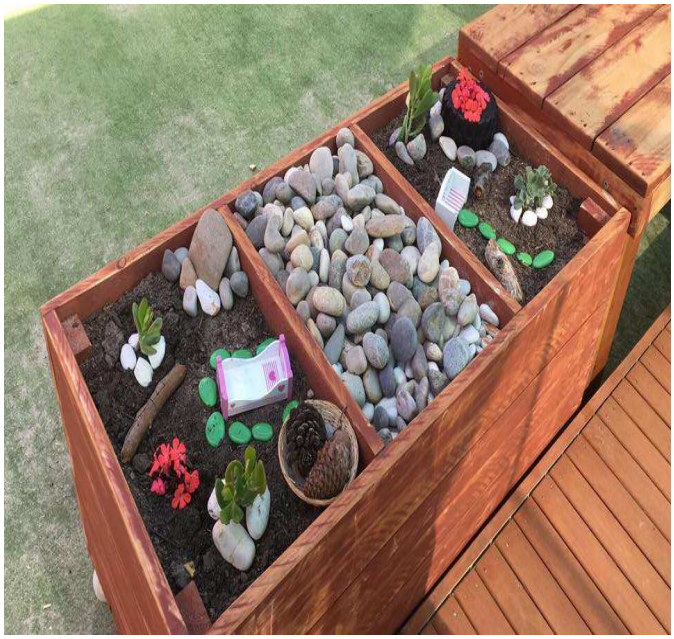

เส้นทางการสำรวจทางประสาทสัมผัสนี้สร้างขึ้นโดยใช้บล็อกไม้ที่เรียงต่อกันเป็นช่องสี่เหลี่ยม ย้ายไปเล่นวันอื่นได้อย่างง่ายดาย!

กำแพงน้ำขนาดเล็กที่สร้างขึ้นโดยใช้โครงเก่าและติดตั้งที่ด้านล่างของขั้นบันได – การใช้พื้นที่อย่างชาญฉลาดและการเล่นน้ำเป็นสิ่งที่โปรดปรานเสมอ!

คุณเห็นหนูตะเภาในสวนพิเศษของพวกมันไหม? มากมายให้สำรวจด้วยประสาทสัมผัสและพูดคุยเกี่ยวกับที่นี่

น้ำ หิน โคลน ชาม และกระป๋อง...มีอะไรมากมายให้สำรวจและสัมผัสความรู้สึกในพื้นที่กำแพงน้ำสุดสร้างสรรค์นี้!

ชอบเส้นทางรถเล็ก ๆ นี้ที่สร้างจากปูลาดยางและหินจำนวนมากเพื่อเพิ่มการเล่นจิตรกรรมฝาผนังกลางแจ้งทำให้รั้วดูสว่างขึ้นอย่างสวยงามด้วย!

วัสดุธรรมชาติและถาดกลางแจ้งขนาดใหญ่ให้พื้นที่ทางประสาทสัมผัสที่สมบูรณ์แบบสำหรับดินแดนไดโนเสาร์...หรืออาจจะแตกต่างออกไปในวันพรุ่งนี้!

3. หลักสูตรสิ่งกีดขวาง / ไม้กระดาน / ตอไม้ (Obstacle Courses/Planks/Stumps)

เพิ่มยางรถยนต์ ส่วนที่ตัดไม้ ไม้กระดาน และตอไม้ลงในพื้นที่กลางแจ้งของคุณ แล้วคุณจะมีเส้นทางสิ่งกีดขวางและกิจกรรมการก่อสร้างที่พร้อมจะเกิดขึ้น! นักการศึกษาด้านล่างพบวิธีที่ชาญฉลาดในการสร้างพื้นที่ที่ท้าทายทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและใหญ่ ความสมดุล การประสานงาน การแก้ปัญหา และยังเชิญชวนให้ทำงานเป็นทีมและสื่อสารกัน ที่ดีที่สุดคือเป็นมิตรกับงบประมาณ!

เส้นทางอุปสรรคที่มีสีสันให้สำรวจโดยใช้วัสดุง่ายๆ ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ทุกวันเพื่อสร้างความท้าทายใหม่!

ความเรียบง่ายของไม้กระดานและยางไม่กี่แผ่นส่งเสริมการเล่นในรูปแบบต่างๆ สำหรับเด็กในกลุ่มนี้

ท่อ สตูลขั้นบันได และแผ่นกระดานทำจากไม้ มอบสิ่งกีดขวางราคาประหยัดให้สำรวจ ออกแบบให้เหมาะกับกลุ่มอายุต่างๆ!

อย่ามองข้ามความน่าดึงดูดใจของส่วนที่เป็นไม้และวัสดุก่อสร้างในพื้นที่กลางแจ้ง เด็กๆ จะหาทางเล่นกับวัสดุเหล่านี้ได้เสมอหากมีให้!

ตอไม้และไม้กระดานสามารถนำมาใช้ได้หลายวิธีในพื้นที่เล่นกลางแจ้ง ดังที่แสดงโดยเรนาตาซึ่งมีสภาพแวดล้อมกลางแจ้งตามธรรมชาติที่ยอดเยี่ยมสำหรับเด็ก ๆ ในการสำรวจ

อย่าหลงเข้าไปให้จระเข้จับตัวคุณ! การเพิ่มอุปกรณ์ประกอบฉากและการผสมผสานดนตรีเข้ากับการเล่นกลางแจ้งสามารถมอบความแปลกใหม่ให้กับกิจกรรมการทรงตัวและการปีนเขา

พื้นที่ปีนที่ยอดเยี่ยมสำหรับท้าทาย ปีน คลาน และซ่อน!

4. ทราย พื้นที่ขุด และชิ้นส่วนหลวม (Sand, Digging Areas & Loose Parts)

แม้ว่าคุณจะมีพื้นที่กลางแจ้งขนาดเล็ก ฉันขอแนะนำให้คุณสร้างพื้นที่ขุด ดินหรือทราย หากคุณทำได้ และอย่าลืมเพิ่มส่วนที่หลวมเพื่อขยายการเล่น!

ไม้ไผ่ ท่อนซุง และชิ้นส่วนหลวมๆ สำหรับชั่งน้ำหนักและปีนเขา- มีอะไรให้สำรวจมากมายในพื้นที่กลางแจ้งสีสันสดใสแห่งนี้

พื้นที่ขุดและทรายที่แตกต่างกัน 2 แห่งที่มีวัสดุจากธรรมชาติมากมายเพื่อสร้าง สร้าง ขนส่ง และสำรวจให้ยุ่งเหยิง

ชอบพื้นระเบียงรอบๆ บ่อทรายนี้เพราะมีพื้นที่มากขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานและปรุงอาหารรสเลิศจากทราย

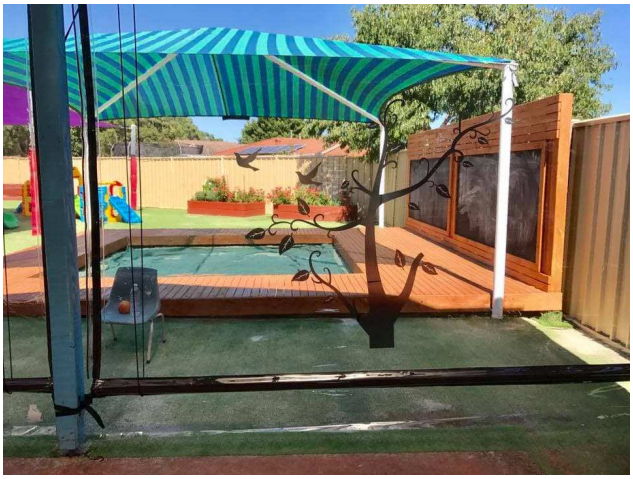

ใช้วัสดุธรรมชาติเป็นเครื่องมือปลายเปิดเพื่อออกแบบ แก้ปัญหา และสร้างสรรค์!

พื้นที่เปิดโล่งแสนน่ารักที่เด็กๆ สามารถใช้ขนทรายไปยังจุดที่พวกเขาต้องการเพื่อต่อยอดจากการเล่นในรูปแบบต่างๆ

5. ปีนป่าย – การใช้กำแพงและรั้ว (Going Up – Using Walls & Fences)

การใช้กำแพง รั้ว และประตูเป็นวิธีประหยัดพื้นที่และซ่อนอันตรายจากการปีนเขา! พวกเขายังมีมุมที่แตกต่างกันสำหรับเด็กที่จะใช้และสำรวจวัสดุ

แน่นอนฉันอยากจะวาดภายใต้แสงแดดบนผนังกระดานดำขนาดใหญ่นี้!

กำแพงน้ำแสนสนุกโดยใช้เส้นก๋วยเตี๋ยวและกรวยในสระราคาประหยัด สร้างง่ายและรวดเร็ว

เปลี่ยนขวดพลาสติกจากถังขยะให้เป็นสวนแขวนสำหรับเด็กๆ ดูแล!

ครั้งนี้เป็นสวนแขวนอีกแห่งที่ใช้กระป๋องรีไซเคิลที่เด็กๆ วาดและปลูกด้วยสมุนไพร

ผนังกั้นเสียงดนตรีและสวนแนวตั้งจากไม้พาเลทเก่า ชอบทีปี้ที่ทำจากไม้ด้วย!

แนวปฏิบัติที่ยั่งยืนมากมายเกิดขึ้นตามผนังนี้ เช่น กระถางต้นไม้แบบแขวนที่ทำจากขวดพลาสติก ฟาร์มหนอน สวนยางรถยนต์ ยางรถ ยางไม้ และประตูเก่าที่ใช้เป็นกรอบ คุณไม่ได้สังเกตรั้ว!

กระดานเรียบง่ายบนรั้วก็เชิญชวนให้ผู้ที่ต้องการวาดหรือระบายสีในมุมเล็กๆ ของสนาม

6. พื้นที่ลับ (Secret Spaces)

พื้นที่ลับในพื้นที่เล่นกลางแจ้งอาจมีขนาดใหญ่หรือเล็ก แต่มักจะซ่อนตัวอยู่ในบริเวณสนามหญ้าที่ยังคงอนุญาตให้ดูแลได้ แต่ช่วยให้เด็กรู้สึกปลอดภัยในการเล่นเกมหรือใช้เวลานอกบ้านโดยไม่สอดรู้สอดเห็นและผู้ใหญ่เข้ามายุ่ง เล่น. คุณอาจใช้ต้นไม้ กระถาง รั้ว มุ้งลวด หรือต้นไม้เพื่อแบ่งและสร้างพื้นที่

คุณไม่เพียงแค่ต้องการสำรวจถ้ำลับในบริเวณนี้หรือ

การปิดล้อมพื้นที่แบบนี้ด้วยพุ่มไม้ ยางรถยนต์ และตอไม้ ช่วยสร้างพื้นที่เล็กๆ แสนวิเศษให้วุ่นวาย!

นอกจากนี้ Renata ยังแบ่งปันพื้นที่เงียบสงบที่เรียบง่ายนี้ด้วยซุ้มลวดและตะแกรงไม้ไผ่บางส่วน

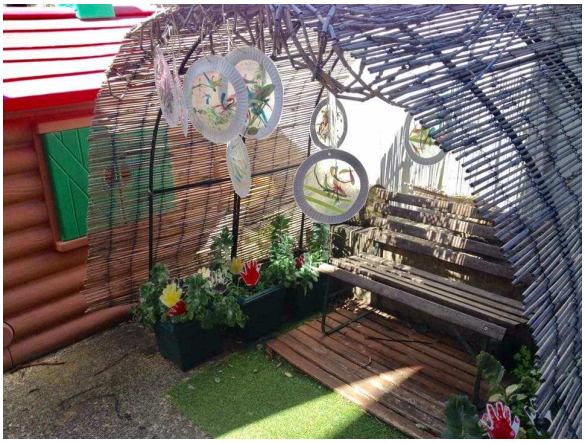

พื้นที่ลับอาจเป็นพื้นที่เล็กๆ และเชื้อเชิญให้ผู้คนเล็กๆ มานั่งสร้างโลกใบเล็กๆ ของพวกเขาที่รายล้อมไปด้วยธรรมชาติ

ต้นไม้ที่น่ารักและกิ่งก้านนี้เป็นพื้นที่ลับๆ สำหรับการแกว่งไกวที่มุมสนามเพื่อสำรวจ

จริงๆ แล้วไม่ใช่พื้นที่ลับสำหรับเด็ก แต่ฉันคิดว่าเป็นวิธีที่ชาญฉลาดในการกั้นพื้นที่ที่มีเครื่องปรับอากาศที่ศูนย์แห่งนี้!

และสุดท้าย....ใครล่ะจะไม่อยากหลบหนีไปยังพื้นที่เล็กๆ อันงดงามที่ซ่อนอยู่ใต้ต้นไม้แห่งนี้ พาเลทและตอไม้ - สมบัติในการเล่นกลางแจ้งเสมอ!

สรุป จากทัศนะของ Bored Teachers (n.d.), และ The Empowered Educor (n.d.) ดังกล่าวข้างต้น สรุปทัศนะเกี่ยวกับสภาพภายในและสภาพภายนอกห้องเรียนการศึกษาเด็กเล็กหรือปฐมวัยได้ดังนี้ พื้นที่ครัวกลางแจ้ง (Outdoor Kitchens) พื้นที่เชิญชวนทางประสาทสัมผัส (Sensory Invitations) พื้นที่หลักสูตรสิ่งกีดขวาง / ไม้กระดาน / ตอไม้ (Obstacle Courses/Planks/Stumps) พื้นที่ทราย พื้นที่ขุด และชิ้นส่วนหลวม (Sand, Digging Areas & Loose Parts) พื้นที่ปีนป่าย – การใช้กำแพงและรั้ว (Going Up – Using Walls & Fences) และพื้นที่ลับ (Secret Spaces)

การประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย

Hancock and Carter (2011) กล่าวถึง Preschool Behavior Support Self-Assessment การประเมินตนเองด้านการสนับสนุนพฤติกรรมเด็กก่อนวัยเรียนแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือกตอบ 3 ระดับ คือ always, sometimes and Never ดังนี้

ฉันใช้สภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่คาดเดาได้และเป็นระเบียบเพื่อสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก

1. ฉันสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและห่วงใยกับเด็กทุกคนและครอบครัวเพื่อส่งเสริมการสื่อสารและความไว้วางใจ
2. ห้องเรียนของฉันใช้ตัวชี้นำภาพและป้ายกำกับเพื่อป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (e.9. รูปภาพที่ระบุว่าควรนั่งตรงไหนระหว่างวงกลม สัญลักษณ์ที่แสดงถึงจำนวนเด็กต่อศูนย์)
3. พื้นที่ต่างๆ ในห้องเรียนของฉันมีขอบเขตทางกายภาพที่ชัดเจน ห้องเรียนของฉันไม่มีพื้นที่โล่งกว้างที่เด็กอาจวิ่งเล่น
4. เด็กและผู้ใหญ่สามารถเคลื่อนย้ายไปมาตามพื้นที่ต่าง ๆ ในห้องของฉันได้อย่างง่ายดาย
5. ฉันสามารถตรวจสอบเด็ก ๆ จากที่ต่าง ๆ ในห้องได้อย่างง่ายดาย - ไม่มี "จุดบอด"
6. เตรียมอุปกรณ์กิจกรรมล่วงหน้าและเพียงพอสำหรับเด็กต่อกิจกรรม
7. ตารางเวลาของเราสร้างความสมดุลระหว่างกิจกรรมที่ครูและเด็กเป็นผู้ควบคุม และกิจกรรมกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็ก
8. ห้องเรียนของฉันมีตารางแสดงภาพประกอบในระดับสายตาของเด็ก
9. ชั้นเรียนของฉันทำตามตารางของเราอย่างสม่ำเสมอ ฉันอ้างถึงตารางเวลาตลอดทั้งวัน
10. ฉันให้คำเตือนแก่เด็ก ๆ ก่อนช่วงการเปลี่ยนภาพ (เช่น.. "อีกห้านาทีจนกว่าจะทำความสะอาด")
11. ฉันใช้สัญญาณมากกว่าคำพูดเพื่อระบุจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง (เช่น กดกริ่ง)
12. ฉันใช้การเปลี่ยนเพื่อแก้ไขพฤติกรรมล่วงหน้า (เตือนเด็กถึงความคาดหวังสำหรับการตั้งค่าใหม่)
13. ฉันวางแผนสำหรับช่วงเปลี่ยนผ่าน รวมถึงวิธีที่จะทำให้เด็กมีส่วนร่วม (เช่น การเล่นนิ้ว เพลง)

ฉันกำหนดและสอนความคาดหวังเพื่อสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก (I define and teach expectations to support positive behavior.)

1. ห้องเรียนของฉันมีความคาดหวังด้านพฤติกรรมเชิงบวก 2-5 ข้อ (เช่น ใจดี ปลอดภัย)
2. ความคาดหวังในห้องเรียนจะแสดงและติดไว้ที่ระดับสายตาของเด็ก
3. ฉันใช้ความคาดหวังของเราในการกำหนดกฎเฉพาะสำหรับการตั้งค่าทั่วไปของเรา (เช่น ในแวดวง "ใจดี" หมายถึงรับฟังผู้อื่นและใช้เสียงจากภายใน)
4. ฉันสอนและทบทวนความคาดหวังในชั้นเรียนอย่างชัดเจนสำหรับการตั้งค่าทั่วไปแต่ละอย่างของเรา

5. หลังจากที่ฉันสอนความคาดหวังแล้ว ชั้นเรียนของฉันสามารถบอกได้หากถูกถาม
6. ฉันสื่อสารกับครอบครัวเกี่ยวกับความคาดหวังด้านพฤติกรรมในชั้นเรียนของเรา
7. ฉันอธิบายความคาดหวังให้ผู้อื่นที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก (เช่น ผู้ช่วย อาสาสมัคร)
8. ฉันรับทราบพฤติกรรมที่เหมาะสมและตอบสนองต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างสม่ำเสมอ (I acknowledge appropriate behavior and respond consistently to problem behavior.)
9. ฉันให้ข้อเสนอแนะในเชิงบวกแก่เด็กบ่อยกว่าความคิดเห็นเชิงลบถึง 4 เท่า
10. ฉันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมพร้อมข้อเสนอแนะเชิงบรรยายที่เฉพาะเจาะจง (เช่น "วิธีแบ่งปันของเล่นชิ้นนั้น - คุณเป็นเพื่อนที่ดี!")
11. ฉันมีระบบที่นอกเหนือไปจากการพูดชมเชยเพื่อรับทราบพฤติกรรมที่เหมาะสมของแต่ละบุคคล (เช่น สปอตไลต์ประจำระหว่างวงกลม)
12. ฉันแบ่งปันข้อมูลกับครอบครัวเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมของบุตรหลาน
13. ฉันมีระบบเพื่อรับทราบพฤติกรรมที่เหมาะสมของทั้งชั้นเรียน (เช่น.. ฉลองด้วยการเล่นเกมโปรด o สละเวลานอกเพิ่ม 5 นาที)
14. ฉันได้กำหนดลักษณะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในห้องเรียนของฉันแล้ว
15. ฉันตอบสนองต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างสม่ำเสมอ (เช่น ฉันมักจะแจ้งก่อนคำเตือนเสมอ)
16. ฉันใช้ผลที่ตามมาจากพฤติกรรมของปัญหาที่สมเหตุสมผลและเป็นธรรมชาติ
17. ฉันสามารถตอบสนองพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้โดยไม่รบกวนกิจกรรมในห้องเรียนหรือการเรียนการสอน

ฉันรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลนั้นในการตัดสินใจที่สนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก (I collect data and use it to make decisions that support positive behavior.)

1. ฉันรู้เกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมตามข้อมูลที่รวบรวมได้
2. ฉันรู้ว่าเราใช้เวลาเท่าใดในการเปลี่ยนแปลงตามข้อมูลที่เก็บรวบรวม
3. ฉันรู้ว่าเด็ก ๆ ปฏิบัติตามความคาดหวังด้านพฤติกรรมตามข้อมูลที่รวบรวมได้อย่างไรและเมื่อใด
4. ฉันใช้เวลาในการตรวจสอบข้อมูลที่รวบรวมไว้และทำการเปลี่ยนแปลงในห้องเรียนให้สอดคล้องกัน

Nanopdf.com (2018) เป็นเว็บไซด์ที่นำเสนอแพลตฟอร์มที่ไม่มีเนื้อหาที่ละเมิดสิทธิ์ โดยได้กำหนดเงื่อนไขข้อตกลง ให้ข้อมูลที่โพสต์โดยสมาชิกมีความถูกต้อง ถูกกฎหมาย และไม่ละเมิดสิทธิ์ของบุคคลที่สาม สามารถนำข้อมูลไปใช้อ้างอิงและประโยชน์ในด้านการพัฒนาความรู้ ได้กล่าวถึง Early Learning Checklist แต่ละข้อความมีตัวเลือกคำตอบ 3 ระดับ คือ B = Beginning to Demonstrate, ✓ = Demonstrates Some of the Time and + = Demonstrates Consistently รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. พัฒนาการด้านสังคม/อารมณ์ (Self-Concept and Self confidence)

อัตมโนทัศน์และความมั่นใจในตนเอง (Self-Concept and Self confidence)

1) ระบุตัวตนด้วยชื่อ
2) อธิบายตัวบ่งชี้พื้นฐานหลายอย่างด้วยตนเอง เช่น เพศและลักษณะทางกายภาพ
3) ภูมิใจในความสำเร็จ ปรับให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่
4) แยกจากสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ดูแลที่คุ้นเคยได้ง่าย
5) แสดงให้เห็นถึงความสามารถของตนเองโดยพยายามเป็นอิสระในสถานการณ์การเล่นและระหว่างกิจวัตรปกติ

การควบคุมอารมณ์ (Regulation of Emotions)

6) ใช้คำแสดงความต้องการ และความรู้สึก รวมทั้งระบุอารมณ์ของผู้อื่น
7) แสดงให้เห็นว่าการแสดงความรู้สึกมีหลายวิธี
8) รับรู้ว่าพวกเขาสามารถทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อเปลี่ยนความรู้สึกและความรู้สึกของผู้อื่น

เคารพและเห็นคุณค่าของความเหมือนและความแตกต่าง (Respect and Appreciation of Similarities and Differences)

9) แสดงออกถึงลักษณะที่เหมือนหรือต่างกัน เช่น สีตา เพศ และกิจกรรมที่ชอบ
10) เล่นกับเด็กที่หลากหลาย โดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ หรือความสามารถ
11) ตระหนักว่าทุกคนมีอารมณ์และคนอื่นอาจไม่รู้สึกแบบเดียวกับที่พวกเขารู้สึก
12) แสดงความห่วงใยและห่วงใยผู้อื่น
13) เคารพสิทธิและทรัพย์สินของผู้อื่น

พฤติกรรมที่สนับสนุนสังคมและความร่วมมือ (Pro-Social Behaviors and Cooperation)

14) พัฒนาความสัมพันธ์เชิงบวกกับเพื่อนและผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้
15) มีส่วนร่วมในกิจวัตรของกลุ่ม และเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งไปยังอีกกิจกรรมหนึ่งได้อย่างราบรื่น
16) ใช้วัสดุอย่างมีจุดมุ่งหมายและด้วยความเคารพ และมีส่วนร่วมในการทำความสะอาดและจัดเก็บวัสดุ
17) ปกป้องตนเองโดยเคารพสิทธิของผู้อื่น
18) ระบุคุณสมบัติที่ทำให้เป็นเพื่อนที่ดี
19) เล่นคนเดียว เป็นคู่ และร่วมมือกันเป็นกลุ่มเล็กๆ
20) เริ่มเล่นและรู้จักการเข้ากลุ่มของเด็กที่มีส่วนร่วมในการเล่นแล้ว
21) ผลัดกันแบ่งปันและสุภาพกับผู้อื่น โดยใช้คำพูด เช่น “ขอบคุณ” “ได้โปรด” และ “ขอโทษ”

2. แนวทางการเรียนรู้ความอยากรู้อยากเห็นและความกระตือรือร้น (Approaches to Learning Curiosity and Eagerness)

ความอยากรู้อยากเห็นและความกระตือรือร้น (Curiosity and Eagerness)

1) เลือกที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หลากหลายและแสดงความเต็มใจที่จะลองประสบการณ์ใหม่ ๆ
2) ตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบและสงสัยว่าทำไม
3) แสดงความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้อื่นและค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ในสิ่งแวดล้อม

ความคิดริเริ่มและความคงอยู่ (Initiative and Persistence)

4) แสดงให้เห็นถึงความพากเพียรโดยทำงานให้เสร็จ และรักษาความสนใจและจดจ่อกับกิจกรรมต่างๆ
5) เลือกและมีส่วนร่วมในกิจกรรม เคลื่อนไหวอย่างอิสระจากกิจกรรมหนึ่งไปยังอีกกิจกรรมหนึ่ง และแสดงการชี้นำตนเองเมื่อทำการเลือก
6) แสดงทักษะในการช่วยเหลือตนเอง ได้แก่ การเลือกของเล่นและวัสดุเพื่อใช้ในกิจกรรมและส่งคืนเมื่อใช้งานเสร็จ

การแก้ปัญหาและการไตร่ตรอง (Problem Solving and Reflection)

7) พยายามใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างกันหลายๆ อย่างเมื่อพบกับความยากลำบากระหว่างกิจวัตรประจำวันหรือในการใช้วัสดุ
8) แสดงความพอใจหรือยินดีเมื่อแก้ปัญหาหรือทำงานให้เสร็จ
9) แสดงให้เห็นถึงทักษะการคิดและทักษะการแก้ปัญหาด้วยวาจา (ใช้การพูดด้วยตนเองและคิดดัง ๆ เพื่อแก้ปัญหา)
10) แสดงให้เห็นถึงความยืดหยุ่นและทักษะการเผชิญปัญหาเมื่อเผชิญกับความท้าทาย
11) ขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่และเพื่อนฝูงเมื่อจำเป็น

การประดิษฐ์และจินตนาการ (Invention and Imagination)

12) สำรวจและทดลองกับวัสดุและกิจกรรมที่หลากหลาย
13) ตัดสินใจอย่างเป็นอิสระเกี่ยวกับวัสดุที่จะใช้เพื่อแสดงความเป็นตัวของตัวเอง
14) พัฒนาวิธีแก้ปัญหาที่สร้างสรรค์ในการเล่นและสถานการณ์ประจำวัน
15) ประกอบการเล่นแฟนตาซี สวมบทบาทสมมติกับสิ่งของจริงหรือสิ่งของในจินตนาการ
16) ใช้จินตนาการในการลองวิธีการใหม่ๆ ในการทำสิ่งต่าง ๆ และทำงานร่วมกับวัสดุในการสร้าง

3. ภาษาและการอ่านออกเขียนได้ (Language and Literacy)

การอ่าน (Reading)

1) แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจ ความสนใจ และความเพลิดเพลินในหนังสือ การอ่าน และการแสดงเรื่องราวในขณะที่เล่น

2) แสดงทักษะการจัดการหนังสือ เช่น ถือหนังสือโดยหงายขึ้นและพลิกหน้าจากหน้าไปหลัง
3) จดจำภาพสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคย เช่น ป้าย “STOP” และเข้าใจว่ามีความหมาย เล่าเรื่องจากหนังสือที่คุ้นเคยและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง
4) คาดการณ์ขั้นตอนต่อไปของเรื่องราว
5) แสดงให้เห็นถึงความรู้ที่ว่าสัญลักษณ์สามารถแทนสิ่งอื่นได้ (เช่น คำแทนวัตถุ ชื่อแทนบุคคล รูปภาพแทนวัตถุจริง)
6) รู้จักชื่อของตัวเองในการพิมพ์ แสดงให้เห็นถึงความรู้เกี่ยวกับหลักตัวอักษร แนวคิดที่ว่าเสียงของคำพูดสามารถแสดงด้วยตัวอักษรตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไป
7) ระบุตัวอักษรได้อย่างน้อย 10 ตัวอักษร โดยเฉพาะตัวอักษรที่อยู่ในชื่อของตนเอง
8) แสดงความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานของภาพพิมพ์ เช่น รู้ความแตกต่างระหว่างรูปภาพ ตัวอักษร และคำ

การเขียน (Writing)

9) แสดงแรงจูงใจในการวาดและเขียนระหว่างเล่น ทดลองอุปกรณ์การเขียน เช่น ดินสอ ดินสอสี ปากกามาร์คเกอร์ และแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์
10) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจว่าคำพูดของพวกเขาสามารถแสดงด้วยตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรตามที่พวกเขาบอก
11) ใช้การขีดเขียนและการวาดเพื่อแสดงความคิด จากนั้นจึงเริ่มใช้ตัวอักษรและการสะกดคำตามพัฒนาการหรือประดิษฐ์ขึ้นเพื่อสื่อสารข้อความ
12) พยายามเขียนชื่อของตนเองโดยใช้วัสดุต่างๆ
13) ใช้สิ่งตีพิมพ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (เช่น ป้าย ฉลากบนอาหาร และสิ่งพิมพ์ทั่ว ๆ ไป) ช่วยในการเขียน และขอให้ผู้ใหญ่ช่วยเขียนข้อความ รายการ และเรื่องราวต่างๆ

การฟังและการรับรู้เสียง (Listening and Phonological Awareness)

14) ฟังและโต้ตอบการสนทนากับผู้ใหญ่และเด็กคนอื่นๆ ระหว่างเล่น
15) ระบุเสียงและคำในสภาพแวดล้อมประจำวัน
16) ตั้งใจฟังหนังสือและเรื่องราวต่างๆ
17) ให้เล่นซ้ำ เพลง คำคล้องจอง และวลีที่คุ้นเคยจากหนังสือนิทานเล่มโปรด
18) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในคำศัพท์ที่หลากหลายมากขึ้น
19) ปฏิบัติตามคำแนะนำง่ายๆ สองขั้นตอนขึ้นไป
20) จำเสียงคล้องจองได้
21) ให้เล่นซ้ำ เพลง คำคล้องจอง และวลีที่คุ้นเคยจากหนังสือนิทานเล่มโปรด
22) แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการได้ยินแต่ละส่วนของคำและแยกส่วนโดยใช้การปรบมือ การดีดนิ้ว หรือการเคลื่อนไหวอื่นๆ (เช่น การปรบมือแต่ละพยางค์ของ pup-py, di-no-saur)

23) ระบุคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงเดียวกันจากกลุ่มคำเล็กๆ

24) พูดซ้ำเมื่อได้รับการร้องขอ

การพูด/สื่อสารและภาษาปาก (Speaking/Communicating and Oral Language)

25) พัฒนาการ เล่นกับเสียงของภาษา คำคล้องจอง เพลง บทกวี และการเล่นนิ้วซ้ำๆ

26) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลายมากขึ้น

27) แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจในการสื่อสารในการเล่นและกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ให้คำตอบที่มีความหมายสำหรับคำถามและตั้งคำถามเพื่อเรียนรู้ข้อมูลใหม่หรือชี้แจงแนวคิด

28) ใช้ประโยคสมบูรณ์ที่มีความยาวต่างกันเพื่อแสดงความคิดและความรู้สึกผ่านภาษาพูด ภาษามือ หรือรูปแบบอื่น ๆ ของการสื่อสาร

29) เริ่มและมีส่วนร่วมในการสนทนาและการอภิปรายกับผู้ใหญ่และเด็กคนอื่นๆ

การเรียนรู้ภาษาใหม่ (Learning New Languages)

30) ตั้งชื่อตัวอย่างภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาบ้านเกิดอย่างน้อยหนึ่งตัวอย่าง

31) พูดคำทักทายง่ายๆ ในภาษาอื่น เช่น “hola” (“สวัสดี” ในภาษาสเปน) และ “adios” (“ลาก่อน” ในภาษาสเปน) หรือใช้ภาษามือในการทักทาย

สำหรับเด็กที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาใหม่: (For a child learning English as a new language:)

32) ฟังเพื่อนและผู้ใหญ่พูดภาษาอังกฤษเพื่อเรียนรู้ข้อมูลใหม่ และแสดงความเข้าใจในภาษานั้น

33) มีส่วนร่วมในการสื่อสารแบบอวัจนภาษากับผู้ที่พูดภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตน

34) เล่นกับเสียงและน้ำเสียงของภาษาอังกฤษและภาษาบ้านเกิดของพวกเขา

35) ระบุชื่อของวัตถุทั่วไปในสภาพแวดล้อม

36) ใช้คำและวลีง่ายๆ เพื่อสื่อสารกับผู้ใหญ่และเด็กคนอื่นๆ

4. คณิตศาสตร์ (mathematics)

ความรู้สึกเชิงจำนวนและการดำเนินการ (Number Sense and Operations)

1) นับทีละ 10 ขึ้นไป

2) นับจำนวนสิ่งของในกลุ่มไม่เกิน 10 วัตถุ และรู้ว่าตัวเลขสุดท้ายบอกจำนวน

3) นับถอยหลังด้วยวาจาจาก 5

4) ดูที่กลุ่มของวัตถุสูงสุด 4 ชิ้นและดูและพูดจำนวนของวัตถุได้อย่างรวดเร็ว

5) จดจำและตั้งชื่อตัวเลข 1 ถึง 5

6) เปรียบเทียบสองกลุ่ม (กลุ่มละไม่เกิน 5 รายการ) และอธิบายโดยใช้คำเปรียบเทียบ เช่น มากกว่า น้อยกว่า น้อยกว่า หรือเท่ากัน

7) ใช้และทำความเข้าใจคำศัพท์ที่หนึ่ง สุดท้าย และที่หนึ่งถึงห้า

8) แยกคอลเลกชัน 10 รายการออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆ กัน

9) ให้มากถึง 5 รายการเมื่อมีการร้องขอ

รูปร่าง (Shapes)

10) รู้จักและตั้งชื่อวงกลม สามเหลี่ยม และสี่เหลี่ยมผืนผ้า (ซึ่งรวมถึงสี่เหลี่ยมจัตุรัสด้วย)
11) สร้างและอธิบายรูปทรงสองมิติ เช่น การสร้างวงกลมและสามเหลี่ยมด้วยบล็อกและแป้งโดว์
12) รับรู้ว่ารูปร่างยังคงเป็นรูปร่างเดิมเมื่อเปลี่ยนตำแหน่ง
13) จัดเรียงและจับคู่วัตถุที่มีรูปร่างและขนาดเดียวกัน และวางวัตถุที่มีรูปร่างและขนาดเดียวกันไว้บนวัตถุอื่นเพื่อแสดงว่าเหมือนกัน
14) สร้างภาพโดยรวมรูปร่าง
15) แยกรูปร่างออกจากกัน (แยกย่อย) เพื่อสร้างรูปร่างใหม่ เช่น หาสามเหลี่ยมสองรูปในสี่เหลี่ยมจัตุรัส
16) สาธิตและเริ่มใช้ภาษาของตำแหน่งสัมพัทธ์ของวัตถุ
17) ในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์การเล่น เช่น ขึ้น ลง เหนือ ใต้ บน ล่าง ภายใน ภายนอก ด้านหน้า ด้านหลัง ระหว่าง ถัดไป
18) สร้างรูปทรงสองมิติและโครงสร้างสามมิติที่มีความสมมาตร

การวัด (Measurement)

19) เปรียบเทียบความยาวและคุณสมบัติอื่นๆ ของวัตถุ โดยใช้คำที่ใหญ่กว่า ยาวกว่า และสูงกว่า
20) เปรียบเทียบวัตถุสองชิ้นโดยวางวัตถุหนึ่งทับกันและระบุว่าวัตถุใดใช้พื้นที่มากกว่า
21) จัดเรียงวัตถุตามลำดับตามลักษณะหรือคุณลักษณะ เช่น ความสูง
22) ระบุและใช้เครื่องมือวัด เช่น ไม้บรรทัด ตาชั่ง ถ้วยตวง เทอร์โมมิเตอร์ นาฬิกา และปฏิทิน
23) การทำความเข้าใจข้อมูล
24) จัดเรียงวัตถุบนกราฟขนาดใหญ่ตามคุณลักษณะเดียว เช่น ขนาด รูปร่าง หรือสี
25) ตั้งชื่อหมวดหมู่ที่มีมากที่สุด น้อยที่สุด หรือเหมือนกันบนกราฟขนาดใหญ่
26) รวบรวมข้อมูลเพื่อตอบคำถามที่สนใจ

รูปแบบ (Patterns)

27) คัดแยก จำแนก และจัดลำดับวัตถุตามขนาดและคุณสมบัติอื่นๆ
28) ระบุรูปแบบง่ายๆ ในบริบทของการเล่นหรือกิจกรรมประจำวัน (เช่น "บล็อก รถ บล็อก รถยนต์") และใช้รูปแบบเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ ("รถตามบล็อก")
29) ทำนาย ทำซ้ำ และขยายรูปแบบง่ายๆ ในบริบทของการเล่นหรือกิจกรรมประจำวัน (“จาน ช้อน จาน ช้อน”)

5. วิทยาศาสตร์ (Science)

ครอบครัว/วัฒนธรรม (Families/Culture)

1) ระบุว่าตนเองเป็นบุคคลและเป็นของครอบครัว
2) อธิบายว่าครอบครัวคืออะไรและบทบาทที่สมาชิกในครอบครัวสามารถเล่นได้
3) แบ่งปันประเพณีของครอบครัวและกิจวัตรประจำวัน และแสดงความสนใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับประเพณีของผู้อื่น
4) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจว่ามีครอบครัวและวัฒนธรรมที่หลากหลายและทุกคนมีคุณค่า

ชุมชน/พลเมือง (Community/Civics)

5) แสดงให้เห็นถึงความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นและความคิดของแต่ละคน
6) เคารพในความคิดและความคิดเห็นของผู้อื่นแม้ว่าจะแตกต่างจากของตนเองก็ตาม
7) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจว่าชุมชนประกอบด้วยกลุ่มคนที่อาศัย เล่น หรือทำงานร่วมกัน และระบุชุมชนที่พวกเขาอยู่
8) ร่วมสร้างและปฏิบัติตามระเบียบและกิจวัตร
9) รับผิดชอบงานง่าย ๆ ที่เอื้อต่อความเป็นอยู่ที่ดีของกลุ่ม

ประวัติ/เวลา (History/Time)

10) อธิบายเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
11) อธิบายวันและกิจกรรมที่กำลังจะมาถึงในแง่ของกิจวัตรประจำวัน (ก่อนอื่น เรา... จากนั้น เรา...)
12) อธิบายว่าเหตุการณ์ในอดีตเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรือในอนาคตอย่างไร
13) แบ่งปันเรื่องราวหรือรูปภาพเกี่ยวกับตนเองในอดีต
14) ภูมิศาสตร์/สถานที่ ผู้คน และสิ่งแวดล้อม
15) อธิบายว่าพวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหนและที่ใดที่ผู้อื่นอาศัยอยู่สัมพันธ์กับพวกเขา
16) ระบุสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตต่างๆ เช่น ฟาร์ม ฟาร์มปศุสัตว์ เมือง เมือง และประเทศ
17) อธิบายสถานที่ที่คุ้นเคยในสภาพแวดล้อม เช่น บ้าน ห้องเรียน สวนสาธารณะ ทะเลสาบ หรือแม่น้ำ
18) วาดหรือสร้างภาพแทนสถานที่ที่คุ้นเคยด้วยวัสดุต่างๆ
19) ระบุสภาพอากาศและฤดูกาลต่างๆ และผลกระทบต่อสิ่งที่เราสวมใส่และสิ่งที่เราทำ
20) บอกชื่อทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ดิน อากาศบริสุทธิ์ และต้นไม้ อธิบายว่าพวกมันช่วยเราอย่างไร และเราจะเป็นผู้ดูแลสิ่งแวดล้อมที่ดีได้อย่างไร

เศรษฐศาสตร์ (Economics)

21) ระบุผู้ช่วยเหลือชุมชนหลายคนและบริการที่พวกเขามอบให้
22) อธิบายแหล่งที่มาของอาหารที่คุ้นเคย เช่น นม แอปเปิ้ล และไข่

23) แสดงความรู้ว่าเงินสามารถใช้ซื้อสินค้าได้

24) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจว่าผู้คนทำงานเพื่อหารายได้เพื่อเลี้ยงดูครอบครัวและซื้อสิ่งที่พวกเขาต้องการ

6. สังคมศึกษา (Social Studies)

ครอบครัว/วัฒนธรรม (Families/Culture)

1) ระบุว่าตนเองเป็นบุคคลและเป็นของครอบครัว
2) อธิบายว่าครอบครัวคืออะไรและบทบาทที่สมาชิกในครอบครัวสามารถเล่นได้
3) แบ่งปันประเพณีของครอบครัวและกิจวัตรประจำวัน และแสดงความสนใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับประเพณีของผู้อื่น
4) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจว่ามีครอบครัวและวัฒนธรรมที่หลากหลายและทุกคนมีคุณค่า

ชุมชน/พลเมือง (Community/Civics)

5) แสดงให้เห็นถึงความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นและความคิดของแต่ละคน
6) เคารพในความคิดและความคิดเห็นของผู้อื่นแม้ว่าจะแตกต่างจากของตนเองก็ตาม
7) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจว่าชุมชนประกอบด้วยกลุ่มคนที่อาศัย เล่น หรือทำงานร่วมกัน และระบุชุมชนที่พวกเขาอยู่
8) ร่วมสร้างและปฏิบัติตามระเบียบและกิจวัตร
9) รับผิดชอบงานง่าย ๆ ที่เอื้อต่อความเป็นอยู่ที่ดีของกลุ่ม

ประวัติ/เวลา (History/Time)

10) อธิบายเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
11) อธิบายวันและกิจกรรมที่กำลังจะมาถึงในแง่ของกิจวัตรประจำวัน (ก่อนอื่น เรา... จากนั้น เรา...)
12) อธิบายว่าเหตุการณ์ในอดีตเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรือในอนาคตอย่างไร
13) แบ่งปันเรื่องราวหรือรูปภาพเกี่ยวกับตนเองในอดีต

ภูมิศาสตร์/สถานที่ ผู้คน และสิ่งแวดล้อม (Geography/Places, People and Environments)

14) อธิบายว่าพวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหนและที่ใดที่ผู้อื่นอาศัยอยู่สัมพันธ์กับพวกเขา
15) ระบุสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตต่างๆ เช่น ฟาร์ม ฟาร์มปศุสัตว์ เมือง เมือง และประเทศ
16) อธิบายสถานที่ที่คุ้นเคยในสภาพแวดล้อม เช่น บ้าน ห้องเรียน สวนสาธารณะ ทะเลสาบ หรือแม่น้ำ
17) วาดหรือสร้างภาพแทนสถานที่ที่คุ้นเคยด้วยวัสดุต่างๆ
18) ระบุสภาพอากาศและฤดูกาลต่างๆ และผลกระทบต่อสิ่งที่เราสวมใส่และสิ่งที่เราทำ

19) บอกชื่อทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ดิน อากาศบริสุทธิ์ และต้นไม้ อธิบายว่าพวกมันช่วยเราอย่างไร และเราจะเป็นผู้ดูแลสิ่งแวดล้อมที่ดีได้อย่างไร
20) เศรษฐศาสตร์ ระบุผู้ช่วยเหลือชุมชนหลายคนและบริการที่พวกเขามอบให้
21) อธิบายแหล่งที่มาของอาหารที่คุ้นเคย เช่น นม แอปเปิ้ล และไข่
22) แสดงความรู้ว่าเงินสามารถใช้ซื้อสินค้าได้
23) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจว่าผู้คนทำงานเพื่อหารายได้เพื่อเลี้ยงดูครอบครัวและซื้อสิ่งที่พวกเขาต้องการ

7. สุขภาพและการพัฒนาร่างกาย (Health and Physical Development)

สุขภาพและความปลอดภัย (Health and Safety)

1) รู้จักและระบุอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ
2) ฝึกทักษะการดูแลตนเองและช่วยเหลือตนเองอย่างอิสระ ได้แก่ การล้างมือ การแปรงฟัน การเข้าห้องน้ำ การแต่งตัว และการรับประทานอาหาร
3) รู้ว่าควรเตือนผู้ใหญ่อย่างไรและเมื่อใดถึงสถานการณ์อันตราย
4) จดจำสัญลักษณ์ความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน รวมถึงป้ายหยุด ไฟแดง และสัญลักษณ์พิษ
5) ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยบนท้องถนน ยานพาหนะ และจักรยาน เช่น มองทั้งสองทางก่อนข้าม และใช้ที่นั่งนิรภัยในรถยนต์และหมวกนิรภัยสำหรับจักรยาน
6) รู้วิธีตอบสนองอย่างปลอดภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น ไฟไหม้หรือพายุทอร์นาโด และต่อหน้าคนแปลกหน้าหรือวัตถุอันตราย

Gross Motor

7) มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเล่นและการเคลื่อนไหว และอธิบายว่าการออกกำลังกายส่งผลดีต่อสุขภาพโดยรวมอย่างไร (“การออกกำลังกายช่วยให้ฉันแข็งแรง!”)
8) แสดงทักษะการเคลื่อนไหวด้วยการเดิน วิ่ง กระโดด ควบม้า เดินทัพ และปีนเขา
9) แสดงให้เห็นถึงความมั่นคง ความยืดหยุ่น และการทรงตัวโดยการยืนด้วยเท้าข้างเดียว หมุนตัว ยืดตัว ก้มตัว กลิ้งตัว ทรงตัว หยุด กระโดด และบิดตัว
10) แสดงให้เห็นถึงการประสานงานที่เพิ่มขึ้นเมื่อถีบ ขว้าง จับ เตะ วัตถุกระดอน และตีวัตถุด้วยแร็กเก็ตหรือไม้พาย
11) แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของร่างกายที่เพิ่มขึ้นและความอดทนในการเล่นและประสบการณ์การเคลื่อนไหว

วิจิตรยนต์ (Fine Motor)

12) มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเล่นและการเคลื่อนไหวที่เสริมสร้างพัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดเล็ก

13) แสดงให้เห็นถึงการทำงานประสานกันของตาและมือผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การร้อยลูกปัดขนาดใหญ่และไขปริศนาง่ายๆ ฝึกทักษะการช่วยเหลือตนเอง เช่น การติดกระดุม การรูดซิป และการหัก
14) แสดงความแข็งแกร่งและการควบคุมขณะใช้วัสดุควบคุมต่างๆ เช่น กรรไกร ดินสอ ดินสอสี ของเล่นชิ้นเล็กๆ และบล็อกตัวต่อ

8. นฤมิตศิลป์ (The Creative Arts)

ทัศนศิลป์ (Visual Arts)

1) ใช้วัสดุต่างๆ ในการสร้าง ทาสี วาด และแกะสลัก
2) แสดงความเพลิดเพลินและมั่นใจในความสามารถในการวางแผนและสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบของตนเองได้อย่างอิสระ
3) อธิบายประสบการณ์ ความคิด อารมณ์ ผู้คน และวัตถุที่แสดงในงานศิลปะ
4) ใช้ดาบเพื่ออธิบายงานศิลปะของพวกเขาในแง่ของสี เส้น รูปทรง ช่องว่าง และพื้นผิว
5) แสดงให้เห็นถึงคุณค่าและความเคารพต่องานศิลปะของตนเองและของผู้อื่น
6) แสดงความชื่นชมในงานศิลปะที่หลากหลาย รวมทั้งวัฒนธรรมและชุมชนของตนเองและผู้อื่น

ดนตรี (Music)

7) แสดงความเพลิดเพลินและมีส่วนร่วมในประสบการณ์ทางดนตรีและจังหวะต่างๆ ทั้งการร้อง การฟัง และการใช้เครื่องดนตรี
8) ใช้ดนตรีเพื่อสื่อสารและแสดงความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์ การสังเกตและเลียนแบบการเปลี่ยนแปลงของเสียงร้องและดนตรีบรรเลง (สูงและต่ำ เสียงดังและเบา เป็นต้น)
9) แสดงความชื่นชมต่อดนตรีที่หลากหลาย รวมถึงวัฒนธรรมและชุมชนของตนเองและผู้อื่น

การเคลื่อนไหวที่สร้างสรรค์ (Creative Movement)

10) มีส่วนร่วมในประสบการณ์การเคลื่อนไหวที่สร้างสรรค์ที่หลากหลาย ซึ่งอาจรวมถึงกิจกรรมการเต้นและจังหวะ
11) สำรวจวิธีการเคลื่อนไหวตามจินตนาการโดยมีและไม่มีดนตรี เช่น การยืด การควบม้า การบิด การงอ การแกว่ง การเดิน และการปรบมือ
12) ใช้การเคลื่อนไหวเพื่อสื่อสารและแสดงความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์
13) ตอบสนองและเคลื่อนไหวไปตามจังหวะของดนตรี
14) แสดงความชื่นชมต่อการเคลื่อนไหวแสดงออกที่หลากหลาย รวมทั้งวัฒนธรรมและชุมชนของตนเองและผู้อื่น

เล่นละคร (Dramatic Play)

15) มีส่วนร่วมในประสบการณ์การเล่นในจินตนาการที่หลากหลายโดยลำพังหรือกับผู้อื่น และสร้างและมีส่วนร่วมในสถานการณ์ที่มีรายละเอียดมากขึ้นและขยายออกไปในละครของพวกเขา
16) ใช้การแสดงละครเพื่อสื่อสารและแสดงความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์
17) ใช้คำพูดและการกระทำเพื่อเลียนแบบเรื่องราวที่คุ้นเคย บทบาท และประสบการณ์ชีวิตจริงหรือแฟนตาซีที่หลากหลาย
18) ใช้วัสดุและอุปกรณ์ประกอบการแสดงแทนสิ่งของในการเล่นอย่างสร้างสรรค์
19) แสดงความชื่นชมต่อประสบการณ์การแสดงละครที่หลากหลายจากวัฒนธรรมและชุมชนของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการเล่านิทาน การเชิดหุ่น และการแสดงละคร

Quality First (n.d.) กล่าวว่าการตั้งข้อคำถามเพื่อเลือกสถานที่สำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย ซึ่งข้อคำถามดังกล่าวมีประโยชน์ที่จะนำมาใช้เป็นแนวในการสร้างแบบประเมินคุณภาพของสถานที่สำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยด้วยสำนวนภาษาสนทนาว่า การเลือกสถานที่ดูแลเด็กสำหรับทารก เด็กวัยหัดเดิน หรือเด็กก่อนวัยเรียนคือการตัดสินใจครั้งใหญ่ และคุณภาพก็เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งที่ต้องพิจารณา การทราบองค์ประกอบสำคัญของคุณภาพสามารถช่วยให้คุณตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาดเมื่อเลือกสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนสำหรับครอบครัวของคุณ

การตั้งค่าการเรียนรู้ล่วงหน้าที่มีคุณภาพสร้างขึ้นจากสุขภาพและความปลอดภัยขั้นพื้นฐานรวมถึง:

- ครูและผู้ดูแลที่รู้วิธีการทำงานกับทารก เด็กวัยหัดเดิน และเด็กก่อนวัยเรียน
- ความสัมพันธ์เชิงบวกและการดูแลเอาใจใส่ที่ให้ความสนใจเป็นรายบุคคลที่พวกเขาต้องการ
- สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการเล่นตามจินตนาการ
- กิจกรรมเชิงปฏิบัติที่กระตุ้นและส่งเสริมการเชื่อมต่อสมองเชิงบวกในเด็ก
- ผู้ดูแลที่ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้ปกครองเป็นประจำเกี่ยวกับพัฒนาการของลูก

องค์ประกอบทั้งหมดเหล่านี้รวมกันสร้างสภาพแวดล้อมการดูแลเด็กที่เตรียมเด็กสำหรับโรงเรียนอนุบาล

รายการตรวจสอบนี้จะช่วยให้คุณทราบถึงองค์ประกอบสำคัญของคุณภาพ และตัดสินใจอย่างรอบรู้มากขึ้นเมื่อเลือกศูนย์ดูแลเด็กหรือโรงเรียนอนุบาลสำหรับบุตรหลานของคุณ

ก่อนที่คุณจะไปเยี่ยมชมโปรแกรมการดูแลเด็ก (Before You Visit a Child Care Program)

1. ตรวจสอบสถานะใบอนุญาตหรือใบรับรองของผู้ให้บริการ

คุณภาพเริ่มต้นจากสุขภาพและความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน ศูนย์ดูแลเด็กและผู้ให้บริการตามบ้านที่ให้บริการเด็กห้าคนขึ้นไปโดยได้รับค่าชดเชยจะได้รับใบอนุญาตและตรวจสอบโดยกรมบริการสุขภาพของรัฐแอริโซนา (ไม่รวมการตั้งค่าที่ผู้ปกครองอยู่ในสถานที่) หากต้องการทราบว่าใบอนุญาตของโปรแกรมดังกล่าวอยู่ในสถานะที่ดีหรือไม่ โปรดไปที่ Arizona Department of Health Services ผู้

ให้บริการบนที่ดินของชนเผ่าหรือฐานทัพอาจมีข้อกำหนดด้านใบอนุญาตหรือการรับรองของตนเอง สอบถามผู้ให้บริการสำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

2. ติดต่อผู้อำนวยการโครงการหรือผู้ให้บริการสถานรับเลี้ยงเด็ก

บางสิ่งที่จะถามเกี่ยวกับ:

- เวลาทำการ (ตอนเย็น วันหยุดสุดสัปดาห์ วันหยุด)
- ค่าใช้จ่ายและความช่วยเหลือทางการเงินที่มีอยู่และส่วนลด
- มื้ออาหาร
- การขนส่งสำหรับเด็กที่ต้องการการดูแลนอกเวลา
- นโยบายเกี่ยวกับเด็กป่วยและเหตุฉุกเฉิน

3. กำหนดการเยี่ยมชมด้วยตนเอง

หากคุณสนใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม โปรดแจ้งให้พวกเขาทราบว่าคุณต้องการเยี่ยมชมไซต์ด้วยตนเอง ผู้ให้บริการที่มีคุณภาพจะต้อนรับการเยี่ยมชมจากคุณและบุตรหลานของคุณในช่วงเวลาทำการปกติ คุณจะต้องเห็นเด็กๆ มีปฏิสัมพันธ์กับครูและผู้ดูแล ดังนั้นควรถามเวลาที่ควรหลีกเลี่ยง เช่น ช่วงเช้าตรู่ ช่วงบ่ายแก่ๆ หรือเวลางีบหลับ

ในการเยี่ยมชมของคุณ – คำถามที่จะถาม:

1. คุณมีคู่มือผู้ปกครองหรือไม่?

โปรแกรมคุณภาพควรสำเนาให้คุณ

2. ผู้อำนวยการและครูต้องมีคุณสมบัติอย่างไร? พวกเขาทำงานกับเด็กมานานแค่ไหนแล้ว? ประสบการณ์การทำงานกับทารก เด็กวัยหัดเดิน และเด็กก่อนวัยเรียน ตลอดจนการฝึกอบรมหรือหลักสูตรของวิทยาลัยในการพัฒนาและการศึกษาของเด็กปฐมวัยนำไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใหญ่และเด็กที่มีคุณภาพ

3. คุณแจ้งให้ครอบครัวทราบเกี่ยวกับโปรแกรมของคุณและความก้าวหน้าของบุตรหลานได้อย่างไร

ศูนย์คุณภาพจะโพสต์แผนการสอน ส่งข้อมูลผู้ปกครอง เช่น จดหมายข่าว จัดการประชุมผู้ปกครอง/ครูเป็นประจำ และแจ้งให้คุณทราบเกี่ยวกับกิจกรรมของบุตรหลาน

4. อัตราส่วนครูต่อเด็กของคุณเป็นอย่างไร? ขนาดกลุ่มสูงสุด?

สิ่งเหล่านี้กำหนดระดับการดูแลและความเอาใจใส่ที่ลูกของคุณอาจได้รับ โปรแกรมคุณภาพมีอัตราส่วนครู/เด็กน้อยกว่าและจำกัดขนาดกลุ่ม

อายุของเด็ก	ครูที่ต้องการ/อัตราส่วนเด็ก
แรกเกิด-12 เดือน	1:5 หรือ น้อย
12-24 เดือน	1:6 หรือ น้อย
2 ปี	1:8 หรือ น้อย
3 ปี	1:12 หรือ น้อย
4-5 ปี	1:13 หรือ น้อย

ในการตั้งค่ากลุ่มอายุผสม ให้ตรวจสอบหลักเกณฑ์เหล่านี้ตามอายุของเด็กที่อายุน้อยที่สุดในกลุ่ม

5. โครงการจัดการกับเด็กที่มีพฤติกรรมท้าทายอย่างไร?

โปรแกรมคุณภาพมีขั้นตอนเพื่อป้องกันการหยุดชะงัก สื่อสารกับเด็ก เปลี่ยนเส้นทางเด็ก และสื่อสารกับครอบครัว การหมดเวลาไม่มีประสิทธิผลในการจัดการกับเด็กก่อกวน

การเยี่ยมชมของคุณ - สิ่งที่ต้องมองหา: (At Your Visit – Things To Look For:)

1. ปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและเด็ก (**Positive, nurturing teacher/child interactions)**

– ครูสบตาเด็ก ยิ้มและฟังโดยไม่ขัดจังหวะหรือไม่?
– ครูอยู่ในระดับสายตากับเด็ก ๆ เมื่อพวกเขาโต้ตอบหรือไม่?
– ครูมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กในช่วงเวลากิจกรรมในร่มและกลางแจ้งหรือไม่?
– คุณได้ยินเด็ก ๆ พูดมากกว่าครูหรือไม่?
– ครูถามคำถามเด็ก ๆ ที่พวกเขาตอบได้มากกว่าใช่/ไม่ใช่หรือไม่?
– เด็ก ๆ ได้รับการดูแลตลอดเวลาหรือไม่? เด็กไม่ควรถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังและควรอยู่ในสายตาและเสียงของครูเสมอ

2. สภาพแวดล้อมในห้องเรียน (Classroom Environment)

มีพื้นที่เพียงพอและวัสดุเพื่อส่งเสริมการเล่นและการเรียนรู้ในการเข้าถึงของเด็กหรือไม่ รวมถึง:

– หนังสือ หนังสือ และหนังสือ
– บล็อกและปริศนา
– พื้นที่เล่นสมมติที่มีหุ่นเชิด เครื่องแต่งกาย ฯลฯ
– ศิลปะ / สื่อการเขียนและเครื่องดนตรี
– วัสดุที่มีพื้นผิว เช่น ทรายและน้ำ
– วัสดุวิทยาศาสตร์ เช่น พืช กรวย แว่นขยาย ฯลฯ

3. สภาพแวดล้อมกลางแจ้ง (Outdoor Environment)

– มีพื้นที่เล่นกลางแจ้งพร้อมร่มเงาที่ใช้ทุกวันหรือไม่?

- มีการนำสิ่งของจากห้องเรียนมาเล่นกลางแจ้งหรือไม่?
- ผู้ใหญ่มีส่วนร่วมกับเด็กขณะเล่นหรือไม่?

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กในเชิงบวก (Positive child/child interactions)

- เด็ก ๆ เล่นด้วยกันหรือเล่นเคียงข้างกัน?
- เด็กได้รับการสนับสนุนให้ทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขความแตกต่างหรือความขัดแย้งหรือไม่?
- เด็กเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระจากกิจกรรมหนึ่งไปยังอีกกิจกรรมหนึ่งหรือไม่?

5. การดูแลทารก (Caring for Infants)

- ทารกนอนหงายหรือไม่?
- ทารกใช้เวลาเล่นส่วนหนึ่งไปกับนอนคว่ำหรือไม่?
- ผู้ดูแลตอบสนองทันทีเมื่อทารกร้องไห้หรือไม่?
- ทารกถูกอุ้มขณะป้อนอาหารหรือไม่?

หลังจากการเยี่ยมชม:

1. เชื่อสัญชาตญาณของคุณและรวมถึงปฏิกิริยาของบุตรหลานของคุณต่อครูและสภาพแวดล้อม

ถามที่ถามลูกของคุณ:

- คุณคิดว่าคุณอยากจะไปเล่นที่นั่นไหม
- คุณชอบอะไรมากที่สุดในห้องเรียน
- คุณชอบอะไรมากที่สุดเกี่ยวกับครู

The Canadian Partnership for Children's Health and Environment (CPCHE) (n.d.) เป็นความร่วมมือของกลุ่มที่มีภารกิจทับซ้อนกันในการปรับปรุงอนามัยสิ่งแวดล้อมของเด็กในแคนาดา การทำงานข้ามพรมแดนแบบดั้งเดิม CPCHE เป็นพื้นที่ร่วมกันสำหรับองค์กรที่ทำงานเพื่อปกป้องสุขภาพของเด็กจากสิ่งปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม **(n.d.)** ได้กล่าวถึง รายการตรวจสอบการดูแลเด็กที่มีสุขภาพดีและยั่งยืน ดังนี้

1. **คุณภาพอากาศภายนอกอาคาร** (Outdoor Air Quality)

เราจะลดการสัมผัสกับมลพิษทางอากาศภายนอกได้อย่างไร?

1. เราจัดตารางเวลาและปรับแต่งกิจกรรมสำหรับเด็กตามดัชนีสุขภาพคุณภาพอากาศ (AQHI) หมอกควัน ไฟป่า และการแจ้งเตือนความร้อนจัดและเย็นจัด

2. เราลดมลพิษทางการจราจรโดยสนับสนุนการใช้ระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งที่ใช้งานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนโดยพนักงานและ/หรือครอบครัว

3. เราวางกิจกรรมสำหรับเด็กให้ห่างจากที่จอดรถในช่วงเวลาส่งและรับ

4. พื้นที่เล่นกลางแจ้งของเด็กๆ ของเราอยู่ห่างจากแหล่งที่มาของมลพิษทางการจราจรมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

5. ศูนย์ของเรามีนโยบายไม่ทิ้ง: เราห้ามไม่ให้รถปล่อยทิ้งไว้ เราติดป้าย 'ห้ามทิ้ง' และเราจัดหาแหล่งข้อมูลเพื่อการศึกษาแก่ครอบครัวลูกค้า

6. เราได้ดำเนินมาตรการเพื่อลดปริมาณไอเสียรถยนต์ที่เข้าสู่ศูนย์ผ่านทางช่องลมเข้า ประตูทางเข้า และ/หรือหน้าต่าง

7. เราลดหรือเลิกใช้เครื่องเป่าใบไม้และเครื่องตัดหญ้าที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลและอุปกรณ์อื่นๆ

8. เราตระหนักถึงแหล่งที่มาของการสัมผัสสารเคมีและเสียงรบกวนในบริเวณใกล้เคียงกับศูนย์ (เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ร้านซักแห้ง ปั๊มน้ำมัน ทางเดินที่มีการจราจรคับคั่ง) และพิจารณาวิธีลดความเสี่ยง เช่น การปิดหน้าต่าง และลดการเล่นกลางแจ้งเมื่อเกิดมลพิษ ระดับสูงสุด (เช่น เวลาการผลิตสูงสุด ชั่วโมงเร่งด่วน)

2. คุณภาพอากาศภายในอาคาร (Indoor Air Quality)

เราจะลดการสัมผัสกับมลพิษทางอากาศภายในอาคารได้อย่างไร?

9. เรากำหนดให้พนักงาน เด็ก และพ่อแม่/ผู้ปกครองถอดรองเท้ากลางแจ้งก่อนเข้า

10. เรา 'กำจัดฝุ่นนั้น' ด้วยการถูพื้นหรือดูดฝุ่นบ่อยๆ และกำจัดฝุ่นออกจากพื้นผิวด้วยผ้าชุบน้ำหมาดๆ

11. เรากำจัดถุงสูญญากาศและผ้าสำลีเครื่องเป่าอย่างปลอดภัย

12. เราหลีกเลี่ยงการปูพรมแบบชิดผนังหรือการปูพรมขนาดใหญ่

13. เราจัดให้มีการระบายอากาศอย่างเพียงพอในห้องพักทุกห้องเพื่อให้แน่ใจว่ามีการแลกเปลี่ยนอากาศบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ และลดความชื้นส่วนเกิน

14. เราตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีราที่มองเห็นได้หรือกลิ่นราในโรงงาน และการรั่วไหลของท่อประปาหรือแหล่งที่มาอื่นๆ ของความชื้นส่วนเกินจะได้รับการแก้ไขโดยทันที

15. เรามีนโยบายปราศจากน้ำหอม เราไม่ใช้ "น้ำหอมปรับอากาศ" เราใช้เฉพาะผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและซักผ้าที่ปราศจากน้ำหอม และเราขอให้พนักงานและผู้มาติดต่อไม่สวมผลิตภัณฑ์ดูแลส่วนบุคคลที่มีกลิ่นหอม

16. เราได้ทำการทดสอบเรดอน หากระดับเรดอนสูง เราได้ดำเนินมาตรการแก้ไขเพื่อลดระดับให้ต่ำกว่าแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลแคนาดา

17. เราได้ปรับปรุงคุณภาพอากาศภายในอาคารโดยการอัปเกรดตัวกรองที่ใช้ในระบบทำความร้อน การระบายอากาศ และการปรับอากาศ (HVAC) หากเป็นไปได้และเหมาะสม และ/หรือการใช้เครื่องฟอกอากาศแบบพกพาอย่างปลอดภัยซึ่งผ่านการทดสอบโดย Consumer Reports หรือได้รับการรับรองโดย สมาคมผู้ผลิตเครื่องใช้ในบ้าน

18. เราไม่เคยใช้อุปกรณ์สร้างโอโซนหรืออุปกรณ์ใดๆ (เช่น เครื่องพ่นหมอก) ที่ขับเคลื่อนสารเคมีฆ่าเชื้อ/ฆ่าเชื้อในอากาศ

3. การเรียนรู้และเล่นกลางแจ้ง (Outdoor Learning and Play)

เราจะสร้างสภาพแวดล้อมกลางแจ้งที่ดีต่อสุขภาพและยั่งยืนสำหรับเด็กได้อย่างไร?

19. เด็กๆ ใช้เวลาทุกวันในพื้นที่กลางแจ้งสีเขียว/ธรรมชาติ

20. เราให้การเข้าถึงธรรมชาติใกล้เคียงและการเรียนรู้บนบกอย่างสม่ำเสมอ

21. พื้นที่กลางแจ้งของเราไม่ได้ใช้ยาฆ่าแมลง

22. เราปฏิบัติตามคำแนะนำด้านสาธารณสุขเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กถูกแมลงกัด และลดที่อยู่อาศัยของแมลงรอบๆ ศูนย์

23. เราดำเนินการเพื่อลดความจำเป็นในการใช้สารไล่แมลง เราตระหนักถึงการตั้งค่ากลางแจ้งที่ซึ่งเห็บและยุงชุกชุมที่สุด เรากำจัดน้ำนิ่ง/น้ำนิ่ง หลีกเลี่ยงการเล่นกลางแจ้งในช่วงเวลาที่มีการกัดกันมากที่สุด และสนับสนุนให้ผู้ปกครองจัดเตรียมชุดป้องกัน

24. เมื่อใช้ยาขับไล่แมลง เราใช้เฉพาะผลิตภัณฑ์สำหรับเด็กและมีหมายเลขพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์ควบคุมสัตว์รบกวน [PCP] และเราปฏิบัติตามคำแนะนำบนฉลากอย่างใกล้ชิด

25. เราดำเนินการเพื่อลดการสัมผัสสารเคมีของเด็กในเนื้อไม้ที่ผ่านกระบวนการกดทับ

26. เราเลือกใช้โครงสร้างการเล่นที่เป็นธรรมชาติมากกว่าพลาสติก เราพิจารณาการใช้วัตถุจากธรรมชาติ เช่น หินและท่อนซุง และภูมิประเทศที่หลากหลายเพื่อสร้างพื้นที่เล่นที่น่าสนใจ แทนที่จะใช้โครงสร้างที่ทำจากไม้แปรรูปหรือพลาสติก

27. เราเลือกพื้นผิวที่ซึมผ่านได้ตามธรรมชาติ เช่น หญ้าพื้นเมืองหรือวัสดุคลุมดิน เพื่อป้องกันการไหลบ่าของน้ำฝนที่อาจนำไปสู่การกัดเซาะและน้ำท่วมในขณะที่ช่วยลดความเครียดจากความร้อน

28. เรามั่นใจว่าเด็กๆ ล้างมือด้วยสบู่และน้ำอุ่นเสมอเมื่อกลับเข้าไปข้างในและก่อนรับประทานอาหารเพื่อลดการสัมผัสสารปนเปื้อน

4. การเรียนรู้และการเล่นในร่ม (Indoor Learning and Play)

เราจะสร้างพื้นที่ในร่มที่ดีต่อสุขภาพและยั่งยืนสำหรับเด็กได้อย่างไร?

29. We check regularly for product recalls on all toys, play equipment, furniture and accessoriesเราตรวจสอบการเรียกคืนผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับของเล่น เครื่องเล่น เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์เสริมทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ

30. เราลด/นำแหล่งที่มาของเสียงที่อาจเป็นอันตรายต่อการได้ยินของเด็ก (เช่น ของเล่นที่มีแบตเตอรี่ เสียงเพลงที่ดัง)

31. เราหลีกเลี่ยงของเล่นเก่าที่ได้รับบริจาคหรือราคาไม่แพง หรือวัตถุอื่น ๆ ที่อาจมีสารตะกั่วหรือสารเคมีอันตรายอื่น ๆ

32. เราไม่ใช้ของเล่นพลาสติก PVC (ไวนิล)

33. เราได้กำหนดนโยบายความปลอดภัยของของเล่นที่คำนึงถึงอันตรายจากสารพิษ

34. เรามั่นใจว่าบริเวณที่จัดกิจกรรมศิลปะและงานฝีมือมีอากาศถ่ายเทสะดวก

35. เราใช้วัสดุศิลปะที่เป็นของเหลว เจล และเพสต์แทนการใช้ผงและสเปรย์ และหลีกเลี่ยงผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของตัวทำละลายและมีกลิ่นทั้งหมด

36. เราใช้เฉพาะงานศิลปะและงานฝีมือที่มีไว้สำหรับเด็ก และหลีกเลี่ยงผลิตภัณฑ์ที่มีสัญลักษณ์อันตราย

37. เราจัดเก็บวัสดุในภาชนะดั้งเดิมและให้พ้นมือเด็กเมื่อไม่ได้ใช้งาน

38. เราหลีกเลี่ยงงานฝีมือที่มีกลิ่น เพราะอาจส่งผลต่อเด็กที่เป็นภูมิแพ้หรือมีความไว

39. เราไม่เคยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือวัตถุอันตรายอื่นๆ ในงานฝีมือ

40. เราหลีกเลี่ยงการใช้เสื่อ/เปลนอนที่ทำจากโพลียูรีเทนโฟมและ/หรือไวนิล

41. หากใช้แผ่นรองนอนโฟม/ไวนิล/เปล เรามั่นใจว่าปูด้วยผ้าที่ซักทำความสะอาดได้และซักบ่อย

42. เราหลีกเลี่ยงการใช้เฟอร์นิเจอร์บุนวม ผ้าม่าน และสิ่งของอื่นๆ ที่ได้รับการบำบัดด้วยสารเคมีหน่วงการติดไฟหรือสารเคมีไล่คราบเมื่อเป็นไปได้

43. เราหลีกเลี่ยงการใช้สเปรย์ไล่คราบและผลิตภัณฑ์ทนไฟ

5. ความปลอดภัยจากแสงแดดและความร้อนสูง (Sun Safety and Extreme Heat)

เราจะป้องกันความร้อนสูงและป้องกันแสงแดดได้อย่างไร?

44. เรามั่นใจว่ามีร่มเงาตามธรรมชาติและ/หรือร่มเงาในพื้นที่เล่นกลางแจ้ง

45. ศูนย์ของเราได้กำหนดนโยบายการบังแดดเพื่อลดการสัมผัสกับรังสียูวีและความร้อนจัดของเด็ก

46. เราตรวจสอบดัชนีรังสียูวีทุกวันและจัดตารางกิจกรรมสำหรับเด็กให้สอดคล้องกัน

47. เราตรวจสอบคำเตือนเรื่องความร้อนของ Environment Canada หรือแอป EC Alert Me ทุกวัน

48. เราหาที่ร่ม (หรืออยู่ในที่ร่ม หากจำเป็น) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กได้รับน้ำเพียงพอและสวมชุดป้องกัน และเฝ้าระวังสัญญาณความเจ็บป่วยที่เกี่ยวข้องกับความร้อน

49. เราทาครีมกันแดดที่มีค่า SPF 30 เป็นอย่างน้อยกับเด็กอย่างน้อย 30 นาทีก่อนออกไปข้างนอกและก่อนทายาไล่แมลง หากใช้ทั้งสองอย่าง

50. เราขอแนะนำให้ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กจัดหาหมวกปีกกว้างและเสื้อผ้าหลวมๆ

6. การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ (Cleaning and Disinfecting)

เราจะทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออย่างปลอดภัยด้วยวิธีที่ดีต่อสุขภาพและยั่งยืนได้อย่างไร?

51. เราปฏิบัติตามสุขอนามัยของมืออย่างเหมาะสม

52. เราไม่ใช้สบู่ล้างมือที่ต้านเชื้อแบคทีเรีย

53. ในกรณีที่ไม่มีสบู่และน้ำ เราจะทำความสะอาดมือเด็กด้วยผ้าขนหนูชุบน้ำปราศจากน้ำหอม ตามด้วยเจลทำความสะอาดมือ

54. เรามั่นใจว่าผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ และซักผ้าทั้งหมดไม่สามารถเข้าถึงเด็กได้ และมีการติดฉลากและจัดเก็บอย่างถูกต้อง

55. เราหลีกเลี่ยงการใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคกับเด็ก

56. เรารับประกันการระบายอากาศที่เพียงพอเมื่อใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ

57. เราหลีกเลี่ยงการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีสัญลักษณ์ความเป็นอันตรายทุกครั้งที่ทำได้ ในขณะที่ตระหนักว่าเราอาจจำเป็นต้องใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเพื่อให้แน่ใจว่ามีการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อตามแนวทางด้านสาธารณสุขในท้องถิ่น

58. เราใช้ทางเลือกที่เป็นพิษน้อยกว่าสำหรับงานทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ และฆ่าเชื้อทั้งหมด โดยปรึกษากับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ของเรา

59. เราไม่ผสมผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อกับสารเคมีอื่นๆ เราไม่เคยผสมสารฟอกขาวกับผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออื่นๆ เนื่องจากอาจส่งผลให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีที่เป็นอันตรายได้ เรารับรองว่าสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นโดยการติดป้ายเตือนและให้ความรู้แก่พนักงาน

60. เราใช้สบู่ซักผ้าที่ปราศจากน้ำหอมและย่อยสลายได้ทางชีวภาพ และเราไม่ใช้ผ้าปูที่นอนอบผ้าและ/หรือน้ำยาปรับผ้านุ่มที่มีกลิ่นหอม

7. ห้องครัวและการเตรียมอาหาร (Kitchen and Food Preparation)

เราจะเตรียมอาหารอย่างปลอดภัยด้วยวิธีที่ดีต่อสุขภาพและยั่งยืนได้อย่างไร?

61. เราปฏิบัติตามคำแนะนำด้านสาธารณสุขในท้องถิ่นและ / กฎระเบียบของจังหวัดเกี่ยวกับการทดสอบสารตะกั่วและความถี่ในการล้างท่อน้ำเพื่อลดระดับสารตะกั่วในน้ำดื่ม

62. เราใช้น้ำจากก๊อกเย็นเพื่อดื่มและ/หรือเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม น้ำจากก๊อกน้ำร้อนอาจมีสารตะกั่วอยู่ในระดับสูง

63. เราไม่อุ่นอาหารหรือเครื่องดื่มในภาชนะพลาสติก

64. เราไม่เสิร์ฟหรือเก็บอาหารร้อนหรือเครื่องดื่มในภาชนะพลาสติก

65. เราให้บริการปลาที่มีสารปรอทต่ำ

66. เราให้บริการอาหารสดและอาหารแช่แข็ง (ไม่ใช่อาหารกระป๋อง) ทุกครั้งที่ทำได้

67. เราใช้กลยุทธ์เพื่อป้องกันปัญหาสัตว์รบกวน หากเกิดปัญหาศัตรูพืช เราจะเลือกวิธีการกำจัด/ควบคุมที่มีพิษน้อยที่สุด

68. เราหลีกเลี่ยงการปรุงอาหารที่อุณหภูมิสูงมาก เมื่อใช้เครื่องครัวเคลือบสารกันติดที่เคลือบด้วยสารเพอร์ฟลูออริเนต (PFCs)

69. เรามักจะใช้พัดลมดูดอากาศหรือเปิดหน้าต่างขณะทำอาหาร

70. เราใช้น้ำยาทำความสะอาดเตาอบที่เป็นพิษน้อยที่สุด

71. เราใช้น้ำยาล้างจานที่เป็นพิษน้อยที่สุดและปราศจากน้ำหอม

72. เราเปิดเครื่องล้างจานเมื่อเต็มและเมื่อเด็กไม่อยู่ในครัวเท่านั้น

73. เรามีการระบายอากาศที่ดีในห้องครัวเพื่อหลีกเลี่ยงการสะสมของความชื้นและลดการสัมผัสกับสารมลพิษที่อาจเป็นอันตรายจากการปรุงอาหารและผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อ

8. การบำรุงรักษาอาคารสถานที่และการบริหารสำนักงาน (Facility Maintenance and Office Administration)

เราจะปรับปรุงสถานที่ของเราอย่างปลอดภัยและดำเนินการอย่างถูกสุขลักษณะและยั่งยืนได้อย่างไร

74. เราตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการใช้มาตรการป้องกันในระหว่างและหลังการปรับปรุงเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กและพนักงานจะไม่สัมผัสกับฝุ่นและควันของการปรับปรุง

75. เราพิจารณามาตรการประหยัดพลังงานในกิจกรรมการปรับปรุงและซ่อมแซม

76. เราตรวจสอบให้แน่ใจว่าการดำเนินงานของอาคารทั้งหมด รวมถึงระบบทำความร้อน การระบายอากาศ และการปรับอากาศ (HVAC) (ถ้ามี) ได้รับบริการและบำรุงรักษาเป็นประจำ

77. เรามั่นใจว่ามีการตรวจสอบท่อประปาและท่อระบายน้ำ/น้ำฝนเป็นประจำเพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดเชื้อราและน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้น

78. เราดำเนินการเพื่อลดขยะกระดาษ

79. เรารีไซเคิลหรือกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ แบตเตอรี่และหลอดไฟที่ใช้แล้ว และสิ่งของอื่นๆ ที่มีวัตถุอันตรายอย่างเหมาะสม

80. พนักงานจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดที่เกี่ยวข้องกับการลดของเสีย การลดการสัมผัสสารพิษ และความยั่งยืนอย่างสม่ำเสมอ

9. ความยั่งยืนและการดำเนินการด้านสภาพอากาศ (Sustainability and Climate Action)

เราจะลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสร้างทางเลือกที่ยั่งยืนและปล่อยคาร์บอนต่ำได้อย่างไร

81. เราใช้หลอดไฟ LED ที่ประหยัดพลังงาน

82. เราใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ประหยัดพลังงาน

83. เราใช้พลังงานทดแทน (เช่น ไฟฟ้าที่ผลิตในสถานที่โดยแผงโซลาร์เซลล์หรือกังหันลม หรือซื้อจากสาธารณูปโภค 'สีเขียว')

84. เราปรับอุณหภูมิหนึ่งหรือสององศาเพื่อประหยัดพลังงานในขณะที่รักษาความสะดวกสบายของศูนย์ หรือใช้ตัวตั้งเวลาอัตโนมัติเพื่อไม่ให้เราทำความร้อนหรือทำความเย็นภายในอาคารเมื่อไม่มีการใช้งานศูนย์

85. เราประหยัดน้ำ

86. เราซื้ออาหารที่ปลูกในท้องถิ่นและ/หรืออาหารออร์แกนิกเมื่อมีจำหน่ายและราคาย่อมเยา

87. เราให้เด็กๆ ปลูกพืชอาหารของเราเอง (เช่น ผัก สมุนไพร) เพื่อใช้ในศูนย์

88. เรามักเลือกใช้อาหารจากพืชเป็นหลักในการวางแผนเมนูของเรา

89. เราทำปุ๋ยหมัก — ไม่ว่าจะผ่านโครงการของเทศบาลหรือถังขยะกลางแจ้งหรือในร่ม

90. เราหลีกเลี่ยงการสร้างขยะในทุกด้านของโปรแกรมของเรา (เช่น หลีกเลี่ยงเศษอาหาร ขยะพลาสติก ของใช้ครั้งเดียวทิ้ง)

91. เราเลือกตัวเลือกที่ไม่ใช้แล้วทิ้งและไม่ใช่พลาสติกเมื่อซื้อวัสดุสิ้นเปลืองทุกครั้งที่ทำได้

92. เราดำเนินการเพื่อส่งเสริม/สนับสนุนการใช้ระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งที่ใช้งานอย่างยั่งยืนโดยพนักงานและ/หรือครอบครัว

93. เราให้เด็กๆ มีส่วนร่วมในการทำสวน การทำปุ๋ยหมัก การอนุรักษ์ และ/หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน

94. เราดำเนินการเพื่อฟื้นฟูสภาพแวดล้อมของเราด้วยกลยุทธ์ต่างๆ เช่น การไถกลบและการปลูกพืชพื้นเมือง

95. เรามีความคิดริเริ่มด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกต้นไม้ การสร้างหลังคาสีเขียว หรือพื้นผิวกลางแจ้งที่น้ำซึมผ่านได้

10. ความเท่าเทียม ความเสมอภาค และการเข้าถึง (Inclusivity, Equity and Accessibility)

เราจะสร้างพื้นที่ที่ครอบคลุม เสมอภาค และเข้าถึงได้อย่างไร (How do we create inclusive, equitable and accessible spaces?)

96. เราดำเนินการเพื่อสร้างพื้นที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กทุกคน
97. เรามีใบตอบรับที่ดิน
98. หนังสือและของเล่นในอาคารของเราสะท้อนถึงความหลากหลาย
99. เราใช้คำที่ไม่เกี่ยวกับเพศและภาษาที่ไม่ครอบคลุม
100. เรามีห้องน้ำแยกชายหญิง
101. เรามั่นใจว่าสถานที่นี้สามารถเข้าถึงได้สำหรับทุกคนและทุกความสามารถ
102. เราดำเนินการเพื่อลดอุปสรรคทางเศรษฐกิจและสังคมและอื่นๆ เพื่อให้เด็กทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหมดได้อย่างเต็มที่

Virtual Lab School (n.d.) ได้กล่าวถึง สิ่งของ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ในส่วนที่เป็น คลังสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้กลางแจ้ง

พื้นที่และการออกแบบ (Space and Design)

— มีมุมมองที่ไม่มีสิ่งกีดขวางของเด็กๆ ตลอดเวลาหรือไม่?
— มีทางเข้าและออกจากพื้นที่ภายในอาคารที่โปรแกรมใช้ได้ง่ายหรือไม่?
— มีห้องน้ำที่เข้าถึงได้ง่ายหรือไม่?
— มีน้ำพุสำหรับดื่มหรือไม่?
— มีจุกน้ำสำหรับต่อสายยางหรือไม่?
— มีอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัยสำหรับการปีน ชิงช้า และสร้างหรือไม่?
— มีโรงเก็บของหรือไม่?
— มีวัสดุที่อ่อนนุ่ม เช่น ขี้เลื่อย ทราย หรือเปลือกไม้อยู่ใต้ชิงช้า สไลเดอร์ และไม้ไต่เขาหรือไม่?
— มีพื้นที่ที่มีแดดและร่มเงาหรือไม่?
— มีพื้นผิวที่ปูหรือแข็งสำหรับขี่ ชอล์ค ฯลฯ หรือไม่?
— มีพื้นที่ครอบคลุมสำหรับการใช้งานในสภาพอากาศเปียกชื้นหรือไม่?
— มีสถานที่ให้อยู่คนเดียวหรือกับเด็กอีก 1-2 คนหรือไม่?
— มีพื้นที่โล่งหญ้าสำหรับวิ่ง เตะ ขว้างปา ฯลฯ หรือไม่?
— มีพื้นที่สำหรับขุดหรือไม่?

ความปลอดภัย (Safety)

— พื้นที่ไม่มีขยะหรือไม่?
— มีวัสดุหรืออุปกรณ์เสียหายหรือไม่?
— คุณเห็นสนิม เศษเล็กเศษน้อย หรือรอยแตกในอุปกรณ์ใดๆ หรือไม่?
— มีอันตรายที่ชัดเจนหรือไม่ (ขอเกี่ยวบนชิงช้า ขอบแหลม จุดที่หนีบนิ้ว)?
— มีหินหรือรากไม้ขนาดใหญ่ที่อาจสะดุดเด็กหรือไม่?

— มีพื้นผิวป้องกันใต้ไม้ไต่เขา ชิงช้า และสไลเดอร์หรือไม่?

พื้นที่สำหรับการเรียนรู้ (Spaces for Learning)

— (หมายเหตุ: กิจกรรมในร่มขยายออกไปยังพื้นที่กลางแจ้ง อย่างไรก็ตาม อาจไม่สามารถจัดพื้นที่กลางแจ้งให้ตรงกับพื้นที่ความสนใจในร่มทุกแห่ง (เช่น ห้องครัว) ซึ่งก็ไม่เป็นไร)

— มีพื้นที่เป็นทรายหรือน้ำหรือไม่?

— มีพื้นที่สำหรับนั่งอ่านหนังสือหรือไม่?

— มีสื่อประกอบละคร (เช่น อุปกรณ์ประกอบฉากปิกนิก) หรือไม่?

— มีบล็อกหรือไม่?

— มีอุปกรณ์ประกอบฉากสำหรับการเล่นตามจินตนาการ (ท่อ กล่อง ทางลาด) หรือไม่?

— มีของเล่นแบบมีล้อไหม?

— มีวัตถุสำหรับโยน (ลูกบอล, ถุงถั่ว) หรือไม่?

— มีของเล่นทรายและน้ำไหม?

— มีวัสดุสำหรับงานศิลปะหรืองานเขียนหรือไม่?

— มีโอกาสสำหรับดนตรี (ระฆัง, ฉาบ, วัสดุที่ส่งเสียงดังเมื่อถูกตี, วิทยุสำหรับการเต้นรำ)?

— มีเครื่องมือสำหรับการสำรวจ (กล้องส่องทางไกล แว่นขยาย เครื่องวัดอุณหภูมิ) หรือไม่?

— มีเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับสร้างหรือสำรวจเครื่องจักรอย่างง่าย (รอก, ทางลาด, บล็อก, ท่อ) หรือไม่?

— มีพืชไหม?

— เด็กได้รับการสนับสนุนให้ดูแลต้นไม้หรือไม่?

— มีโอกาสเดินเล่นไหม?

สรุป จากทัศนะของ Hancock and Carter (2011) , Nanopdf.com (2018) , Quality First (n.d.) The Canadian Partnership for Children's Health and Environment (CPCHE) (n.d.), และ Virtual Lab School (n.d.) ดังกล่าวข้างต้น ขอสรุปแนวคิดสำคัญในการประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่คาดเดาได้และเป็นระเบียบเพื่อสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก (I use a predictable, orderly classroom environment to support positive behavior.)
2. ด้านกำหนดและสอนความคาดหวังเพื่อสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก (I define and teach expectations to support positive behavior.)
3. ด้านการรับทราบพฤติกรรมที่เหมาะสมและตอบสนองต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างสม่ำเสมอ (I acknowledge appropriate behavior and respond consistently to problem behavior.)

4. ด้านการรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลนั้นในการตัดสินใจที่สนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก (I collect data and use it to make decisions that support positive behavior.)
5. ด้านพัฒนาการด้านสังคม/อารมณ์ (Self-Concept and Self confidence)
6. แนวทางการเรียนรู้ความอยากรู้อยากเห็นและความกระตือรือร้น (Approaches to Learning Curiosity and Eagerness)
7. ด้านภาษาและการอ่านออกเขียนได้ (Language and Literacy)
8. ด้านคณิตศาสตร์ (mathematics)
9. ด้านวิทยาศาสตร์ (Science)
10. ด้านสังคมศึกษา (Social Studies)
11. ด้านสุขภาพและการพัฒนาร่างกาย (Health and Physical Development)
12. ด้านนฤมิตศิลป์ (The Creative Arts)
13. ด้านคุณภาพอากาศภายนอกอาคาร (Outdoor Air Quality)
14. ด้านคุณภาพอากาศภายในอาคาร (Indoor Air Quality)
15. ด้านการเรียนรู้และเล่นกลางแจ้ง (Outdoor Learning and Play)
16. ด้านการเรียนรู้และการเล่นในร่ม (Indoor Learning and Play)
17. ด้านความปลอดภัยจากแสงแดดและความร้อนสูง (Sun Safety and Extreme Hea
18. ด้านการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ (Cleaning and Disinfecting)
19. ด้านห้องครัวและการเตรียมอาหาร (Kitchen and Food Preparation)
20. ด้านการบำรุงรักษาอาคารสถานที่และการบริหารสำนักงาน (Facility Maintenance and Office Administration)
21. ด้านความยั่งยืนและการดำเนินการด้านสภาพอากาศ (Sustainability and Climate Action)
22. ด้านความเท่าเทียม ความเสมอภาค และการเข้าถึง (Inclusivity, Equity and Accessibility)
23. ด้านพื้นที่และการออกแบบ (Space and Design)
24. ด้านความปลอดภัย (Safety)
25. ด้านพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ (Spaces for Learning)
26. ตรวจสอบสถานะใบอนุญาตหรือใบรับรองของผู้ให้บริการ (Check the status of the provider’s license or certification.)
27. ด้านการติดต่อผู้อำนวยการโครงการหรือผู้ให้บริการสถานรับเลี้ยงเด็ก (Call the program director or child care home provider.)
28. ด้านการการกำหนดการเยี่ยมชม (Schedule an in-person visit.)
29. ด้านอัตราส่วนครูต่อเด็กของคุณเป็นอย่างไร? ขนาดกลุ่มสูงสุด? (What is your ratio of teachers to children? Maximum group size?)

กรอบแนวคิดเพื่อการประเมินห้องเรียนสำหรับเด็กเล็ก

จากผลการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิยามของทัศนะเกี่ยวกับนิยามของเด็กปฐมวัย (Early Childhood) ในหัวข้อ 2.3.1 ได้สรุปนิยามของ American school (n.d.), Goodwin (n.d.), Moriarty (n.d.), University of Pennsylvania (n.d.), และ University of Massachusetts (n.d.) ว่า หมายถึง เด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ 8 ปี เป็นเด็กที่ต้องพึ่งพาผู้ดูแลที่เป็นผู้ใหญ่โดยสิ้นเชิง ซึ่งรวมถึงพ่อแม่ ผู้ให้บริการรับเลี้ยงเด็ก พี่เลี้ยงเด็ก สมาชิกในครอบครัวใหญ่ และครู เป็นวัยที่สมองของเด็กจะไวต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นอย่างมากที่ต้องการแนวทางการศึกษาเฉพาะทางเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กได้เรียนรู้ทักษะที่สำคัญและแนวคิดพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตในภายหลัง ซึ่งจะต้องมุ่งเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ ค้นพบ และเล่นในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและน่าอยู่นอกบ้าน เด็กจะได้รับการสนับสนุนให้สำรวจสี ตัวอักษร ตัวเลข เสียง ธรรมชาติ ศิลปะ และหัวข้ออื่น ๆ ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นและพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวหลักและทักษะทางสังคม ให้มีโภชนาการที่เพียงพอ มีการดูแลสุขภาพที่ดี การป้องกัน และการเล่น ที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา ภาษา และอารมณ์ทางสังคมของเด็ก

และจากผลการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย จากทัศนะของ Conti and Krever (2021), Heiskell (2020), Thompson (2020), Pratt-Fartro (2020), Falk,B. (2019), และ University of Nebraska–Lincoln (n.d.) รวมทั้งผลการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย จากทัศนะของ Hancock and Carter (2011) , Nanopdf.com (2018) , Quality First (n.d.) The Canadian Partnership for Children's Health and Environment (CPCHE) (n.d.), และ Virtual Lab School (n.d.) ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นเพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย จำแนกออกเป็น 4 ด้าน โดยแต่ละด้านมีนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1.4.1 ด้านสภาพในห้องเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดสภาพแวดล้อมให้แก่เด็ก เล่น กิน นอนและอยู่กันอย่างมีความสุข มีความปลอดภัย และเกิดการเรียนรู้ มีอาศถ่ายเทสะดวก การเปิดโอกาสให้เด็กเล็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเอง มีพื้นที่เปิดโล่งรองรับการจัดกิจกรรมหลายประเภท มีแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมกับเด็ก มีการตกแต่งห้องเรียนอนุบาลน่าดึงดูดใจ เลือกโทนสีที่เหมาะสมสำหรับเด็ก มีพื้นที่การเขียน พื้นที่ศิลปะและหัตกรรม พื้นที่วิทยาศาสตร์ พื้นที่คณิตศาสตร์ พื้นที่ห้องสมุด พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ มีความปลอดภัยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ต้องไม่มีขอบคมและชิ้นส่วนขนาดเล็กซึ่งไม่เหมาะสำหรับเด็ก การจัดของโชว์และของตกแต่งให้อยู่ในระดับสายตาของเด็ก มีโต๊ะ เก้าอี้/หรือพื้นที่สำหรับการทำงานเดี่ยวและงานกลุ่ม พื้นที่แสดงผลงานของเด็กๆ อยู่ในระดับสายตาของเด็ก มีพื้นที่จัดเก็บสิ่งของต่างๆของเด็ก และมีวัสดุอุปกรณ์สำหรับงานศิลปะหรืองานเขียน

1.4.2 ด้านสภาพภายนอกห้องเรียน หมายถึง พื้นที่กลางแจ้งเสริมสร้างประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้ให้กับเด็ก มีพื้นที่เล่น เช่น กระบะทราย โครงปีน อุโมงค์ คานทรงตัว ชิงช้า สไลเดอร์ไม้ไต่เขา มีพื้นที่เล่นแบบพกพา เช่น ลูกบอล ของเล่นขี่ ของเล่นผลัก ริบบิ้น แว่นขยาย

พลั่วและถัง พื้นที่ทราย พื้นที่สำหรับขุด พื้นที่ปีนป่าย พื้นที่ครัวกลางแจ้ง การใช้กำแพงและรั้ว มีพื้นที่ลับที่เชิญให้เด็กๆได้เล่นที่รายล้อมด้วยธรรมชาติ และมีพื้นที่โล่งหญ้าสำหรับวิ่ง เตะ ขว้างปา

1.4.3 ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การเปิดโอกาสให้เด็กเล็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเอง การจัดการเรียนการสอนแบบปฏิบัติการหรือทดลอง การจัดการเรียนการสอนโดยการเล่านิทาน จะเป็นการนำเรื่องราวของนิทานมาเล่าสู่กันฟัง การจัดการเรียนการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมุติ การจัดการเรียนการสอนแบบสาธิต ครูจะเป็นผู้ทำให้ดู ทำให้เห็น และมีการชี้แนะให้ทำตาม การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกม การจัดการเรียนการสอนแบบสนทนาอภิปราย การจัดการเรียนการสอนแบบศึกษานอกสถานที่ การจัดการเรียนการสอนแบบเชิญวิทยากร

1.4.4 ด้านกิจกรรม หมายถึง การส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ให้เด็กมีความพร้อมด้านอารมณ์-จิตใจ สังคมสติปัญญา กิจกรรมปลูกพืชอาหารเพื่อใช้ในศูนย์เด็กเล็ก กิจกรรมการปลูกต้นไม้ กิจกรรมทำอาหาร กิจกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ/กิจกรรมทำปุ๋ยหมักจากเศษอาหาร กิจกรรมการเล่นและการเคลื่อนไหวที่เสริมสร้างพัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดเล็ก กิจกรรทำงานประสานกันของตาและมือผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การร้อยลูกปัดขนาดใหญ่และไขปริศนาง่ายๆ กิจกรรฝึกทักษะการช่วยเหลือตนเอง เช่น การติดกระดุม การรูดซิป และการหัก กิจกรรมแสดงความแข็งแกร่งและการควบคุมขณะใช้วัสดุควบคุมต่างๆ เช่น กรรไกร ดินสอ ดินสอสี ของเล่นชิ้นเล็กๆ และบล็อกตัวต่อ กิจกรรมฝึกทักษะการดูแลตนเองและช่วยเหลือตนเองอย่างอิสระ ได้แก่ การล้างมือ การแปรงฟัน การเข้าห้องน้ำ การแต่งตัว และการรับประทานอาหาร กิจกรรมในการใช้วัสดุต่างๆ ในการสร้าง ทาสี วาด และแกะสลัก กิจกรรมสำรวจและจิตนาการ กิจกรรมสวนแขวนวัสดุรีไซด์เคิลด้วยสมุนไพร กิจกรรมฝาผนังกลางแจ้ง กิจกรรมส่งข้อมูลถึงผู้ปกครอง เช่น จดหมายข่าว จัดการประชุมผู้ปกครอง/ครูเป็นประจำ และแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมของบุตรหลาน

กิจกรรมแต่งตัว กิจกรรมเล่นน้ำ กิจกรรมก่อสร้าง กิจกรรมเส้นทางสิ่งกีดขวาง กิจกรรมการทรงตัวและการปีนป่าย กิจกรรมเปลี่ยนขวดพลาสติกจากถังขยะเป็นสวนแขวน กิจกรรมสวนแนวตั้ง

จากนิยามศัพท์เฉพาะของแต่ละด้านดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย ในลักษณะเป็นแบบประเมินตนเอง (Self-Assessment) แบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดย 5 หมายถึง มีลักษณะตามข้อคำถามนั้นในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีลักษณะตามข้อคำถามนั้นในระดับมาก 3 หมายถึง มีลักษณะตามข้อคำถามนั้นในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีลักษณะตามข้อคำถามนั้นในระดับน้อย และ 1 หมายถึง มีลักษณะตามข้อคำถามนั้นในระดับน้อยที่สุด ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 กรอบแนวคิดเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย

ลักษณะที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านสภาพในห้องเรียน					
1. มีอากาศถ่ายเทสะดวก					
2. มีการเปิดโอกาสให้เด็กเล็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเอง					
3. มีพื้นที่เปิดโล่งรองรับการจัดกิจกรรมหลายประเภท					
4. มีแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมกับเด็ก					
5. มีการตกแต่งห้องเรียนอนุบาลน่าดึงดูดใจเด็ก					
6. มีการเลือกโทนสีที่เหมาะสมสำหรับเด็ก					
7. มีการจัดพื้นที่การเขียน					
8. มีการจัดพื้นที่ศิลปะและหัตถกรรม					
9. มีการจัดพื้นที่วิทยาศาสตร์					
10. มีการจัดพื้นที่คณิตศาสตร์					
11. มีการจัดพื้นที่ห้องสมุด/พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ					
12. มีความปลอดภัยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ไม่มีขอบคมและชิ้นส่วนขนาดเล็กที่เหมาะสำหรับเด็ก					
13. มีการจัดของโชว์และของตกแต่งให้อยู่ในระดับสายตาของเด็ก					
14. มีโต๊ะ เก้าอี้/หรือพื้นที่สำหรับการทำงานเดี่ยวและงานกลุ่ม					
15. มีการจัดพื้นที่แสดงผลงานของเด็กๆ อยู่ในระดับสายตาของเด็ก					
16. มีพื้นที่จัดเก็บสิ่งของต่างๆของเด็ก					
17. มีวัสดุอุปกรณ์สำหรับงานศิลปะหรืองานเขียน					
ด้านสภาพนอกห้องเรียน					
18. มีพื้นที่กลางแจ้งเสริมสร้างประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้ให้กับเด็ก					
19. มีพื้นที่เล่น เช่น กระบะทราย โครงปีน อุโมงค์ คานทรงตัว เครื่องดนตรี ชิงช้า สไลเดอร์ ไม้ไต่เขา					
20. มีพื้นที่เล่นแบบพกพา เช่น ลูกบอล ของเล่นขี่ ของเล่นผลัก ริบบิ้น แว่นขยาย พลั่วและถัง					
21. มีพื้นที่ทราย					
22. มีพื้นที่สำหรับขุด					
23. มีพื้นที่ปีนป่าย					
24. มีพื้นที่ครัวกลางแจ้ง					
25. มีพื้นที่การใช้กำแพงและรั้ว					
26. มีพื้นที่ลับที่เชิญให้เด็กๆได้เล่นที่รายล้อมด้วยธรรมชาติ					
27. มีพื้นที่โล่งหญ้าสำหรับวิ่ง เตะ ขว้างปา					
ด้านการเรียนการสอน					

ลักษณะที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
28. มีการเปิดโอกาสให้เด็กเล็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเอง					
29. มีการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิบัติการหรือทดลอง					
30. มีการจัดการเรียนการสอนโดยการเล่านิทาน จะเป็นการนำเรื่องราวของนิทานมาเล่าสู่กันฟัง					
31. มีการจัดการเรียนการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมุติ					
32. มีการจัดการเรียนการสอนแบบสาธิต ครูจะเป็นผู้ทำให้ดู ทำให้เห็นและมีการชี้แนะให้ทำตาม					
33. มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกม					
34. มีการจัดการเรียนการสอนแบบสนทนาอภิปราย					
35. มีการจัดการเรียนการสอนแบบศึกษานอกสถานที่					
36. มีการจัดการเรียนการสอนแบบเชิญวิทยากร					
ด้านกิจกรรมให้เด็กทำ					
37. มีกิจกรรมทำสวนปลูกพืชอาหารเพื่อใช้ในศูนย์เด็กเล็ก					
38. กิจกรรมปลูกต้นไม้					
39. กิจกรรมทำอาหาร					
40. มีกิจกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ/กิจกรรมทำปุ๋ยหมักจากเศษอาหาร					
41. กิจกรรมการเล่นและการเคลื่อนไหวที่เสริมสร้างพัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดเล็ก					
42. กิจกรรทำงานประสานกันของตาและมือผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การร้อยลูกปัดขนาดใหญ่และไขปริศนาง่ายๆ					
43. กิจกรรฝึกทักษะการช่วยเหลือตนเอง เช่น การติดกระดุม การรูดซิปและการหัก					
44. กิจกรรมแสดงความแข็งแกร่งและการควบคุมขณะใช้วัสดุควบคุมต่างๆ เช่น กรรไกร ดินสอ ดินสอสี ของเล่นชิ้นเล็กๆ และบล็อกตัวต่อ					
45. กิจกรรมฝึกทักษะการดูแลตนเองและช่วยเหลือตนเองอย่างอิสระ ได้แก่ การล้างมือ การแปรงฟัน การเข้าห้องน้ำ การแต่งตัว และการรับประทานอาหาร					
46. กิจกรรมในการใช้วัสดุต่างๆ ในการสร้าง ทาสี วาด และแกะสลัก					
47. กิจกรรมสำรวจและจิตนาการ					
48. กิจกรรมสวนแขวนวัสดุรีไซด์เคิลด้วยสมุนไพร					
49. กิจกรรมฝาผนังกลางแจ้ง					
50. กิจกรรส่งข้อมูลถึงผู้ปกครอง เช่น จดหมายข่าว จัดการประชุมผู้ปกครอง/ครูเป็นประจำ และแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมของบุตรหลาน					

กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย

ดังกล่าวในตอนต้นว่า การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาหรือทางการบริหารการศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้เกิดผลผลิต (Product) ที่เป็นนวัตกรรม (Innovation) แล้วนำนวัตกรรมนั้นไปพัฒนาคนสู่การพัฒนางาน (Developing People for Job Development) ที่มีปรากฏการณ์หรือข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็น (Need) เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องจากการกำหนดความคาดหวังใหม่ที่ท้าทาย (Challenging New Expectations) ของหน่วยงาน หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงในกระบวนทัศน์การทำงานจากเก่าสู่ใหม่ (Changes in The Work Paradigm from Old to New) หรือเกิดจากการปฏิบัติงานที่ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวัง (Performance That Has Not Achieved The Expected Results) จึงต้องการนวัตกรรมมาใช้ ซึ่งในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 นี้ มีแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Perspectives) ที่ถือเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาหรือทางการบริหารการศึกษาเกิดขึ้นมากมาย ที่คาดหวังว่าหากบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ (Knowledge) แล้วกระตุ้นให้พวกเขานำความรู้สู่การปฏิบัติ (Action) ก็จะก่อให้เกิดพลัง (Power) ให้การปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามแนวคิด “Knowledge + Action = Power” หรือตามคำกล่าวที่ว่า “Make Them Know What To Do, Then Encourage Them Do What They Know” หรือ “Link To On-The-Job Application”

ในหัวข้อที่ 2.3 ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่ต้องการพัฒนา ทำให้ได้เนื้อหา (Content) ที่เป็นองค์ความรู้เพื่อบรรจุไว้ในโปรแกรมอบรมออนไลน์ด้วยตนเอง ที่ประกอบด้วย 2 โครงการ โครงการแรก คือ โครงการพัฒนาความรู้ให้กับบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมาย โครงการที่ 2 คือ โครงการบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมายนำความรู้ที่ได้รับสู่การปฏิบัติหรือการพัฒนา ซึ่งจากความเป็นสังคมดิจิทัล (Digital Society) และความเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-Based Society) ที่องค์ความรู้จากนักวิชาการ นักปฏิบัติ หรือนักวิจัยที่มีชื่อเสียงจากประเทศต่างๆ ทุกมุมโลก ได้มีการนำมาเผยแพร่ไว้อย่างหลากหลายทางอินเทอร์เน็ท ทำให้ได้เนื้อหาที่เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมที่ต้องการพัฒนาในงานวิจัยนี้ คือ

1) ทัศนะเกี่ยวกับนิยามของของเด็กปฐมวัย (Early Childhood) ศึกษาจากทัศนะของ American school (n.d.), Goodwin (n.d.), Moriarty (n.d.), University of Pennsylvania (n.d.), และ University of Massachusetts (n.d.)

2) ทัศนะเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย. ศึกษาจากทัศนะของ Conti and Krever (2021), Heiskell (2020), Thompson (2020), Pratt-Fartro (2020), Falk,B. (2019), และ University of Nebraska–Lincoln (n.d.)

3) ทัศนะเกี่ยวกับหลักการออกแบบห้องเรียนของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย ศึกษาจากทัศนะของ Chia (2021), Knechel (2021) , Lovaglio (2020) , Kaplan Early Learning Company (n.d.), และ Preschool Plan It (n.d.)

4) ทัศนะเกี่ยวกับห้องเรียนสำหรับเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยที่เป็นหลักการ / แนวคิด / เทคนิค / วิธีการ / กิจกรรม ศึกษาจากทัศนะของ Xuan (2021), School Specialty (2019),

Catherine (n.d), Firstieland (n.d.), Kaplan Early Learning Company (n.d.) และ O'block (n.d.)

5) ทัศนะเกี่ยวกับครูสำหรับห้องเรียนเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัย ศึกษาจากทัศนะของ และ New South Wales Government Website – Education (2021) , The University of New Mexico (2021), Queensland Government (2021), KLA Schools of Aventura (2021), Acronym of Opetusalan Ammattijärjestö (n.d.) และ Resources for Mployers (n.d.)

6) ทัศนะเกี่ยวกับห้องเรียนการศึกษาเด็กเล็กหรือปฐมวัย ศึกษาจากทัศนะของ Kaplan Early Learning Company. (n.d.), Pocket Of Preschool. (n.d.) และ Yerty (n.d.)

7) ทัศนะเกี่ยวกับสภาพภายในและภายนอกห้องเรียนการศึกษาเด็กเล็กหรือปฐมวัย ศึกษาจากทัศนะของ Bored Teachers (n.d.), และ The Empowered Educor (n.d.)

8) ทัศนะเกี่ยวกับการประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของเด็กเล็กหรือเด็กปฐมวัยศึกษา จากทัศนะของ Hancock and Carter (2011) , Nanopdf.com (2018) , Quality First (n.d.) The Canadian Partnership for Children’s Health and Environment (CPCHE) (n.d.), และ Virtual Lab School (n.d.)

นอกจากนั้น ยังได้กรอบแนวคิดเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยที่จำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านสภาพในห้องเรียน 2) ด้านสภาพนอกห้องเรียน 3) ด้านการเรียนการสอน และ 4) ด้านกิจกรรมให้เด็กทำ

จากเนื้อหาที่เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำเอาทัศนะเกี่ยวกับแนวการพัฒนามากำหนดเป็นตัวแปรเหตุ (Cause) และนำเอากรอบแนวคิดเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยที่จำแนกออกเป็น 4 ด้านมากำหนดเป็นตัวแปรผล (Effect) เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวคิดที่ถือเป็นกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย (Conceptual Framework for Research) ในงานวิจัยนี้ ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 กรอบแนวคิดเชิงเพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย ที่ได้จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวทางเพื่อการพัฒนา	ลักษณะที่คาดหวังให้เกิดขึ้น
1. พื้นที่เค้าโครงห้องโครงสร้างแบบเปิด (Open Structure Room Layout Space) 2. สร้างความเป็นธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ (Building a Great Naturalness) 3. ทำให้เหมือนอยู่บ้าน อบอุ่น และน่าอยู่ (Make it home-like, warm, and inviting) 4. ให้เรียบง่ายและเข้าใจง่าย (Keep it simple and easy to understand.) 5. การเลือกโทนสีที่เหมาะสม (Choosing a Suitable Colour Tone) 6. การวางแผนพื้นที่ที่ดี (Good Space Planning) 7. เฟอร์นิเจอร์ที่ปลอดภัยและยั่งยืน (Safe and Sustainable Furniture) 8. ใช้ประโยชน์จากผลงานของเด็กอย่างเต็มที่ (Making Full Use of Displays) 9. สร้างบรรยากาศที่ดี (Creating Good Ambience) 10. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (Creating the Right Environment) 11. จัดรูปแบบที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ (Layout Affect Learning) 12. คำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียน (Student Safety) 13. คำนึงถึงความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน (Emotional Security) 14. จัดให้มีพื้นที่การเรียนรู้ที่หลากหลาย (Varied Learning Spaces) 15. จัดหาวัสดุเพื่อเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วม (Provide Materials to Renew Interest and Engagement) 16. คำนึงถึงการช่วยให้เด็กเติบโตทางสังคม (Help Kids Grow Socially) 17. ช่วยให้เด็กรู้จักตนเองมากขึ้น (Help Kids Become More Self-Aware) 18. จัดพื้นที่การอ่าน (Reading Center)	**ด้านสภาพในห้องเรียน** 1. มีอากาศถ่ายเทสะดวก 2. มีการเปิดโอกาสให้เด็กเล็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเอง 3. มีพื้นที่เปิดโล่งรองรับการจัดกิจกรรมหลายประเภท 4. มีแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมกับเด็ก 5. มีการตกแต่งห้องเรียนอนุบาลน่าดึงดูดใจเด็ก 6. มีการเลือกโทนสีที่เหมาะสมสำหรับเด็ก 7. มีการจัดพื้นที่การเขียน 8. มีการจัดพื้นที่ศิลปะและหัตถกรรม 9. มีการจัดพื้นที่วิทยาศาสตร์ 10. มีการจัดพื้นที่คณิตศาสตร์ 11. มีการจัดพื้นที่ห้องสมุด/พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ 12. มีความปลอดภัยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ไม่มีขอบคมและชิ้นส่วนขนาดเล็กที่เหมาะสำหรับเด็ก 13. มีการจัดของโชว์และของตกแต่งให้อยู่ในระดับสายตาของเด็ก 14. มีโต๊ะ เก้าอี้/หรือพื้นที่สำหรับการทำงานเดี่ยวและงานกลุ่ม 15. มีการจัดพื้นที่แสดงผลงานของเด็กๆ อยู่ในระดับสายตาของเด็ก 16. มีพื้นที่จัดเก็บสิ่งของต่างๆของเด็ก 17. มีวัสดุอุปกรณ์สำหรับงานศิลปะหรืองานเขียน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แนวทางเพื่อการพัฒนา	ลักษณะที่คาดหวังให้เกิดขึ้น
19. จัดพื้นที่การเขียน (Writing Center) 20. จัดพื้นที่การเล่นละคร (Dramatic Play Center) 21. จัดพื้นที่ศิลปะและหัตถกรรม (Art and Crafts Center) 22. จัดพื้นที่ประสาทสัมผัส (Sensory Center) 23. จัดพื้นที่วิทยาศาสตร์ (Science Center) 24. จัดพื้นที่คณิตศาสตร์ (Math Center) 25. จัดพื้นที่การเรียนรู้รู้สึกเหมือนเล่น (Learning Feels Like Play) 26. จัดพื้นที่โอกาสในการทำงานกลุ่มย่อย (Opportunities For Small Group Work) 27. รู้อ่านรู้เขียนทุกที่ (Literacy everywhere!) 28. ครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Center) 29. มีพื้นที่ฝึกฝน (Practice) 30. ส่งเสริมความเป็นอิสระ (Independence) 31. กระตุ้นความรับผิดชอบ (Responsibility) 32. จัดขนาดห้องเรียนที่เหมาะสม (Classroom Size) 33. คำนึงถึงจำนวนนักเรียนในชั้นเรียน (students will be in your class) 34. แยกพื้นที่กลาง (Separate Center Areas) 35. จัดทำอ่างศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Tubs) 36. คำนึงถึงความเป็นไปได้ของศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Possibilities) 37. มีการใช้บล็อก (Block)	**ด้านสภาพในห้องเรียน** 1. มีอากาศถ่ายเทสะดวก 2. มีการเปิดโอกาสให้เด็กเล็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเอง 3. มีพื้นที่เปิดโล่งรองรับการจัดกิจกรรมหลายประเภท 4. มีแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมกับเด็ก 5. มีการตกแต่งห้องเรียนอนุบาลน่าดึงดูดใจเด็ก 6. มีการเลือกโทนสีที่เหมาะสมสำหรับเด็ก 7. มีการจัดพื้นที่การเขียน 8. มีการจัดพื้นที่ศิลปะและหัตถกรรม 9. มีการจัดพื้นที่วิทยาศาสตร์ 10. มีการจัดพื้นที่คณิตศาสตร์ 11. มีการจัดพื้นที่ห้องสมุด/พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ 12. มีความปลอดภัยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ไม่มีขอบคมและชิ้นส่วนขนาดเล็กที่เหมาะสำหรับเด็ก 13. มีการจัดของโชว์และของตกแต่งให้อยู่ในระดับสายตาของเด็ก 14. มีโต๊ะ เก้าอี้/หรือพื้นที่สำหรับการทำงานเดี่ยวและงานกลุ่ม 15. มีการจัดพื้นที่แสดงผลงานของเด็กๆ อยู่ในระดับสายตาของเด็ก 16. มีพื้นที่จัดเก็บสิ่งของต่างๆของเด็ก 17. มีวัสดุอุปกรณ์สำหรับงานศิลปะหรืองานเขียน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แนวทางเพื่อการพัฒนา	ลักษณะที่คาดหวังให้เกิดขึ้น
38. มีการใช้เทคโนโลยี (Technology) 39. จัดให้มีอ่างล้างจาน หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า หรือสิ่งติดตั้งถาวรอื่นๆ ในห้องเรียน (Any sinks, windows, closets, or other permanent fixtures in the classroom) 40. คำนึงถึงระดับเสียงของศูนย์การเรียนรู้และพื้นที่ห้องเรียนอื่นๆ (The noise levels of learning centers and other classroom spaces) 41. สร้างพื้นที่จัดระเบียบที่สื่อถึงวิธีการทำงานของห้องเรียน (Create an organized space that conveys how the classroom works) 42. ทำให้สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถเลือกได้ (Make the classroom environment a place where students can make choices) 43. แสดงผลงานศิลปะของนักเรียน (Display students' work and art.) 44. แสดงรูปภาพของเด็กแต่ละคน (Display pictures of each child.)	**ด้านสภาพนอกห้องเรียน** 18. มีพื้นที่กลางแจ้งเสริมสร้างประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้ให้กับเด็ก 19. มีพื้นที่เล่น เช่น กระบะทราย โครงปีน อุโมงค์ คานทรงตัว เครื่องดนตรี ชิงช้า สไลเดอร์ ไม้ไต่เขา 20. มีพื้นที่เล่นแบบพกพา เช่น ลูกบอล ของเล่นขี่ ของเล่นผลัก ริบบิ้น แว่นขยาย พลั่วและถัง 21. มีพื้นที่ทราย 22. มีพื้นที่สำหรับขุด 23. มีพื้นที่ปีนป่าย 24. มีพื้นที่ครัวกลางแจ้ง 25. มีพื้นที่การใช้กำแพงและรั้ว 26. มีพื้นที่ลับที่เชิญให้เด็กๆได้เล่นที่รายล้อมด้วยธรรมชาติ 27. มีพื้นที่โล่งหญ้าสำหรับวิ่ง เตะ ขว้างปา **ด้านการเรียนการสอน** 28. มีการเปิดโอกาสให้เด็กเล็กได้รับทักษะการช่วยเหลือตนเอง 29. มีการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิบัติการหรือทดลอง 30. มีการจัดการเรียนการสอนโดยการเล่านิทาน จะเป็นการนำเรื่องราว ของนิทานมาเล่าสู่กันฟัง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แนวทางเพื่อการพัฒนา	ลักษณะที่คาดหวังให้เกิดขึ้น
	31. มีการจัดการเรียนการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมุติ 32. มีการจัดการเรียนการสอนแบบสาธิต ครูจะเป็นผู้ทำให้ดู ทำให้เห็น และมีการชี้แนะให้ทำตาม 33. มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกม 34. มีการจัดการเรียนการสอนแบบสนทนาอภิปราย 35. มีการจัดการเรียนการสอนแบบศึกษานอกสถานที่ 36. มีการจัดการเรียนการสอนแบบเชิญวิทยากร **ด้านกิจกรรมให้เด็กทำ** 37. มีกิจกรรมทำสวนปลูกพืชอาหารเพื่อใช้ในศูนย์เด็กเล็ก 38. กิจกรรมปลูกต้นไม้ 39. กิจกรรมทำอาหาร 40. มีกิจกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ/กิจกรรมทำปุ๋ยหมักจากเศษอาหาร 41. กิจกรรมการเล่นและการเคลื่อนไหวที่เสริมสร้างพัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดเล็ก 42. กิจกรรทำงานประสานกันของตาและมือผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การร้อยลูกปัดขนาดใหญ่และไขปริศนาง่ายๆ 43. กิจกรรฝึกทักษะการช่วยเหลือตนเอง เช่น การติดกระดุม การรูดซิป และการหัก 44. กิจกรรมแสดงความแข็งแกร่งและการควบคุมขณะใช้วัสดุควบคุมต่างๆ เช่น กรรไกร ดินสอ ดินสอสี ของเล่นชิ้นเล็กๆ และบล็อกตัวต่อ

ตารางที่ 6

แนวทางเพื่อการพัฒนา	ลักษณะที่คาดหวังให้เกิดขึ้น
	45. กิจกรรมฝึกทักษะการดูแลตนเองและช่วยเหลือตนเองอย่างอิสระ ได้แก่ การล้างมือ การแปรงฟัน การเข้าห้องน้ำ การแต่งตัว และการรับประทานอาหาร 46. กิจกรรมในการใช้วัสดุต่างๆ ในการสร้าง ทาสี วาด และแกะสลัก 47. กิจกรรมสำรวจและจิตนาการ 48. กิจกรรมสวนแขวนวัสดุรีไซด์เคิลด้วยสมุนไพร 49. กิจกรรมฝาผนังกลางแจ้ง 50. กิจกรรส่งข้อมูลถึงผู้ปกครอง เช่น จดหมายข่าว จัดการประชุมผู้ปกครอง/ครูเป็นประจำ และแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมของบุตรหลาน

เอกสารอ้างอิง

วิโรจน์ สารรัตนะ. (2561). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา: แนวคิด แนวปฏิบัติ และกรณีศึกษา. (e-Book).* พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: ทิพยวิสุทธิ์.

Acronym of Opetusalan Ammattijärjestö. (n.d.). *Teaching in early childhood education and pre-school.* Retrieved September 19, 2022. from https://www.oaj.fi/en/education/what-does-teaching-involve/teaching-in-early-childhood-education-and-pre-school/

American school. (n.d.). *What is early childhood education?* Retrieved August 19, 2022 from https://www.asparis.org/blog/details/~board/academics/post/what-is-early-childhood-education-1596020598964

Bored Teachers. (n.d.). *30 awesome classroom themes & ideas for the new school year.* Retrieved October 2, 2022. from https://www.boredteachers.com/post/classroom-ideas-themes-new-school-year

Catherine, M. (n.d). *What are centers in preschool and why are they important?* Retrieved September 13, 2022. from https://fun-a-day.com/centers-in-preschool-kindergarten/

Chia, K. (March 25, 2021). *7 important kindergarten classroom design principles to improve learning.* Retrieved September 2, 2022. from https://www.childcarerenovation.com/kindergarten-classroom-design/

Conti, M. & Krever, M.K. (July 20, 2021). *Preparing the early childhood learning environment*. Retrieved September 2, 2022.from https://www.communityplaythings.com/resources/articles/2021/Preparing-the-Early-Childhood-Learning-Environment

Falk, B. (2019, September 3). *Provisioning the environment.* Retrieved September 5, 2022. From https://www.communityplaythings.com/resources/articles/2019/high-quality-early-learning-environments

Firstieland. (n.d.). *6 Important benefits of learning centers in the classroom.* Retrieved September 11, 2022. from https://firstieland.com/6-reasons-to-have-classroom-learning-centers/

Goodwin. (n.d.). *What is early childhood education?* Retrieved August 20 , 2022 from https://www.goodwin.edu/enews/what-is-early-childhood-education/

Hancock, C., & Carter, D. R. (2011). *Preschool Behavior Support Self-Assessment. Boise State University: Boise, ID.* Retrieved October 29, 2022 from file:///C:/Users/007/Downloads/fulltext%20(1).pdf

Heiskell, E. (June 19, 2020). *How to create a calm learning environment for preschoolers.* Retrieved September 2, 2022. from https://www.edutopia.org/article/how-create-calm-learning-environment-preschoolers

Kaplan Early Learning Company. (n.d.). *Sample classrooms.* Retrieved September 29, 2022. from https://www.kaplanco.com/resources/floorplanner.asp

Kaplan Early Learning Company. (n.d.). *How to plan a great classroom layout (preschool edition).* Retrieved September 11, 2022. from https://blog.kaplanco.com/ii/preschool-classroom-layout-tips

Kaplan Early Learning Company. (n.d.). *Setting up your preschool learning centers.* Retrieved September 14, 2022. From https://blog.kaplanco.com/ii/preschool-learning-centers

Kaplan Early Learning Company. (n.d.). *Seven principles of early childhood classroom design.* Retrieved September 8, 2022. from https://blog.kaplanco.com/ii/classroom-design

KLA Schools of Aventura. (2021, August 06). *The role of teachers in early childhood education.* Retrieved September 17, 2022. from https://www.klaschools.com/aventura/the-role-of-teachers-in-early-childhood-education

Knechel, M. (June 3, 2021). *How to design a daycare classroom floor plan.* Retrieved September 8, 2022. from https://www.himama.com/blog/how-to-design-a-daycare-classroom-floor-plan/

Lovaglio, M. (October 21, 2020). *Core considerations for early childhood classroom design.* Retrieved September 8, 2022. from https://schoolconstructionnews.com/2020/10/21/core-considerations-for-early-childhood-classroom-design/

Moriarty, K. (n.d.). *Early childhood development*. Retrieved August 20, 2022 from https://inee.org/collections/early-childhood-development

Nanopdf.com. (2018, April 17). *Early learning checklist.* Retrieved October 30, 2022 from https://nanopdf.com/download/early-learning-checklist_pdf#

New South Wales Government Website – Education. (2021, June 24). *Early childhood teachers.* Retrieved September 19, 2022. from https://education.nsw.gov.au/teach-nsw/explore-teaching/types-of-teachers/early-childhood-teachers

O'block, T. (n.d.). *Setting up your early childhood classroom for success*. Retrieved September 11, 2022. from https://lessons4littleones.com/2016/08/05/setting-up-your-early-childhood-classroom-for-success/

Pocket Of Preschool. (n.d.). *How to set up and plan for your art center in an early childhood classroom.* Retrieved September 29, 2022. from https://pocketofpreschool.com/how-to-set-up-and-plan-for-your-art/

Preschool Plan It (n.d.). *Your classroom-it's more than simply classroom design.* Retrieved September 8, 2022. from https://www.preschool-plan-it.com/classroom-design.html

Quality first. (n.d.). *Quality checklist.* Retrieved October 14, 2022. from https://qualityfirstaz.com/quality-child-care-checklist/

Queensland Government. (2021, November 11). *Qualities of great early childhood educators.* Retrieved September 18, 2022. from https://earlychildhood.qld.gov.au/careers-and-training/qualities-and-skills-you-need

Resources for Employers. (n.d.). *Preschool teacher responsibilities include.* Retrieved September 21, 2022. from https://resources.workable.com/preschool-teacher-job-description

Tamie Pratt-Fartro, T. (2020, March 31). *Four key features of early learning environments.* Retrieved September 5, 2022. from https://blog.schoolspecialty.com/four-key-features-of-early-learning-environments/

The Canadian Partnership for Children's Health and Environment (CPCHE). (n.d.). *Healthy and sustainable child care checklist.* Retrieved October 5, 2022. from https://nanopdf.com/download/early-learning-checklist_pdf#

The Empowered Educor. (n.d.). *Community inspiration – outdoor play environments.* Retrieved October 2, 2022. from https://www.theempowerededucatoronline.com/2017/05/outdoor-play-areas.html/

The University of New Mexico. (2021, March 14). *Position classification description teacher, early childhood.* Retrieved September 21, 2022. from https://jobdescriptions.unm.edu/detail.php?id=H1008#:~:text=Plans%20and%20prepares%20classroom%20setting,acceptable%20individual%20and%20group%20behaviors.

Thompson, C. (February 17, 2020). *What makes a successful learning environment in childcare?* from https://www.youngacademics.com.au/what-makes-a-successful-learning-environment-in-childcare/

University of Massachusetts (n.d.) *What is early childhood education?* Retrieved August 28, 2022 from https://www.umassglobal.edu/news-and-events/blog/what-is-purpose-of-early-childhood-education

University Of Nebraska–Lincoln. (n.d.). *Early childhood development: Learning environment.* Retrieved August 30, 2022 from https://child.unl.edu/choosing-quality-childcare/learning-environment

University of Pennsylvania (n.d.). *What is early childhood?* Retrieved August 17, 2022 from https://www.impact.upenn.edu/early-childhood-toolkit/what-is-early-childhood/

Virtual Lab School. (n.d.). *Outdoor learning environment inventory.* Retrieved October 5, 2022. from https://www.virtuallabschool.org/preschool/learning-environments/lesson-3/act/18856

Yerty, E. (n.d.). *10 Ideas for setting up a kindergarten classroom*. Retrieved October 1, 2022. from https://polkadotsplease.com/2021/10/10-ideas-for-setting-up-a-kindergarten-classroom.html